

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

// THE BLAME GAME //

//// WHITNEY BIANCA ////

the blame game

WHITNEY BIANCA

**SUÇL
AMA
OYUN
U**

**tarafından
Whitney Bianca**

OceanofPDF.com

SUÇLAMA OYUNU

tefif hakkı 2016

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar hayal ürünüdür veya hayal ürünü bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle ya da gerçek mekanlarla olan benzerlikler tamamen ve tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. Bu özgün çalışmanın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın herhangi bir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

İletişim bilgileri:

e-posta: bia.whitney@gmail.com

Kapak resmi Slaughtered Heart

Graphics tarafından yapılmıştır Kendi

Yayımladığı İlk E-kitap Baskısı

Şubat 2016

OceanofPDF.com

*****YAZARIN NOTU*****

Bu bir kurgu eseridir. Bu sayfalarda yer alan hikaye sakıncalı olarak değerlendirilebilir ve Bazıları için tatsız. Aşkın sınırı olmadığına kesinlikle inanıyorum. Okuyucularımın, bazıları için ne kadar tartışmalı olursa olsun, aklıma gelen değerli hikayeleri yazmaya tamamen niyetli olduğumu bilmelerini istiyorum.

Bu erotik öykü tamamen kurgusaldır ve hiçbir şekilde zarar verme amacı taşımamaktadır.

Bu Sky ve Mark'ın hikâyesi.

Keyfini çıkarın.

*love,
Whitney*

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM:

nasıl başladı

(Mark'ın hatasıydı)

Üçüncü Yıl
Chatworth
Akademisi Şubat

Başka bir gece, aynı tanıdık ses.
Işıklar söneli saatler olmuştu ama Sky hâlâ acı verecek kadar uyanıktı.

Odanın öbür ucundaki kolalı çarşafların ve ahşap karyola iskeletinin gıcırtısını duydu ve gözlerini araladı. Gerçek şu ki, bunu bekliyordu. Oda arkadaşının da en az kendisi kadar uyanık olduğunu biliyordu. Onun gergin enerjisini hissedebiliyordu. Yüzünü duvara dönerek yattı ve genç çocuğun mumlu muşamba zeminde yalınayak kendisine doğru süzülüşünü dinledi. Sonra yatak onun ağırlığıyla alçaldı ve ağır, sıcak bir kol Sky'ın beline dolandı.

"Hey," diye fısıldadı Mark hafifçe, dudaklarını Sky'ın kulağının kabuğuna bastırarak. "Hâlâ uyanık mısın?" Sky uzun bir süre cevap vermedi. Gözlerini tekrar kapattı, şu anda kesinlikle uyanık olmasına rağmen çelişkili hissediyordu. Biliyordu ki

genç çocuğu cesaretlendirmeyi bırakmalıydı. Bu doğru değildi. Mark'ın her ikisinin de iyiliği için geceleri kendi yatağında kalması gerekiyordu. Bu gecelerden birinde, onlar da

ya da çok dikkatsiz davranırsa her şey mahvolurdu. Aralarında her ne oluyorsa Mark başlatmıştı ama bunu bitirecek kişi Sky olmalıydı. Neden böyle hissettiğini bilmiyordu.

Çocuğa karşı çok korumacıydı ama kendine engel

olamıyordu. Çocuk

Sky çok zayıf olduğu için Mark'ın zarar göreceği düşüncesi... Sky bunu düşünmek istemiyordu.

"Uyanık olduğunu biliyorum," diye fısıldadı Mark, Sky'ın suçlu düşüncelerini bölerek. Sky kelimelerdeki yalvarma tonuyla göğsünde bir şeylerin sıkıştığını hissetti. Bunu yapması gerektiğini biliyordu.

Sessiz ve soğuk kalmak istiyordu ama yapamadı. Mark söz konusu olduğunda bu kadar yumuşak davranmasından nefret ediyordu. Çocuğa karşı yumuşaklığı sadece her geçen gün artıyor gibiydi. Aslında, Mark'a olan zaafı onları şu anki durumlarına getiren şeydi. Çocuğu cesaretlendirmenin akıllıca olmadığını bilse bile ona asla hayır diyemiyordu.

"Beni yalnız bırakın," diye homurdandı. "Yorulдум."

"Seni rahatsız etmeyeceğim," diye mırıldandı Mark, nefesi Sky'ın kulağını gıdıklıyordu. "Ama yatağımda uyuyamam."

"Neden olmasın?" Sky niyetlendiğinden daha sert bir şekilde tısladı.

"Nedenini biliyorsun," diye yanıtladı Mark çenesini Sky'ın omzuna dayayarak. Sonra Sky çocuğun elini kaldırdığını hissetti. Mark, Sky'ın alnındaki bir tutam saç nazikçe süpürürken nefesini tuttu. Bu küçük hareket Sky'ın sırtından aşağı bir elektrik ürpertisi gönderdi. "Bana kızma," diye fısıldadı Mark. "Bana kızmandan hoşlanmıyorum."

Sky kendini durduramadan, "Kızgın değilim," dedi. İç çekerek kendini sırt üstü yatırdı ve genç çocuğa baktı. Koridordan gelen ışık kapıdaki çatlağın altından sızarak odayı belli belirsiz aydınlatıyordu ama Mark'ın yüz hatlarını net bir şekilde görebiliyordu. Badem şeklindeki koyu renk gözleri iri iri kapanmış, dolgun dudakları hafifçe aralanmıştı, sanki yine davasını savunmaya hazırlanıyor gibiydi. Kalın siyah saçları çok uzundu ve alnının üzerinden gözlerinin içine doğru sarkıyordu. Sakal bırakması gereken yaşta olmasına rağmen cildi pürüzsüzdü. Sky'ın göğsü sıkıştı ve nefesi boğazında düğümlendi.

Mark Choi'de Sky'ın gözlerini ayırmak istememesine neden olan bir şey vardı. Çocuk tüm okuldaki tek Koreliydi ve zeki olmasına rağmen

Komik ve çekici olmasına rağmen, diğer çocuklardan ne kadar farklı olduğu konusunda gizliden gizliye güvensizdi. Yeterli sayıda arkadaşı vardı ama yine de tam olarak uyum sağlayamıyordu. Ona saldırmaya hazır daha sert çocuklar hiç de az değildi. Prestijli özel okulun hiyerarşisi taş gibi sağlamdı.

Mark, bazı çocukların Asyalılar hakkındaki klişelerine uymasa da inkar edilemeyecek kadar farklıydı. Matematik ya da bilgisayar bilimlerinde başarılı değildi ama doğuştan atletti. Utangaç ve beceriksiz değildi. Kendine güvenen ve istediği zaman yüksek sesle konuşan biriydi.

Ayrıca kendi iyiliği için fazla güzeldi.

Öte yandan Sky, ailesinin ve öğretmenlerinin baş edemeyeceği kadar zeki, kaba ve acımasızdı. Asiyi oynamayı ve dışlanmayı seviyordu. Bu yüzden Diğer çocuklar ona isteksizce saygı gösteriyor ya da ondan uzak duruyordu ve bu onun hoşuna gidiyordu. Üçüncü sınıfın ilk gününde yatakhanelerine girdiğini ve Mark'ı orada, ikiz yatağına uzanmış, gözleri kapalı bir halde buldu. Sky kapı aralığında durmuş, gülümsüyordu. İyi talihinin farkına vardığında dudakları kıvrıldı. O zamanlar, ağırlığını ortaya koyabileceğini ve Mark'a istediğini yaptırabileceğini düşünmüştü. Ama sonuçta şaka ona yapılmıştı. Belki de Mark

O zamanlar ondan korkuyordu ama o günler çoktan geride kalmıştı. Şimdi Sky korkan kişinin kendisi olup olmadığını merak ediyordu. "Bunu durdurmalısın," dedi Sky ses tonunu yumuşatarak. O

elini kaldırıp Mark'ın yanağını, gamzesinin hemen üstünden hafifçe çimdiklemesine engel olamadı. Bu, yalnız olduklarında milyonlarca kez yapmak istediği bir hareketti ama genellikle cesaret edemezdi. Nedenini bilmiyordu ama o gece farklı hissetmişti. Sky okuldayken Mark'ı nadiren kabul ederdi,

Çünkü yakınlıklarının fazla şüphe uyandırmasını istemiyordu. Sırlarını diğer çocuklara vermek istemiyordu.

Belki de fazla paranoyaktı, diye düşündü Mark'ın dudaklarına küçük bir gülümseme yayılırken. Çocuk o kadar mutlu görünüyordu ki Sky ona dokunmaktan asla

vazgeçmek istemiyordu. Kalbi

Mark yüzünü çevirip dudaklarını Sky'ın parmaklarına değdirdiğinde bir ritim atladı.

"Yarın," dedi Mark, sıcak elini Sky'ın tişörtünün altına kaydırarak. "Yarın duracağım." Sky'ın midesi, genç çocuğun göğsüne dokunuşunu hissedince alçaldı. O da Mark'ın kalbinin ne kadar sert attığını hissedip hissetmediğini merak etti. Mark'ın ereksiyonunu kalçasında hissedebiliyordu, sert ve ısrarcıydı. Mark her zaman tahrik olurdu, en azından Sky'ın yatağındayken. Sky dilini Mark'ın alt dudağında gezdirdi.

İstemsizce sadece bunu düşünerek.

"Yarın," diye fısıldadı, genç çocuğun sözünü tekrarlayarak. Yarın daha güçlü olacak, dedi kendi kendine. Yarın çocuğu uzaklaştıracaktı. Ama bu gece, başını öne eğen Mark'ın etrafında erimeye başlamıştı bile.

Yüzünü Sky'ın göğsüne yasladı. Vücudunu Sky'ın iri gövdesine yasladı ve Sky kollarını ona doladı. Bunu asla yüksek sesle itiraf etmeyecek olsa da Mark'ın ona sarılması iyi hissettiriyordu. Ne de olsa Mark onun en iyi arkadaşıydı.

Mark Choi oda arkadaşı olduğu andan itibaren, Gökyüzü ona çekilmişti. Bazı yönlerden, o Sky'ın olmadığı her şey - arkadaş canlısı, çabuk gülen, sevimli, tatlı ve sevilmemesi imkansız. Diğer açılardan Sky ve Mark'ın pek çok ortak noktası vardı. İkisi de inatçı ve kararlıydı. İkisinin de çabuk öfkelenen ve güçlü gururları vardı.

Ne yazık ki, Mark'ın da bir mil genişliğinde güvensiz bir çizgisi vardı, ancak bunu büyük gülümsemesinin altında iyi sakladı. O olsun

İster inanın ister inanmayın, Mark o lanet olası okuldaki diğer çocuklar kadar önemliydi. Çocuğun kabul edilmek için bu kadar çok çalıştığını görmek Sky'ın onu tüm hayal kırıklıklarından korumak istemesine neden oluyordu. Mark'ı yakınında tutmak ve onu korumak istiyordu çünkü Mark onun için bu kadar değerliydi.

Mark iç çekti ve Sky çocuğun bedeninin kendisine doğru gevşediğini hissetti. Parmak eklemlerini Mark'ın ensesinde gezdirdi, çok nazikçe değil. Artık Mark onun yatağındaydı ve ellerini ondan uzak tutamıyor gibiydi.

Mark başını arkaya yatırdı,

gözlerini kapattı ve ağzını Sky'a sundu. Sky tereddüt etmedi - ağzını Mark'inkinin üzerine eğdi ve dolgun alt dudağını ağzına aldı. Tadını alabiliyordu

çocuğun diş macununun nane kokusu. Mark'ın şampuanının ve her gece aldığı duştan kalan sabunun taze kokusunu alabiliyordu. Mark boğazının arkasından hafifçe inledi ve Sky hemen elini genç çocuğun yüzüne götürdü, çok ses çıkarırsa elini ağzına bastırmaya hazırды. Mark'ı susturmak bazen çok zor oluyordu.

Çok heyecanlıyım.

Mark onu iterek öpüşmeyi derinleştirdi. Dağınık, özensiz bir öpücüktü bu ve Sky ona sarıldı, her bir öpücüğü seviyordu.

saniyesini. Mark'ın öpüşme şeklini seviyordu. Aşırı istekli ve hevesliydi. Elini Sky'ın göğsünde, göğüs uçlarında ve kaburgalarında gezdirdi. Sonra elini Sky'ın şortunun içine daldırdı ve elini hafifçe, neredeyse utangaçça Sky'ın ereksiyonunun üzerinde gezdirdi. Sky kendi inlemelerini Mark'ın dudaklarına bastırdı. Mark ona nadiren böyle dokunurdu ama dokunduğunda Sky bundan hoşlanıyordu. Ama kendi kendine buna ihtiyacı olmadığını söyledi. Mark ihtiyacı olan oydu. Bu yüzden ellerini Mark'ın omuzlarına bastırdı ve onu sırt üstü yatağa itti. Sky şortunu indirip tişörtünü karnına doğru iterken Mark ellerini Sky'ın saçlarında gezdirdi, vücudunu Sky'ın bakışlarına maruz bıraktı.

Sky sabırsızlıkla başını eğdi ve dilini Mark'ın düz karnında gezdirdi. Hareket etmeye devam etti, çünkü Mark sertleşmiş ve Sky'ın ağzını istiyordu. Parmaklarını Mark'ın kalçalarında gezdirirken dilini Mark'ın ereksiyonunun alt tarafında gezdirdi. Saatler ve saatler süren yüzme ve

Jimnastik antrenmanları Mark'ın vücudunu sertleştirmişti. Uzun ve zayıftı ama kaslıydı. Sky onun derisinin altındaki kasların çizgilerini takip etmekten hoşlanıyordu. Parmakları genç çocuğun vücudunun verdiği hisse bağımlıydı.

Mark ona karşı ürperdi ve Sky kendi kendine gülümsedi. Sonra Mark'ın boyunu ağzına, boğazına kadar emdi. Genç çocuk ona karşı sarsıldı,

kalçalarını şilteden kaldırdı. Sky onu tekrar aşağı bastırdı ve içine çekip çıkardı. Normalde Mark'la biraz dalga geçerdi ama o gece oyun oynayacak havada değildi. Orada Midesinin derinliklerinde bir şey, huzursuz bir his vardı. Geçmişte olsa belki görmezden gelebilirdi ama bu gece değil. Mark'ın dokunuşu bir kıvılcımı ateşlemişti. Mark'ın her boğuk inleyişi ve bedeninin her sarsılışında ateş daha da harlanıyordu.

Mark'la tanışmadan önce Sky bir erkekle yatmayı hayal bile edemezdi.

Artık tek düşünebildiği buydu.

Son Yıl Chatworth
Akademisi Ağustos

Sky kendi kendine homurdanarak koridorlarda ilerledi. Koridorları tıka basa dolduran erkeklerin arasından geçerken ruh hali her geçen saniye daha da kararıyordu. Bir sonraki dersi günün en sevmediği dersiydi. Gerçekten de elli dakikalık bir işkenceydi ve sadece Çünkü o dönem karanlık çağlara odaklanıyorlardı.

Mark'ın hatasıydı.

Üçüncü sınıfın sonunda oda arkadaşı olmayı bıraktıklarından beri konuşmuyorlardı. Koridorlarda selamlaşmadılar ve yemek sırasında havadan sudan konuşmadılar. Birbirlerini neredeyse hiç tanımıyorlardı. Mark yaz için Connecticut'a dönmüş, Sky da ailesinin Cape'teki sahil evine gitmişti ve hiç konuşmamışlardı tüm tatil boyunca. Ve şimdi yeni okul yılına iki hafta vardı ve Sky çocuğun suratını yumruklamak istiyordu Her seferinde sınıfta onun üç sıra arkasında oturmak ve aralarında hiçbir şey olmamış gibi davranmak zorunda kalıyordu. Neden umursadığını bilmiyordu. Aslında, ne olduğunu da bilmiyordu.

Mark'la konuşmayı bırakmış olmaları mı yoksa bunun onu rahatsız etmiş olması mı onu daha çok sinirlendiriyordu.

Mark'a ihtiyacı yoktu. Yaz boyunca odasında oturup Dostoyevski okumamıştı. Sokaklarda koşturmuş, yeni arkadaşlar edinmiş ve başını belaya sokmuştu. En önemlisi, bazı kızlarla tanıştı. En çok hoşlandığı kız, hafta sonları Boston'dan gelen kuzeninin arkadaşıydı. Madeline'in uzun kahverengi saçları, büyük yumuşak göğüsleri ve çapkın bir gülümsemesi vardı. Kolayca gülüyordu ve ailesinin ondan hoşlanmaması hoşuna gidiyordu. Onu öpmek hoşuna gidiyordu ve

Ailesinin evinin arkasındaki tarlada bir battaniyenin üzerinde uzanırlarken ellerini onun kıvrımlı vücudunda gezdiriyordu. Piknikten sonra öğleden sonra güneşinin altında onun kollarında uykuya dalmayı seviyordu. Arabalı sinemada korku filmi izlemeye gittikten sonra BMW'sinde ona oral seks yapmasını seviyordu. O

Yine de boşaldıktan sonra biraz suçlu hissettiğini itiraf edebilirdi, çünkü tüm zaman boyunca başka birinin ağzını üzerinde hayal etmişti, ellerini saçlarına sararken başka birinin inlemelerini. Ve daha sonra, onu bıraktıktan sonra, eve gidip mastürbasyon yapmış ve Mark'ın dolgun dudakları, sert vücudu ve gamzeli gülümsemesi. Bu hiç adil değildi, gerçekten.

Mark'ın neden hâlâ ona musallat olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Yazlar her zaman olduğu gibi kaçınılmaz olarak sona erdi ve Sky okula geri döndü. Yeni okul yılı, yeni oda arkadaşı. Bu kez, okul çocuklarına ve kasabalı çocuklara uyuşturucu satarak geçimini sağlayan, Yukarı Doğu Yakası'ndan Yahudi bir kardeş olan Rory Shreiber'ı seçti.

Rory iyiydi, ama

aralarında sıkı bir anlaşma vardı. Rory odanın kendi tarafında, Sky da onun tarafında kalıyordu. Sky, Rory'nin Arkadaş olmakla ilgileniyorlardı ama istemeyerek de olsa bir anlaşma yapmışlardı. Sessizliğinin karşılığında Sky, Rory'nin yaptıklarından pay alıyordu. Ayrıca en iyi partilere davet edildi.

Çünkü Rory orada aranıyordu ve o da davet edildi.

Ŗu ana kadar okul yılı oldukça iyi gemiŖti.

İşte bu yüzden Avrupa Tarihi dersi günde elli dakika ile kıyaslandığında çok boktan görünüyordu. Her zaman atlayabilirdi ama o ay zaten iki kez atlamıştı. Daha fazla devamsızlık yaparsa uzaklaştırma cezası alma riski vardı. Bunu da umursamaması gerektiğini düşünüyordu ama o Cuma bir parti vardı ve tecrit altında olmak istemiyordu. Ayrıca ailesini de bu işe karıştırmak istemiyordu, çünkü bunun sonu hiç iyi bitmiyordu. Yani şimdilik sıkışmıştı.

Uyarı zili çaldı ve acele edecek hali olmadığından gözlerini devirdi. Tam zamanında sınıfa girdi ve sırasına çökerek yerine oturdu. O

Kollarını kavuşturdu ve başını öne eğerek masaüstünün lamine dokusu. Mark'ın onu etkilemesine izin vermemesi gerektiğini biliyordu, ama yapabileceği bir şey yok gibiydi.

Bu konuda yapabileceği bir şey yoktu. Neden hâlâ umursadığını bilmiyordu. Belki de en sinir bozucu şey buydu.

Mark'ın sesini duyabiliyordu ama ona bakmayı reddetti. Genç çocuk üç sıra yukarıda ve bir koltuk ötede oturuyordu. Yüzme takımındaki çocuklardan biri - Sky adını hatırlayamıyordu - onun yanında oturuyordu. Her zaman güler ve kendi aralarında konuşurlardı, sanki çok iyi vakit geçiriyorlarmış gibi. Bugün de farklı değildi. Mark bir şeyler söylüyordu, Sky'ın kelimeleri çıkaramayacağı kadar alçak sesle. İstemsizce başını kaldırdı, kendi kendine Mark'ın ne yaptığını umursamadığını söylese de gözleri Mark'ı arıyordu.

Hak etmediği ilgiye maruz kalan siyah saçlı adam kolunu arkaya atmış, koltuğunda eğri büğrü oturuyordu. Sky onları incelememeye çalışsa da düz beyaz üniforma gömleğinin altında omuzları belirgindi. Mark'ın omuzları Sky'ın dikkatini çekmeden edemediği şeylerden biriydi. Olması gerekenden daha genişlerdi.

ve yaz boyunca daha da genişlemiş gibi görünüyorlardı. Geçen yılki zayıf çocuktan çok bir erkeğe benziyordu. Sky bunun nasıl olabileceğini merak ediyordu.

çok hızlı. Bir insan üç aydan kısa bir süre içinde nasıl bu kadar değişebilir?

Bir ara saçlarını da kestirmişti, bu yüzden saçları eskisi kadar uzun ve sarkık değildi. Sky saçlarının bu kadar kısa olmasından hoşlanmıyordu. Çok temiz kesilmişti, çok sıkıcıydı. Mark'ın uyum sağlamaya çalışmaması Sky'ın daha çok hoşuna gidiyordu. Mark'ın canı ne isterse onu yapmasını seviyordu çünkü canı öyle istiyordu. Mark ise uyum sağlamayı severdi. Uyum sağlayamadığı zamanlarda bile hep çabalıyordu. Sky onun gülümsemesini ve arkadaşını itip kakmasını izledi. Bayan Moretz derse başladığında sakinleştiler ve Mark ön tarafa dönerek sırtını Sky'a dayadı. Sky başını eğdi ve kendine bir daha bakmamasını söyledi. Tek yapması gereken kırk sekiz dakikalık bir dersi daha atlatmaktı. On yedi yaşındaki bir çocuk için bu bir ömür gibi geliyordu.

"Sky Reiss," diye seslendi Moretz ve o da irkildi. "Burası senin yurt odana benziyor mu?" Odanın önünde durdu ama ona bakmak için eğildi. Sınıftaki çocuklar kıs kıs güldüler, kendileri yerine onun çağırılmasından memnundular.

"Hayır hanımefendi," dedi kendini dikleştirerek. "Ama keşke öyle olsaydı."

"Çok kötü," dedi öğretmen ama sert sesinin ardındaki eğlenceyi duyabiliyordu. "Sınıfımda uyumak yok."

"Uyumuyorum," diye cevap verdi. "Sadece gözlerimi dinlendiriyorum." Etrafındaki çocuklar yine kıs kıs güldüler ama en önemlisi Mark oturduğu yerde döndü. Mark'ın koyu renk gözleri onunkilere takılınca Sky gözlerini kaçırmamak için kendini zor tuttu. Mark onu inceledi, Sky da onu inceledi ve gözlerini Mark'ın alt dudağına dikti. Bunda çok dikkat dağıtıcı bir şey vardı ama Sky bunun ne olduğunu bilmiyordu. Mark ona en çok işkence etmek için ne yapması gerektiğini çok iyi biliyormuş gibi dilini dudaklarında gezdirdi. Sky kalbinin göğsünde hızlandığını hissetti ve derisi

Yakasının altı karıncalandı. Rahatsız edici ama tanıdık bir histi bu, genellikle sonu bir sınıfın ortasında utanç verici bir şekilde ereksiyon oldu.

Elindekini düşürdü.

gözlerini tekrar masaya dikti ve kendisine o kadar ileri gitmeden önce bakmayı bırakmasını söyledi.

Moretz, "Uyumak ve dinlenmek de yok," dedi. "Tüm gözlerin ileriye bakmasını istiyorum." Sky gözlerini hâlâ koltuğunda dönmüş, yüzü Sky'a dönük olan Mark'a çevirdi. Mark Moretz'i duymamış gibiydi, çünkü ilk başta yüzü öne bakacak şekilde hareket etmedi. Gözlerini Sky'ın yüzünden aşağıya doğru taradı.

Sanki Sky'ın orada ne sakladığını hissediyormuş gibi masaüstüne baktı. Sky ona sert bir bakış attı, karşı koymaya çalışsa da aletin sertleşmesinden rahatsız olmuştu.

"Yüzünü öne dön. Buna siz de dahilsiniz Bay Choi," dedi Moretz ve sonunda Mark arkasını döndü. Sky yanağının iç tarafını sertçe ısırdı, acının durumuna yardımcı olacağını umuyordu. Ama olmadı.

Sonunda Moretz'in uzun ve sıkıcı konuşması ereksiyonunu durdurdu ama ereksiyonun geçmesi sonsuza kadar sürdü. Sky bu konuda sinirlenmekten kendini alamıyordu. Mark Choi hâlâ bir sorundu, hayır Sky öyle olmamasını ne kadar isterse istesin. Yapabileceği tek şey onu görmezden gelmekti ama bunu söylemek yapmaktan daha kolaydı. Kendi kendine, eninde sonunda bunu atlatacağını söyledi. O

bunu aşmak zorundaydı. Çünkü başka türlü nasıl hareket edebileceğini bilmiyordu. Sadece bir sınıfı paylaştıklarında bile bu bir sorundu. Okul zili çaldığında yerinden kalkan ilk kişi o oldu. Diğer çocukları iterek geçti ve olabildiğince hızlı bir şekilde oradan uzaklaştı.

Ne kadar istese de arkasına bakmadı.

Mark Choi'nin ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu.

Görünüşe göre Sky Reiss artık ondan nefret ediyordu ve bu değişikliğe neyin yol açtığı konusunda hiçbir fikri yoktu. Üçüncü sınıfın sonunda vedalaşmamışlardı çünkü çok tuhaftı. Paylaştıkları yurt odası boşaltılmış, eşyaları toplanmıştı ve artık onlarınmış gibi hissetmiyorlardı. Sky'ın ailesi arayıp

otoparkta beklerken, Mark neredeyse ağlayacaktı. Bunu asla kabul etmezdi ama doğruydu. Yazdan sonra Sky'ı tekrar göreceğini bilmesine rağmen bir şeylerini kaybediyormuş gibi hissediyordu. Sadece bir yıldır oda arkadaşlarıydılar ama yine de bir şekilde, bırakın bütün bir yazı, bir gece bile Sky'sız kalmayı hayal bile edemiyordu.

Ama sonra Sky kapıyı kapattı ve onlara son bir mahremiyet anı verdi. Mark sorulmadan ona sarılmış, aptalca olmasına rağmen ona yapışmıştı. Bu mükemmel bir son andı ve Mark bundan pişmanlık duymuyordu. Ama sonra Sky çekildi ve çantalarını alıp gitti.

Mark bunu kendine itiraf etmek istemiyordu ama değişimi hissetmişti. Birlikte geçirdikleri zaman sona ermişti.

Mark şimdi bunu düşünmekten hoşlanmıyordu. Sanki aylar değil de yıllar önce olmuş gibi çok uzak görünüyordu. Şimdi yeni bir oda arkadaşı vardı, atletizm takımının bir üyesi olan Lester Johnson. İyi anlaşıyorlardı ve Lester onu takıma girmeye ikna etmişti. Atletizm dersleriyle çakışmadığı için Çok yüzdüğü için bunu yapmaya karar vermişti. Yeni şeyler denemeyi seviyordu ama çoğunlukla dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı çünkü Sky Reiss ona musallat olmuştu.

Mark'la konuşmuyordu ama her köşede, her koridorda yürüyor, her merdiven boşluğunda pusuya yatıyordu. Mark onu görmeden okulda hiçbir yere gidemeyecekmiş gibi hissediyordu. Sky ile yeniden bağlantı kurmak istiyordu ama nasıl yapacağını bir türlü bulamıyordu. Hiç uygun bir zaman yok gibiydi. Sadece bir sınıfı birlikte paylaşıyorlardı ve konuşacak kadar yakın oturmuyorlardı. Sky konuşmakla ilgilenmiyor gibi görünüyordu. Sınıfa girdiğinde Mark'ın yanından geçip gidiyordu. Ders sırasında gözlerini masasına dikeydi ya da uyuyordu.

Mark kendini dışlanmış hissediyordu ve bunun tek bir nedeni olduğunu düşünmeden edemiyordu.

Yaz boyunca Sky fikrini değiştirmiş olmalı.

Belki de Mark'ı yatağına hiç almaması gerektiğine karar verdi. Belki de artık erkeklerden hoşlanmadığına karar verdi. Belki de her şeyi unutmak istedi ve

hiç olmamıştı. Ama Mark unutamamıştı. Bütün yaz bunu düşünmüştü. Evdeyken başka bir şey düşünemiyordu. Kardeşiyle birlikte havuz kenarında uzanmıştı ama aklı hep Sky'daydı. Yeniden Sky'a kavuşmanın, onun kollarına sarılmanın hayalini kurdu. Geceleri mastürbasyon yapıyor ve Sky'ı düşünüyordu.

ağzını ve vücudunu. Sky'ın artık onu istemediğini kabullenemiyordu. Aslında, bunu kabul etmeyi reddetti.

Eylül ayında bir gün öğle yemeğinde Sky'ın yeni oda arkadaşı Rory'nin arkasında durmuş, sandviçleri karıştırıyor ve çavdar ekmeğinde hindi arıyordu. Öğle yemeği sırasında Rory'nin arkasında durması tesadüf değildi. Utanmazcaydı ama Mark Sky'la ilgili herhangi bir habere açtı. Rory ve Calvin Baldwin alçak sesle konuşuyorlardı ve Mark da para ödüyormuş gibi yapmasına rağmen dinliyordu. dikkatini arkadaşlarının konuşmasına verdi. Bir yandan arkadaşlarıyla birlikte gülüyor, bir yandan da kulağı Rory'deydi. Şansa bakın ki Cuma gecesi kampüs dışında bir partiden bahsediyorlardı. Mark bu habere gülümsemekten kendini alamadı, her ne kadar gülümsememeye çalışsa da. Rory orada olacaksa Sky'ın da gidebileceğini düşündü. Bu nedenle Mark da orada olmaya kararlıydı.

"Dostum, bundan emin değilim," dedi Jordan, patikadan aşağı, onları Chatworth'un dışındaki özgürlük ve sefahatten ayıran on ayak yüksekliğindeki tuğla duvara doğru yürürken. Mark, Lester, Jordan ve Tim'i kendisiyle gelmeleri için ikna etmişti ama onlara gerçekten ihtiyacı yoktu. O onlarla ya da onlarsız.

Mark çevreyi tarayarak, "Bunu çok fazla düşünme," dedi. Diğer çocukların kaçış yolunu biliyordu. Tek yapması gereken onu bulmaktı. Bulundukları yerden birkaç yüz metre ötede, tuğla duvar yerini muhtemelen yüzlerce yıldır orada duran siyah ferforje bir çite bıraktı. Diğer çocuklara kendisini takip etmelerini işaret etti ve küçük çite doğru koştu. Mark elini

siyah parmaklıklar boyunca, çitin uzunluğu boyunca yavaşça yürüyordu.

Sonra hissetti.

Çitin bir bölümü sallanıyordu. Üzerine bastığında hafifçe ileri geri sallanıyordu. Hareket eder etmez gülümsedi, içinden bir zafer duygusu geçti. O partiye gidecekti. Sadece Sky ve Rory şehir partilerine gizlice gidebilecek kadar asi ve sinsi değildi. Bunu o da yapabilirdi. "Haydi," diye fısıldadı diğer çocuklara. Onların yardımıyla çitin bir bölümünü zayıflamış temelinden kaldırdı. Demir, eski ve ağırdı ama üçü birlikte sıkıştırabilecekleri kadar açabildiler. açıklıktan dışarı. Sonra da hiç bozulmamış gibi eski yerine koydular. Bir heyecan dalgası hissettim ve beklentiyle, Mark genişçe gülümsedi. O yılın başından beri ilk kez her şeyin iyiye gittiğini hissediyordu.

Parti, şehrin eskiden gösterişli ama şimdilerde kabataslak bir mahallesinde bulunan eski bir malikanedeydi. Mark'ın hiç kimin evi olduğu hakkında bir fikri yoktu, ama gerçekten önemli değildi. Zaten hiçbir yere davet edilmediği için kalmakta bir sakınca görmüyordu. Ezberlediği adrese vardıklarında, kasabalı çocuklar verandada öpüşüp koklaşıyorlardı.

karanlık ve yüksek sesli müzik ılık geceye karıştı. Kapı açıktı, yani içeri girmişlerdi. Parti gürültülü, karanlık ve kalabalıktı. Esrar dumanı havayı kalınlaştırıyor ve gri bir sis gibi odalarda toplanıyordu. Yine de Mark görev adamı gibiydi. Daha önce hiç görmediği çocuk kalabalığının arasından sıyrılıp gördüğü birkaç çocuğu aradı.

"Ben bira alacağım," dedi Lester, Mark'ın kulağına doğru bağırarak, çalan rap müziğin sesini duyabilmek için. Mark başını salladı ve arkadaşını takip ederek Gözleri hâlâ kalabalığı tararken, içki aramak için labirent gibi odalara girdi. Her nasılsa önce Sky'ın oda arkadaşı Rory'yi fark etti, kalabalığın kenarında elinde bir esrarla duruyordu

yemek odası gibi görünen bir yerde dudaklarını birleştirdi. Mark durdu ve geri geri gitti, gözleri her bir yüzü taradı Rory'nin etrafında. Hiçbirinin Sky olmadığını anlayınca dönüp Lester'ın gittiğini tahmin ettiğı yöne doğru gitti. Bir köşeyi döndü ve koridorun karşısındaki kapı aralığında duran tanıdık bir figür görünce midesinin sıkıştığını hissetti. Adam Mark'a arkasını dönmüştü ama Mark onun Sky olduğundan neredeyse emindi.

Adamın üzerinde koyu renk bir kapüşon vardı ve omzunu duvara dayamıştı. Elinde bir bira vardı ama içiyordu. Eğilmiş, kendisinden daha kısa boylu bir kızla konuşuyordu. Konuşmanın çoğunu kız yapıyordu, Mark fark etti. İçini saran duygudan hoşlanmasa da geri çekilip onları izledi.

Aslında Sky'ın gözünün önünde başka biriyle flört ettiğini görmek Mark'ın bir şeyleri yumruklamak istemesine neden olmuştu. Sky'ın bir daha hiçbir kızla konuşmayacağını düşünmek aptalca ve mantıksızdı ama bu gerçek Mark'ı umut etmekten alıkoymuyordu. Belki de en çok canını yakan şey, Sky için elinden geleni yapmış olmasıydı. Okul kurallarını çiğnemiş ve okuldan uzaklaştırılma riskini göze almıştı.

Sky'la konuşmaya çalışmak adına. Ama Sky'ın aynı şeyi yapma zahmetine katlanmayacağına dair içinde sinsi bir şüphe vardı.

Partinin yabancılığına rağmen, Türkiye'nin dışında olmak okulun avantajları vardı. Chatworth'da çok fazla göz, çok fazla kulak vardı. Burada kimse onu tanımıyordu ve bu gerçek

ona cesaret verdi. Müziğin sesi özel konuşmalara kulak misafiri olmak için fazla yüksekti ve meraklı gözlerin vücut dilindeki ince nüansları fark edemeyeceğı kadar çok dikkat dağıtıcı şey vardı. Sonunda Sky'la sohbet etmek için mükemmel bir yerdi. Sadece biraz mücadele etmesi gerekecekti.

Sky'ın şüphesiz çekeceğı kız kalabalığı.

Birkaç dakika sonra kız uzaklaştı ve Sky'ı yalnız bıraktı. Mark onu şaşırtmak, hazırlıksız yakalamak için bu şansı kullanması gerektiğini biliyordu. Ama nedense ayakları

hareket etmiyordu. Olduğu yere çakılıp kalmıştı. Bir milyon tane

Sky'a soracak soruları vardı ama aynı zamanda cevapları isteyip istemediğini de bilmiyordu. Ama oraya cevaplar için gelmişti.

ve ne kadar zor olursa olsun elde edeceği şey buydu. Belki o zaman Sky'ı geride bırakıp hayatına devam edebilirdi. Önünde güzel kızlarla dolu bir dünya ve bir ömür boyu sürecektir fırsatlar varken Sky Reiss'i takıntı haline getirmesine gerek yoktu.

Sky duvardan uzaklaştı ve birasını en yakın masaya koydu. Bir grup insanı iterek geçti ve bir koridorda gözden kayboldu. Mark harekete geçti ve Aralarında biraz mesafe bırakarak onu takip etti. Sky karanlık koridorun sonundaki merdivene çıktığında Mark tereddüt etmedi. Ne olduğunu bilmeden onu takip etti. ama umursamıyordu. Çekingenliği kapının dışındaydı. Ayaklarının altındaki halı yıpranmıştı ama merdivenlerin başına geldiğinde ayak seslerini hafifletiyordu. Müzik burada daha boğuktu, daha az rahatsız ediciydi. Tam olarak sessiz sayılmazdı ama partiye geldiğinden beri ilk kez Mark nefes alabildiğini hissetti. Sky ahşap panelli koridorun sonuna yakın bir odada kayboldu. Mark merdivenlerin başında durmuş, bir şeyler olacakmış gibi hissediyordu.

Sonunda.

Mark kapının hemen dışında durdu ve bir nefes aldı. Kalbi kulaklarında çarpıyordu ama kendine sakin olmasını söylemeye çalıştı. Aylardır Sky'la bir odada yalnız kalmamıştı ama bunu çok fazla düşünmek istemiyordu. Oda arkadaşı olarak birlikte geçirdikleri son geceyi hatırlayabiliyordu. Aslında o zamandan beri her gece hatırlıyordu.

Yaz boyunca düşünebildiği tek şey bu olmuştu. Aptalca davranıyordu ama Sky'la ilgili ne olduğunu bilmiyordu. Adam bütün okul yılı boyunca ona soğuk davranmıştı ama yine de pervane gibi ona çekiliyordu. Ve şimdi nihayet yalnızdılar.

Oda bir çeşit kütüphaneye benziyordu. Duvarlarda gömme kitap rafları sıralanmıştı ama çoğunlukla boştu. Birkaç tozlu kitap oraya buraya asılmıştı ama

oda eski halinin sadece bir kabuğuydu. Duvarlardaki çizgili duvar kâğıtları dikiş yerlerinden ayrılmış ve yer yer yırtılmıştı. Odada deri bir sandalye ve kanepeler vardı ama başka bir şey yoktu. Sky odanın arka duvarına yaslanmış kanepelere uzanmış, başını kıvrılmış koluna yaslamış ve bacaklarını ağır ahşap sehpanın üzerine uzatmıştı. Mark bir an için kapı aralığında durup ona baktı, gözlerini Sky'ın uzun bacaklarında bir aşağı bir yukarı gezdirdi.

Uzuvlar. En azından şimdi 1.80'in üzerindeydi. Mark'ın sevdiği gibi simsiyah giyinmişti ve koyu kahverengi saçları dalgalı ve karışık, sanki az önce ellerini saçlarında gezdirmiş gibiydi. Mark ne söyleyeceğini düşünerek dudağını ısırды ama Sky ondan önce davrandı.

"Ne istiyorsun?" Sky gözlerini açma zahmetine bile girmeden sessizliği bozarak konuştu.

"Sen nasıl istersen," dedi hiç düşünmeden. Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz, onları geri alabilmeyi diledi. Aklına hemen ellerini Sky'ın saçlarında gezdirmek ve kucağına oturup onu dudaklarından öpmek gelse de Sky'ın bunu bilmesini istemiyordu. Belli ki Sky artık onunla hiçbir şey yapmak istemiyordu. Onu hâlâ istediğini göstermek zayıflığını ortaya koymak demekti. Zayıflık, bir çocuğun erkek okulunda olmak istemeyeceği bir şeydi.

Sky gözlerini açtı ve bir süre tavana baktı, sonra bakışlarını tüm gücüyle Mark'a çevirdi. Sky'ın gözlerinin içine bakmak çok zor olsa da gözlerini kaçırmamak için kendini zorladı. Onun gözlerinin içine bakmak sadece Mark'a onun yatağında, yüz yüze, bazen konuşarak, bazen konuşmayarak geçirdikleri geceleri hatırlattı. Ama çıktıkları falan yoktu. Her ne yapmışlarsa, her ne uzun vadede hiçbir şey ifade etmiyordu. Artık her şey bitmişti.

Ama bu istekleri durdurmadı.

"Git buradan Markie," dedi Sky, sonra da sıkılmış gibi derin bir iç çekti. Onu gördüğüne şaşırmış bile görünmüyordu.

Mark orada. Ama ona takma adıyla seslendiğini fark etti Mark. Aylardır duymadığı bir lakap.

"Hayır," dedi omuz silkerek ve bacaklarını hareket etmeye zorladı.

Sky'a izin verdiği kadar yaklaştı ve kanepenin karşısındaki deri koltuğa çöktü. "Bu parti berbat," diye devam etti, çünkü söyleyecek başka bir şey bulamıyordu.

"Öyleyse git," dedi Sky hafifçe omuz silkerek. Mark buna ne cevap vereceğini düşünürken başını salladı ve saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı. Sky'a hâlâ orada olmasının tek sebebinin kendisi olduğunu söylemek istemiyordu.

"Artık Rory'yle oda arkadaşı mısın?" Onun yerine Mark söyledi.

Sky tekrar omuz silkti ve başını dik tutmak bile çok zor geliyormuş gibi başını tekrar kanepeye yasladı. Ne yazık ki bu açıdan Mark sadece boğazına odaklanabiliyordu. Sky'ın tişörtü siyah bir V yakaydı ve köprücük kemiklerinin keskin kenarları da görünüyordu. Mark dudaklarını açıkta kalan deriye bastırmak ve sertçe emmek istedi. Ama bu Diğer çocukta iz bırakmayı ne kadar çok istediğini fark etti. Bütün kızların ve Sky Reiss'in sahiplendiği o berbat partideki diğer herkesin üzerinde iz bırakmak istiyordu. "Yaz boyunca ne yaptın?" Mark zorlukla yutkunarak sordu. Sadece Sky'ı konuşturmak istiyordu. Ne söylediği umurunda değildi ya da öyle sanıyordu.

"Hiçbir şey," dedi Sky, kirpiklerinin arasından Mark'a bakarak. "Biriyle tanıştım. Takıldık. Her zamanki şeyler," dedi, sanki hiçbir şey olmamış gibi. Ama sözcükler kafasına dank ettiğiinde, Mark kendini İçim uyuşmuştu. Demek Sky bütün yaz başkasıyla yatmıştı. Bu yüzden mesaj atma ya da e-posta gönderme zahmetine girmemişti. Mark zihninin derinliklerinde biliyordu, ama bunu duymak

Yüksek ses hala çok acı vericiydi.

"Kiminle tanıştım?" Mark ağzından kaçırdı. Bu imkansızdı. Bağırsaklarında keskin bir kıskançlık sızısı varken umursamıyormuş gibi yaptı.

"Bir kız." Sky omuz silkti, karanlık bakışları sabit ve yüzü

sakindi. Sözlerinin ne anlama geldiğini umursamıyor gibiydi.

Ne kadar acıya sebep olduklarını.

"Adı neydi?" Mark kendini durduramadan söyledi.

"Fark eder mi?"

"Ondan hoşlandın

mi?" "Elbette."

"Onu becerdin mi?" Mark kelimelerin dudaklarından geçtiğini duyabiliyordu ve sonra bir suçlama gibi havada asılı kaldılar. Bunu sormaya hakkı olmadığını biliyordu. Umurunda bile olmamalıydı ama umurundaydı.

Çok fazla önemsiyordu.

Sky ona uzun gibi görünen bir süre boyunca baktı ve Mark kıpırdamadı, cevabı beklerken tüm vücudu belirsizlik içindeydi. O anda, elini Mark'ın aletinde aşağı yukarı gezdirirken Sky'ın onu sertçe öptüğü tüm zamanları hatırlıyordu. Ya da Mark'a sakso çektiği ve onun boşalmasını tadını çok sevmiş gibi yuttuğu zamanları. Mark'a özel olduğunu hissettirmişti ama belki de bunu yattığı herkesi. Belki de hiçbir anlamı yoktu.

Sky sonunda "Evet," dedi ve odadaki tüm hava çekilmiş gibi oldu. Mark orada oturdu, sessizce, nefretle içinde öyle hızlı ve sıcak bir alevlenme oldu ki, alnında ter damlacıkları hissetti. O anda Mark'tan nefret etti ve siktiği meçhul kız. "Peki ya sen?" Sky öne doğru eğilerek ayaklarını yere indirdi.

"Güzel bir Koreli kızla mı tanıştın?" Dirseklerini dizlerine dayadı ve koyu kahverengi gözleriyle ona baktı. "Yoksa hâlâ bakire misin?"

Mark o anda kendini tutamadı. O kadar sinirlenmişti ki yapabileceği tek şey gülmekti. Ya gülecekti ya da o pisliğin suratını yumruklayacaktı. Sorun şuydu ki. Gökyüzü'ne karşı bir dövüşte kazanabilirdi. Bu yüzden güldü çünkü yapabileceği tek şey buydu. Ne gariptir ki, Sky kaç kez aletini emmiş ve onu öpmüş olursa olsun Mark onun hâlâ bakire olduğunu sanıyordu. O da

Aslında hiçbir kızla yatmamıştı; sadece bir kez, on dört yaşındayken kuzeninin düğününde bir kızı öpmüştü. Hiçbir zaman Sky kadar ileri gidememişti. Mark'ın onu tanıdığı süre boyunca Sky bakire değildi. Bekâretini Mark'ın gece yatağına girmesinden çok önce kaybetmişti. Bu yüzden Mark'ın şaşırmaması gerekirdi. Ama yine de Sky'ın suratına bir yumruk atmak istiyordu.

"Gökyüzü!" Koridordan gelen bir ses, büyük ve çoğunlukla boş olan odalarda yankılanıyordu. Sky Mark'a baktı, sanki konuşmalarının bitmediğini biliyordu. Hiçbir şeyi çözememişlerdi. Aslında Mark'ın sadece daha fazla sorusu vardı. Ama Sky bunu umursamıyor gibiydi.

"Buradayım," diye karşılık verdi Sky ve küçük baş başa görüşmelerine resmen son verdi.

"Hey," dedi sert bir ses kapı aralığından. Bu Rory'ydi, Mark hemen anladı. Yukarı Doğu Yakası aksanı hemen tanınabilir. "Eğer bizimle geliyorsanız, biz gidiyoruz."

"Evet," dedi Sky, ayağa kalkarak. Ama sonra uzun bir adım attı özellikle Mark'ın yanından geçerek sehpanın etrafından dolaştı.

Mark bir bacağını uzatıp ona çelme takmayı akıl edemedi. Bacakları Mark'ın dizlerine değdi. O da Sky'ın yakınlığı, kokusu ve ayaktayken ne kadar güzel görüldüğü dikkatini dağıtmıştı. Uzun bacakları, geniş omuzları ve üzerinde mükemmel duran tasarım kıyafetleri vardı. Mark, Rory'nin peşinden kapıdan çıkarken ona bir kez daha bakmadan ondan daha da nefret etti.

Ama aletinin sertleştiğini inkâr edemezdi.

Bir dakika boyunca ereksiyonunun geçmesini bekledi, Pazartesi günü Matematik dersinden gireceği ve hiçbir şekilde hazırlıklı olmadığı büyük sınavı düşünmek için kendini zorluyordu. Ama Sky'dan başka bir şey düşünmek zordu. O kadar kızgındı ki

ve tüm vücudu ağırlaşmış gibi hissetti. Midesi kurşunla doluymuş gibi hissediyordu. Sonunda kendini zorlayarak sandalyeye oturdu ve odadan çıkıp merdivenlerden aşağı indi. Parti hâlâ kalabalıktı ve müzik hâlâ yüksek sesle çalıyordu. O

aşağıdan birkaç adım ötede durmuş, kalabalığı tarıyordu. Bir sürü güzel kız vardı, bazıları kasabadan bazıları da birkaç kilometre ötedeki kız okulundan. Onları saçlarından, kıyafetlerinden ve makyajlarından ayırt edebiliyordu. Kasabalı kızlar nadiren onun tarafına bakıyordu. St. Catherine'deki kızlar kıyafetlerini kontrol ediyor ve sonra konuşmaya değecek kadar parası olup olmadığına karar veriyorlardı.

Kore'yi ziyaret ettiğinde veya ailesinin tanıdığı Koreli ailelerle vakit geçirdiğinde, iyi bir av olarak görülüyordu - zengin, İngilizce konuşuyor, oldukça çekici ve uzun boylu. Kore'de

Ancak Massachusetts'in ortasında görünmez de olabilirdi. Normalde umurunda olmazdı. Normalde arkadaşlarını bulur, güler, içer ve iyi vakit geçirirdi. Ama o gece, reddedilme duygusuna engel olamadı. Sky bütün kızların istediğı türden bir adamdı. İnsanların dikkatini çekecek türden bir yüzü vardı ve vücudu da mükemmeldi. Fazla mükemmeldi.

Mutfağın yanında Lester ve Jordan'ı gördü ve onlara gitmesi gerektiğini biliyordu ama kalabalığın kenarında, kapının yanında Sky ve Rory'yi gördü. Elinde olmadan Sky'a doğru ilerledi çünkü ona hâlâ kızgındı. O değildi. Sky konuşsa da konuşmasa da konuşması bitmişti. Kalabalığın arasından ilerlerken omzu birine sertçe çarptı.

"Hey!" Mark'ın kulağında bir ses çınladı. Yan tarafından sertçe itildiğini hissetti ve dengesini kaybederek bir grup kıza çarptı. Hepsi çığlık attı ve Mark kot pantolonuna ve ayakkabılarına bir şeyin sıçradığını hissetti ve bunun dökülen bira olduğunu anladı. Mark onu iten çocuğa baktı, Chatworth'ten tanımadığı iri yarı sarışın bir adamdı. Öfkeliydi ve adamın kendisinden bir baş daha uzun ve yaklaşık elli kilo daha ağır olmasını umursamıyordu. Tüm ağırlığını vererek onu geri itti. Adam tökezleyerek geri çekildi, etrafındaki herkes gülmeye başlayınca gözleri parladı. "Hey Ching Chong, senin doğulunu döveceğim. göt!" diye kükreyerek Mark'ın yüzüne doğru yürüdü.

"Siktir git, seni ırkçı pislik," dedi, kaçınılmaz olarak gelecek olan yumruğu bekliyordu. Hayatı boyunca hiç kavgaya karışmamış olmasına rağmen, kavga için iyi bir gece gibi hissediyordu. Ama yumruk gelmedi ve arkasında birinin olduğunu hissetti. Omzunun üzerinden baktı ve Sky'ı gördü

orada duruyordu. İçinde bir öfke parıltısı daha belirdi Çünkü Sky'ın ona yardım etmesine ihtiyacı yoktu. Ama sonra göğsündeki bir şeyin sıkıştığını hissetti çünkü ona ihtiyacı olmasa da yine de onu istiyordu.

"Bir sorunun mu var?" Sky sordu.

"Seninle değil," diye cevap verdi çocuk, Mark'ı Sky'a doğru iterek sanki ne demek istediğini anlatmaya çalıştı.

Sky denge için Mark'ın kalçalarını kavradı.

ve aniden, Mark büyük sarışın pisliği umursamadı. Suratına yumruk yemek umurunda bile değildi. Ama sonra Sky ona dokunmayı bıraktı ve

gürültülü ve kalabalık partinin tam ortasına düştü.

"Onunla bir sorunun varsa, benimle de bir sorunun var demektir," dedi Sky, sesi sanki havadan sudan konuşuyormuş gibi düz ve normaldi.

"Ve ben," diye konuştu Rory Sky'ın arkasından. Çocuk Rory'ye baktı ve sert yüzü biraz sarsıldı. Hiç kimse

Rory'nin kötü tarafına geçmek istiyordu, çünkü ilişkiye giren oydu. Ama aynı zamanda arkadaşlarının önünde serseri gibi görünmek istemeyen aptal bir mankafaydı. Mark bu tipleri bilirdi. Chatworth ve dünya

Ne yazık ki onlarla dolu.

"Siktiğimin Yahudileri ve Çinlileri, dünyayı yönettiklerini sanıyorlar," diye tükürdü sarışın adam, bir adım öne çıkarak tehditkar bir şekilde. Görünüşe göre akıllıca bir çıkış yolu seçmeyecekti. Gururunu kurtarmaya çalışacaktı.

Rory sırtarak, "Var," dedi.

"Haydi Markie," dedi Sky, eliyle Mark'ın omzunu dörterek. "Hadi gidelim."

Ama sonra her şey hızlı hareket etmeye başladı. İri adam savurdu, Mark'ı iskaladı çünkü Sky onu itti.

yan tarafa. Ne yazık ki bu, Sky'ın yüzüne bir yumruk yediği anlamına geliyordu. Sky'ın yumruk yediğini görmek Mark'ın içinde bir şalteri indirdi. Düşünmedi, sadece tepki verdi. İri adam ona odaklanmıyordu, bu yüzden hızlı bir vuruş yaptı. Tüm ağırlığını yumruğunun arkasına verdi ve parmak eklemlerinin diğer adamın çenesine sertçe çarptığını hissetti. Temas ettiğinde, darbenin gücü kolundan aşağı titreşti. Adam geri çekilip başını salladı, ama yere düşmemişti. Adam ancak Rory ve iki arkadaşı öne çıkınca geri çekildi.

Mark parmakların diğer bileğine dolandığını hissetti ve ardından Sky onu evin ön kapısından dışarı çekti. O da peşinden gitti, verandadan atladı ve diğer çocuklar gibi geniş çimenlikte koşmaya başladı. Nereye gittiğini bilmiyordu; tek bildiği Sky'la birlikte olduğuydu ve hiçbir şey başka bir şey önemli değildi.

Ancak Rory'nin arkadaşının arabasının arka koltuğuna sıkıştıklarında eli ağrımaya başladı. Rory'nin Mark'ın tanımadığı arkadaşı, yolcu tarafında Rory'nin arkasına oturmuş, uzun bacaklarını neredeyse göğsüne kadar çekmişti. Mark şoförün arkasında kalmıştı, çünkü arabaya bindiklerinde, adrenalinleri hâlâ yüksekken Sky onu önce itmişti. Sky ortada sıkışmıştı, büyük omzu Mark'inkine sertçe bastırıyordu.

Ama Mark aldırmadı.

Biri "Müzik!" diye seslendi ve Rory itaat ederek iPod'unu taktı ve Mark'ın bilmediği bir rap şarkısını açtı. Sonra şoför havalandı, köşeyi dönerken lastikler gıcırdadı ve ev partisini geride bıraktı. Mark elini esneterek kaslarından kemiklerine kadar inmiş gibi görünen donuk ağrıyı dindirmeye çalıştı. Gökyüzü sessizdi Yanında, Mark'ın eli kadar acıtıyormuş gibi elini çenesinde gezdiriyordu.

Bir köşeyi daha hızla döndüler ve Sky, Mark'a doğru eğildi. Diğer çocuklar konuşuyorlardı ama Mark onların söylediklerine hiç dikkat etmiyordu. O sadece

Sky'a bakmamak için kendini zor tutuyordu ama bu çok zordu. Tam yanındaydı, vücudu ona yaslanmıştı. Aylardır bu kadar yakın olmamışlardı.

"Acıyor mu?" Sky sesini alçaltarak konuştu ve Mark'ın onun kendisiyle konuştuğunu anlaması bir dakika sürdü.

Mark

omuz silkti ve elini kalçasına götürdü. Sky oturduğu yerde kıpırdandı, Mark'ın ön kolunu usulca kavradı ve elini ışığa doğru tuttu. Yüzüne yaklaştırıp parmak eklemlerini inceledi. "Parmaklarını oynatabiliyorsan kırık yok demektir."

Sky önemli bir şey değilmiş gibi söyledi. Sanki her zaman kavgaya karışıyormuş gibi. "Yine de onu şaşırttın," diye devam etti Sky ve

Mark ona bakmaktan kendini alamadı. Sky hafifçe gülümsüyordu, gözleri hâlâ Mark'ın elindeydi.

O anda Mark onu o kadar çok öpmek istedi ki.

"Fena değil, kardeşim. Fena değil," dedi Rory ön koltuktan Mark elini Sky'ın elinden çekti. Rory, "Yarın gerçek bir çürük içinde olacaksın," dedi,

Sky'a bakmak için döndü. "Bunu ev odasında açıklamak zorunda kalacağım."

Sky omuz silkerek, "Duşta düştüm," dedi. Rory gülerek, "Doğru," dedi.

"Meyers'a merdivenlerden düştüğünü söylediğin zamanki gibi," diye söze girdi Mark. "Ama Gerber'in ev yapımı kaçak içkisiyle kafayı bulup adını bile zar zor hatırladığın kısmı atlamışsın." Rory Mark'ın anısına güldü ama Sky gülmedi.

Rory ön taraftan hüznle, "Gerber'i özlüyorum," dedi. "Eğlenceli olanların hepsi mezun oldu."

"Buradan siktir olup gitmek için sabırsızlanıyorum," dedi Sky, Mark dışında kimsenin duyamayacağı bir sesle.

"Siz geçen yıl oda arkadaşıydınız, değil mi?" Rory koltuğunda dönüp onlara bakarak sordu.

Sky omuz silkmekle yetinince Mark, "Evet," dedi.

"Harika," dedi Rory. O sırada başka biri bir şey söyledi ama Mark dikkatini vermedi çünkü Sky'ın eli

dolaşmaya başladı. Önce Mark'ın dizindeydi, ama sonra Mark'ın kalçasındaydı, hareketleri arabanın karanlığı tarafından gizlenmişti. Aleti sertleşirken Mark istemsizce sarsıldı.

Anında. Mümkün olduğunca dikkat çekmemeye çalışarak başını koltuk başlığına yasladı. Yüzünü Sky'ın omzuna doğru çevirmekten kendini alıkoyamadı. O

ısırmak istedi ama yapmadı. Kendini uslu durmaya zorladı. Böylece çenesiyle hafifçe fırçaladı, Sky'ın pahalı pamuklu kapüşonlusu teninde yumuşacıktı.

Sky parmaklarını Mark'ın morarmış parmak eklemlerinin üzerinden geçirdi ve elini aşağı doğru kaydırды. Mark boğazının arkasındaki iniltinin kaçmasını engellemek için dudağını sertçe ısırды. Her zaman yaptığı gibi onunla oynadığı için Sky'a kızgın olmalıydı. Birazını verip sonra hepsini aldığı için. Bunu hep yapardı. Mark onun kendisine dokunmasına izin vermemesi gerektiğini biliyordu. Her şey yalan olduğu halde Sky'ın kendisini yeniden özel hissettirmesine izin vermemeliydi. Sky o gece ona kötü davranmıştı ama

Ayrıca onun için bir yumruk atmıştı ve şimdi Mark'a hâlâ ondan hoşlanıyormuş gibi dokunuyordu. Karışık sinyallerin canlı bir örneğiydi.

Sky'ın elinin tersi Mark'ın ereksiyonuna değdiğinde Mark'ın canına tak etti. Aleti onun dokunuşu için haykırıyor olsa da Sky'ın kaburgalarına sert bir dirsek attı. O kadar azmıştı ki hiç komik değildi. O kadar çok zaman geçirmişti ki Sky'a o kadar takıntılıydı ki takıntılı olmamak imkânsızdı. Yine de kafası karışmıştı ve kendisiyle oynandığı hissinden hoşlanmıyordu. Sky, Mark'ın onun hakkında ne hissettiğini çok iyi biliyordu. Bilmemesine imkân yoktu. Birlikte olmuşlardı.

Bu ileri geri oyununu bu kadar uzun süre oynadıktan sonra şüpheye yer kalmamalı.

Her şeyin yepyeni olduğu, Sky'a hâlâ karşılıksız bir aşk beslediği zamanları hatırlayabiliyordu. O asla Daha önce de bir çocuğa böyle bakmıştı ama Sky'da farklı bir şeyler vardı. Sky'ı ne kadar arzuladığını, üstünü değiştirirken ya da Sky etrafta dolasırken ona nasıl baktığını

hatırlayabiliyordu.

yarı giyinik ve karşı konulmazdı. Mark duşta kendine nasıl dokunduğunu ve Sky'ı nasıl düşündüğünü hatırlayabiliyordu.

Ve Sky'ın çok sarhoş olduğu bir zaman vardı. merdivenlerden düştüğünü ve Mark'ın monitör onları yakalamadan önce koridorlardan çıkmasına yardım etmesi gerektiğini söyledi. Mark onu yatağına kadar sürüklemiş, o kadar çok mücadele etmişti ki Sky yatağın yarısına geldiğinde nefes nefese kalmış ve kalbi küt küt atmaya başlamıştı. Mark çok sinirlenmişti. Ama sonra Sky kollarını Mark'ın boynuna dolamış ve onu üstüne çekmişti. Ağzını Mark'ın boğazına dayadı ve sertçe emdi. Mark kaskatı kesilmiş, ne yapacağını bilememişti. Sky dudaklarını Mark'ın çenesinde gezdirmiş ve sonra hiçbir şey olmamış gibi kendinden geçmişti. Sky sabah hatırlamamış olsa bile Mark hatırlamıştı. Çünkü Mark'ın boynunda hatıra olarak bir morluk vardı.

Evet, her şeyi Sky başlatmıştı ama artık bunların hiçbir önemi yoktu.

Çok eski bir tarihi.

O zamanlar sadece fantezilerdi, her şey gerçek olmadan önceydi. Hâlâ masum olduğu ve Sky'ın ona ne tür şeyler yapabileceğini, ne tür belalara yol açabileceğini bilmediği zamanlardı. Mark bunun aptalca olduğunu biliyordu ama ilk seferini düşünmeden edemiyordu. İlk kez Sky'ın yatağına girmiş ve Sky'ın ona vurmasını, tekmelemesini ya da onu itmesini beklemişti. Bunu yapmasına neden olan şeyin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Sanki kendini durduramıyormuş gibiydi. Ama Sky sadece sırt üstü yatmış ve Mark'a bakmıştı, sanki bir açıklama bekliyordu.

Mark bir aptal gibi, "Üşüyorum," diye fısıldadı. "Gördün mü?" Sonra ellerini Sky'ın tişörtünün altına sokmuş, soğuk parmak uçları Sky'ın düz karnına değmişti. Sky'ın teni sıcaktı ve Mark bir anlık dürtüyle ellerini tişörtün altına doğru kaydırđı. Sky nefesini tutup geri çekildi ve Mark'ın ellerini tutarak hareket etmelerini engelledi.

"Kahretsin," diye tısladı. "Ne yapıyorsun?"

"Isınamıyorum," demişti Mark, ne dediğini bile bilmeden. "Ama yatağın sıcak." Sky ona baktı, parmakları hâlâ Mark'ın kılere gömülüydü. Uzun bir süre sonra nihayet başını salladı ve Mark'ın saçlarını yüzünden uzaklaştırmak için elini kaldırdı.

"Saçların çok uzun," demişti.

"Ben uzun severim," diye cevap vermişti Mark, Sky'a bu kadar yakın olmak dikkatini dağıtmıştı. Sky tarafından dokunulmaktan.

"Gözlerini gizliyor," demişti Sky, sesi alçak ve derindi. Ve böylece Mark onun olmuştu. O ilk gece hiçbir şey olmamıştı ama bu sadece bir an meselesiydi.

zaman. Ve sonunda bir şey olduğunda, bu her şeyi değiştirmişti.

Mark'ı değiştirdi.

Okuldan bir blok ötede kaldırıma yanaştılar ve Rory, Mark ve Sky arabadan indiler. Rory'nin kasabadan arkadaşları vedalaşıp uzaklaştılar ve onları karanlıkta bıraktılar. Sonra gizlice okul arazisine geri döndüler, Mark Sky ve Rory'yi takip ediyordu, onların en iyisini bildiğine güveniyordu.

şekilde. Sadece bir kez gizlice kaçmıştı ama bu işte profesyonel olduklarını düşündü. Haklıydı ve çitin gevşek bölümünden kayarak geçtikten sonra sorunsuz bir şekilde okul arazisine geri döndüler. Gölgelelerden uzak durdular ve o daha ne olduğunu anlamadan yurt binasının önünde ydiler.

Rory parmağını dudaklarına götürerek, "Şşşt," dedi. Mark Kilide sıkışmış bir sakız parçası yüzünden açık kalan arka kapıdan içeri girerken Sky'ın arkasından takip etti. Basit ama etkiliydi. Arka merdivenleri sessizce koşarak çıktılar.

Mark'ın katı olan ikinci kata çıktılar.

"Bu benim," diye hafifçe fısıldadı. Rory ona başıyla onay verdi ve merdivenleri çıkmaya devam etti. Mark yolda olduklarını biliyordu.

Dördüncü, 422 numaralı odada. Bunu bilmesine gerek yoktu ama yine de biliyordu. Sky omzunun üzerinden ona baktı, koyu renk gözleri her zamanki gibi yoğundu. Mark onu yakalayıp bir köşeye itmek ve... şey, ne yapacağını bilmiyordu. Öpücük

Onu mu? Ellerini pantolonunun içine mi sokacaktı?
Bilmiyordu. O yüzden

hiçbir şey yapmadı. Sadece elini çenesine götürdü ve sonra Sky'ın çenesini işaret etti; çenesinde koyu bir morluk oluşmaya başlamıştı bile. "Buz," diye mırıldandı. Sonra kapıyı açtı ve ürkütücü sessizlikteki karanlık koridorda aceleyle ilerleyerek bir monitör onu yakalamadan önce odasına ulaşmaya odaklanmaya çalıştı.

Kasabadaki partiden iki hafta sonra Rory'nin büyükbabası öldü.

Mark haberi sınıfta otururken aldı ve arkadaşlarından biri laf arasında bahsetti. Calculus dersinin geri kalanında dikkati dağınıktı, aklından milyonlarca düşünce geçerken pencereden dışarı bakıyordu. Mark, Rory için ve Rory'nin büyükbabası için üzülmüyordu ama asıl önemsendiği şey, Rory'nin yedi günlüğüne Manhattan'a dönüp şivaya oturacak olmasıydı. Bu da Sky'ın oda arkadaşı olmadan yedi gün boyunca yalnız kalacaktı. Bunu düşünmemeye çalıştı, ama gün geçtikçe, tek düşündüğü şey bu oldu. düşünebildiği tek şeydi. Sky'ın elini bacağında nasıl gezdirdiğini ve bir şey söylemek istermiş gibi ona baktığını ama söylemediğini.

Sky'la birlikte olmayalı çok uzun zaman olmuştu.

Çok uzun zaman. Bunu arzuluyordu.

Avrupa Tarihi öğle yemeğinden sonra geldiğinde Mark, Sky'a bakmamaya çalıştı. Gerçekten denedi. Bütün dönem aynı sınıfı paylaşmışlardı ve her gün işkence gibiydi ama o gün daha da kötüydü. Arkadaşıyla konuşmak için koltuğunda döndü.

arkadaşına ve birkaç kez Sky'a baktı ama Sky'ın gözleri masasındaydı. Sonunda zil çaldı ve günün bitmesini dileyerek oradan uzaklaştı.

Cesaretini toplaması birkaç gün sürdü. Ama uyanık yattığı ve sertleşmiş bir aletle tavana baktığı ikinci geceden sonra, bir şeyler yapması gerektiğini biliyordu. Mastürbasyon yeterince iyi değildi. Hiçbir şey yeterince iyi değildi. Büyük göğüslü ve kalın memeli kızların

pornolarına bakmak

yeterince iyi değildi. Birinci sınıfta aşık olduğu kızı, karşıdaki lokantada çalışan kısa platin sarısı saçlı güzel üniversiteli kızı düşündü.

işe yaramadı. Geçmişte işine yarayan her şey artık işe yaramıyordu.

Fanteziler Sky'ın onun için yaptıklarıyla kıyaslanamazdı.

Böylece sabahın ikisinde karanlık koridorlarda sürünerek yatakhanelerin dördüncü katına doğru ilerledi. Üçüncü kattan çıkıp ikinci kata doğru ilerleyen bir gözetmenle burun buruna gelmişti ama ucuz atlatmıştı. Oda 422'ye vardığında kalbi küt küt atıyordu ama durmadı. Duramazdı. Kulağını kapıya dayadı ve elini kapı tokmağına koydu. Kapının kilitli olduğundan şüpheliydi ama yine de denedi.

Şaşırtıcı bir şekilde açıldı.

Kapıyı biraz aralayıp odanın içine süzülürken kalbi boğazında düğümlendi. Kapıyı arkasından kapattı ve kilitledi. Etrafındaki Gökyüzü kokusunu anında alabiliyordu.

Kokusu odaya sinmişti. Oda teftişleri nedeniyle düzenliydi ama kokusu hâlâ her yerdeydi. Mark derin bir nefes aldı, eski yurt odalarının nasıl olduğunu hatırladı

evim gibi hissetmeye başladım. Her geldiğinde ve Gökyüzü'nün kokusunu aldı, evi gibi hissetti. Yavaşça dönerken ses çıkarmaktan korkuyordu. Nefesini bile tuttu. Yapabilirdi

Sky'ın çıplak sırtının kendisine dönük olduğunu, battaniyesinin kalçalarına kadar indiğini ve kara başının yastığın üzerinde olduğunu gördü.

Daha fazla beklemek istemiyordu. Eğer Sky ona gelmeyecekse, o ona gidecekti. Çok uzun zaman olmuştu. Dilini kuruyan dudaklarında gezdirerek yatağa doğru ilerledi, tam olarak korkmuyordu. Reddedilmekten korkmuyordu. Daha çok Sky'a dokunmazsa ne olmayacağından korkuyordu. Eğer onun yanına uzanmazsa. Eğer biraz rahatlamazsa.

Delirecekti.

Yatağın kenarına geldiğinde dizini kaldırdı ve yatağa bastırarak yaklaştı.

Uzandı ve parmak uçlarının Sky'ın omzunun derisini sıyırmasına izin verdi. Sonra öne doğru eğildi ve ağzını Sky'ın kulağına yaklaştırdı.

"Sky?" diye fısıldadı. "Benim."

Sky gözlerini açtı ve derin bir nefes aldı. Odada biri olduğunu hemen anladı. Birisi adını çağırıyordu. Kolunda serin parmakları hissettiğinde, midesinin sıkıştığını hissetti. Kim olduğunu hemen anladı. Gecenin bir yarısı sırf onu yatağında rahatsız etmek için etrafta sinsice dolaşan tek bir kişi vardı. Onu derin uykusundan bencilce bir nedenle uyandıracak tek bir kişi vardı. Bu kadar düşüncesiz olan tek bir kişi vardı. Ve azgın.

Sırt üstü döndü ve elini yüzünde gezdirdi, şüphesi doğru çıkınca kalbi göğsünden fırlayacak gibi oldu. Gözlerini açtığı anda, Mark'ın her zamanki gibi saçları gözlerine dolmuş bir şekilde üzerine eğildiğini gördü.

"Sky?" diye fısıldadı, sanki başka ne söyleyeceğini bilemiyormuş gibiydi. Sky da ne söyleyeceğini bilmiyordu. Ama konuşmakla ilgilenmiyordu. Mark'ın neden orada olduğunu çok iyi biliyordu.

Daha fazla zaman kaybetmek istemediği için kendini oturmaya zorladı. Saatin kaç olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, ama biliyordu ki yeterince sahip değillerdi. Çok geçmeden güneş doğacak ve Chatworth'da yeni bir gün başlayacaktı.

Uyanık olduğu her anı düşünmemesi gereken bir şeyi düşünerek geçirmiyormuş gibi davranmak zorundaydı. Elini uzattı,

Ellerini Mark'ın kalın saçlarının arasına soktu ve dengesini bozdu. Mark onun üzerine düştü, göğsü neredeyse acı verici bir şekilde onunkine çarpıyordu. Dudakları bir anda Mark'inkinden birkaç santim uzaktaydı ve diğer çocuğun nefesini teninde hissedebiliyordu. Bu çok baştan çıkarıcıydı ve Sky ne kadar istemiş olursa olsun baştan çıkarıcı şeylere sırtını dönecek biri değildi.

"Ne istiyorsun?" diye sordu, cevabı bildiği halde.

"Onun hakkında bilgi edinmek istiyorum," dedi Mark ve Sky kafası karışmış bir halde kaşlarını çatı.

"Kim?"

"Yaz boyunca becerdiğin kız," dedi Mark, gözlerini Sky'ın dudaklarına indirerek. "Ondan hoşlandın mı?"

"Ne?" Sky böyle dedi çünkü düşüncelerini zar zor tutarlı bir şekilde oluşturalabiliyordu. Ellerini Mark'ın göğsünde gezdirmek ve morlukları derisine emmek istiyordu.

Kasabalıların partisinde karşılaşmalarından bu yana geçen son birkaç hafta tam bir işkenceydi. Ders sırasında Mark'la geçirdiği birkaç dakikayı kafasında tekrar tekrar canlandırdı. Milyonlarca kez yaptıkları konuşmayı, Mark'ın partinin gürültüsünden uzakta, sessiz odada karşısına oturup onu çok iyi tanıyan o karanlık gözlerle ona nasıl baktığını aşırı analiz etmişti.

Sonra Sky onu kıskandırmaya çalıştığında ona gülmüştü. Gülmüştü.

"İyi biriydi," dedi Sky, o anda yüzünü bile hatırlayamasa da.

Bu yüzden Sky onu öptü çünkü artık ne yapması ya da yapmaması gerektiği umurunda değildi. Tek bildiği Mark'ın ona geri döndüğü ve eski alışkanlıklarına geri dönmenin çok kolay olduğuydu. Mark'ı istemekten asla vazgeçmemiştir; sadece bu gerçeği kendi kendine inkâr etmekte daha iyi hale gelmişti. Ama Mark onun üzerindeyken bunu inkâr etmek mümkün değildi,

Dolgun alt dudağı Sky'ın dişleri arasında sıkışmıştı.

Başparmaklarını Mark'ın keskin çenesinin üzerinde gezdirdi, dilini genç çocuğun ağzına sokarken kemiğin izini sürdü.

Mark ona doğru inledi ve kollarını Sky'ın kaburgalarına doladı. Mark yatağındayken tek düşünebildiği istediği şeylerdi

yapmak için. Tüm o harika kirli ve yasak şeyler.

Hepsi Mark'ın suçuydu.

Bu hep Mark'ın suçuydu. Kışkırtan oydu, Sky'ın duygularıyla dalga geçen ve onu baştan çıkaran oydu. Bir büyücünün yılanı çağırması gibi. Ama o değildi

Çizgiyi aştı. Her ikisi de çizginin varlığını bile umursamaktan vazgeene kadar çizgiyi daha da ileri iten hep Sky olmuştı. Sky elini Mark'ın eşofmanının önünden içeri soktu, eli Mark'ın ereksiyonunu buldu ve sıktı. Mark'ın aleti şimdiye kadar gördüklerinin en büyüğü olmasa da hoşuna gitmişti. Porno filmlerdeki adamlarinki daha büyüktü; Sky'inki bile daha büyüktü. Ama Mark'ın sikinde onu sonuna kadar tahrik eden bir şey vardı. Mark'ın aleti kalındı ve sola doğru eğikti ve Sky ağzında hissettiklerinden hoşlanıyordu. Aslında Sky enesi ağrıyana kadar emmek istiyordu.

O da öyle yaptı.

Sky, Mark'ı sırt üstü yatırdı ve eşofmanını kalçalarından aşağı itti. Mark tıslayarak nefes aldı, sırtını kamburlaştırdı ve aynı sabırsızlıkla kalçalarını yataktan kaldırdı. Bu düşünce Sky'ı daha da tahrik etti. Mark Sky'ın ağzının üzerinde olmasını en az Sky kadar istiyordu. En önemlisi de Mark, Sky'ın onun için yapabileceklerinden hoşlanıyordu. Şehvetten titreyen Sky başını eğdi ve sonunda ikisinin de çok istediğı şeyi yaptı. Sky dudaklarını aletin başının üzerinde gezdirirken Mark boğazının derinliklerinden boğuk bir ses çıkardı, Tanıdık tat karşısında gözlerini kapattı. Sonra onu ağzına aldı, Mark'ın ereksiyonunun etrafında gülümserken Mark inledi ve karşılık olarak kalçalarını salladı.

Mark ellerini Sky'ın saçlarında sıktı ve birkaç dakika sonra Sky onun yaklaştığını anladı. Çocuk sesi yükselmeye başlayınca Sky onu ağzından bıraktı. Mark inleyerek başını yastığın üzerinde döndürdü. Karın kasları gergindi ve Sky karnına, göbek deliğinin hemen altına bir öpücük kondurdu. "Şşşt," diye tısladı Sky. Mark başını salladı

Yavaşça elini ağzına kapattı. Mark'ın bir sonraki inlemelerinin susturulacağından emin olan Sky başını tekrar eğdi. Mark'ın kalçasının iç kısmını emdi, sonra ereksiyonuna doğru ilerlerken kalçasının üzerinde öpücükler bıraktı. Mark dizini kaldırdı, sonra Sky dilini üzerinde gezdirirken kendini kontrol edemiyormuş gibi tekrar indirdi. O

Tadı aynı anda hem tuzlu hem de tazeydi ve Sky gözlerini kapatarak her saniyenin tadını çıkardı.

Mark kolunu yüzüne attı ve Sky onu tekrar derinlemesine emerken sırtını kamburlaştırdı. Sky gözlerini yukarı dikerek birlikte olmak istediği tek çocuğun bu halini seyretti. O kadar güzeldi ki, diye düşündü Sky milyonuncu kez kendi kendine. Sonra gözlerini kapadı ve Mark titreyip sıcak menisini Sky'ın boğazının arkasına fışkırtana kadar emdi, emdi. Sky hepsini yuttu, ta ki başı dönmeye başladı. Sonra Mark'tan uzaklaştı, zor nefes alıyordu. Nefes almayı unuttuğunu fark etti. Ciğerleri yanıyordu, alnını Mark'ın karnına bastırarak nefesini tutmaya çalıştı. Birdenbire sıcak bastı. Teni karıncalanıyordu. Aleti dikkat çekmek için bağıırıyordu - hayır, çığlık atıyordu. Elini ereksiyonuna götürdü ve önce yumuşak bir şekilde kendini okşamaya başladı. Kendini okşarken Mark'ın taze kokusu burun deliklerini dolduruyordu ama yine de tatmin edici değildi. İsteddiği şey bu değildi.

"Gökyüzü," dedi Mark, sesi kısık ve hırıltılıydı. Koştı onun Elini tekrar Sky'ın saçlarında gezdirdi ve Sky inledi, diğer çocuk tarafından dokunulmanın verdiği his hoşuna gitmişti. İşte

Mark'la ilgili bir şey, inkar edilemez bir şey. Gökyüzü Onu o kadar çok istiyordum ki canım yanıyordu. Fiziksel olarak acıtıyordu. Elini sikinin üzerinde sıktı, doruğa ulaşmasına ramak kalmıştı.

"Markie," diye boğuldu Sky. "Kapa çenenini."

"Bırak ben yapayım," dedi Mark ve Sky başını salladı. "İstiyorum," diye devam etti Mark, sesi yine yalvarır gibiydi.

"Ne istiyorsun?" Sky sordu, sözleri yine sertti. Birdenbire sinirlenmişti. Neden olduğundan emin değildi.

"Ne istiyorsan onu istiyorum," diye fısıldadı Mark, parmakları hâlâ Sky'ın saçlarına dolanmıştı. Sky gözlerini kapatarak kelimelerin beynine kazınmasına izin verdi. Sonra başka bir şey düşünmeden kendini dizlerinin üzerine doğru itti. Mark'ın hâlâ açıkta duran vücuduna baktı. Mark'ın aleti yarı sertti ve göğsü her ağır nefeste inip kalkıyordu.

Gözleri yarıktı ve dudakları şaşkınlık içindeymiş gibi ayrılmıştı.

Sky bu bakışa alışkındı. Bu bakış, Mark'ın isteklerinin şimdilik tatmin edildiğinin işaretiydi. Ama Sky bundan memnun değildi. Hiç tatmin olmamıştı. Mark'ın kalçasındaki deriyi çimdikleyerek onu biraz uyandırdı.

"Yuvarlan," dedi, kalbi göğsünde gümbür gümbür atıyordu. Mark kafası karışmış gibi kaşlarını çattı ama söyleneni yaptı ve yüzüstü yuvarlandı. Sky yapmak üzere olduğu şeyi yapmak üzere olduğuna inanamıyordu. Bunu o kadar uzun süre düşünmüştü ki neredeyse gerçekmiş gibi gelmiyordu. Ama artık çok geçti. Mark'ın eşofmanını iterek çıkarırken geri dönüşü olmadığını biliyordu. Elini yavaşça Mark'ın çıplak kalçasının arkasına ve kıcının kabarıklığına götürdü, dudağını sertçe ısırdı. Mark merakla ona bakmak için boynunu büktü. Sky genç oğlanın tişörtünü sırtında daha yukarı itti ve sonra Mark'ın sırtının küçük kısmına bir öpücük kondurmak için aşağı kayd. Mark keskin bir nefes aldı.

Bunu bekliyordum. Ama Sky orada durmadı. Orada duramazdı.

Bu sadece başlangıçtı.

OceanofPDF.com

İKİNCİ BÖLÜM: nasıl başladı... yine (Sky'ın hatasıydı)

Günümüz
New York
Şehri Nisan

Mark Choi New York'tan nefret ederdi.

Kiraladığı parti sandalyesinde arkasına yaslanıp önündeki kalabalık balo salonunu incelerken kesinlikle nefret ederdi. New York'un havasında bir şeyler vardı. Gençken hafta sonu gezileri için şehre gelmeyi çok severdi. New York'u sembolize ederdi. olmak istediği her şeydi - bağımsız, özgür, mutlu. Ama şimdi, sadece bir angaryaydı. Her şey her zaman griydi. Sokaklar gürültülüydü ve insanlar yüzsüzdü. Annesine hayır işlerinde eşlik etmekten yorulmuştu. ve partilerden. Etrafını sarmayı sevdiği sosyete insanlarından bıkmıştı. Çoğunlukla, sadece yorgundu.

Los Angeles'ı özlemiş.

Şehrin yayılan, dağınık dikkatsizliğini özlemişti. Rahat tavırları özlemişti. Ama en çok da annesiyle aynı eyalette yaşamamayı özlemişti. Neredeyse Babasının ölümünün üzerinden iki yıl geçmişti. Yas döneminin ne kadar sürmesi gerektiğini bilmiyordu ama geriye kalan tek oğul olarak bir yükümlülüğü vardı. Geçtiğimiz on yıl tamamen bu zorunlulukla ilgiliydi. Sayılara ve rakamlara karşı doğal bir eğilimi olmamasına rağmen, mecburiyetten iş eğitimi almıştı. Aile işinin sürdürülmesine mecburiyetten yardım etmişti. O

Babasının her zaman yapmak istediği gibi Doğu Yakası dışındaki pazarlara açılmayı başarıyla gerçekleştirdi. Antika halı işlerini bir aile işletmesinden, ülke çapında birçok şehirde vitrinleri olan, sektörde tanınmış bir isme dönüştürmeye yardımcı oldu. O da saygılı bir evlat olarak görevini yaptı.

Ama yine de yeterli değildi. Asla yeterli olmayacaktı. Büyükbabasının kurduğu iş yerinde çalışmaktan memnundu ama hayatı için planladığı şey bu değildi. Hazırlık okulunda geçirdiği günleri düşündüğünde, daha önce Her şey kötüye gittiğinde daha özgürdü. Bir şey denemek isterse, denerdi. Eğer bir şey ilgisini çekerse, bunu yapmakta tereddüt etmezdi. O zamanlar hayat çok daha heyecan vericiydi. Şimdi ise rutindi. O

Kendisinden başka suçlayacak kimsesi olmadığını düşünüyordu ama kaderin hiçbir zaman kendi tarafında olmadığını hissetmekten de kendini alamıyordu.

"Sıkılmış görünüyorsun," dedi ince aksanlı bir ses solundan. Yüzünü çevirdi ve gerçek hislerini gizlemek için gülümsedi. Yanındaki kadın, yani annesi düzinelerce uygun Koreli sosyetik arasından onun için seçmişti, gülümsedi. Woo Jisoo'nun abartısız bir güzelliği vardı ama bu inkar edilemezdi. Uzun siyah saçları ve pürüzsüz bir cildi vardı. Düzgün dişleri ve zeki gözleri vardı. Gösterişli, gürültülü ya da agresif değildi. Annesinin onu neden seçtiğini biliyordu - çünkü zorba bir kayınvalideye meydan okuyacak türden bir kadın değildi.

Mark, Jisoo'ya bakarken, acaba o sadece annesiyle dalga mı geçiyordu yoksa hayatı gerçekten böyle miydi?

olacaktı. Eğer annesine kalsa, bir yıl içinde Jisoo ile evlenecek, hemen bir bebek sahibi olacak ve sonra da yeni sevgi dolu büyükannenin gelip boş yatak odasında yaşaması.

Aptal değildi. Annesinin ikisinin de geleceğini planladığını biliyordu.

"Tabii ki hayır," dedi. "Ben sıkılmanın tam tersiyim."

"Sıkılmanın tam olarak zıttı nedir?" Jisoo gülümseyerek sordu.

"Ben," diye cevap verdi kuru bir sesle.

"Sana inanmıyorum," dedi Jisoo başını sallayarak. Elmas küpeleri yukarıdaki avizelerin ışığını yakalıyordu ve gülümsemesi hoştu. Gerçekten de iyi görünüyordu, diye düşündü. İçinde bulunduğu durumda ona ve diğer her şeye karşı ılık duygulardan başka bir şey hissetmemesi ne yazıktı. "En azından annen eğleniyor gibi görünüyor." Balo salonunu işaret etti ve adam annesini parlak kıyafetleri içinde kolayca gördü.

fuşya elbiseli, bir televizyon kanalının yöneticisiyle konuşuyordu. Bonita Choi ufak tefekti ama gittiği her yerde varlığını hissettiriyordu. Böyle partilerde kendini gösterirdi.

O gece zaten bir tur atmıştı ama biraz daha kaynaşması gerektiğini biliyordu. Bunlar

Şehirdeki en büyük müşterilerinden bazıları; TV ve film şirketleri onlardan sık sık sipariş veriyordu. Özel siparişler, Özellikle de. Gelirlerinin büyük bir kısmını bu oluşturuyordu. İşleri doğal olarak üst tabakanın ilgisini çekiyordu, ama aynı zamanda

Etrafa saçacak çok parası olan herkes. Mark'ın eğlence sektörüne yıllardır başarıyla kur yapıyor. Bu gece tam da bunu yapmaya devam edeceği bir geceydi. O akşam kendini garip bir şekilde asık suratlı hissediyordu ama bir gecenin kârlarını etkilemesine izin vermeyecekti.

Ne de olsa bu, Uluslararası Film Tasarım Ödülleri için düzenlenen bir partiydi. Etkinlik Oscar ödülleri kadar büyük değildi ama kendi alanındaki insanlar için de öyle olabilirdi. Şirketin bir önceki yıl üzerinde çalıştığı birkaç film aday gösterilmişti. Bu kadar talep gören bir hizmeti sunmaktan gurur duymadığını söylerse yalan söylemiş olur, ancak o anda Peninsula Oteli'nin balo salonunda olmayı neredeyse başka bir yerde olmaya tercih ettiğini söylerse de yalan söylemiş olur.

Ayağa kalkıp Jisoo'ya elini uzattı ve mutsuzluğu üzerinde bu kadar çok durmayı bırakması gerektiğine karar verdi. Bu

Kendine geçici olduğunu söyledi. Sonsuza kadar New York'ta sıkışıp kalmayacaktı. Son iki yılda kendine bunu pek çok kez söylemişti. Yine de sahip olduğu tek şey buydu. Jisoo onun elini tuttu ve kalabalığın arasından geçip bara kadar onu takip etti. O da bir votkaya ihtiyacı olduğuna karar verdi. Bir votka akşamın tadını çıkarmasını kolaylaştıracaktı. Kulağa boktan geliyordu ama gerekli kötülük. Aksi takdirde, kapıdan çıkıp soğuk Nisan gecesine doğru yürüyebilirdi ve nereye gideceğini bilmiyordu.

Belki havaalanına.

Bara vardıklarında kendi kendine kıkırdadı. Asla bu kadar cesur bir şey yapmayacağını biliyordu. Yıllardır cesur olmamıştı. Annesinin ikisi için de yeterince cesur olduğunu düşünüyordu. Barmenin dikkatini Mark'a vermesini beklerken parmaklarını sabırsızlıkla barda gezdirdi. Uzun boylu, geniş omuzlu, esmer bir adam olan barmen eğilmiş, Mark'tan başka kimseyle ilgilenmiyordu. Biri onun önündeydi. Mark barmenin kiminle konuştuğunu göremiyordu; arada çok fazla ceset vardı. Sadece o kişinin kolunu görebiliyordu - kolunda bir mavi takım elbise, bilekten üç düğmeli. Başını balo salonuna doğru çevirdi, yüzleri hızla taradı ve bir oyun planı yaptı. Önce Viacom'un başkanına, sonra da HBO'dan Billy Masters'a gidecekti. Ve sonra belki Teddy Roosevelt hakkındaki dönem filminin yönetmeni için yirmi sekiz özel halı yapmışlardı. Gerçekten de Yine de ilk nereye gittiğinin bir önemi yoktu. Herkes gülüyor, mutlu ve gecenin tadını çıkarıyordu. Onların mutluluğunun bir kısmının kendisine de bulaşmasını diledi.

"Size ne getireyim?" dedi barmen aniden ve onu düşüncelerinden şaşırttı.

"Buzlu votka. Bir de cosmo," dedi siparişi verdikten sonra Jisoo'ya bakarak. Jisoo sadece başıyla onayladı onun için içki seçimi. Onu memnun etmek kesinlikle kolaydı, diye düşündü hafif bir kızgınlıkla. Bilmiyordu ki O gece neden her şey onu rahatsız ediyordu. O oluyordu

aşırı hassas. Barmen içkileriyle döndü ve Mark ona bahşiş verdikten sonra sessizce kalabalığa doğru ilerlediler. Jisoo kolunu Mark'ın koluna doladı ve Mark onun dokunuşundan uzaklaşmadı.

Kendi kendine başka bir şey düşünebilmesi için yirmi dakika geçmesi gerekti. Kalabalığın içine girdiğinde tüm şüphelerini ve hoşnutsuzluğunu bir kenara bıraktı. Bunun yerine konuşmaya ve gülmeye odaklandı. Bir süre için kolay oldu. O her zaman

Büyürken cana yakındı ve istediğinde hala cazibesinin gücünü kullanabiliyordu. Bugünlerde bunu nadiren istiyordu ama tamamen ümitsiz bir vaka değildi. Martin Scorsese ile sık sık çalışan bir yapım tasarımcısıyla Türk tekstilleri hakkında sohbet ederken bir adam kolunu uzatarak sohbetlerine dahil oldu tasarımcının omuzlarına dolanarak onu şaşırttı.

"Görüşmeyeli uzun zaman oldu," dedi davetsiz misafir, Benji'nin omzunu sertçe sıkarak. Tasarımcı Benji genişçe gülümsedi ve Mark yetişkin adamın kızardığını gördüğüne yemin edebilirdi. Davetsiz misafir iriydi, hem Benji'den hem de Mark'tan daha uzundu ve altında düz beyaz bir gömlek olan iyi dikilmiş koyu mavi bir takım elbise giyiyordu. Ama Mark'ın en çok ilgisini çeken yüzü oldu. Aslında Mark ona iyice baktıktan sonra gözlerini kaçıramadı. Odanın gürültüsü donuk bir uğultuya dönüştü onun etrafında.

"Mark, Sky Reiss'i tanıyor musun?" Benji, Mark ve Jisoo'nun orada durduğunu hatırlayınca sordu. "Antioch Features'da yapımcı." Sky uzun bir aradan sonra nihayet yüzünü Mark'a doğru çevirdi. Mark'ın gözlerinin içine bakarken yüzündeki seksi gülümseme biraz soldu. Elbette daha yaşlıydı ama gözleri aynıydı. Sky'ın hâlâ kahverengi yatak odası gözleri, koyu dalgalı saçları ve camı kesebilecek kadar keskin bir çene hattı vardı. Hâlâ eski New England'ın rahat güvenini yayıyordu.

Para. Ayrıca hâlâ aletin ne kadar büyük olduğunu biliyormuş gibi davranıyordu. Sky hâlâ Sky'dı. Ama Mark'ın onun varlığıyla ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Aradan on yıl geçmesine rağmen

onu son gördüğündeki kadar uzun gelmemiştir. Aslında, göz açıp kapayıncaya kadar geçmiş gibi gelmiştir.

"Sanmıyorum..." Sky önce toparlandı. "Daha önce tanıştığımızı sanmıyorum." Elini uzattı ve Mark elini tutmadan önce bir süre uzun uzun baktı. Onun elini tutan el sıcak ve hafif pürüzlüydü. Sky, Mark'ın elini hafifçe sıktı. Neredeyse okşarcasına.

"Mark Choi. Choi Antiquities'de çalışıyor," dedi Benji. "Başımı soktuğum belalardan kurtulmama hep yardım ederler. bu dönem filmleri."

"Bu pislikleri seviyorsun," dedi Sky, elini Mark'inkinden çekerek, iş daha da garipleşmeden. Ama Mark'ın umurunda değildi. O anda etrafında olup biten hiçbir şey umurunda değildi. O partideki hiçbir şey ve hiç kimse dikkatini daha fazla dağıtamazdı. Ya da baştan çıkarıcı. "Drama için yaşıyor." Sky devam etti, Jisoo'ya baktı ama sonra kendine engel olamıyormuş gibi gözlerini tekrar Mark'a çevirdi.

"Hepimiz öyle," dedi Benji gülerek.

"Ben değil," dedi Mark, bir şekilde ağzını hareket ettirerek ve sesler çıkararak. "Bir masanın arkasında oturuyorum ve evrak işleri."

"Çok saçmalıyorsun," dedi Benji. "Bu her zaman bir yerlerde olan, en belirsiz parçayı bulup kumaş."

"Artık o kadar değil," dedi Mark. "Siz sinirli tiplerle uğraşmakla çok meşgulüm."

"Ve benim hayatım buna bağlı," dedi Benji, elini dilini alt dudağında gezdiriyor ve Sky'a bir bakış fırlatıyordu. O sırada Mark'ın kafasına bir şey dank etti. Benji'nin yüzünde hayranlık dolu bir ifade belirdi. Sky Benji'yi becermişti. Gerçekte, Sky muhtemelen partideki pek çok kişiyi sikmişti.

Mark, muhtemelen Sky Reiss tarafından becerilmiş olan odadaki pek çok kişiden sadece biriydi.

Mark bir kahkaha attı, çünkü tüm bu durum birdenbire komik görünmeye başlamıştı. Sadece yüz yüze gelmekle kalmamıştı.

tanıştığı en unutulmaz insanlardan biriydi, ama o kişi muhtemelen başka birçok insan için de aynı derecede unutulmazdı.

"Peki senin adın ne?" Sky elini Jisoo'ya uzatarak sordu. Jisoo elini gevşekçe tuttu ve ağırbaşlı bir şekilde gülümsedi. Orada

Ancak Sky'ın ona karşılık olarak attığı bakışta hiç de ağırbaşlı bir ifade yoktu.

"Woo Jisoo, endüstri ile bağlantılı değil," dedi ve onun dokunuşundan uzaklaşarak geri çekildi.

"Peki, Woo Jisoo, sen neye bağlısın?" Sky başını eğerek ve tüm dikkatini ona vermiş gibi görünerek sordu. Ancak Mark dikkatin çoğunun aslında kendisine yöneldiğini hissedebiliyordu.

"Hemen şimdi, o," dedi Mark'ın kolunu okşayarak. Benji ve ardından Sky, sanki şaka yapmış gibi güldüler. "Ama diğer zamanlarda yabancı diller üzerine yüksek lisans yapıyorum."

"Siz ikiniz iyi bir takım olmalısınız o halde," dedi Benji zararsızca, bakışları hâlâ Sky'ın üzerindeydi. Mark göz ucuyla Jisoo'nun hafifçe başını salladığını görebiliyordu ama gözlerini Sky'dan ayırmadı. Çekebilmeyi diledi ama bu imkânsızdı. Onu çok uzun zamandır görmemişti; hâlâ şoktaydı.

"Biz..." Mark söylemeye başladı ama sözünü yarıda kesti, Kaçmak için bir yol arıyor ama beyni lapaya döndüğü için bir bahane bulamıyordu.

"Yeniden doldurmam gerek," dedi Benji, boş bardağını kaldırarak

ve Mark'a ihtiyacı olan çıkışı verdi. "Bara mı?" diye sordu Sky'ı imalı bir şekilde dürterek.

"Bardan yeni geldim," dedi Sky, başını hafifçe çevirerek gözlerinin Mark'ın üzerinde gezinmesine izin verdi. O kadar soğukkanlıydı ki, bu ancak sahte olabilirdi. Mark onu görmenin Sky'ı da en az Mark kadar sarstığını hissediyordu. Mark. Ama tam olarak emin değildi. Bu çıldırtıcıydı ve kalbi çok hızlı atıyordu. Bu çok zordu Normal olmaya ve havadan sudan konuşmaya konsantre ol. Gökyüzü

Sonra Benji'ye aldatıcı bir şekilde umursamaz bir gülümseme attı. "Ama sanırım geri dönebilirim."

"Güzel," dedi Benji. "Kavruldum."

"Eminim öylesindir," dedi Sky ve sonra tüm bakışlarını Mark'a çevirdi. "Tanıştığımıza memnun oldum." Mark, Sky'ın gözlerinin ardındaki söylenmemiş sözleri okumaya çalışarak ona baktı. Ama sonra Kendine geldi.

"Sonra görüşürüz Benji," dedi. Benji başını salladı ve kısa bir el sallayışla ayrıldılar. Mark onların uzaklaşmasını izlememeye çalıştı ama kendini durduramadı. Gözlerini Sky'ın koyu renk saçlarından sırtına indirdi ve onu gördüğünden bu yana geçen yıllar içinde daha da genişlediğini fark etti. Daha erkeksiydi. Sonra Sky'ın başını hafifçe çevirdiğini fark etti ve Sky'ın da onu izlediğini anladı. Sonunda gözlerini ayırdı ve kendini bir sonraki kişiye geçmeye zorladı,

Ondan beklendiği gibi gülümsüyor, sohbet ediyor ve gülüyordu. Ama aklı hiçbir zaman Sky'dan uzakta değildi. Onu göremese bile odada hissedebiliyordu.

Bardağı boşaldığında Jisoo'yu annesiyle bıraktı ve bara geri döndü. Kendini kalabalığı taramaktan alıkoymaya çalıştı ama gözleri gezinmeye başlamadan önce birkaç adımdan fazla gidemedi. Siyah takım elbise denizi arasında koyu maviyi arıyordu. Bara ulaştı ve etrafta toplanmış içki bekleyen herkese baktı ama Sky'ı göremeyince hayal kırıklığına uğradı. Eğilip bir votka daha söyledi ve bahşiş için cüzdanını almak üzere elini arka cebine attı.

Sonra bir elin bileğine dolandığını hissedince dondu kaldı.

"Lobideki masanın solunda bir tuvalet var."

kulağına tanıdık bir ses geldi. "Beş dakika içinde benimle orada buluş."

"Ne?" dedi, çünkü kalbinin kulaklarında çınlayan sesini doğru duyduğundan emin olmak istiyordu.

"Beş dakika," dedi ses tekrar, sonra parmakların bileğini terk ettiğini hissetti ve barmen hiçbir şey olmamış gibi içkisiyle geri döndü. Birkaç dolar uzattı

Barın karşısına geçti ve votkasını yudumlayarak hepsini tek seferde içti.

Sky Reiss her zaman onun en büyük zayıflığı olmuştu. Uzak durması gerektiğini biliyordu ama yapamıyordu.

Kesinlikle uzak durmasına imkan yoktu.

Sky Reiss bahis oynayan bir

adam değildi.

Aslında, ihtimaller kesinlikle kendi lehine yığılmış olarak doğmuştu, bu yüzden bir şeylerin verilip alınması hakkında fazla düşünmedi. Nadiren üzerinde düşünmek zorunda kalırdı. O sevmezdi

Kaderle de oynamıyordu, çünkü ona pek inanmıyordu. Birisi ona Mark Choi'yi New York'ta rastgele bir otel partisinde görme ihtimalini sorsaydı

yüzlerine gülebilirdi. Ve bu ihtimaller, az kalsın bu sınavı atlayacağını düşündüğünde daha da kasvetli bir hal alıyordu. Başlamak için parti.

O gece hava yağmurlu ve soğuktu ve evde kalmayı tercih etmişti. Ama sonra, son anda fikrini değiştirmişti. Kader miydi bu? Hiçbir fikri yoktu. Bunu düşünmek bile istemiyordu. Bildiği tek şey Mark Choi'yi neredeyse on yıldır görmediği idi. Bunu umursamamalıydı, Gerçekten. Mark Choi bir anıdan başka bir şey değildi - aslında kötü bir anı. Yine de orada, birkaç santim ötede, siyahlar içinde, saçları yüzünden geriye taranmış ve kolunda bir kadınla duruyordu. O gerçektir. Etten ve kemikten biriydi. Ve hâlâ Sky'ın onu en son gördüğü zamanki kadar güzeldi.

Orada durup onu daha önce hiç Mark'lamamış gibi davranmak zordu. Özellikle de Mark ona gizlice bakıyor, yüzünü boş tutmaya çalışıyordu ama Sky onun da kendisi kadar etkilendiğini görebiliyordu. Birbirlerini ölçüp biçiyor, birbirlerinin zayıflıklarını tahmin etmeye çalışıyorlardı. En azından o böyle hissediyordu. Çünkü hayatı boyunca sadece tek bir zayıflığı olmuştu.

Mark Choi.

New York'taki ilk günlerinden eski arkadaşı Benji'nin, gitmeye tam olarak hazır olmasa da onu Mark'tan ve onun güzel küçük randevusundan uzaklaştırmasına izin verdi. Konuşacakları vardı.

dilinin ucunda dökülmekle tehdit ediyordu. İlişkileri yıllar önce o kadar ani bir şekilde sona ermişti ki, söylemek istediği her şeyi asla söyleyememişti. Aradan çok zaman geçmişti. Ama duyguları geçmemiştir.

Mark'ın hâlâ kendi hatırladığı gibi hatırlayıp hatırlamadığını merak ediyordu. Yıllar anıları çarpıtmaya meyilliydi ama Sky, ailesinin Connecticut'taki eski evindeki çitin parmaklıkları arasından Mark'ın yüzündeki ifadeyi hâlâ görebiliyordu

dündü. Göğsüne saplanan bir bıçak gibi hâlâ hissedebiliyordu. Gömdüğü tüm acılar geri gelmişti. normalde dikkat çekici olmayan bir olayın ortasında Peninsula otelindeki partide. Soğukkanlılığını korumaya çalıştı ama bu çok zordu. Bunu nasıl yaptığını bilmiyordu ama dikkati başka yerde olmasına rağmen barda Benji ile sohbet etmeyi sürdürdü. Oyundan eğlence kaybolmuş olsa da barmenle tekrar flört etti.

Neyse ki yeni bir oyun için bir fikri vardı.

İlk fırsatta Benji'den kaçtı ve

Gözünü Mark'tan ayırmadan odanın etrafında döndü. Güvenli tüneğinden onu inceledi ve Mark'ın nasıl değiştiğini fark etti. Boyu birkaç santim uzamıştı. Takım elbisesi üzerine tam oturmuştu,

kalın omuzlarını ve ince kalçalarını gösteriyordu. Sky onun hâlâ yüzüp yüzmediğini merak etti. Mark'ın vücudunun hâlâ sıkı olup olmadığını merak etti.

ve kaslı. Görebildiği kadarıyla öyle görünüyordu. Mark'ın yana ayrılmış ve geriye taranmış siyah saçlarını beğenmemişti. Çok düzgün ve sıkıcıydı. Daha uzun, daha vahşi ve Mark'ın yüzünde olmasını istiyordu. Garipti, garipten de öteydi ama bir bakıma bu, beklediğini bile bilmediği bir fırsattı. Mark'ın şehirde olduğundan bile haberi yoktu. Ne kadar zamandır aynı şehirde olduklarını, aynı sokaklarda birbirlerinin varlığından habersiz dolaştıklarını

merak ediyordu.

Bunu öğrenmeye karar verdi. Mark nihayet gruptan ayrılıp bara doğru yöneldiğinde, Gökyüzü şansını gördü. Kalabalığı yararlanarak ilerledi. dikkatleri üzerine çekti. Sonra Mark'ın arkasında bir adım attı ve öne doğru eğildi. Diğer adamın hafif baharatlı kolonyasını içine çekti. Mark elini geri çektiğinde Sky onun bileğini kavradı ve ten tene temasla içinden bir güç akışı geçti. Doğrudan Mark'ın kulağına konuşarak kendisiyle lobideki tuvalette buluşmasını söyledi. Kalbi kaburgalarına çarpıyordu ve bunun gerçekten olduğuna inanamıyordu. Ama sonra kendini toparladı ve balo salonundan ayrıldı.

Lüks lobiden geçip tuvalete doğru yürürken acele etmedi, üzerinde asılı duran ağır avizelerin altından geçti. Masadaki kıza başıyla selam verdikten sonra kısa koridordan geçerek boş olduğunu umduğu küçük tuvalete doğru yürüdü. Kendisi de burayı bir süre önce tesadüfen keşfetmişti.

Peninsula'daki başka bir partideydi. Balo salonunun kendine ait tuvaletleri vardı ve parti henüz çok erken olduğu için çok fazla insan dışarıya taşmamıştı.

Lobi. Kapıyı iterek açtı ve lavaboya gitti.

Birisi pisuarlardan birinin başında durmuş fırtına gibi işiyordu ve o da sesi bastırmak için suyu açtı. Takım elbisesinin ceketini düzeltti ve beklerken kendini meşgul etti. Kendine sakin olduğunu söylüyordu ama derisinin altında her şey ama. Çözülmemiş duygularla doluydu, çoğunlukla öfke, ama aynı zamanda düşünmek istemediği daha derin bir şey. Mark Choi'yi unutmak için yılları vardı ama bir şekilde hâlâ unutamamıştı. Uzun zaman önce sona eren gençlik kaçamağının ne olduğunu bilmiyordu ama her neyse, artık bitmesini istiyordu. Bir kereliğine ve sonsuza dek onunla işinin bitmesini istiyordu.

Banyo kapısı açıldı ve tüm vücudu gerildi. Mark içeri girdi ve banyoda yalnız olmadıklarını görünce kısa bir süre durdu. Mark, Sky'ın gözlerini yakaladı

Yeniden toparlanıp tekli bölmeye girerken aynaya baktı ve kapıyı kapattı. Pisuvardaki üçüncü tekerlek Fermuarını çekti ve gömleğini pantolonunun içine sokarak lavaboya doğru döndü. Sonra burnunu kaşıdı ve lavaboları tamamen atlayarak oradan ayrıldı. Omzunun üzerinden Sky'a baktı

merakla çıktı, ama sonra kapı arkasından kapandı. Sky musluğu kapattı ve banyo tekrar sessizliğe gömüldü.

Mark ve Sky sonunda baş başa kalmışlardı.

Hem de eski günlerin hatırına bir tuvalette. Ne kadar tuhaf, diye düşündü Sky arkasını dönüp kabine bakarken, kollarını gevşekçe göğsünün üzerinde kavuşturarak olabildiğince kayıtsız kalmaya çalıştı. Mark kabinin kapısını açtı ama olduğu yerde kaldı. Yaklaşmadı.

Sky kaşlarını çatı, duyguları onun kendisine yaklaşmasını istemekle kendi duygularını korumak arasında gidip geliyordu.

mesafe. Ne kadar öyleymiş gibi yapsa da henüz kontrol altında değildi. Gözleri Mark'ın yüzünü yuttu. sıcak turuncu ışığa bakarak, değiştiği her yönü not etmeye çalıştılar. Uzun bir süre boyunca ikisi de sessizce birbirlerini incelediler.

"Ne zamandır bu şehirdesin?" Sky sonunda daha fazla sessiz kalamadığında söyledi.

"Yaklaşık iki yıl," dedi Mark, sesi alçaktı. "Sen mi?"

"Altı," diye yanıtladı Sky. Mark başını salladı ve Sky onun koyu renk gözlerinin ardındaki dişlilerin yer değiştirdiğini görebiliyordu. Sky onun tüm bunları nasıl karşıladığını merak ediyordu. Bu büyük bir şok olmalıydı. Kendisi de bununla zar zor başa çıkıyordu. Çok uzun zamandır aynı yerdeydiler ve bunu bilmiyorlardı. Hayat bazen acımasız olabiliyordu.

"Nerede yaşıyorsun?" Mark sanki aklına gelen ilk şeyi söylemiş gibi yumuşak bir sesle sordu. Ama soru havada asılı kaldıkça, imalar daha az masum hale geldi. Aklına Mark'ın dairesini ziyarete geldiği bir görüntü geldi. Sonra aynı hızla başka bir görüntü geldi, Mark büyük yatağında, çıplak ve sertti ve ona uzanıyordu.

"Tribeca," diye cevap verdi. "Sen mi?"

"Midtown," dedi Mark kalçalarını oynatarak ve ellerini cebine sokarak. Sky bir kahkaha attı.

"Tahmin edilebilir," diye mırıldandı, çünkü öyleydi. Elbette Mark şehrin en genel ve aşırı nüfuslu bölgesini seçmişti. Kendini en kolay saklayabileceği yeri. Karşısında dururken bile, kendini en kolay saklayabileceği tamamen sıradandı. Sıkıcı ama zarif saçlarıyla tamamen siyah giyinmiş, sıkıcı gibi davranmaya çalışıyordu. Ama Mark hiçbir zaman sıkıcı olmamıştı. Zeki ve komikti. sevgi dolu ve sıcaktı. Karşısındaki soğuk, kontrollü kişi hatırladığı Mark değildi. Bu kişi aşık olduğu kişi değildi.

Mark omuzlarını hafifçe silkerek, "Uygun," dedi. "Nerede yaşadığım gerçekten umurumda değil."

"Görünüşe göre değil," dedi Sky. Sonra elini uzattı ve kendini durduramadığı için Mark'ı yanına çağırdı. "Buraya gel," diye mırıldandı. Mark yaklaştı ama yine de mesafesini korudu. "Birkaç santim uzamışsın," dedi aptalca. Ama başka ne söyleyeceğini bilemiyordu. Mark'ın yanında olduğu süre uzadıkça beyni daha da halsizleşiyordu.

"Birkaç tane," dedi Mark omuz silkerek. "Sen hep daha uzun boyluydun."

"Hâlâ yüzüyor musun?"

"Bazen."

"İyi görünüyorsun," dedi Sky, gözleri Mark'ın göğsünde gezinirken. Takım elbise giymiş ve kravat takmıştı ama Sky kıyafetlerin altından vücudunun şeklini görebiliyordu. Belki de çok sert bakıyordu, diye düşündü kendi kendine. O değildi

Sırf öyle olmasını diledi diye sihirli bir şekilde X-ışını görme gücü kazanacaktı.

"Sen de öyle," dedi Mark. Sky'ın bakışlarını görmezden gelmeyerek daha da yaklaştı ve lavaboların yanında Sky'ın yanına gitti. Ancak Sky'la arasında bir karış kadar mesafe bırakmış olması Sky'ın gözünden kaçmadı.

"Ama saçından nefret ediyorum," dedi Sky. Mark küçük bir gülümsemeye omzunun üzerinden aynaya baktı.

"Nesi varmış bunun?"

"Çok düzgün," dedi Sky ve Mark'ın aralarındaki mesafeyi koruma çabalarını görmezden gelerek tam önüne geçti. Elini kaldırdı ve parmaklarını Mark'ın saçlarında hafifçe gezdirdi, parlak siyah telleri zar zor rahatsız etti. Ama ne kadar hafif olursa olsun Mark'a dokunmak bir hataydı. Çünkü duramıyordu. Ne olduğunu anlamadan Mark'ı göğsüne doğru çekti, kollarını ona doladı ve elini güneye doğru dolaşıyordu. Bunun nasıl olduğunu bilmiyordu; sadece olmuştu. Mark'la işler hep böyle yürürdü. İşler oldu ve çok hızlı oldu.

"Artık bunu yapmıyorum," dedi Mark, ellerini zayıf bir protestoyla Sky'ın kollarına bırakarak. Sky sinirli bir ses çıkararak ağzını Mark'ın çenesi ile gömleğinin yakası arasındaki açıkta kalan deri parçasına bastırdı. Elini Mark'ın pantolonunun fermuarının üzerinden aşağı kaydırarak, şimdiden

Altında sikinin kalın çıkıntısı vardı. Dokunuşunun altında şişiyor ve sertleşiyordu. Mark parmaklarını Sky'ın kollarına geçirdi ama onu itmek için bir hamle yapmadı. Sky onu iterek Mark'ı vücudu ile lavabonun arasına hapsetti. O da

Mark'ın çıkıntısını avucunun içine aldı ve ona böyle dokunduğunda Mark'ın ne kadar inlediğini hatırladı. "Artık ne yapmıyorsun?" diye sordu, kelimeler Mark'ın teninde boğuklaştı. Buna karşılık Mark sadece inledi. Sky bu ses karşısında gözlerini kapadı. En çok da bu sesi özlemişti. "Artık erkeklerin seni becermesine izin vermiyor musun?" diye itti, avucunu aşağı yukarı okşayarak Kumaş katmanlarının altındaki deriyi. "Yoksa seni becermeme izin vermeyecek misin?"

"Bilmiyorum," dedi Mark, sesi en az Sky kadar bu durum karşısında şaşkın çıkıyordu.

"Neler yapabileceğimi biliyorsun," dedi Sky. "Sana nasıl hissettirebileceğimi biliyorsun." Arkasına uzandı ve Mark'ın kışını kavradı.

Mark acı çekiyormuş gibi yüzünü buruşturdu. Bıraktı

Başını Sky'ın omzuna yasladı. Sonra yüzünü Sky'ınkine doğru çevirdi, dudakları baştan çıkarıcı bir şekilde ayrılmıştı. Alt dudağı pembe ve dolgundu ve öpölmek için adeta yalvarıyordu. Cehennem gibi baştan çıkarıcıydı. Yine de Sky henüz pes etmeye hazır değildi. Yapmak isteyeceğı son şey Mark Choi'nin sinir bozucu varlığına geri çekildi. Ama başka seçeneğı yokmuş gibi göründüğünden, kontrol onda olacaktı. Bu sefer tüm kartlar onun elinde olacaktı.

Mark'ın ereksiyonunu son bir kez okşadı, ağzı Mark'ınkinin üzerinde geziniyordu. Teslim olmanın ne kadar kolay olacağını gördü. Onu o ahıra atmak ve çığlık atana kadar becermek çok kolay olurdu ama böyle olamazdı. Bir yandan, pişman olacağı aceleci ve öfkeli bir şey olmasını istemiyordu. Ama çoğunlukla, kontrolünü elinde tutması gerektiğini biliyordu. Mark'ın son küçük iniltisinin ve Mark'ın nefesini dudaklarında hissetmenin tadını çıkardı, sonra kendini çekmeye zorladı

uzakta. Bir dakika boyunca ikisi de birbirlerine yakın durdular,

Sert nefes alıyordu ama dokunmuyordu. Mark öne eğildi ve ellerini lavabonun iki yanındaki granit tezgâhın üzerine koydu. Sanki aynada kendi gözlerine ya da Sky'ınkilere bakmaya dayanamıyormuş gibi başını öne eğdi.

"Bana telefon numaranı ver," dedi Sky, yeterince sakinleştğinde ve sesi sabitleştğinde.

"Bu iyi bir fikir değil." Mark başını salladı, hâlâ ona bakmıyordu.

"Telefon numaran," diye tekrarlardı Sky. Mark başını kaldırıp yansımasına baktı ve sonra gözlerini Sky'a çevirdi. Sky onun zihninin çalıştığını, bunu yapıp yapmaması gerektiğine karar vermeye çalıştığını görebiliyordu. Sky telefonunu çıkardı ve kilidini açarak Mark'a ciddi olduğunu gösterdi. Mark içini çekti ve tekrar dik durdu.

"3-1-0," diye başladı ve Sky bir kaşını kaldırdı.

"Bir Los Angeles numarası," diye yüksek sesle belirtti Sky ve Mark yanıt vermedi. Sadece diğer numaraları sıraladı ve Sky onları telefonuna yazdı. Sonra telefonu kulağına dayadı ve bekledi. Titreşimli bir ses duydu ve Mark

takım elbisesinin cebine uzandı ve çalan telefonunu çıkardı. Sky hafifçe gülümsedi, Mark'ın ona gerçekten numarasını vermiş olmasından memnundu. Memnun olmuştu ama aynı zamanda rahatlamıştı da. Artık Mark'la iletişim kurmanın bir yolu vardı. Bir saat önce Mark Choi'yi bir daha görebileceğini hiç düşünmemişti. Ve şimdi onunla iletişim kurmanın somut bir yolunu bulmuştu. "Artık benim numaram da sende var," dedi Sky ve aramayı sonlandırıp telefonunu cebine geri koydu.

"Sky," dedi Mark ve başka ne diyeceğini bilemiyormuş gibi başını salladı.

"Eğer ararsam, cevap verecek misin?" Sky sordu.

"Artık birbirimizi tanımıyoruz," dedi Mark. "Ortak hiçbir şeyimiz yok."

"Her zaman ortak bir noktamız olacak," dedi Sky. Mark dönüp yüzüne baktı ve Sky onun gözlerindeki ifade karşısında şaşkına döndü. Karanlık, tehlikeli, vahşi ve tamamen karşı konulmazdı. Bu ona eskiden tanıdığı Mark'ın bir kısmının hâlâ orada olduğunu söylüyordu. Ne de olsa o hâlâ aynıydı. Sonra Mark güldü ve Bu ses Sky'ın göğsüne tam isabet etti, çünkü o da inlemeler kadar bu sesi de özlemişti.

"Çok inatçısın," dedi Mark, birdenbire alınganlaşarak. "Eğer bir sik yalamak istiyorsan, parmaklarını şıklat. Biri koşarak gelecektir."

Sky aralarındaki mesafeyi tekrar kapatarak, "Bu bir sikle ilgili değil," dedi. Dayanamayıp uzandı ve Mark'ın karnına dokunarak tişörtünü düzeltti.

kemerinin üstünde. "Aletinle ilgili." Sky, Mark'ın ince kumaş bariyerinin altındaki kaslarının gerildiğini hissedebiliyordu ve gömleği çekip açmak ve ellerini yıllardır görmediği sıcak tende gezdirmek için yarı yolda kaldı. Onu yalamak ve tadına bakmak istiyordu. Onu geri almak istiyordu.

"Peki ya Benji?" Mark, durumu komik buluyormuş gibi boğazının gerisinde hâlâ bir kahkaha duyduğunu söyledi. "Ya da belki şu barmen. Eminim senin için yeterince büyük bir aleti vardır."

"Anlıyorum," dedi Sky, eli hâlâ Mark'ın karnında duruyordu. "Kıskanıyorsun." Mark Sky'ın sözleri karşısında gözlerini kıstı ve Sky sinirlerine dokunduğunu anladı.

"Kıskanmam için umursamam gerekirdi," diye yanıtladı Mark. "Ve ben umursamıyorum."

"Doğru. Mark Choi hiçbir şeyi umursamıyor," dedi Sky, dayanamadığı için daha da yaklaşarak.

"Herkesin seni istediğini sanıyorsun," dedi Mark, gözleri Sky'ın dudaklarındaydı.

"Sanırım beni istiyorsun," dedi Sky, elini Mark'ın kemerine sokup onu kendine çekti. Tekrar öpüşebilecek kadar yakındılar ve bu her zaman olduğu kadar baştan çıkarıcıydı. Sky bunun bir hata olacağını biliyordu ama o anda gerçekten umurunda değildi. Mark'ın dudaklarındaki o küçük sırtışı öpmek istiyordu. Mark dilini dudaklarında gezdirdi ve Sky başını eğerek o dilin tadına bakmak istedi.

Ama sonra kapı itilerek açıldı, sesin gürültüsü Odanın sessizliğinde patlama sesi gibi bir ses. Biri içeri girdi ve Mark başını pisuarlara doğru çevirdi, yeni davetsiz misafirden uzaklaştı. Ancak Sky, en hafif tabirle sinirli bir şekilde adama baktı.

"Ah..." dedi adam, gözlerini onlara dikmiş ve donakalmıştı.

kapı aralığından. Sky, Mark'ın kaskatı kesildiğini ve rahatsızlığının hissedilir olduğunu hissedebiliyordu. Sky öfkesinin daha da alevlendiğini hissetti. Aradan on yıl geçmişti; zaman değişmişti. Artık Chatworth'un sıkı, kapalı, kısır toplumunda değillerdi. Elini Mark'ın pantolonunun içine sokarken yakalanmaktan utanmıyordu. İsteddiği kişiyle yatabilirdi. Ama anlaşılan Mark aynı şeyi hissetmiyordu.

"Ya işersin ya da defolup gidersin," diye çıkıştı Sky kapıda aval aval bakan aptala.

"Üzgünüm," dedi adam ve sonra aceleyle dışarı çıktı, kapı arkasından kapandı. Sessizlik tekrar üzerlerine çöktü. Mark, Sky'ın elini hafifçe itti ve Sky ona karşı koymadı. Mark'ın kaçmasına izin verdi çünkü bu

Mark'ın iyi olduğu şey. Ama hâlâ ondan bir parça vardı ve bundan faydalanmayı planlıyordu.

Mark kapıya doğru giderken belli belirsiz, "Geri dönmem gerekiyor," dedi. Gerçi açıklama yapmasına gerek yoktu. Sky satır aralarını okuyabiliyordu.

"Aradığımda cevap ver," dedi Sky. "Bana söz ver." Mark bir dakika boyunca ona baktı ve Sky'ın ihtiyacı olan tek cevap buydu. Başka bir şey söylemedi. Sadece banyodan çıktı. Sky birkaç dakika sonra onu takip etti ama balo salonuna dönme zahmetine girmede. Onun yerine sokağa çıktı ve bir taksiye atlayıp evine gitti.

Yeniden toparlanması gerekiyordu.

Mark Choi konusunda ne yapacağını bulması gerekiyordu.

Cuma

günü.

Akşam

10'da.

Gansevoort Oteli.

Masada sizi bekleyen bir anahtar olacaktır.

~S

Metin basit ve açıktı ve Mark mesajı yüksek sesle ve net bir şekilde aldı.

Deponun arka tarafındaki karanlık ofisinde masasının arkasına oturdu ve gözlerini telefonuna dikerek Ekranın kararmasını önlemek için başparmağıyla arada bir camı kırıyordu. Cuma öğleden sonraydı.

Mesajı almıştı ama hâlâ ne yapacağına karar vermeye çalışıyordu. Mesajı çoktan silmiş olması gerektiğini bilmesine rağmen tekrar tekrar okudu. Geçmişinden biriyle tesadüfen karşılaşmasının hayatını bu kadar altüst etmesine izin vermemesi gerektiğini biliyordu. Bir süredir iyi uyuyamıyordu.

Partiden bu yana bir hafta geçmişti ve işine konsantre olamıyordu. Kaşınıyor ve huzursuz oluyordu.

Düşünceler bir anda yıllar öncesinden gelen anılarla darmadağın oldu.

Yıllar boyunca, kasıtlı olarak anılarını bastırmaya çalışmıştı. Okuldaki zamanlarını ya da Chatworth'taki son yılından önceki zamanları düşünmekten hoşlanmıyordu. Bir, çünkü geri getirmek için yapacak bir şey yoktu. O zamanlar nispeten kaygısız bir hayatı vardı ve ikincisi, Sky Reiss yüzünden. Chatworth'ten ayrıldıktan sonra yıllarca Sky tarafından rahatsız edilmişti ve şimdi hayalet intikam için geri dönmüştü.

Ailesi bir yana, Sky uzun zamandır hayatındaki en önemli kişiydi. Üzerinde Sky'ın adının yazılı olduğu duygusal yüklerden kurtulması yıllarını almıştı ama şimdi hepsi boşa gitmişti. Bir saniye içinde düşünceleri yeniden Sky tarafından tüketilmişti. Artık sadece eski anılar değildi; şimdi takıntı haline getireceği yeni şeyler vardı. Mark yine kendisi ve hayatı hakkında bir şeyler biliyordu. Sky'ın çalıştığı şirketin adını biliyordu, Sky'ın yaşadığı mahalleyi biliyordu ve Sky'ın o akşam saat 22.00'de tam olarak nerede olacağını biliyordu.

Bunu inkar etmenin bir faydası yoktu.

Partideki tuvalette Sky'la buluştuktan sonra balo salonuna döndüğünde alçak bir arzu uğultusu olarak başlamıştı. Neredeyse hiç yoktu, derisinin yüzeyinin altında saklanıyordu ama kulağının etrafındaki bir sivrisineğin vızıltısı gibi rahatsız ediciydi. Gecenin geri kalanında Sky'ı görmedi, bu onu daha da rahatsız etti. Gece sona erdiğinde annesini parlak siyah arabasına kadar geçirdi. Yanağından öpmüştü, şoföre el salladı ve arabanın trafikte kaybolup gitmesini izledi. Sonra da

sevgilisiyle şehir merkezine doğru çoğunlukla sessiz ama arkadaşça bir taksi yolculuğu yaptı. Jisoo'yu 42nd sokağının uzak batı tarafındaki yüksek binasına bıraktıktan sonra, 48th sokağındaki yüksek binasına doğru devam etti. O sırada kendini bitkin hissediyordu binasındaki asansöre adım attı.

Ama asansörle 28th kattaki dairesine çıkarken, duyguları ciddi bir şekilde saldırmaya başladı. O

Sky'ın ellerinin üzerindeki hissini net bir şekilde hatırlayabiliyordu. Sky'ın dudaklarının boynunun derisinde bıraktığı hissi net bir şekilde hatırlayabiliyordu. Ve Sky'ın sesini kulağında net bir şekilde duyabiliyordu. Asansörün metal kutusunda yalnızdı ama sanki Sky da onunla birlikteydi.

"Sana nasıl hissettirebileceğimi biliyorsun," dedi Sky'ın sesi.

"Ne istediğimi biliyorsun." Mark gözlerini kapattı. Otel banyosunda çalınan anları tekrar tekrar yaşadı. Asansör nihayet kendi katına ulaştığında, halı kaplı koridorda ilerlerken hem korkuyor hem de evde olmayı dört gözle bekliyordu. Dairesinin kapısını arkasından kilitledikten hemen sonra takım elbise ceketini çıkardı ve kravatını gevşetti. Yatak odasına gidip ayakkabılarını tekmeledi, sonra yatağın ortasına sürünerek uzandı ve sırt üstü yatarak düz beyaz tavana baktı. Daire sessiz ve karanlıktı. Yatağı soğuk ve boştu. New York'ta bir insan ne kadar yalnız olabilirse o kadar yalnızdı. yukarıda ve aşağıda. Ama uzun zamandır olmadığı kadar tahrik olmuştu.

O da böyle bir durumda yapabileceği tek şeyi yaptı.

Kemerini çözdü, pantolonunu açtı ve kendisine dokunan Sky'mış gibi davranarak kendine dokundu. Partiden sonra ilk kez mastürbasyon yapıyor ve Sky'ı düşünüyordu ama kesinlikle son kez değildi. Hem de hiç. Sabahları işe gitmeden önce ve günün sonunda eve döndüğünde mastürbasyon yapıyordu. Duşta, yatakta ve hatta özellikle canlı bir fantezinin dikkatini Salı günü gece haberlerinden uzaklaştırmasının ardından kanepede bile otuz bir çekmişti. Sky Reiss her yerdeydi. Mark onu sokaklarda ve metroda aradı ve onu hiç görmemiş olsa da bunun bir önemi yoktu. Sky hâlâ oradaydı, dudakları Mark'ın kulağındaydı ve yine de müstehcen şeyler fısıldıyordu.

Hayal kırıklığına uğrayan Mark sonunda telefonunu kapattı ve önündeki masanın üzerine fırlattı. Ne yapması gerektiğini biliyordu. Her zamanki rutinine sadık kalmalıydı. Bir arkadaşını aramalı

ve bir restorana giderdi. Cumartesi günü Hudson'da bisiklete binebilir, spor kulübünde yüzebilir ya da Met'e gidip karanlık ve geniş koridorlarda dolaşabilirdi. Pazar günü, annesini kiliseye götürürdü.

her pazar. Sonra pazartesi gelir ve hafta yeniden başlardı.

Ama yapabileceği ya da yapması gereken onca şeyi düşünürken bile, aslında ne yapacağını zaten biliyordu. Bunu inkâr etmek mümkün değildi. Yıllar, Gökyüzü'nü aramak için yaratılmış olduğu gerçeğini değiştirmemişti. Mark'ın elleri

on altı yaşından beri karanlıkta onun için çırpınıyor, Gökyüzü'nün sıcaklığını ve şefkatini arıyordu. Artık daha büyüklerdi ama aralarındaki kıvılcım sönmemişti. Mark hâlâ Sky'a her zamanki gibi çekiliyordu. Her zamankinden farklı değildi.

Sky Reiss ne isterse istesin, Mark'ın bunu ona vermekten başka seçeneği yoktu.

Bu yüzden günün sonunda, güneş ışığı azalıp gökyüzü karardığında toparlandı ve şehir merkezine doğru yola çıktı. Uzun yolu seçti, en yakın metro durağının yanından geçip yürüyerek devam etti, düşünmek için biraz zamana ihtiyacı vardı. Kafasında tüm farklı senaryoları gözden geçirdi.

Seks olabilir. Şey, kesinlikle olurdu

Seks. Kötü olabilir. İyi de olabilirdi. Kafasında zamanla daha da yoğunlaşan anılara uyacağından şüpheliydi. Bir felaket olabilir, dedi kendi kendine.

tempolu bahar gecesinde şehir merkezinde yürüyordu.

Ancak, gerçekten ne istediğini yıllarca inkâr ettikten sonra tek bildiği, bunu öğrenmeyi kendine borçlu olduğuydu.

Sky, Gansevoort'un barında oturmuş, ikinci cin martinisini yudumluyordu. Gözü barın üzerindeki büyük yaldızlı aynadaydı ve otelin girişine girip çıkan insanların akışını izliyordu. Saat ona beş dakika vardı ve o

gergin. Yukarı yalnız çıkmaya cesaret edemedi. Boş bir otel odasında Mark Choi'yi beklemeyi reddetti. O kadar da mazoşist değildi. Etrafında yabancıların olması daha iyiydi. Bu şekilde daha güçlü hissediyordu. Daha az savunmasız.

Yabancılar kolaydı. Yabancılar ona hiç Mark Choi'nin yaptığı gibi işkence etmemiştir.

Beklerken barmenle flört etti, çünkü bu onun ikinci doğasıydı. Ama aynı zamanda bir yedek plan yapmanın da zararı olmayacağını düşündü. Dışarıya karşı dünyayı umursamıyormuş gibi davransa da, kendini içten içe kıyamete hazırlanıyordu. Mark onu ekerse ne yapacağını bilmiyordu. Sanırım

Choi Antika'dan başlayarak onu avlamak zorunda kalacaktı. Mark'ı son gördüğünden bu yana geçen bir hafta içinde Mark internette biraz hafiyelik yapmıştı ve artık onun hakkında birkaç şey biliyordu. Sky onun Yale'e gittiğini biliyordu. Sky üniversiteden sonra Los Angeles'ta yaşadığını biliyordu. Mark'ın babasının birkaç yıl önce öldüğünü biliyordu. Ve Choi's Antiquities'in adresini biliyordu.

Mark'ın gitmesine o kadar kolay izin vermezdi. Ama reddedilmeyi de sevmezdi.

O boş odaya tek başına çıkamayacağını biliyordu. Ama bunun boşa gitmesine de izin vermeyecekti. Çok fazla bastırılmış enerjisi vardı; bir boşalmaya ihtiyacı vardı. İster barmen olsun, ister gri takım elbiseli adam Pencerenin yanındaki kabinde oturan ve onu dikizleyen bu adamı iyi bir şekilde kullanacaktı. Gözlerin üzerinde olduğunu biliyordu. Fazla bir şeye gerek yoktu. Şurada bir gülümseme, burada bir kahkaha ve sonra da kalıcı bir dokunuş anlaşılmayı tamamlayacaktı. Neredeyse çok kolay olacaktı.

Ayrıca hiç tatmin edici olmazdı.

Mark'ı istiyordu. Sadece bir kez daha. Tuhaftı, Gerçekten. Mark'tan sonra başka aşıklar da olmuştu. Gelecekte de olacaktı. Ama şimdi ve burada Kalbini kıran tek kişiydi. Dünyadaki diğer kalbi kırık ruhlardan herhangi birinin

anladım. Adamın teninde, saçlarının kokusunda, omuzlarının genişliğinde, yüzünün güzelliğinde bir şeyler vardı. Alt dudağının kıvrımı.

Belki bir kısmı intikam duygusuydu. Belki de bir parçası kaba, acımasız ve nefret dolu olmak istiyordu. Bir parçası Mark'ın ona olan on yıllık borcunu ödemek istiyordu. Bir yanı Mark'ın neden böyle bir şey yaptığını anlıyordu ama diğer yanı umursamıyordu. Mark'ın kalbini neden kırdığı umurunda bile değildi. Sadece Mark'ın bunun ne kadar acı verdiğini bilmesini istiyordu.

Ama tamamen suçsuz da değildi.

Kendi hatalarını yapmıştı. Çok sert ve çok hızlı itmişti. Gerçi bu çoğunlukla Mark'ın hatasıydı. sorumluluğun bir kısmını üstlenmesi gerekiyordu. Her şeyi daha yüksek bir seviyeye zorlayan oydu. O olmuştu. Kendisi için koyduğu tüm engelleri aşan kişi. Bir ömür boyu kendini

Tamamen doğruydı, kendisiyle ilgili eski düşünceleri paramparça olmuştu ve tetiği çeken de kendisi olmuştu. Sky barın üstündeki büyük aynaya tekrar bakarken, tüm hayatını değiştiren o geceyi düşününce bir huzursuzluk hissetti. Bir süredir bunu düşünmemişti ama şimdi düşünmemesi imkânsızdı.

Ne de olsa Mark'ın bekâretini alan oydu.

Son Yıl Chatworth
Akademisi Eylül

"Sen ne istiyorsan ben de onu istiyorum."

Dudaklarını diğer çocuğun beline bastırırken Mark'ın sözleri Sky'ın beyinde dönüp duruyordu. O anın hayatını ne kadar değiştireceğini, ikisinin de hayatını ne kadar değiştireceğini fark etmemişti. O anda, azgın bir

Ergenlik çağında bir çocuk, yarı şehvet yarı aşk içindeydi ve olacakları kontrol edebilecek durumda değildi. Ama bunun bir önemi yoktu.

Mark çok baştan çıkarıcıydı.

Arzu onu ele geçirirken Sky boğazından kısık bir sesle hırladı. Gözlerini kapadı ve ağzını Mark'ın kıkına götürerek gergin deriyi yumuşakça ısırdı. Mark sıçradı ve Sky onu açarken ellerini çarşafın içine soktu.

ve onu yalamaya başladı, ilk başta yumuşak ve yavaş ama sonra kontrolünü kaybetmeye başladıkça daha hızlı ve daha sert. Mark onunkini bastırdı

Yüzünü yatağa gömdü, kalçaları yuvarlanırken inleyip sızlandı. Sky daha önce ilk kez böyle bir şey yapıyordu ama duramıyordu. Mark'ın acı dolu sesleri Sky'ın şehvetini körüklüyordu. Mark'ın kalçalarını kavradı ve onu aşağı itti, tükürüğüyle ıslanana kadar hassas noktayı yaladı ve emdi.

Sonunda ağzını çektiğinde, Mark sanki bundan sonra ne olacağını bilmiyormuş gibi yatağın üzerinde hareketsiz kaldı. Sky çocuğun yüzükoyun yatan bedeninde sürünerek ağzını Mark'ın sırtına götürdü ve bu sırada Mark'ın tişörtünü çıkardı. Mark'ın kıkı Sky'ın leğen kemiğinin kıvrımına doğru kaydığına, bu o kadar mükemmeldi ki. Sanki olması gerektiği gibiydi. Sky orta parmağını ıslaklığına bastırdığında Mark şaşkınlıkla sarsıldı,

büzülmüş delik. "Güven bana Markie," diye fısıldadı genç oğlanın kulağına. Genç çocuk başını salladı, yüzü hâlâ yatağa gömülüydü. Sky, Mark'ın kalbinin ne kadar hızlı çarptığını hissedebiliyordu. Parmağını sıkı bariyeri aşp Mark'ın ilk boğumuna kadar içine sokarken kendi kalbi de hızla çarpıyordu. Mark ağzını çarşafına bastırarak dudaklarından kaçan boğuk sesi bastırdı.

Sky dilini Mark'ın ensesinde gezdirdi ve Sky parmağının girdiği dar deliğin gevşediğini hissedebiliyordu. Mark yavaş yavaş rahatlıyordu, o da bundan yararlandı.

Sky parmağını daha da derine sokarken "Oh," diye tısladı. Sky yavaş ama istikrarlı bir şekilde içeri ve dışarı itmeye başladığında acınası bir inilti çıkardı. Sky burnunu Mark'ın kalın

saçları, kalan azıcık kontrolünü de kaybetmeye başlamıştı. Göğsü kabarıyor ve aleti zonkluyordu. Mark daha gevşekti ama hâlâ sıkıydı ve Sky onu sikmeyi o kadar çok istiyordu ki. Bunu o kadar çok düşünmüştü ki, Mark daha başlamadan önce bile

gece geç saatlerde yatağına geliyordu. Bunu kendine itiraf etmekten hoşlanmıyordu ama doğrudu. Parmağını Mark'ın içinden kaydırıp ve altındaki çocuk inleyerek kalçalarını protesto edercesine salladı.

Sky ağzını Mark'ın omzuna bastırdı, çığlık atmak istiyordu, o kadar tahrik olmuştu ki. İki parmağını Mark'ın içine soktu, artık nazik olmaya zahmet etmiyordu. Mark'ın vücudu onun altında kaskatı kesildi ama Sky duramadı. Parmaklarını içeri ve dışarı pompalıyor, Mark'ın her hareketinde nasıl tepki verdiğini hissediyordu. "Sky," diye fısıldadı Mark. Sesi kuru, hırıltılıydı ve Sky'ın tam da bağırsaklarına çarpıyordu. Mark'ın onu becerirken bu sesle tekrar tekrar inlediğini duymak istiyordu. Tanrım, tek istediği buydu.

Sky parmaklarını son kez dışarı kaydırırken Mark nefesini tuttu, kıvrandı ve sırtını kamburlaştırdı. Sky daha fazla bekleyemedi. Kendini Mark'a doğru eğdi ve aletin ucunu diğer çocuğun içine doğru bastırdı. Ciğerlerine zorla bir nefes çekti ve sonra kalçalarını iterek başını Mark'ın içine soktu. Gözlerinin arkasında yıldızlar patladı ve Tüm vücudu tepki olarak sarsıldı. Mark çok sıkı, çok kaygandı. Cennet gibi hissettiriyordu ve henüz derine bile inmemişti. Mark sessizliğe büründü ve elini çarşafa sıkıca sokması dışında hareketsiz kaldı. Sky eline tükürdü ve kalçalarını oynatıp kendini daha derine zorlamadan önce kendini daha fazla kayganlaştırdı. Diğer çocuğun içine pompaladı, ilk başta yavaştı ama Kontrolünü kaybetmeye başladıkça hız kazanıyordu. O bastırdı

Mark onu becerirken yüzünü saçlarına gömdü ve sadece ne kadar iyi hissettirdiğine odaklanabildi. Hayal ettiğinden çok daha iyiydi.

Mark'ın aksine Sky bakire değildi. İlk kız arkadaşıyla birinci sınıftan önceki yaz yatmıştı. O yaz

O zamanlar heyecan vericiydi ama bir o kadar da garip ve tuhaftı. Utangaçtı ve birbirlerine zar zor bakıyorlardı.

Sonrasında. Mark'la durum farklıydı. Mark ona geldi. Mark gülümsedi, inledi ve Sky'a onun dokunuşundan ne kadar hoşlandığını gösterdi. Mark bunun için yalvardı. Ve Sky Mark'ın boşalmasını sağlamaktan hoşlanıyordu. Mark'ın orgazm olduktan sonra tüm dertleri yok olmuş gibi gülümsemesini seviyordu. Gerçekten de Mark'tan hoşlanıyordu, sade ve basit. Birinci sınıfın sonundan beri onunla neredeyse hiç konuşmamıştı ama birdenbire sanki hiç zaman geçmemiş gibi gelmişti. Sanki yeniden oda arkadaşı olmuşlardı. Onu öpmek, onunla yatmak ve her gece onunla birlikte olmak istiyordu, tıpkı bunun gibi.

Sky dişlerini sıktı ve Mark'ın içine sertçe girdi, içinden saf zevk fışkırırken iniltisini bastırdı. Mark'ı her gece böyle beceme fikri hoşuna gitmişti ama bu aptalca bir düşünceydi. Bir fanteziydi. Mark'ın içine girerken bile Mark, bunun asla işe yaramayacağını biliyordu. Hayır, bu tek seferlik bir şeydi. Mark bunu gerçekten istemiyordu. Kahretsin, Sky da istemiyordu. Bir erkekle birlikte olmak istemiyordu. Mark bu şekilde istediği tek kişiydi. Dişlerini Mark'ın boynunda gezdirirken bunu bir daha yapmayacağını kendine hatırlattı. Genç çocuğun sesler çıkardığını fark etti. İnleme ile miyavlama arasında bir ses. Elini Mark'ın altına soktu ve sonra Mark'ı da yanına alarak yan döndü. Avucunu çocuğun ağzının üzerine bastırarak çıkardığı sesleri bastırdı. O sırada Mark'ın yanaklarının ıslak olduğunu fark etti.

Mark'ın ağladığını fark ettiğinde "Kahretsin," diye inledi. Donup kaldı, suçluluk duygusu bağırsaklarına saplandı. Mark'ın kalbi

Göğsünden atıyordu; vücutları birbirine bastırılmıştı ve Sky bunu hissedebiliyordu. Mark başını geriye attı ve Sky'a baktı. Loş ışıktaki Sky genç çocuğun gözlerindeki yaşları görebiliyordu. Mark'ın yüzünde sıkılmış bir ifade vardı. Sky onun canını yaktığını biliyordu. Kalçalarını geriye atarak geri çekildi ama Mark ona karşı sertleşti ve elini Sky'ın kalçasına vurdu.

"Hayır," diye fısıldadı Mark, sesi havadan daha az çıkıyordu. "Durma."

"Markie," diye tısladı Sky genç çocuğun kulağına. Mark onun duymak istediği sözleri söylemişti ama aynı zamanda korkuyordu da. Çok ileri gittiğini biliyordu. Kontrolden çıkmıştı.

"Yap şunu," diye yanıtladı Mark. Sky sertçe yutkundu, vücudu

O kadar sıkı sıkılmıştı ki neredeyse acı çekiyordu. Aleti hâlâ serbest kalmak için haykırıyordu. Vücudu sertçe dalmak istiyordu ve

Mark'ın derinliklerine giriyor ve boşalana kadar durmuyordu. Mark'ın kalçasının etrafına uzanan Sky, onun için daha iyi hale getirmek isteyerek aletine uzandı. Mark'ın çoktan sertleşmiş olduğunu görünce şaşırdı. Mark'ın Sky'ın yaptıklarından tahrik olduğunu farkına varması, içinden saf bir zevk ürpertisi geçirmesine neden oldu.

O gece zaten bir kez boşalmış olmasına rağmen, Mark çoktan sertleşmiş ve tekrar hazırды. Sky dişlerini sıktı ve hareket etmeye başladı, aletini Mark'ın içine ve dışına kabaca kaydırды. Aynı zamanda, genç çocuğun hoşlandığını bildiği gibi Mark'ı okşadı. Mark güçlölkle de olsa tırtıklı bir inilti çıkardı.

Sky'ın elini ağzına kapatmasıyla sustu. Mark Sky'ın kıcını sertçe kavradı, tırnakları Sky'ın tenine batıyordu. Sky kendini tutamadığı için yüzünü Mark'ın omzuna bastırarak kendi inlemelerini bastırmak zorunda kaldı.

Geri kalanı mutluluk ve çaresizlikten oluşan bir bulanıklıktı. Sky boşalmasının ne kadar sürdüğünü bilmiyordu ama mümkün olan en iyi şekilde sonsuzluk gibi gelmişti. Her vuruş ve her itiş cennet gibiydi. Sky Mark'ı sanki ilk ve son kez sikiyormuş gibi beceriyordu. Çünkü öyleydi; öyle olmalıydı. Patlamadan bir saniye önce doruğa ulaştığını hissetti ama artık geri çekilmek için çok geçti. Gözlerinin arkasında yıldızlar patlarken bir nefesle Mark'ın içine boşaldı. Sarsıldı ve Mark'ın kıcına girdi ve Mark onun eline doğru inledi. Mark kalçalarını geri itti ve Sky aldığı zevkten neredeyse haykıracaktı. Mark kalçalarını döndürerek Sky'ı daha da derine götürdü ve ardından Mark avucuna boşalırken Sky elinde sıcak bir ıslaklık hissetti.

Mark şiddetle őrperdi ve sonra hareketsiz kaldı.

Sonra odadaki tek ses boğuk nefes alış
verişleriydi. Gökyüzü doruk noktasından aşağı indi

Yavaşça elini yüzüne götürdü ve Mark'ın boşaldığı elini yavaşça yalayarak temizledi. Tüm vücudu canlı ve karıncalanmış hissediyordu ama aynı zamanda derin bir yorgunluk onu bastırıyordu. Mark'ın vücudu sıcaktı ve uyumaktan başka bir şey istemediği için gözlerini kapattı. Ama sonra Mark burnunu çekti hafifçe ve Mark'ın gözyaşlarını hatırladı. Dirseğinin üzerine doğru itti, vücudu orgazm yüzünden zonkluyordu. Bu hayatında yaşadığı en güzel duyguydu. İlk seferden daha iyiydi, herhangi bir oral seks, handjob ya da başka bir şeyden daha iyiydi. düşünebildi. Ama bu berbat bir şeydi, bunu biliyordu. Mark'ı hiçbir kısıtlama olmadan, bunun ne anlama geleceğini, ne yapacağını umursamadan becermişti.

Lekeliydi.

Alnını Mark'ın sırtına bastırarak, kalp atışları normale dönene kadar nefes almak için kendini zorladı. Ona karşı Mark hareket etmedi. Başka bir ses çıkarmadı. Sky elini Mark'ın kıcının kıvrımlarında gezdirdi, merakı onu en iyi hale getiriyordu. Karanlıkta ne yaptığını göremiyordu ama yine de bilmek istiyordu. Parmak uçları, Sky'ın az önce ne yaptığının kanıtını bulana kadar hareket etmeye devam etti. Boşalması kalın, ıslak ve kaygandı, Mark'ın içinden sızıyordu. Sky parmağını Mark'ın kenarında gezdirdi ve Mark ona karşı sarsıldı.

Durması gerektiğini biliyordu ama yapamadı.

Mark'ın içinde tekrar ilk boğuma kadar kaydı, parmağı kolayca ve kaygan bir şekilde içeri girdi. Mark biraz gerilmişti ama eskisi kadar sıkı değildi. Sky gözlerini kapadı, yaptığı şeye hâlâ inanamıyordu. Mark parmağının etrafında sıkıştı ve Sky biraz daha derine kaydı.

"Acıttığını biliyorum," diye nefes aldı hiç düşünmeden. Mark hafifçe inledi, kalçaları tepki olarak seğirdi. "Özür dilerim," diye fısıldadı Sky, çekip parmağını etrafında gezdirerek

Mark'ın kenarı, bir şekilde daha iyi hale getirmek istiyordu. "Benden nefret etme." Ama af dilerken bile, boşalmasının Mark'tan dışarı sızdığını bilmenin hoşuna gittiğini inkâr edemezdi. Hiç kimse Mark'a onun dokunduğu gibi

dokunmamıştı. Mark onun gibi

geceleri başka biriyle. Mark'ın bunu başka kimseyle yapmadığını biliyordu.

Bunu sadece Sky ile yaptı.

Dudaklarını Mark'ın nemli tenine bastırđı, terinin tuzunu tattı. Onu omzunun kıvrımına kadar öptü ve sonra kendini durduramayarak boynunun arkasına geçti. Mark'ın teninin tadını seviyordu ve kokusunu da seviyordu. Kendini tekrar kaybettiğini hissediyordu, kendini

Kokusunu, tadını, sıcaklığını ve diğler her şeyi. "Gökyüzü," diye tısladı Mark, sonra yastığa doğru inledi. O

Sırtını dikleştirdi ve göğsünden yankılanan boğuk bir sesle hafifçe titredi. Mark'ın üçüncü kez boşaldığını fark eden Sky'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. Emin olmak için elini Mark'ın aletine götürdü. Çarşaf lar ılık ve ıslaktı ve ucu kaygandı. Mark hafifçe titriyordu ve gözleri kapalıydı. Sky onun uyku ile mutluluk arasında bir yerde, başka bir yerde olduğunu fark etti.

Sky eğildi ve giymekte olduğu tişörtü aldı. giydiğini fark etti. Mark'ı aceleyle temizledi ve yaptıkları şeyin kanıtlarını elinden geldiğince sildi. Çarşafın her yerinde sperm vardı; bu konuda ne yapacağını sonra düşünecekti. Mark'ın yakında kalkması gerekecekti ama Sky şimdilik hâlâ rol yapmak istiyordu. Bu yüzden uzanıp kollarını diğler çocuğa doladı ve onu kendine çekti. Gözlerini kapattı ve düşünmemesi gereken şeyleri düşünmesine izin verdi.

Daha sonra, her şey boka sardığında, o anı unutmaya çalışacaktı. Mark'ın bekâretini nasıl düşüncesizce ve aceleyle, hiç düşünmeden aldığını unutmaya çalışacaktı. Son sınıfın geri kalanını ve imkânsız bir durumda bir genç olmanın nasıl bir his olduğunu unutmaya çalışacaktı. Ne kadar safça ve düşüncesizce Birlikte geçirdikleri gecelerin hiç bitmemesini istiyorlardı. Çünkü genç yetişkinlikteki her şey gibi bunun da bir sonu vardı.

Ama sinir bozucu bir şekilde, Sky asla unutmadı. Kalbi buna izin vermedi.

Günümüz
New York
Şehri Nisan

Mark Gansevoort'un dışında durmuş, neon ışıklarla aydınlatılmış otele bakıyordu. Etrafındaki şehir caddesi hareketlilikle canlıydı. Meatpacking Bölgesi cıvı cıvıldı ve Mark bir Cuma gecesi şehrin gözde bölgesinde olmaya alışık değildi. Teknik olarak o da bu insanlardan biriydi. Tıpkı etrafındaki zengin gençlerin çoğu gibi o da aileden gelen parayla geçiniyordu.

çevredeki barlar ve restoranlar. Ama bu farklıydı.

Katı, talepkar Koreli ebeveynlerle büyümek otomatik olarak onu diğerlerinden ayırdı. Şehirde kendini bulma ya da ailesinin parasını özgürce harcama özgürlüğüne sahip değildi. Şimdiye kadar yaptığı her şeyin bir şartı vardı.

Aslında otele gitmek, iki yıldır kendisi için açıkça yaptığı ilk şey olacaktı. Kendisi için bir şeyler yapmayı unutmamıştı ama yine de zordu. Bu yüzden

Şehirde bulunmasının tek nedeni kederli annesine bakmak ve bir eş bulmaktı. Lisedeki kız arkadaşıyla kaçamak yapmak için orada değildi... Sky'ın ne olduğundan emin değildi. Ama eski benliği - daha genç, daha akıllı, daha özgür benliği - ona her şeyi boş vermesini söylüyordu. Tüm bu saçmalıkları siktir et. Siktir et

korkmak. Yıllar önce Sky'ın yatağına ilk tırmanan oydu.

Tekrar o Mark Choi gibi davranmaya başlamanın zamanı gelmişti. En azından bir geceliğine, yeniden o kişi olabilirdi.

Otelin içi modern ve gösterişliydi. Otel kalabalıktı. Yan tarafta barı ve ön tarafta oturma alanı olan bir oda vardı. Pahalı barın önünden geçti.

lobiyi dolduran insanlara baktı ve masaya gitti. Elbette, tıpkı Sky'ın söylediği gibi bir anahtar kart onu bekliyordu. Kalbi küt küt atarak kartı aldı.

Göğsünde üç kez zonkladı ve asansör bölümüne yöneldi. Yukarı doğru çıkarken siyah takım elbisesinin içinde terliyordu.

en üst katta. Sky çatı katlarından birini almıştı elbette. Pislik herif gösteriş yapmak isterdi. En iyisini isterdi. En iyisini hak ettiğini düşünüyordu.

Ne kadar da WASPvari bir düşünce tarzı, diye düşündü Mark, ama yine de gülümsemekten kendini alamadı. Sky hiç de değişmemişti.

Odaya girdiğinde ne beklediğini bilmiyordu ama en azından Sky'ın orada olmasını bekliyordu.

Ama süit boştu. Oturma odasından yatak odasına doğru yürüdü ama orada kimse yoktu. Balkona açılan Fransız kapılarına doğru yürüdü. Manzaraya baktı. Hudson Nehri'ni ve New York'un ışıklarını görebiliyordu.

Jersey nehrin diğer tarafında. Çok güzel bir manzaraydı ama o bunu görmeye gelmemişti.

Başka nedenlerle gelmişti.

Kapının çalınması onu ürküttü.

"Oda servisi!" diye boğuk bir ses geldi kapıdan.

Şaşkınlık içinde arkasını döndü. Hemen Sky'ın ne tür bir oyun oynadığını merak etti. Bir başka kapı sesi onu harekete geçirdi ve kapıya gidip açtı. Beyaz ceketli bir görevli elinde yuvarlak bir tepsiyle orada duruyordu. Bir tepsi vardı.

Tepside sadece tek bir şey vardı, buzlu bir şişe votka. Mark kapıyı sonuna kadar açtı ve görevlinin tepsiyi getirmesine izin verdi.

içeri. Mark onun parayı bırakmasını izledi ve sonra adam gitmeye hazırlanırken Mark bahşış için ceplerini yokladı.

"Merak etmeyin. İcabına bakıldı," dedi görevli ve sonra gitti. Geldiği gibi hızla. Mark kapıyı kapattı ve şişeye baktı.

Pahalı, lüks bir markaydı, genellikle dışarı çıktığında içtiklerinden daha iyiydi. Odanın köşesindeki bara gitti ve çömelmiş, ağır tabanlı bir bardak aldı. Kendine hızlıca bir shot doldurdu ve fondip yaptı. İçki

Votka buz gibiydi ve rahatça içildi. Sonra dudaklarını yaladı, dudaklarında baharatlı ardıç tadını aldı. Votkayı Sky'ın gönderdiğini biliyordu. Sky onunla oynuyordu. Onun yerine kendini göstererek, açıklanmayan bir yerden hediyeler gönderiyordu.

Mark'ın onu beklediğini biliyordu.

Kanepenin yanındaki telefon çaldığında Mark bardağı hafif bir gümbürtüyle sehpanın üzerine bıraktı. Telefonu açmadan önce birkaç kez çalmasına izin verdi çünkü Sky'ın onunla oynadığını biliyordu. O da oynayabilirdi.

"Bir şeyler içtin mi?" Mark nihayet telefonu açtığında Sky'ın kalın sesi duyuldu; kelimeler ahizeden Mark'ın kulağına ve beynine doğru kıvrılıp dönüyordu. Sky'ın sesini nasıl da özlemişti.

"Evet," diye cevap verdi Mark. "Votka içtiğimi nereden biliyorsun?" "Partiden. Kokusunu senden alabiliyordum," dedi Sky ve Mark

telefondan kendini beğenmişliğini duyabiliyordu. "Yapabilirim pratik olarak tadına bak." Mark, Sky'ın sözleri karşısında gözlerini kapadı, gerçekleşmek üzere olan şeyin aslında gerçekleşecekti. Buna neredeyse kendisi de inanamıyordu. Islak bir rüya fantezisinin hayata geçmesi gibi hissetti.

Mark sırf meydan okumak için "Bu benim markam değil," dedi.

"Senin markandan daha iyi." Mark, Sky'ın sözlerindeki ukala özgüveni duyabiliyordu ve orada bunu görecektense kimse olmasa da kendini gülümserken buldu.

"Neredesin sen?" Mark, sanki Sky sihirli bir şekilde ortaya çıkacakmış gibi yatak odasına dönüp bakarak sordu.

"Bunun için endişelenme," dedi Sky. "Yakında orada olacağım."

"Benimle taşak mı geçiyorsun?" Mark, Sky'ın ne yaptığını anlamaya çalışarak sordu. Sky'ı kanlı canlı, tam karşısında görmek istiyordu. Bir hafta boyunca durmadan Sky Reiss'i düşündükten sonra, daha fazla beklemek istemiyordu.

"Giysilerini çıkar," dedi Sky, Mark'ın "ne yapıyorsun?" sorusunu duymazdan gelerek.

Geçerli bir soru. "Duşa gir. Ben oraya varmadan temizlenmeni istiyorum."

Mark, Sky'ın sözlerine meydan okuyarak, "Önce buraya gel," dedi.

İçinde sabırsızlığın alevlenmeye başladığını hissedebiliyordu. Kuralları bilmediği halde oyun oynamaya devam etmek istemiyordu. "Seni görmek istiyorum."

"Tıraş olma," dedi Sky, onu yine görmezden gelerek. "Duşunu bitirdiğinde kurulan ve yatağa gir. Ben birazdan kalkacağım. Beni bekle." Sonra başka bir şey söylemeden telefonu kapattı. Mark telefonu kulağından çekip şaşkınlıkla baktı. Sky ahizeyi hafifçe yuvasına geri koydu, Sky'ın sözleri kafasında tekrar tekrar dönüp duruyordu. Sky, Mark'ın kendini tamamen açmasını ve ona güvenmesini istiyordu. On yıldır görmediği birine bu kadar tamamen güvenmeyi düşünmek zordu. Mark pratik düzeyde Sky'ı artık ona güvenecek kadar iyi tanımadığını biliyordu. Ama daha içgüdüsel bir düzeyde, Sky'ı hiç sorgulamıyordu.

Ona hep güvenmişti.

Güvenmediği kişi kendisiydi.

Bir içki daha doldurdu. Sonra ceketini çıkardı ve koltuklardan birinin koluna astı. Ayakkabılarını tekmeledi ve kanepenin yanına dizdi. Sonra yatak odasına doğru yürüdü, bardağındaki buz küpleri o giderken şingirdiyordu. Odanın geri kalanını inceledi, bitişikteki banyoya geçerken tüm ışıkları yaktı. Banyo büyük ve etkileyiciydi, tamamen siyah beyaz mermer ve krom armatürlerle tasarlanmıştı. Duşa eğildi ve düşmeyi çevirerek suyun elinin üzerinden akmasına izin verdi. Su saniyeler içinde ısınmıştı. Yatak odasına geri döndü ve içkisindeki votkayı bitirdi. Bardağını yatağın sağındaki komodinin üzerine koydu.

Sonra yavaş ve düzenli bir şekilde soyundu.

Kıyafetlerini yatak odasındaki dar dolapta bulunan oymalı ahşap askılara astı. Tamamen çılgınca bir şey yapıyordu ama umurunda değildi. Çıkardığı her parça kıyafetle, daha hafif, daha az ağır hissediyordu. Ve vücuduyla yeniden daha uyumlu hissetti. Dumanı tüten sıcak akıntının altına adım attığında

Duştaki suyun sıcaklığıyla her uzvu ve teninin her santimi şimdiden heyecanla uğulduyordu. Elini göğsünde gezdirdi, artık büyüdüğü için Sky'ın onun hakkında ne düşüneceğini merak ediyordu. Hâlâ hafta sonları yüzüyordu ve Ara sıra koşuyor ve bisiklete biniyordu ama kendini bir tür seks tanrısı olarak görmüyordu. O sadece kendisiydi, her zaman olduğu gibi. Ama Sky ona baktığında, dünyadaki en yakışıklı ve en arzulanan kişi olduğunu hissediyordu. gezegen. Elini sikine götürdü ve parmaklarını sikinin üzerinde gezdirdi. Özel bir şey olmadığını biliyordu ama Sky için öyle olmak istiyordu.

Saniyeler içinde sertleşmişti ve Sky'a ne yapacağını düşünüyordu. Yapmamak için çok uzun zamandır bekliyordu.

Tam da uzun zamandır hayalini kurduğu şeyi. Sky'ın sikini emecekti ve sabırsızlanıyordu. Adamı o kadar sert boşaltacaktı ki, bunu yıllarca hatırlayacaktı.

hayatının geri kalanında. Avucunu sikinin başının üzerinde yuvarladı ve kendine sadece birkaç dakika daha beklemesi gerektiğini söyledi. Her şey gerçekteşiyordu. Sky Reiss'i tekrar becerecekti. Neredeyse tamamen inanılmazdı ama aynı zamanda gerçek olmak üzereydi.

Hayatta daha çok istediği başka bir şey düşünemiyordu.

Sky barda bir içki daha içti, elleri heyecandan titriyordu ve üst kata çıkmak için neredeyse can atıyordu. Beyni Mark'ı duşta, çıplak, ıslak ve pırıl pırıl hayal etmekten kendini alamıyordu. O

Mark'ın kendisini sabunlamasını ve onun için temizlenmesini izlemek istiyordu. Gösteriyi kaçıırıyordu. Son birkaç dakika içinde farkına vardığı üzere, planındaki en büyük kusur buydu. Mark'ın kendini Sky için hazırlamasını izlemek istiyordu. Ama bu

Kendine bu şekilde daha iyi olacağını söyledi. Bu şekilde Mark tam olarak kimin yetkili olduğunu bilecekti.

Elbette Sky'ın da onu ürkütmemek için dikkatli olması gerekiyordu. Mark kolay korkacak gibi görünüyordu ama yine de ortaya çıkması iyiye işaretti. Kendine dürüst olmak gerekirse, odaya çıktığında ne bulacağından emin değildi. Umarım Mark çıkmak üzere değildir. Ama onu kalmaya ikna edebileceğinden emindi. Mark'ın herhangi bir şüphesi varsa, onu caydırabileceğini biliyordu. O gece önlerine çıkacak hiçbir engel yoktu. İhtiyaçları olan her şeye sahiptiler - ikisiyle de hiçbir bağı olmayan sıradan bir oda, başka hiçbir yükümlülükleri olmayan bir gece, susarlarsa en iyi votkadan bir şişe ve acıkırlarsa oda servisi. Prezervatifleri ve kayganlaştırıcıları vardı. İkisinin de her şeyi sistemlerinden atmadan önce o odadan ayrılmak zorunda kalmaları için hiçbir neden yoktu. Aralarındaki tüm geçmiş ve bastırılmış şehvet ve öfke sadece yakıt olur.

Ve sonra bitecekti.

Bir gece. Mark Choi'ye vereceği tek şey buydu. Sonra da hayatına geri dönecek ve her şeyi unutacaktı.

Onu çok uzun süre arafta tutmasına izin verdiği genç köpek yavrusu aşkı. Artık bırakmanın zamanı gelmişti. Chatworth'ten bu yana geçen yıllar boyunca sevgilileri olmuştu ama hiçbir zaman aşık olacak kadar kendini genişletmemişti. Hiç aşık olmamıştı.

birkaç aydan daha uzun bir ilişki. Sonsuza kadar böyle devam edemeyeceğini biliyordu. Ne de olsa yaşılanıyordu ve tüm bu saçmalıklarının altında çoğu insanın istediği şeyi istiyordu. Bir eş, bir ev ve ortak bir hayat istiyordu. Cape'de yazları geçirmek ve tatillerde

Avrupa, Asya ve Afrika ve onunla birlikte tadını çıkaracak biri. Belki çocuk bile istiyordu. Ama Mark'ı sisteminden çıkarana kadar bunların hiçbirine sahip olamayacağını biliyordu.

Martini'sini bitirdi ve cüzdanını bulmak için cebini karıştırdı. Barmene bahşış verdikten sonra zeytini ağzına attı. Ayağa kalktı, tuzlu zeytini ısırırken köşedeki Bay Gri Takım Elbiseli'yle göz göze geldi. Adam yakışıklıydı, pek onun tipi değildi ama eğer

Mark yukarıda bekliyor, tekrar düşünmüş olabilir. Özür dilerim.

Belki bir dahaki sefere, diye düşündü bardan çıkarken, sonunda

Çatı katındaki süite çıkıyordu. Asansör kapıları arkasından kapandığında heyecanını inkâr edemedi, gürültülü, kalabalık otel lobisini kapatarak.

Süite girdiğinde ne beklediğini bilmiyordu ama kapıyı açıp da ön odada Mark'ın izleriyle karşılaşınca yine de durakladı.

Mark'ın siyah ceketini kanepenin üzerinde düzgünce duruyordu. Ayakkabıları yerdeydi. Mark'ın kokusunu da alabiliyordu. Onun

Duştan gelen nemli ve sabun kokulu hafif ağır havada kolonya asılı duruyordu. Sky votkanın açılmış olduğunu da fark etti. Kendi takım elbisesinin ceketini çıkarıp sandalyenin üzerine attı. Sinirlerini yatıştırmak için elini saçlarında gezdirdikten sonra daha fazla bekleyemeyerek yatak odasına yöneldi.

Köşeyi döndüğünde olduğu yerde durdu.

Bir yanı onu karşılayan manzarayı bekliyordu ama yine de şaşırdı. Mark yatağın ortasında yatıyordu, sanki göklerden gelen bir hediye gibiydi. Bir eli düz karnının üzerinde, diğeri başının arkasındaydı. Bacakları bileklerinden çaprazlanmıştı. Saçları hâlâ nemliydi ve birkaç teli alnına yapışmıştı. Gözleri

kapalıydı ve dudakları hafifçe ayrılmıştı. Göğsü sanki uyuyakalmış gibi sabit bir ritimle inip kalkıyordu. Aleti yarı sertti ve göğsüne doğru yukarı bakıyordu.

Sky'ın zihni kısa devre yaptı ve sadece kapı aralığında durup önündeki güzel manzaraya bakabildi. Orada ne kadar durduğunu bilmiyordu ama bir saat ya da daha fazla gibi gelmişti. Gözleri Mark'ın açıkta kalan bedenine kilitlenmişti, Daha sonra hatırlayabilmek için o anla ilgili her şeyi ezberlemeye çalışıyordu. Mark her zaman yakışıklıydı ama şimdi farklıydı. Belki de onu uzun zaman sonra çırılçıplak görmenin şokunu yaşıyordu. Ama her neyse, Sky'ın umurunda bile değildi. Önemli olan tek şey Mark'ı şimdi her zamankinden daha çok istemesiydi.

Sonra Mark yavaşça gözlerini açtı. Mark'ın koyu renk gözleri onunkilere kilitlendiğinde Sky'ın kalbi göğsünde yerinden fırladı. Mark şaşkınlıkla hızlı bir nefes aldı. Onun dışında hareket etmedi ama Sky vücudunun gözle görülür biçimde gerildiğini gördü. Sky farkına vardığında dudaklarında bir gülümseme belirlediğini hissetti. Bu eğlenceli olacaktı.

Uzandı ve gözlerini Mark'tan ayırmadan gömleğinin düğmelerini çözdü. Düğmelerini çabucak çözdü ve fırlatıp attı. Sonra zaman kaybetmekten bıkmış bir halde Mark'ın üstüne çıktı. Şok ve gerginlik geçip gitmişti; onun yerine sadece

Ezici bir arzu. Sky bacaklarını açıp kalçalarını Mark'ınkilere çarparken Mark'ın nefesi kesildi. Mark'ın bileklerini kavrayıp başının üzerinde sabitledi ve içinden geçen güç dalgasına gülümsedi.

"Bu benim yatağım. Parasını ben ödedim ve içinde sen varsın. Bu da istediğimi yapabileceğim anlamına geliyor," dedi ve elini yüzünü Mark'ınkinin üzerinde gezdirdi. "Anladın mı?" Mark karşı çıkacakmış gibi kaşlarını çattı ama Sky başını salladı. "Evet de." Sky onun kara gözlerinin içine baktı, Beyninde neler olup bittiğini merak ediyordu. "Evet de," diye tekrarladı, dudaklarını Mark'ınkilerin üzerinde gezdirerek.

Mark sonunda "Evet," dedi ve Sky'ın söylediği tek şey buydu.

duymaya ihtiyacı vardı. Mark'ın bileklerini serbest bıraktı ve çenesini kavrayarak ağzını Mark'ınkiyle buluşacak şekilde eğdi. İlk öpüşmeleri sert, muhtaç ve aceleye getirilmişti ama tam da Sky'ın istediği şeydi.

Mark bir kolunu onun boynuna doladı ve diğer kolunu Göğsüne sarıldı ve onu kendine çekti. Mark'ın parmakları Sky'ın çıplak tenini tırmaladı ve Sky'ın parmakları Mark'ın çenesini morartacak kadar sert bir şekilde oydu. Ama Sky durmadı. Nasıl daha nazik olabileceğini bilmiyordu. O anda içinde hiç kibarlık yoktu.

Mark dizlerini kaldırıp kalçalarını Sky'ın kalçalarına bastırdı ve Sky öpücüğün içinde inleyerek olacakları bekledi. Mark'ın vücudu sıcak ve tazeydi ve duştan çıktığı için hâlâ

hafif nemli duruyordu. Son derece karşı konulmazdı. Önce Sky öpüşmeyi kesti ve Mark'ın dudaklarını emdi.

Peninsula'daki o geceden beri yapmak istediği gibi alt dudağını dişlerinin arasına aldı.

Sky tekrar ağzını yakalamadan önce Mark, "Tadın tuzlu," diye fısıldadı. Mark'ın ağzına elleriyle saldırdı. Mark da aynı şekilde karşılık verdi ve Sky'ın diliyle kendi diliyle alay etti. Sky çoktan sertleşmiş ve pantolonunun kumaşını zorluyordu. Ama henüz bunun zamanı gelmemişti. Vücutunda hiç güç kalmayana kadar Mark'ın içine girmek istiyordu. Ama önce yapması gereken başka şeyler vardı.

Ellerini yatağa bastırdı ve öpücükten ve Mark'ın kucaklamasından uzaklaştı. Sonra kendini Mark'ın vücutundan aşağı itti. Mark'ın göbek deliğinin altındaki noktaya bir öpücük kondurdu, sonra ilerledi ve sol kalça kemiğinin yanındaki sıkı deriyi emdi. Mark uyarılmanın etkisiyle sertleşmiş ve kaskatı kesilmişti. Sky ağzını Mark'ın teninden çekerken ereksiyonu sarsıldı. Arkasında kırmızı bir iz bıraktı. O

elini Mark'ın aletinin etrafına sardı ve kabaca sıktı. Sonra dudaklarını yaladı ve Mark'ın ereksiyonunun şişmiş ucunu dudaklarına doğru yuvarladı. Mark inledi ve kalçalarını yataktan kaldırdı.

En son ne zaman sakso çekerken bu kadar heyecanlandığını hatırlamıyordu.

Sky onu boğazının arkasına kadar emdiğinde Mark sırtını kamburlaştırdı ve ilahi bir ses çıkardı. Sky, Mark'ın tadına bakarken gözlerinin başının arkasına doğru yuvarlandığını hissetti.

Sonsuza dek ilk kez. Teni çok yumuşaktı. Aleti Sky'ın ağzında ağırdı, hatırladığından daha ağır ve kalındı. Geri çekildi, Mark'ın uzunluğunun onu sürüklemesine izin verdi. dili boyunca. Mark çarşafları yumruk yaptı, dişlerini sıkarken pazuları zorlamayla şişti ve kendini kontrol etmeye çalıştı.

Siktir, seksi görünüyordu.

Sky onu tekrar derinlemesine emdi ve sonra tekrar ve tekrar, Mark'ın siki dişında her şeyin izini kaybetti. Parmaklarını Mark'ın kalçalarına geçirerek onu sabit tuttu. Mark sarsıldı ve

İnledi, can havliyle çarşafa tutunurken parmak eklemleri bembeyaz oldu.

"Boşalacağım," diye tısladı ve Sky onun sikine doğru mırıldandı. Durması gerektiğini düşündü Sky. Mark'a merhamet etmeliydi. Ama sonra emmeye devam etti. "Sky... siktir, Sky. Boşalacağım.

"Mark boynunu bükerek Sky'a baktı ve sonra başını dik tutmaya çalışmak çok zor geliyormuş gibi başını tekrar yastığa bıraktı. Gökyüzü bir fiske vurdu Dilini Mark'ın sikinin yarığına dayadı ve tuzlu tadın tadını çıkardı. Sonra dişlerini Mark'ın sikiindeki kalın damarda gezdirdi.

Mark'ın ereksiyonunun alt tarafı.

"Sky!" Mark uyardı ama Sky dinlemedi. Onu tekrar içine çekti, bu kez başını salladı ve delireceğini düşünene kadar daha sert, daha hızlı ve daha hızlı emdi. Mark yüksek sesle inledi ve sonra gözleri fal taşı gibi açıldı, tavana bakıyordu. Bir milisaniye sonra patladı, sıcak boşalması Sky'ın boğazının arkasına çarptı. Sky hiç düşünmeden yuttu, daha fazlası için açgözlüydü. Sonra ayağı kalktı, gözleri dalgalanıyordu, başı zonkluyordu ve dudaklarında tatmin olmuş bir gülümseme vardı.

"Aletini emmek istiyorum," diye fısıldadı Mark, gözleri yarılmış ve alnında boncuk boncuk ter birikmişti. Sky'a dokunmak için bir hamle yaptı ama Sky onu durdurarak bileklerini tekrar kavradı ve onları yatağı sabitledi. Mark'ın ağzı bir karış açık kaldı, pazılarındaki kaslar genişlerken gözleri büyüdü. baskıya karşı gerildi ve zorlandı.

"Hayır," dedi Sky, diğer adamın bileklerini elleriyle sıkarak. Bu şekilde onun üstünde olmak, kontrolü tamamen elinde tutmak çok iyi hissettiriyordu. Her şeyi yapabilecekmiş gibi hissediyordu. O üzerindeydi dünyanın tepesindeydi. Gözlerini Mark'ın yüzünde gezdirdi, her santimini inceledi. Hâlâ çok iyi görünüyordu, her nasılsa eskisinden daha iyi görünüyordu. Üst dudağında biraz saat beş gölgesi vardı ve Sky, Mark'ın sabah tıraşa en çok ihtiyaç duyacağı zaman nasıl görüneceğini görmek için ani bir dürtü duydu. Genel olarak eskisinden daha kıllıydı

ve Sky bundan hoşlanıyordu. Koyu renk çizgileri hoşuna gitmişti.

Göbek deliğinden başlayıp aşağı doğru inen saçları. Çok seksiydi. Gamzelerinden zayıf, kaslı kalçalarına kadar Mark'la ilgili her şey seksiydi. Sky evreni kızdırmak için ne yaptığını bilmiyordu ama o gece şans onun yanında değildi. Mark'la ilgili tüm düşünceleri

Mark'ı bir kez becerip sonra onunla işinin bitmesi aklından çıkmıştı. Şimdi, ikisi de yorgunluktan yere yığılmadan önce onu becerebildiği kadar çok becermek istiyordu.

"Merak ediyorum," diye mırıldandı Sky, dudaklarını Mark'inkilere değdirerek. Dilini dışarı çıkararak diğer adamın dudaklarını ıslattı.

dolgun alt dudağı. "Seni kaç kez boşaltabileceğimi sanıyorsun?" Mark inledi ve kalçalarını Sky'inkilere çarptı, sanki bunun düşüncesi bile dayanılamayacak kadar fazlaydı.

"Gelmeni istiyorum," diye fısıldadı Mark, sesi gerilmişti ve sıcak, votka kokulu nefesi Sky'ın dudaklarını okşuyordu. Sky'ın onu tutuşuna karşı itti, göğsündeki kaslar Eforla zıplıyor.

"Oh, yapacağım," dedi Sky, sonra Mark'ın alt dudağını dişlerinin arasına aldı. Hafifçe ısırıldı ve Mark onun altında kıvrandı. Omurgasından aşağı bir beklenti ürpertisi akarken bile biraz kıkırdadı. O kadar tahrik olmuştu ki. En son ne zaman birini bu kadar çok becermek istediğini hatırlayamıyordu. "Bana yalvardığında," dedi sonra. mükemmel dudağını ağzından çıkarırken. "Sana merhamet etmem için bana yalvardığında." Mark tekrar inledi, bu çiğ ses Sky'ın göğsünde yanan ateşe sadece daha fazla yakıt ekledi.

Beyninin bir yerinde uzak bir acil durum alarmı çalıyordu ama o bunu duymazdan geldi. Ona çok derine dalmamasını söylüyordu ama zaten doğru düzgün düşünemiyordu. Ayrıca, zaten çok derindeydi. Gökyüzü gülümsedi ve Mark'ın ellerini serbest bırakarak yukarı itti. Ama Mark kıpırdamadı; sadece itaatkâr bir şekilde orada yatıyor, aldığı her hızlı nefeste göğsü inip kalkıyordu. Sky arkasına yaslandı ve diğer adamı inceledi, gözleri yüzünden sikine doğru geziniyordu. Mark çoktan sertleşmişti elbette.

Her zaman böyleydi, her zaman çabuk toparlanır ve daha fazlası için hazır olurdu.

Sky kayganlaştırıcı ve prezervatifleri bıraktığı komodine uzandı. Acele etmeden bir tanesini kaptı. Mark dudağını ısırıp her geçen saniye acı veriyormuş gibi kıvranırken folyo paketleri elinde evirip çevirdi. Sky prezervatifi aralarındaki yatağın üzerine attı ve onun yerine kayganlaştırıcı şişesine uzandı. Mark bir kez daha küçük bir protesto sesi çıkardı ama konuşmadı.

"Benden sonra kaç kişi oldu?" Sky, şişenin kapağını açıp kalın sıvıyı iki parmağından aşağı ve sağı elinin avuç içine dökerken sordu.

"Dokuz," dedi Mark, hiç tereddüt etmeden. Sky gözlerini kırptırdı, bu sayıyla birlikte içine düşen kıskançlık patlamasına hazır değıldi. Sayı Sky'inkinden daha düşük olsa da, mantıklı beyni bunu umursamıyor gibiydi.

"Kaç adam?" diye karşılık verdi. Mark bir tane daha aldı. Derin bir nefes aldı, derisi kaburgalarına doğıru geriliyordu. Sky dudaklarını yaladı ve kendi kendine dilini o kaburgaların her birinin üzerinde gezdireceğini söyledi. Ve Mark zevkle kıvranıp ığılık atana kadar sert meme uçlarını da emecekti.

"Dört," diye yanıtladı Mark. Sky çenesini sıktı, diğerk adamların neye benzediğini ya da Mark'ın kendisine ne yapmalarına izin verdiğini düşünmemeye çalışıyordu. nemli değıl, dedi kendi kendine. Yine de önemliydi.

"Seni siktiler mi?" Mark'ın üzerine eğildi, aleti acı verici bir şekilde sertleşmişti, her ne kadar görmezden gelmek için elinden geleni yapsa da. Aldığı zevkin birden bir önemi kalmamıştı.

Mark'ı tamamen uçuruma sürüklemek kadar. Mark'ı ilk seferinde olduğı gibi tamamen tükenmiş görmek istiyordu. ve tutarsız bir mutluluk durumuna becerdin. İkisinin de boşalmasını ve ter içinde kalmasını istiyordu ve Mark'ın her santimini diliyle keşfetmek istiyordu. Birdenbire Mark'ın sahip olduğı en iyi sevgili olma dürtüsünün üstesinden geldi. Durum ne kadar da çabuk değışmişti. Mark'ın o gece odaya geldiğinde, her türlü niyeti vardı.

Mark'la eski günlerin hatırına sevişiyordu ama başka bir şey yapmıyordu. Ve şimdi çoktan işin içine girmişti. Asla yapmamalıydı bunu en başta başlattığını fark etti. Oyun çoktan ciddileşmişti.

"Bazen," diye yanıtladı Mark ve Sky'ın kalbi yeniden göğsünde çarpmaya başladı.

"Bazen ne?"

"Bazen beni becermelerine izin verirdim," diye cevap verdi Mark, sesi gerilmişti. Sky dizleriyle kalçalarını iterek açarken Mark zorlukla yutkundu. "Bazen de sadece emerdim. sik."

"Seni becermeme izin verecek misin?" Sky aptalca bir soru olmasına rağmen sordu. Çoktan elini daldırıp yağlanmış parmak uçlarını, içine girmeyi çok istediği dar, büzülmüş deliğin etrafında dolaştırmaya başlamıştı bile. Ama o ikisinin de iyiliği için bunu uzatacağım.

"Evet," dedi Mark, kelime tek bir heceden çok uzun bir inilti gibiydi.

"Güzel," diye fısıldadı Sky parmağını kas halkasından geçirip çok özlediği o daracık sıcağın içine sokarken. Aradan on yıl geçmişti ama Mark Choi'yi becermenin nasıl bir his olduğunu asla unutmamıştı. Ve asla unutmayacağına dair bir his vardı içinde.

Yumuşak olma zahmetine girmeden derinlere doğru itti.

Önce, o

suçluluk hissederci; şimdi Mark'ın bunu kaldırabileceğini biliyordu. Mark kalçalarını salladı ve sertleşmiş siki karnına doğru sarsılarak Sky'ın dikkatini çekmek istedi. Parmağını uzun bir süre içeri ve dışarı kaydirdi, parmağın kayboluşunu izledi

Mark'ın dar deliğinin içinde, otel odasına ilk girdiğinde olduğundan çok daha sarhoş olduğunu hissediyordu.

Şimdi oda seks ve kolonya karışımı erkek kokuyordu ve derin bir nefes aldı.

Boştaki elinin parmak uçlarını Mark'ın sikiinde gezdirdi, satenimsi, altın rengi derinin altındaki kalın damarların izini sürdürdü. Aleti mükemmel değildi ama yeterince yakındı. Sky

parmaklarını aletin etrafında dolaştırarak çevresini sıktı.
Onunkini bastırdı
Başparmağım yarığa değdi, zaten ıslak olan yarıktaki bir n
boncuk vardı.

Gel. Mark kollarını başının üzerine doğru kaydirdi ve sanki tutunacak bir şeye ihtiyacı varmış gibi yatak başlığını kavradı. Sky dudağını sertçe ısırды, önünde uzanan yataktaki güzel adamı görünce midesi bulandı ve tamamen onun merhametine kalmıştı. Mark'ın içine bir parmağını daha soktu ve ona ciddi bir şekilde mastürbasyon yapmaya başladı, ilk başta yavaşça ama hızla tüm sabrını kaybetti.

"Aman Tanrım," diye tısladı Mark, gözlerini sıkarak kapadı ve başını geriye attı. Sky'ın parmakları kaygandı, yukarı doğru kayıyordu

ve diğer eliyle onu parmaklarken ereksiyonunu aşağı indirdi. Odaklanırken tüm kaslarının gerildiğini hissetti

Mark'ı o gece ikinci kez boşaltmaya odaklanmıştı. Ve Mark'ın sırtını kamburlaştırıp kalçalarını yataktan kaldırması ve başını

ve sessiz bir çığlıkla ağzını açtı. Boşalması kalın beyaz şeritler halinde göğsüne doğru fırladı ve hemen Sky'ın ağzını sulandıran şişman damlalar oldu. Mark'ın tadı

Şimdi farklıydı ama yine de hoşuna gidiyordu. Aslında, aynı Her zaman olduğu gibi bağımlılık yapıyordu. Parmaklarını Mark'ın içinde daha derine soktu, elini Mark'ın kalçasının yanına koydu ve kendini yüzüstü yatan adamın üzerine kaldırdı, başını eğerek

Dilini onun dar karnına soktu. Boşalmanın ilk damlasını yaladı, sonra bir sonrakini ve sonra ağzını göğüs kafesine doğru takip etti, sahip olunan bir adam gibi her son parçayı yaladı.

"Tadın çok lezzetli," diye fısıldadı Mark'ın sert meme ucunu ağzına almadan önce. Mark inledi, bu zayıf ses Sky'ı daha da ateşledi.

"Seni içimde istiyorum," dedi Mark, kalçalarını Sky'ın eline sürtünerek. "Artık dayanamıyorum."

"Alabilirsin," diye mırıldandı Sky, parmaklarını makaslayıp Mark'ın dar deliğini daha da genişletirken dilini meme ucuna doğru fiskeledi.

"Çok uzun süre bekledim," dedi Mark, ses tonunda biraz çocuksu bir somurtma vardı. "Sadece bana işkence etmek istiyorsun." Sky bir kahkaha attı çünkü elinde değildi.

Mark'a işkence etmek mi? Nasıl yani?
işler tersine dönmüştü.

"İstiyorum," dedi, vücudundaki her kemikle bunu kastederek.

Dişlerini Mark'ın göğüs kafesinin dolgun etine bastırdı ve Mark sadece Sky'ın verebileceği bir şeye ihtiyaç duyuyormuş gibi tekrar inledi. Eskiden hep böyleydi, diye düşündü Sky, gözlerini kapatıp anının onu sarmasına izin verirken. Mark'ın Sky'a nasıl sarıldığını hatırladı, sanki en çok Sky'ın yatağındayken mutluymuş gibi. O

gülümser, Sky'a sıkıca sarılır, onu öper ve ona doyamıyormuş gibi dokunurdu. Yıllarca unutmaya çalışmış olsa da Sky'ın hayatında hatırlayabildiği en güzel anlardan bazılarıydı bunlar. Karanlık, soğuk ve acımasız Chatworth'ta ikiz yatakta Mark'ın kollarında sıcacık olduğu, birbirlerine aptalca hikâyeler fısıldadıkları, kahkahalarını bastırdıkları ya da başını diğer çocuğun göğsüne koyup kalp atışlarını dinleyerek sessizce uzandıkları o çalıntı anlar.

Hayal kırıklığına uğramış bir hırıltıyla dirseklerinin üzerinde doğruldu ve Mark'a bakarak artık böyle olmadığını kendine hatırlatmaya çalıştı. Aradan çok uzun yıllar geçmişti. Mark göz kapakları ağırlaşmış ve siyah saçları alnına dökülmüş bir halde ona bakıyordu. Dudakları Sky'ın ona verdiği öpücüklerden şişmiş, teni orgazmlardan dolayı kızarmıştı. Eskisinden farklıydı - yüzü şimdi daha köşeli, daha koyu yakışıklı ve daha az yumuşak ve arkadaş canlısıydı. Gözleri de daha sertti, eskisi kadar parlak, masum ve kahkaha dolu değildi. Ama bir şekilde hâlâ aynıydı. Sky ona baktığında hâlâ Markie'sini görüyordu, eskiden her şeyden çok istediği Markie'sini.

Başka kimse yok.

Bu bir problemdi.

"Sikimi mi istiyorsun?" Sky, Mark'ın içine üçüncü bir parmağını sokarken dilindeki kaba kelimenin tadını çıkararak sordu,

onu daha da açtı. Mark boğazından derin bir ses çıkardı, gözleri büyüdü. Uygun bir cevap bekleme zahmetine girmede; Sky parmaklarını bir kez daha derinlere daldırdı, sonra daha fazla tutamamaya çekti. Kendi zevkini zaten yeterince uzun süre ertelemişti. Çabucak ayağa kalktı,

geri kalan kıyafetlerini olabildiğince hızlı bir şekilde çıkardı. Sonra prezervatifi kaptı. Dişleriyle yırtarak açtı ve İnce lastiği sert aletin üzerine kaydırarak ve o gece ilk kez hassas ete dokunduğunda zor nefes aldı. Yatağa geri süründü ve Mark'ın kalçasını çimdikledi ve Sabırsızca onu itti, çünkü artık kelimeleri oluşturamıyordu. Çenesini çok sert sıkıyordu. Mark sanki Sky'ın aklından geçenleri okuyabiliyormuş gibi yüzüstü yattı. Ama Bunu daha önce de yapmışlardı, bu yüzden o kadar da şaşırtıcı değildi. Mark ellerinin ve dizlerinin üzerine kalktı, çenesini göğsüne indirerek kendini tamamen Sky'a sundu.

Sky kayganlaştırıcıyı aldı ve elinin üzerine biraz daha fışkırttı. Aletin üzerinde gezdirdi ve sonra şişeyi fırlatıp attı. Şimdi terliyordu, kalbi sabırsızlıktan hızla çarpıyordu. Daha önce başka bir erkekle birlikte olmadığı ve ne bekleyeceğini bilmediği zamanki kadar iyi olmayacağını kendi kendine söyledi. Ama şimdi her şey kafasının içindeydi. Mark'ın sağ kalçasını kavradı, parmakları sert ete saplandı. Düşünmüyordu, sadece hareket etmek istiyordu. Mark'ın içine doğru bastırarak, ucunu içine sokarken gözlerini sıkıca kapattı. Mark sırtını eğdi ve ürperdi, kasları dalgalanıyor, gevşiyor ve Sky'ı daha derinlere çekiyordu. Mark'ın sıkı sıcağına birkaç santim daha gömüldüğünde ikisi de birlikte inledi ve sonuna kadar sokmasını engellemek için Mark'ın kalçasını kavradı. Eğer bunu yaparsa, dışarı çekmeye devam edip edemeyeceğini bilmiyordu. Tam o anda ve orada boşalabilirdi.

Dikkatini dağıtmak için elini Mark'ın omurgasının kıvrımında, kafatasının arkasına kadar gezdirdi. Sky parmaklarını diğer adamın ensesindeki kalın, siyah saçlara geçirdi ve saç tellerinin etrafında dolaştırdı. Mark'ın başını geriye doğru çekerken zevkten titredi ve diğer elinin parmaklarını sevgilisinin kalça kemiğinin çıkıntısına doladı. Kalçalarını yuvarlayarak yavaşça daha derine kaydı, bu kadar yavaş olması zevk ihtiyacını çok artırsa da neredeyse acı vericiydi.

"Acıyor mu?" diye sordu, nedenini bilmeden. Bilmek isteyip istemediğini de bilmiyordu. Ama Mark başını salladı ve kulaklarının kaşınmasını isteyen bir kedi gibi Sky'ın dokunuşuna doğru ilerledi. Sky, Mark'ın mırlamak istediğine karar verdi. Ve o da tam olarak bunu yapmasını istiyordu. Bu yüzden kalçalarını geriye doğru kaldırdı ve öncekinden daha sert ve daha hızlı bir şekilde tekrar derinlere doğru itti. Mark'ın tüm vücudu bir iki saniye boyunca gerildi ve sonra kasları yeniden gevşeyerek Sky'ın sikini harika bir şekilde okşadı. Sky tekrar kasıldı ve hala sahip olduğu azıcık da olsa tüm kontrolünü kaybetmeye başladığını hissedebiliyordu. Mark şimdi gürültü yapıyordu ve Sky onun sessiz olma zahmetine girmemesinden hoşlanıyordu. Yan odada kimin olduğunu ya da kimin Cehennem onları duyacaktı ve Sky da duymayacaktı. İstedikleri her şeyi yapmakta, istedikleri kargaşayı ya da karışıklığı çıkarmakta özgürdüler. Ve Sky ortalığı karıştırmak istiyordu. Bunun için ölüyordu.

"Eskiden seni becermelerine nasıl izin veriyordun?" diye sordu,

Eğildi ve göğsünü Mark'ın sırtına bastırdı. Teni sıcaktı ve Mark ballı bir zevk iniltisi çıkarırken Sky kaslarının derinin altında dalgalandığını hissedebiliyordu. Sertçe iterken dudaklarını Mark'ın kulağının kabuğuna değdirdi, daha da derine inerken elini sevgilisinin saçlarında sıktı. "Seni böyle mi siktiler?

Bu mu?" diye fısıldadı, kalçalarını Mark'ın kıkına çarparken sesi hışırtılı ve gergindi, zevk elektrik gibi vücuduna yayılıyordu.

"Hayır," dedi Mark, saldırıya karşı dişlerini sıkarak. "Bu şekilde olmaz."

"Ama sen böyle seviyorsun," dedi Sky, sonra da vurgulamak için o kadar sert itti ki ikisinin de nefesi kesildi. O

Kolunu Mark'ın kaburgalarına doladı ve ona daha sıkı sarıldı, tüm hislerini kaybetmeye başlamıştı. Sadece daha yakın olmak, daha derin olmak istiyordu. Mark'ı umursama noktasını çoktan geçmişti.

başka bir şey. Mark sarsıldı ve sonra ikisini de altına

alarak yere yığıldı. Ama Sky durmadı. Sadece kazdı
dizlerini içeri çekti ve Mark'ı yatağın içinde becerdi, onu
becerdi

Onu Peninsula'daki balo salonunda gördüğü ilk andan beri yapmak için can attığı gibi. Mark her hamlede yüksek sesle inliyor, ağzını çarşaf ya da yastıkla kapatma zahmetine girmiyordu. Bir elini kaldırdı ve parmaklarını Sky'ın saçlarına geçirdi, Sky'ın saçlarını Sky'ın çektiği kadar sert bir şekilde çekti onunkini çekiyordu. Kafa derisindeki iğne batmaları Sky'ı daha da tahrik ediyordu.

Mark yüzünü eğdi ve Sky bundan faydalandı, dudaklarını bir öpücükten çok bir fetih gibi olan bir hareketle yakaladı. Mark'ın sikini içine sokarken onun tadına bakmaya, mümkün olduğunca yakın olmaya ihtiyacı vardı. Bu gerçek gibi görünmüyordu; çok iyiydi. Koku, his ve tadı - hepsi aynıydı. Nasıl olduğunu bilmiyordu. mümkündü, ama öyleydi. Hayatında yaşadığı en iyi seksti ama bu bir anı değildi. Gerçekleşiyordu, tam o anda ve orada. O deli bir adamdı, zayıftı, o Olmadığı gibi davranmaya çalıştığı her şeyi. Ve umurunda bile değildi.

Mark'ın ona yalvarmasını bile beklemedi. Bekleyemezdi. Mark'ın sikini defalarca alabileceğini ve yine de asla şikâyet etmeyeceğini hissediyordu. Asla merhamet için yalvarmayacaktı. Merhamet istemiyordu; sadece becerilmek istiyordu. Kıcı hiç olmadığı kadar açtı. Mark'ı bir kez daha sertçe öptü, dilini Mark'inkine doğru itti ve sevgilisine karşı olabildiğince ileri itti, Her santimini, santimetresini, milimetresini sonuna kadar içine gömdü. Sonra ve ancak o zaman itti, boşalmadan önce prezervatifi çıkarmak için zamanında geri çekildi, patlama başını arkaya atmasına neden oldu. gücünü hissetti. Bir an için kendini kaybetti ve her şey bitmeden önce neredeyse aşağı bakmayı unuttu. Aletin Mark'ın sırtına ve kıkına uzun beyaz döl şeritleri çizmesini ve tenini bir marka gibi işaretlemesini neredeyse kaçırıyordu.

Mark'ın kalçalarında da Sky'ın tırnaklarının bıraktığı kırmızı izler vardı ve teni kızarmış, nabız gibi atıyordu. hissedebiliyordu. Kokusunu alabiliyordu. Mark'a baktı.

hareket etmeye çalışmadı. Kıpırdamadan yatıyor, ağır ağır nefes alıyor ve saçları gözlerine doluyordu. Sky elini Mark'ın kışına attı ve parmaklarını yumuşak ete daldırdı. Mark güçsüzce inledi ve kalçalarını salladı. Sky hayretle Mark'ın içinde hâlâ başka bir orgazm olup olmadığını merak etti. Az önce yaşadığı orgazmdan sonra bir daha ne zaman boşalabileceğinden emin değildi.

Çok iyiydi.

İki parmağını Mark'ın sırtında yarattığı karmaşada gezdirdi ve Mark başını çevirip sorulmasına bile gerek kalmadan ağzını açtı. Uzun dil darbeleriyle Sky'ın parmaklarını yalayarak temizledi.

Daha sonrasını, sikinin iyileşip yeni bir raunda hazır olduğu zamanı düşünüyordu. Mark'ın gözleri onunkilerle buluştu ve Sky hâlâ

Yorgunluğun içinden şehveti görebiliyordu. Her şeyin böyle başladığını hatırladı. Mark'ın gözlerine bakmak ve

onu ne kadar istediğini görmek. Bağımlılık yapıyordu.

Mark kadar güzel birinin onu istemesi duygusu. Her zaman sahip olduğu ham, cinsel çekiciliğinden hiçbir şey kaybetmemişti; sadece şimdi özel dikim bir takım elbise, kolalı gömlek ve mükemmel saç kesiminin altında daha iyi gizlenmişti.

Hâlâ çok tehlikeliydi.

Mark'ın sırtı neredeyse tamamen temizlendiğinde Sky yataktan kaydı ve Mark'a bir daha bakmadan banyoya yöneldi. Mark'a bakmak istemiyordu.

Mark'ın o anda ne kadar mükemmel olduğunu kabul edin, Büyük bir yatağın ortasında uzanmış, vücudu gevşemiş ve mutluluktan uçuyordu. Bu sadece daha sonra kışına tekme basmasını zorlaştıracaktı, ki bunu yapmak zorunda olduğunu biliyordu. Banyo kapısını arkasından kapattı ve hızla yıkandı. Hissetti ki

Her yeri çiğ çiğ ovulmuştu. Aynada kendi gözlerini yakaladı. Odaya girdiğinde de aynı göründüğünü biliyordu. Ama her ne kadar kabul etmek istemese de, kendini farklı hissediyordu. Nasıl olduğunu bilmiyordu, sadece hissediyordu.

Bir el bezini ıslattı ve raftan kalın bir havlu aldı. Banyodan

çıktığında Mark yatağın ortasından ayrılmamıştı. Sky, Mark'ı görünce

Göğsünde rahatlama gibi bir his vardı ama bu aptalcaydı. Mark'ın kalkıp gitmesini engelleyemezdi, eğer istediği buysa. Birinin önce gitmesi gerekiyordu.

Dairesi kısa bir taksi yolculuğu uzaklığındaydı; kalmak için hiçbir mazereti yoktu. Yine de yatağa geri döndü ve Mark'ı temizledi, çünkü kendini durduramıyordu. Islak bezi Mark'ın sırtında usulca gezdirdi, sonra havluyla kuruladı. Sonra Mark sessizce sırt üstü döndü ve onun önünü de temizlemesine izin verdi. Sky çok fazla zaman harcama dürtüsüne direndi. Uzun süre pürüzsüz derisini okşadı ya da göğsünün belirgin kaslarını izledi. İşini çabucak bitirdi ve bunu yaparken Mark'ın kendisine bakan gözlerini görmezden geldi.

İşi bittiğinde hızla ayağa kalktı, bezi ve havluyu komodinin üzerine fırlattı. Sonra uzun bir süre öylece durdu, bundan sonra ne yapacağından tam olarak emin değildi. Aslında tek bir seçeneği vardı. Kıyafetlerini giymek ve oradan defolup gitmek. Başka bir şey muhtemelen bir hataydı. Mark'ı tekrar becermek kesinlikle bir hata olurdu, her ne kadar tüm vücudu bunu istiyor olsa da. Mark'ın sikini bir kez daha ağzına almak istiyordu, sadece bir kez daha. Mark'ın boşalırken çıkardığı iniltileri duymak ve onun boşalmasını tatmak istiyordu. Ama bu aptalcaydı, aptalcanın da ötesinde. Bunu yapamazdı. Kendini durduramayarak omzunun üzerinden hâlâ yatakta yatan adama baktı.

Mark'ın kolunu uzattığını görünce midesi sıkıştı, sanki Sky'ın geri dönüp yanına uzanmasını bekliyordu. Belki beklemiyordu, belki de sadece umuyordu. O ona uzanmıyordu ama uzanmış da olabilirdi. Her iki durumda da Sky mesajı almıştı. O kadar zayıftı ki, kendini azarladı. Mark'la geçirdiği bir geceden yara almadan çıkabileceğini düşünecek kadar kibirliydi ama yanılmıştı. Böyle bir gecenin yaralar bırakmaması mümkün değildi.

Ama cezalandırılmaktan hoşlanan biri olduğu için büyük yatağa sürünerek geri döndü ve çarşafı üzerlerine çekti. Sonra Mark'ın kucağına kaydı ve başını onun göğsüne koyarak

eski zamanlar. Diğer adamın vücudunun sıcaklığı hemen rahatlattı. Kalp atışlarının sesi de rahatlatıcıydı, göğsünün altında sabit ve ritmik bir şekilde atıyordu. Kollarını Sky'a dolayarak onu daha da sıkı çekti ve Sky gözlerini kapatıp dünyanın geri kalanını dışarıda bırakmaktan başka bir şey yapamadı.

"Sky," dedi Mark, sesi bir fısıltıdan öteye geçmiyordu ve Sky beyninde dönüp duran her şeyin bu basit hecede yankılandığını duydu. Aralarındaki bu şey her neyse bir uyuşturucuydu. Ve yeniden bağımlı hale geldiğine dair içinde sinsi bir şüphe vardı.

Sabah güneşi yatağın yanındaki büyük pencereden içeri süzülürken Mark parmağını Sky'ın elmacık kemiğinin üzerinde gezdirdi. Saatler önce ayrılmış olması gerektiği halde hâlâ Sky'ın parasını ödediği otel süitindeydi. Yine de acelesi yoktu. Yatak rahat ve sıcaktı ve yanında uzun, zayıf, uyuyan bir adam vardı. Ağzı çiğ çiğ öpülmüştü, kalçalarında ve boynunda çürükler vardı ve vücudunun her yeri ağrıyordu ama umurunda değildi. Kesinlikle hiçbir pişmanlığı yoktu. Sky'ın başı göğsündeydi, kolu Mark'ın karnına atılmıştı ve bacağı Sky'ınkine dolanmıştı.

Mark istese bile hareket edemezdi. İstedikinden değil.

Bir gece önce olanlara hâlâ tam olarak inanamıyordu. Sky hâlâ hayatı buna bağıymış gibi sevişiyordu. Mark böylesi bir tutkuyu tattığı için kendini şanslı sayıyordu. Bunu fark ettiğinden daha fazla özlemişti. Ne zaman Sky onun içine itildi, çok doğru hissettirdi. Sanki olması gereken buymuş gibi. Sky'ın siki ona sanki bunun için yaratılmış gibi uyuyordu. Tecrübelerine göre, başka hiç kimse onu Sky gibi beceremezdi. Başka erkeklerle de birlikte olmuş, Sky'dan aldığı şeyin aynısını aramıştı ama asla aynısı olmamıştı. O

tam olarak Sky'ın sunabileceği şeyi istiyordu. Başka hiçbir şey karşılaştırılmazdı.

Ama bu tek seferlik bir şey olmalıydı.

Mark, New York'a geri döndüğünde artık erkeklerle yatmayacağına karar vermişti. Bir süredir aşk hayatından memnun değil ve babasının yasını tutuyor ve annesini yatıştırmaya çalışıyordu. Sadece kadınlar, demişti kendine. Ve bir yılı aşkın bir süre boyunca bu sözünü tuttu. Kadınlarla yatmaktan çekinmiyordu ama bunu çok sık yapmıyordu. Bunun için Sky'ı suçluyordu. İlk cinsel ilişkisini Sky'la yaşamıştı ve o zamandan beri yatakta yanında olmasını istediği varsayımsal kişiyi düşündüğünde genellikle bir erkek hayal ederdi. Yüzünü tam olarak seçemediği bir adam ama Sky'ınki gibi çilli omuzlar, Sky'ınki gibi büyük bir penis ve Sky'ınki gibi uzun bacaklar. Bu onun için çok duygusaldı ama doğrudu.

Konu Sky olduğunda aşırı duygusaldı.

Eski anılarına olan acınası bağlılığından dolayı başını sallayarak, elini Sky'ın yanağından boynuna doğru sürükledi ve parmak uçlarını sıcak teninde gezdirdi. Sky'ın başı Mark'ın göğsünde kıpırdamadı ve bu onu daha da cesaretlendirdi. Elini Sky'ın kaslı omzunda ve kolunda gezdirdi, sonra tekrar yukarı kaldırdı. Dudaklarını yaladı, teni de öpmek istiyordu. Sky'la ilgili her şey baştan çıkarıcıydı. Ancak Mark kendisine sadece birkaç dakika, belki bir saat daha verecekti ve sonra giderdi. İkisini de garip "ertesi sabah" konuşmalarından kurtaracaktı. Sky'ın ondan ne istediğini bilmiyordu ama bunun otel odası rezervasyonunun ötesine geçtiğinden şüpheliydi. Dürüst olmak gerekirse o da Sky'dan daha fazlasını istemiyordu. Önünde çok fazla engel vardı. yol.

Kalçalarını oynatarak yan döndü ve Sky'ı sırt üstü yatmaya zorladı. Sky kaşlarını çatı ve tepki olarak dudaklarını yaladı ama uyanmadı. Mark gözlerini Sky'ın vücudunda gezdirirken gülümsedi. Çarşaf beline dolanmıştı ama vücudunun geri kalanı

maruz kaldı. Mark, Sky'ın göğsünün ortasına bir öpücük kondurdu ve sonra elini çarşafın altına kaydırıldı. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde Sky sertleşmişti ve Mark çarşafı itti. Merakı onu ele geçirmişti. Öne doğru eğildi ve Sky'ın aletini inceledi, çünkü ona bakmaktan ne kadar hoşlandığını unutmuştu. Başı dolgun ve emilebilirdi, gövdesi kalın ve damarlıydı ve tabanındaki kıllar kesilmişti. Doğrusunu söylemek gerekirse mükemmel bir sikti.

Belli belirsiz, Sky'ın düzenli olarak ne kadar seks yaptığını merak etti. Böyle bir alet görmezden gelinecek gibi değildi. Sky aynı zamanda çok da çapkındı. Mark'ın Sky'ın bu kadar

hem kadın hem de erkek partner seçebiliyordu. Olasılıklar sonsuzdu. İçinden sıcak ve elektrikli bir kıskançlık parıltısı geçti. Sky'ı başka biriyle düşünmek hoşuna gitmiyordu. Aptalcaydı ama doğruydı. Sky üzerinde hiçbir hakkı yoktu ama umurunda da değildi. Elini Sky'ın sikinin üzerinde sahiplenici bir şekilde gezdirdi ve sonra karnına götürdü, sert karın kaslarını hissediyordu. Sky'ın vücuduna dokunmamak imkânsızdı ve bahse girerim bunu hisseden tek kişi o değildi

şekilde. Benji'nin Sky'a nasıl baktığını hatırladı, sanki dünyada yürüyen bir tanrıymış gibi.

Mark, Sky'a nasıl görüldüğünü merak ediyordu. Gözlerinin hissettiği tüm çözümlenmemiş duyguları, tüm Bastırılmış şehvet, pişmanlık ve acı dolu bir geçmiş. Öyle olmamasını umuyordu.

Yıllarca duygularını saklamayı öğrenmeye çalışmıştı. Ama Sky etraftayken bunu sürdürmek imkânsızdı. Özellikle de Mark'ın aleti sadece Sky'a bakarak bile sertleşirken. Bir gece önce doyuma ulaşmış, mutluluktan aklını kaçırmıştı ama işte buradaydı ve daha fazlası için hazırды. Uyarılmanın verdiği hüsrân dolu bir tıslamayla Mark doğruldu ve

Sky'ın yüzükoyun yatan bedenini, Sky'ın prezervatifleri ve kayganlaştırıcıyı bıraktığı komodinin yanına götürdü.

Cehennem gibi ağrıyordu ama umurunda değildi.

Sky'ın sikini bir kez daha içine almak istiyordu.

Sky'ı uyandırmak için daha fazlası gerekmedi. Mark Sky'ın göğsüne öpücükler kondurdu ve Sky inleyip gözlerini açana

kadar ereksiyonunu okşadı. Sonra Mark onu kucakladı,

yavaş ve tembelce hareket ediyordu. Hiç acelesi yoktu. Sky dirseklerinin üzerinde doğruldu, gözleri uykudan ağırlaşmıştı ve Mark'a baktı. Sky'ın gözlerindeki bakış Mark'ın omurgasından aşağıya bir heyecan aktı. Mark sabırsızlanıyordu ama acele etmek de istemiyordu. O Kendini hazırladı, gözleri Sky'ınkilerden hiç ayrılmıyordu. Sonra kendini Sky'ın sikinin üzerine bıraktı, acı verecek kadar yavaştı ama çok iyiydi.

Sonra hareket etmeye başladı ve bu daha da iyiydi. Kalçalarını oynatarak Sky'ı olabildiğince derine götürdü. O sikilme hissini seviyordu. Yanmayı ve dolgunluğu seviyordu. Dünya üzerinde hiçbir şey bu kadar yoğun olamazdı. Ayrıca istediği kadar gürültü yapabilmeyi de seviyordu. O Sky'ın bundan ne kadar hoşlandığını bilmesini istiyordu. Bu yüzden başını arkaya attı ve tekrar tekrar inledi. kendini Sky'ın sikine çarptı. Ağırdan almak istedi ama yapamadı. Çok iyi hissettiriyordu.

Sky ona doğru uzandı ama Mark onu itti. Bunun üzerine Sky, Mark'ın kalçalarını sertçe kavradı ve Mark Saf bir zevkle inledi. Sky'ın sert olmasından hoşlanıyordu. Ama aynı zamanda kontrolü ele geçirirken Sky'ın yüzünü de görmek istiyordu. Sky'ın İsteddiği reddedilince yüzü karardı ama ona tekrar dokunmaya çalışmadı. Mark onun yerine mastürbasyon yaptı ve Sky'la göz göze gelerek onunla alay etti. Ama sonra Sky intikamını aldı, kalçalarını salladı ve keskin hareketiyle Sky'ı şaşırttı. Sky'ın gözleri zevkten bulanıklaştı ve kendini doruğa ulaşmaktan alıkoyamadı. Tüm vücudu kaskatı kesildi ve orgazm onu şaşırttığı için Sky'ın üstünde hareketsiz kaldı. Sky tekrar onun içine girdi ve bir an sonra boşaldı, sırtını kamburlaştırdı ve Parmaklarını Mark'ın etine gömüyordu.

"Günaydın," dedi Sky nefes nefese, Mark yatağa, onun yanına uzanırken. Mark güldü, neredeyse başının döndüğünü hissediyordu. Karnının üstüne boşalmıştı ama umurunda değildi. Temizlenmeye çalışmakla uğraşmadı. Onun yerine, orgazmın etkisi içinde zonklarken kollarını başının üzerine attı. Kendini o kadar iyi hissediyordu ki gülmekten kendini alamadı. Aşırıya kaçmışlardı.

Muhtemelen bir daha doğru düzgün oturamayacaktı.

gelecek hafta, ama buna değdi. Hem de çok değdi. Sky eğildi ve parmağını Mark'ın karnında hızla kuruyan pisliğin üzerinde gezdirdi. Mark gözlerini kapatıp tekrar uykuya daldı ve kendine bunun sadece birkaç dakika süreceğini söyledi.

Bir saat sonra kışlarını sürükleyerek yataktan kalktılar ve duş aldılar. Sahip olduklarından daha fazla zaman geçirdiler, banyoda sıcak suyun altında gençler gibi öpüştiler. buharla doluydu. Ancak birlikte geçirdikleri zaman azaldıkça, gülümsemeleri ve kahkahaları da soldu. Hızlıca, sessizce giyindiler, ikisi de sonun yakın olduğunu biliyordu. Sonunda gitme vakti gelmişti. Garip bir sessizlik içinde birlikte çıktılar ve yan yana asansöre doğru yürüdüler. Sky düğmeye bastı ve birlikte beklediler ama yine de ikisi de bir şey söylemedi. Mark çenesini zorluyordu, yapacak milyonlarca şeyi vardı.

söylemek ama nasıl söyleyeceğimi bilememek.

Lobiye indiklerinde Sky, "İlk kez senin yanında uyandım," dedi. Mark, Sky'ın haklı olduğunu fark etmesine rağmen cevap vermedi. "Her zaman şafak sökmeden önce yola çıkardın. Saat gibi uyandığını bilmiyordum. Ben hep gece boyunca uyurdum, sonra uyanır ve hâlâ orada olduğunuzdan korkarak size uzanırdı." Mark asansörün zeminindeki siyah beyaz desenli halıya baktı ve çenesini kapalı tuttu.

Ne söyleyeceğini bilemedi. Üstelik boğazı düğümlenmişti ve istese bile bir şey söyleyebileceğinden emin değildi.

Birden, onlar odadan çıkmadan önce votkadan bir yudum almış olmayı diledi.

Yolculuğu sessizlik içinde tamamladılar. Sky çıkış yapmak için masaya gitti ve Mark dışarı çıkıp parlak güneş ışığına doğru yürüdü ve derin bir nefes aldı. Hava ılıktı ve yan taraftaki restorandan gelen kahve ve hamur işleri gibi kokuyordu. Güzel bir bahar günüydü, bütün hafta olduğundan daha sıcaktı. İnsanlar etrafta dolaşıyor, brunch'a, spor salonuna ya da her nereye gidiyorlarsa oraya koşturuyor, gülümsüyor ve kahkahalar atıyorlardı. Şehir bir şekilde daha aydınlık, daha az karanlık ve

kasvetli. Kış resmen sona ermişti. Yaz sıcaklığı her zamankinden daha yakın hissediliyordu.

"Bugün ne yapmayı düşünüyorsun?" Sky kulağına bir şeyler söyledi ve Mark dönüp ona baktı. Sonra Mark bilerek bir adım geri çekildi, aralarına mesafe koymaya ihtiyaç duyuyordu. O boşluğa ihtiyacı vardı çünkü o boşluk olmazsa ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Kollarını Sky'a dolayabilir ve ikisi de kendi isimlerini hatırlayamayana kadar onu öpebilirdi. Ama bunu kesinlikle yapmayacaktı. "Planın var mı?" Sky sordu, omzunun üzerinden kalabalık caddeye baktı. "Birkaç ayak işi," dedi Mark ve omuz silkti.

"Pekâlâ," dedi Sky omuz silkererek ve Mark gitme vaktinin geldiğini anladı. Ama sonra Sky onu şaşırttı, uzandı ve ceketinin önünü tuttu ve onu kucaklamak için kendine çekti. Sky kollarını Mark'ın beline doladı ve yüzünü Mark'ın boynuna bastırdı. Mark ilk başta ne yapacağını bilemedi; kaldırımın ortasındaydılar ve herkes onları görebiliyordu. Ama sonra kendine aptal olmayı bırakmasını söyledi. Sky'a mümkün olan en dostça şekilde sarıldı. Çünkü hepsi buydu. Geçmiş yad etmek için bir araya gelen eski dostlar.

Ve artık her şey bitmişti.

Önce Sky uzaklaştı, ardından Mark caddeye doğru döndü ve taksi çağırmak için elini kaldırdı. Hemen bir taksi yanaştı ve otelin önünde bir gıcırtyla durdu. Mark kapının kolunu tutarken Sky'a baktı. Sky gülümsemedi. Ellerini ceplerine sokmuş, gözlerini taksinin arkasından ayırmadan bakarken oldukça durgun görünüyordu.

Mark. Mark, her şey çok ani olmuş gibi gelse de kapıyı açıp içeri girmek için kendini zorladı. Kapıyı çarparak kapattı. arkasına yaslandı ve arkasını vinil koltuğa yasladı.

"Nereye?" diye sordu taksici, sesi sadece hafifçe ilgileniyorum.

"48th ve 10th ," dedi her ne kadar doğru gelmese de. Aslında hiçbir şeyi halletmediklerini fark etti.

Her şeyin ucu açık bırakılmıştı. Gerçekten vedalaşmamışlardı bile. Taksici hareket etmek için direksiyonu çevirdi.

trafiğe girdi, ancak bir araba kuyruğu hareket etmelerini engelledi. Taksici nefesinin altından hafifçe küfrederek direksiyonu biraz daha çevirdi ve gidecek hiçbir yer olmamasına rağmen ileri doğru sarsıldı. Sonra arabanın kapısı çekilerek açıldı ve

Sky aniden içerideydi ve arka koltuğa doğru ilerliyordu. "Hey, ne yapıyorsun?!" diye bağırdı taksici omzunun üzerinden ama Sky aldırış etmiyordu. Mark ağzını açtı, taksicinin duygularını yinelemeye ve Sky'a ne halt ettiğini sormaya hazırdı. Ama buna fırsat bulamadı.

Sky ellerini Mark'ın yüzünün iki yanına kaydırıp ve onu kendine çekti, ağzı Mark'inkinden birkaç santim ötedeydi.

"Veda etmedin," dedi. "Sanırım ben lanet bir vedayı hak ediyor." Mark ellerini Sky'ın gömleğinde kavuşturdu ve onu daha da yakınına çekti, Sky'ı tekrar öpmezse patlayacakmış gibi hissediyordu. Neyse ki Sky onun bu acısına son verdi ve ağzını Mark'inkinin üzerine eğip onu öpölmek istermiş gibi öptü. Birbirlerine sarıldılar, elleri sanki az önce sevişmemişler gibi her yerde geziniyordu.

Sabah. Mark kendini çok muhtaç hissediyordu, sanki bırakmak istemiyordu.

"Benimle eve gel," dedi Sky alnını Mark'inkine dayayarak. "Sadece birkaç saatliğine. Sonra gitmene izin vereceğim, yemin ederim." Mark dişlerini alt dudağında gezdirdi, Sky'ın gözlerinin içine baktı ve nasıl olup da bir daha böyle bir teklifi geri çeviremezdi. Ama geri çevirmek istemedi, sonuçta bunun bir önemi yoktu.

"Evet," dedi ve gerisi tarih oldu.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: la petit mort (Cumartesi sabahı ateşi)

Son Yıl Chatworth
Akademisi Ekim

Sky sandalyesinde arkasına yaslandı ve tavana baktı, yaşlı adam Lonergan uyanmak için kendini zorlamaya çalışıyordu

Rolle teoreminden bahsedip durdu. Eğer Sky üstündeki akustik döşemedeki tüm küçük delikleri sayarsa, belki işe yarayabilirdi. Kaç tane çizgi olduğuna ve kaç sıra çizgi olduğuna odaklanabilseydi... hayır, bu işe yaramazdı. Hızla kayboluyordu.

Mark'la buluşmak için gecenin bir yarısı gizlice dolaşmanın zayıtı. O kadar hızlı dizlerinin üzerine çökmüştü ki

Bir gece önce merdiven boşluğundaki fayans zeminde o sabah çürüklerle uyanmıştı. Ama buna değmişti. Mark'ı emmek ve kendini kontrol etmeye çalışırken çıkardığı boğuk iniltileri duymak Sky'ın bağımlısı olduğu bir şeydi. Çenesinin ne kadar ağrıdığı, dizlerinin ne kadar morardığı ya da ertesi gün ne kadar yorgun olduğu umurunda değildi. Ve Gerçek şu ki, o gece her şeyi tekrar yapacaktı.

Rory'nin bir şeyler döndüğünü anlamış gibi ona tuhaf tuhaf bakmaya başlaması umurunda bile değildi.

Gerçekten de umurunda değildi. Kendini tutmaya çalışması ve Mark'la arasına biraz mesafe koyması gerektiğini biliyordu. Yaptıkları şey tam olarak yanlış değildi ama doğru da değildi.

İkisi de eşcinsel değildi. Sky hâlâ bazen kadınlar hakkında fanteziler kuruyordu. Hâlâ çıplak bir kadını düşününce ereksiyon oluyordu. Ama her şeyin değiştiği o geceden beri

çok ileri gitmişti, bir şeyler değişmişti. Bunu nasıl tarif edeceğini bilemiyordu, sadece Mark'ın gerçekten becermek istediği kişi olduğunu söyleyebilirdi. Başkaları hakkında fanteziler kurabiliyordu, Ama iş ciddiye binince, Mark onu taşaklarından yakalamıştı. Geçen hafta sonu Rory'yle birlikte şehre inmiş ve bazı kızlar. Birkaç biradan sonra, onlardan birini öpmüştü bile. Ama bunu yapar yapmaz kendini suçlu hissetti, sanki Mark'la aralarındaki şeye ihanet ediyormuş gibi.

Aptalcaydı ve bunu biliyordu, çünkü Mark'la fazla bir şeyleri yoktu. Kampüs karanlıkken çalınan anlar ve sessiz. Bir sınıfa bakar. Ve seks, çok ama çok fazla seks. Sky ilk seferden sonra çocuğu yalnız bırakmalıydı ve birkaç gün öyle yaptı. Mark'ın ona kızgın olduğunu düşündü. Onu suçlayamazdı. Çocuğun bekâretini hiç umursamadan ve düşünmeden alması, kendisini bok gibi hissetmesine neden olmuştu. İki uzun gün boyunca Sky zar zor uyuyabildi ve yaptıklarından başka hiçbir şeye konsantre olamadı. Bir yandan Mark'ı tekrar becermek istiyordu. Ama aynı zamanda biliyordu ki çok ileri gitmişti. Mark onunla konuşmuyor, yüzüne bakmıyordu ve Sky kendini dünyanın en kötü insanı gibi hissediyordu. İsteddiği son şey Mark'ı incitmekti ama yine de incitmişti.

Ama sonra Mark aklına geldi.

Rory'nin New York'tan dönmesinden bir gün önce Mark hiçbir şey olmamış gibi yatağına girmişti. Kollarını Sky'ın boynuna dolamış, burnunun ucunu Sky'inkine bastırmış ve gözlerinin içine bakmıştı. Sky'ın kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi atıyor ve kelimeler boğazında düğümleniyordu. Onun için alışılmadık kelimeler ve söylemesi zor. En son ne zaman herhangi bir şey için özür dilemişti? Hiçbir fikri yoktu.

"Yatağın her zaman çok sıcak," dedi Mark, sesi normalden daha alçak ve boğuktu. Sky bundan sonra hiçbir şey söylememişti çünkü acı veren özür boğazında düğümlenmişti. Kelimelerle uğraşmadı; sadece onu ele geçiren ezici içgüdüyle hareket etti. Mark'ın vücudundan aşağı kaydı,

diğer çocuğun tişörtünü yukarı itti ve

eşofmanının kemerini çözdü ve aşağı çekti. Mark çoktan sertleşmişti ve Sky bu manzara karşısında içten içe inledi. Bunu yaparken Mark'ın yüzüne baktı çünkü Bir çeşit rıza. Mark'ın da bunu en az kendisi kadar istediğini bilmesi gerekiyordu. Mark'ın yüzünü gördüğünde kalbi göğsünde sıkıştı. Genç oğlanın gözleri kapandı ve başı yana kaydı, koyu renk saçları alnına döküldü. Çok güzeldi ama en önemlisi gülümsüyordu. Ağzı açıktı ve dişleri görünüyordu ama kesinlikle gülümsüyordu.

Sky o gülümsemeyi asla unutmayacaktı. Çok şey ifade ediyordu. Duygularında yalnız olmadığı anlamına geliyordu. Bunu isteyen tek kişinin o olmadığı anlamına geliyordu. Bundan hoşlanan tek kişinin o olmadığı anlamına geliyordu. O andan itibaren tüm bahisler kapandı. Mark'ın vücudunun her santimini keşfetmiş, onu ısırılmış, emmiş, kimsenin göremeyeceği gizli yerlerde aşk morlukları bırakmıştı. Gecenin bir yarısı karanlık merdiven boşluğunda ya da öğleden sonra dördüncü katın sağ kanadındaki tuvalette buluşuyorlardı. gitti. Saatleri yoktu; çalınmış anları ve aceleye getirilmiş dakikaları vardı ama Sky her zaman bunlardan en iyi şekilde yararlandı.

İşin tuhaf yanı, Sky'ın hislerinin azalıyor gibi görünmemesiydi. Mark'la birlikte oldukça, Mark'la birlikte olmayı daha çok istiyordu. Başka birine bu kadar bağlılık hissetmesi tuhaftı. Kendi ailesini çok az görüyordu ve fazla arkadaşı yoktu. Yalnızlığa alışkındı. kendi kendine yeterli olmak. Başka birinin arkadaşlığını bu kadar çok arzulamak tuhaftı. Ama bunu düşünmek için fazla zaman harcamadı. Ders çalışmak, okul hayatı ve ne yaptıklarını anlamak için karanlık köşelerde gizlice dolaşmak arasında zaman kalmamıştı. Ayrıca gerçekten bilmek isteyip istemediğini de bilmiyordu. Bazen karanlıkta gizlenmek herkes için daha iyiydi.

Ya da o öyle sanıyordu.

Gözlerini ovuşturarak koltuğunda daha da çöktü. Sadece sınıfı geçmek istiyordu, hepsi bu. Eğer yapabilseydi

iyi olacaktı. Sırada öğle yemeği vardı ve ondan sonra da boş bir zamanı olacaktı. Fizik dersinden önce bir yerlerde gizlice kestirmek için zamanı olacaktı. O sıralarda hızlı bir şekerleme kulağa harika geliyordu. Ama sonra biri onu dürttü dirseğiyle onlara baktı, kaşları çatılmıştı bile. Bu Tommy Cook'tu, yüzme takımındaki çocuklardan biri. Mark'ın bazen birlikte takıldığı çocuklardan biriydi. Tommy başını kapıya doğru eğince Sky da o tarafa baktı, kızgınlığı ikinci planda kalmıştı.

Merak.

Mark koridorda, kapının hemen dışında, Lonergan'ın görüş alanının dışında duruyordu. Sky'ın kalbi göğsünde zıpladı ve daha iyi görebilmek için koltuğunda öne doğru eğildi. Orada Bir şeylerin ters gittiğini hemen fark etti. Mark'ın yüzü gergin ve solgundu, gözleri ise kocaman açılmıştı. Sky'ın sinsi gülümsemesi görmeye alışkın olduğu gözlerinin arkasında kıvılcım yoktu. Sky kafasını şaşkınlıkla eğdi, içinde kötü bir his vardı. üzerine geliyordu. Ne olduğunu bilmiyordu ama iyi bir şey olmadığı kesindi.

"Ne?" diye mırıldandı, düşünmeden. Mark dört parmağını kaldırarak dördüncü kattaki banyoda buluşma işareti verdi. Sky kaşlarını çattı ve öne doğru eğildi, hâlâ kafası karışık. Mark o sırada bir şey mırıldandı ve Sky bunu kaçırdı. "Ne?" diye tekrar sordu, sessizce.

"Öğle yemeği," dedi Mark ve Sky o zaman anladı. Başını salladı ve bir süre birbirlerine baktılar.

Sky midesinin derinliklerine soğuk bir duygunun yerleştiğini hissetti. Mark'a neler olduğunu bilmemek hoşuna gitmiyordu. İşin ciddi olduğu hissinden hoşlanmıyordu. Son birkaç haftadır çok dikkatsiz davranmışlardı. Herhangi biri sırlarını keşfedebilirdi. Herhangi biri onları ifşa etmekle tehdit edebilir ya da onlara bulaşmaya çalışabilirdi. Eğer böyle bir şey olursa, Mark'ı korumaya karar verdi. Ne pahasına olursa olsun, bencilce saklamayı çok istediği şeyi kimsenin yok etmesine izin vermeyecekti.

"Bay Reiss, sizi sıkıyor muyum?" Lonergan dedi ki, sesi aniden tehditkâr bir şekilde yaklaştı. Gökyüzü sıçradı ve

yukarı baktı

Öğretmenin orada durduğunu ve sulu mavi gözleriyle ona baktığını gördü. Sky koltuğunda geriye doğru kaydı ve omuz silkti. "Lütfen dikkatinizi vermeye çalışın. Okul taksidinizi ve zamanımı boşa harcamak istemem," dedi Lonergan kuru bir sesle, sonra

koridordan yukarı, sınıfın önüne doğru devam etti. Sky hemen kapıya bakmaktan kendini alamadı, Mark'ın hâlâ orada olmasını istiyordu.

Ama değildi.

Sonraki yarım saat sürünerek geçti. Sky kendini sayılara ve teorilere odaklamaya çalışıyordu ama aklı sürekli Mark'a gidiyordu. Aklından milyonlarca senaryo geçiyordu, Bazıları diğerlerinden daha iyiydi, ama hepsi çoğunlukla kötüydü. Sonunda zil çaldığında ve eşyalarını toplayıp kapıdan dışarı fırladığında, Rory'nin bildiğine neredeyse kendini ikna etmişti. Rory Mark'ın ailesine gitmiş olmalıydı ve şimdi Mark'ın ailesi onu okuldan almakla tehdit ediyordu. Aslında Mark'ın ailesi hakkında pek bir şey bilmiyordu, ailesinin çok gelenekçi olduğu ve ağabeyinin Yale'de okuduğu dışında. Sky'ın ailesi ise eve bir oğlan getirse bile umurlarında olmazdı. Yaptığı hiçbir şey onların pek umurunda değildi. Notları iyi olduğu ve başını çok fazla belaya sokmadığı sürece, her şey harikaydı. Tatilleri birlikte geçiriyorlardı ve yaz aylarında, seyahatler, yoğun kariyerleri ve sosyal programları arasında en az birkaç hafta birlikte oluyorlardı.

Sky, Mark'ın ailesi onu evlatlıktan reddederse birlikte kaçacaklarına karar verdi. Şehre gidecekler ve onun vakıf fonuyla yaşayacaklar, bütün gün uyuyup sevişecekler ve geceleri parti yapacaklardı. Zihninde, on yedi yaşındaki haline çok mükemmel gelen bir fantezi kurmaya başladı. O ve Mark iyi olacaklardı, dedi kendi kendine. İkisi de yakında on sekiz yaşına basacaktı. Çünkü

Birbirlerine sahip oldukları sürece bunu başarabilirlerdi. Sky bir yıl önce Tribeca'da bir çatı katında yaşayan kuzenini ziyaret ettiği zamanı düşündü. Böyle bir çatı katı mükemmel olurdu - büyük pencereler ve bol ışık. Bir odaları olurdu.

kocaman bir yatak ve başka hiçbir mobilya yoktu. Önemli olan tek şey yataktı.

Öğle yemeğine giden çocuk kalabalığını iterek ters yöne doğru ilerledi. Giderken Rory'yi gördü ve ona kuşkuyla baktı. Ama Rory ona karşı farklı davranmadı. Birbirlerinin yanından geçerken tokalaştılar ve Rory sıırttı. "Cumartesi günü Stewie'nin evinde bir parti verileceğı haberini aldım," dedi Rory, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmış gibi. "Var mısın?"

"Bilmiyorum," dedi Sky, Rory'nin bunu fark etmemiş gibi görünmesinden biraz rahatlamıştı. Sorun Rory değildi. Öyleyse başka ne olabilirdi? "Sana haber veririm."

"Harika," dedi Rory omuz silkerek ve dönüp yemekhaneye doğru yöneldi. Sky yanağının içini çiğnedi, kötü his intikam duygusuyla geri gelmişti. En başa dönmüş gibi hissediyordu. İsteksiz ama bilme ihtiyacıyla dolup taşarak merdiven boşluğuna koştu ve iki katı hızla çıkarak dördüncü kata ulaştı nefes nefese kalmadan. Merdivenlerin başında, zil çalınca koridora doğru eğildi ve bir göz attı. Hiç gözetmen yoktu, sadece koridorun sonunda sınıfa koşuşturan birkaç çocuk vardı. Kimse ona dikkat etmiyordu.

Koşmak istemesine rağmen, tuvalete doğru mümkün olduğunca normal bir şekilde yürümeye çalışırken başını aşağıda tutarak harekete geçti. Kapıyı iterek açtı ve arkasından yumuşakça kapattı. Omzunun üzerinden baktığında Mark'ın orada, kurşunlu cam pencerenin altındaki geniş mermer pervazda oturduğunu gördü. Sky sessizce yerden tahta takozu aldı ve kapının aralığına sıkıştırdı, dışarıdan açık olmasını engelliyor. Sonra da Mark'ı her zamanki gibi son bölmeye kadar takip etti. Kapıyı arkalarından kapattı ve kilidi kilitledi.

Sonunda yalnız kalmışlardı.

"Sorun ne? Ne oldu?" Sky sordu, kelimeleri karmakarışık ve hızlıydı, çünkü daha fazla bekleyemiyordu. Ama

Mark ona cevap vermedi; sadece kollarını Sky'ın beline doladı ve onu kendine çekerek yüzünü boynuna gömdü. "Sorun nedir?" Sky hiç tereddüt etmeden kollarını Mark'a doladı. "Beni korkutuyorsun." Mark tutarsız bir şeyler mırıldandı ve başını salladı. "Bana anlatabilirsin. Bana her şeyi anlatabilirsin," dedi Sky.

Merak ve korku onu en çok etkileyen şeydi. Ama Mark başka bir şey söylemedi. Sadece Sky'ın boynunu öpmeye başladı, dudakları sıcak ve pürüzsüzdü ve Sky'ın sırtından aşağıya doğru uyarılma ürpertileri gönderiyordu.

Hâlâ bir şeylerin ters gittiğini biliyordu ama zorlamadı. Ayrıca Mark'ın ağzına karşı koyamadı. Çok güçsüzdü. Mark gömleğini pençeleyip, tüm okul çocuklarının giymek zorunda olduğu kemerli pantolonundan çekip çıkardığında, hafifçe inledi

Çünkü elinde değildi. Marks'ın elleri yumuşak ama ısrarcıydı, önce sırtını sonra göğsünü okşadı. Mark Başını geriye doğru eğerek ağzını Gökyüzü'ne sundu. Bu çiftleşme ritüellerinin bir parçasıydı, ilk öpücük. Sonrasında gelen her şey en az onun kadar iyi olsa da, bir şekilde her zaman en iyisiydi. Dudakları buluştu ve Sky gözlerini kapatıp bunun tadını çıkardı, tüm endişeleri pencereden uçup gitti. İhtiyacı olan şey buydu. İsteddiği şey buydu.

"Bunu tekrar yapmanı istiyorum," diye mırıldandı Mark onun ağzına karşı.

"Ne yapmak?" Sky sordu, beyni tam olarak anlayamayacak kadar bulanıktı. Elini Mark'ın saçlarına doğru kaydırdı ve Mark ona doğru inledi.

"Onu içime sokmanı istiyorum," diye fısıldadı Mark, parmak uçları Sky'ın sırtına, kürek kemiklerinin hemen altına saplanmıştı. "Seni içimde hissetmek istiyorum." Sky kaşlarını çattı, bunu düşününce midesi bulandı. O gecedan beri pek çok şey yapmışlardı. Ama bir daha o kadar ileri gitmemişlerdi. Sky tekrar kontrolden çıkma düşüncesinden hoşlanmıyordu. Sky, Mark'ın ereksiyonunun kalçasına baskı yaptığını hissedebiliyordu ve öne doğru bir adım atarak Mark'ı

geriye doğru hareket etti. Mark, sırtı duvara çarptığında biraz şaşkın bir nefes aldı.

"Pantolonunu indir," dedi Sky, dirseklerini Mark'ın yüzünün iki yanına koyarak onu duvara yasladı. Mark biraz gülümsedi ve ellerini kemerine götürdü. Gülümsemesi kısa sürdü ama yine de Sky'ın kendini daha iyi hissetmesini sağladı. Belki de yanılmıştı. Belki de ortada hiçbir şey yoktu. Mark pantolonunu kalçalarından aşağı indirdi ve Sky dudaklarını yaladı, tahrik olmuştu. Mark'ı ağzına almak için kendini alçaltmaya başladı ama Mark onu durdurdu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Ne yaptığımı sanıyorsun?" Sky kıkırdarak sordu.

"Sana söyledim," dedi Mark, Sky'ın yüzünü ellerinin arasına alarak. "Diğer şeyi de yapmanı istiyorum."

"Emin misin?" Sky bunu düşündükçe daha da sertleşmesine rağmen sordu. Bunu mümkün olduğunca uzun süre aklından çıkarmıştı ama şimdi Mark bunu istiyordu. Neredeyse yalvarıyordu. "Seni incitmek istemiyorum," dedi, Çünkü en önemli şey buydu. Mark'ın ondan yapmasını istediği şeyi tam olarak yapmak istemesi Konunun dışında.

"Sadece biraz acıyor," dedi Mark. "Umurumda değil."

"Ama benim umurumda," dedi Sky ve ardından Mark onu öpmeye başladı, ağzını onunkine yapıştırdı. O anda her şey çok hızlı gelişti. Mark kemerini açıyor ve sonra elini Sky'ın pantolonunun önünden içeri sokuyordu. "Markie," diye tısladı Sky, Mark ona dokunduğunda titriyordu.

"Sürekli o geceyi düşünüyorum," dedi Mark, öpücükler ve elinin okşamaları arasında. "O geceyi düşünmeden edemiyorum."

"Mark Sky'ın pantolonunu indirdi ve Sky onun dokunuşuna doğru eğildi, şehvetin beynini ve sağduyusunu gölgelediğini hissetmeye başlamıştı. Çok fazla zamanları yoktu. Her an kapıya biri gelebilirdi. Öğle yemeği saatinin bittiğini bildiren zil eninde sonunda, hiç beklemedikleri bir anda çalacaktı. Mark elini çekti ve Sky

Dişlerini gıcırdattı. Mark cebini karıştırdı ve bir Avucundan daha büyük olmayan küçük bir şişe. "Bunu kullan," dedi ve Sky'ın avucuna bastırdı.

"Bunu nereden buldun?" Sky şaşkınlıkla kayganlaştırıcıya bakarak sordu. Mark o gün sürprizlerle doluydu.

"Kasabadaki eczane," dedi Mark, kelimeleri nefes nefese kalmış gibi kesik kesikti. Sonra arkasını dönüp duvara baktı ve ellerini önündeki tuğlaya koyarak kendini desteklemeye çalıştı. Sky şişeyi elinde evirip çevirdi, Mark'ın onu çok istiyor gibi görünmesine rağmen hâlâ tereddüt ediyordu. Mark omzunun üzerinden Sky'a baktı, saçları hareketle birlikte gözlerine düşüyordu.

"Emin misin?" Sky sordu ama Mark'ın beyaz üniforma gömleğini çıplak tenini ortaya çıkaracak şekilde yukarı itmeye başlamıştı bile. O da Eğildi ve göğsünü Mark'ın sırtına bastırdı, kimin kalbinin daha hızlı attığını merak ediyordu, kendisinin mi yoksa Mark'ın mı?

"Evet," dedi Mark açıkça, Sky'ın dokunuşuna doğru ilerleyerek. Sky bir daha sormadı.

Günümüz
New York
Şehri Haziran

Mark nasıl olduğunu bilmiyordu.

Otelde geçirilen bir gece başka bir şeye, daha az tanımlanabilir bir şeye dönüşmüştü.

Bu konuşulmayan bir şeydi. Gansevoort otelinden ayrıldıktan sonra Sky'ın Tribeca'daki dairesinde sevişerek geçirdikleri o Nisan Cumartesi günü, her nasılsa her Cuma gecesi Sky'ın evinde daimi bir davete dönüşmüştü. Son iki yıldır

aylardır bir yalanı yaşıyordu. Her hafta, son iki yıldır olduğu gibi hayatını yaşıyor ve hafta sonları Sky'la ikisi de yere yığılana kadar sevişiyorlardı.

Yorgunluk. Doyamıyordu. Bırakması gerektiğini biliyordu ama yapamıyordu. Basitçe söylemek gerekirse, bağımlıydı.

Pazar günü geldiğinde, kendini olmaya ikna ettiği Mark Choi olmaya geri dönecekti. Kiliseye ve annesiyle yemeğe gitti, ardından dairesine döndü ve haftanın geri kalanının geçmesi için uzun bir bekleyişe başladı. Bunu ne kadar sürdürebileceğini bilmiyordu ama şimdilik uğruna yaşadığı her şey buydu. Pazartesi ya da Salı günleri uyandığında, önümüzdeki Cumartesi günü Sky'ın yanında uyanacağı için şimdiden heyecanlanıyordu. İlk başta bunu düşünmedi, çünkü bunun geçici olduğuna inanıyordu. Ama iki ay çoktan geçmişti. Olması gerektiği halde görünürde bir son yoktu.

Sky sıcak bir cumartesi öğleden sonra sokağın etrafında bir yürüyüş önerdiğinde Mark kaşlarını çattı ve homurdandı, Çünkü Sky'ın büyük yatağında sırt üstü çok rahattı. Güneş ışığı pencereden içeri süzülüyordu ve tabaklar Kahvaltıdan arta kalanlar yatağın başucundaki masanın kenarına yığılmıştı. Sky'ın başı karnına yaslanmıştı, televizyonda 80'lerden kalma bir aksiyon filmi vardı ve Mark'ın canı pek hareket etmek istemiyordu. Lionheart'ı çocukluğundan beri görmemişti. Hem Mark hem de Sky uzun zaman önce filmleri berbat olsa da en çok Jean-Claude Van Damme'ı seviyorlardı. Mark, Sky'ın Jean-Claude'dan sadece onu becermek istediği için hoşlandığını hissediyordu, Sky bunu şiddetle reddetse de.

Sky meyve salatasından bir üzüm koparıp ağzına atarken, "Bahse girerim sikini görmek için büyütece ihtiyacın vardır," dedi. "O benden çok senin tipin."

"Böyle büyük kaslardan hoşlanmıyorum," dedi Mark.

"Yalancı," dedi Sky, hınzırca bir gülümsemeyle. "Yani onun seni domalittiği rüyalar görmedin mi hiç? Daha önce Bloodsport sırasında hiç otuz bir çekmedin mi?"

"Eminim öyledir," dedi Mark, salatadaki son çileklerden birini kapmak için ona doğru uzanırken.

"Aleti gerçekten ne kadar büyük acaba?" dedi Sky, gözlerini tekrar ekrana çevirerek, gözleri eğlenceyle parlıyordu. Mark içinden geçen kıskançlık ateşiyle ne yapacağını bilemedi, bu yüzden bir dakika sessizce oturdu. Eğer kıskanmaya başladıysa gerçekten boku yemişti. 1991 dönemi Jean-Claude Van Damme. Sky'ın başka bir erkeği çekici bulduğunu düşünmek hoşuna gitmiyordu, diğer erkek ulaşılmaz bir aksiyon yıldızı olsun ya da olmasın.

"Hmm," diye mırıldandı Mark, çileği yavaşça çiğnerken. "Ya ben izlerken seni becerseydi?" Sky döndü. Ona bakmak için döndüğünde gözlerindeki tüm eğlence kayboluyor ve yerini daha şeytani bir şey alıyordu.

"Sonra ne olacak?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Sen gölgelerde oturup izlerken JCVD beni anlamsızca becerdikten sonra ne oldu?" Sky cevabı gerçekten bilmek istiyormuş gibi gözlerini kısarak sordu. "Her tarafım onun döllerıyla kaplandığında ve coşkudan aklımı kaçırdığımda ne yapacaktın?" Mark omuz silkti, zaten Düşünüyormuş gibi yapsa da cevabı biliyordu.

"O zaman seni becerme sırası bende olacak," dedi, bir parça kavuna uzanıyordu. Sky uzun bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi, sadece Mark'a baktı. Sonra tekrar televizyona döndü ve başını Mark'ın karnına koydu.

"Ne yazık ki hiç etkilenmedim," dedi Sky. "Evet, çok kötü," dedi Mark kendi kendine gülümseyerek. Bu değildi

Sky tekrar doğrulup boş meyveyi fırlatmadan çok önce salata kabını kahvaltı tabaklarının üstüne koydu. Ellerini başının üzerine kaldırıp gerindi ve Mark çilli derisinin altında kaslarının esneme ve hareket etme biçimine hayran kaldı. Jean-Claude'u unuttun; hayalini kurduğu tek vücut Sky'dı, acınası bir şekilde. Sanki tünel görüşü vardı.

"Hadi dışarı çıkalım," dedi Sky yataktan kayarak ve ayağa kalkarak. "Kahve alıp yürüyeceğiz."

"Ama..." Mark televizyonu işaret etti.

Sky ellerini saçlarında gezdirip Mark'a mükemmel çıplak vücudunun nefes kesici görüntüsünü vermek için arkasını dönerek "Yürüyüşe çıkalım," dedi. "İçeride oturmak için fazla güzel."

"İçeride olmak sikinin emilmesi anlamına gelse bile mi?" Mark kendini dirençli hissederek sordu. Dışarıda olma düşüncesinin biraz endişe verici olduğunu kabul etmek istemiyordu. Sky'ı diğer herkesle paylaşmaya hazır olup olmadığını bilmiyordu. Sahip oldukları şey sadece onlar içindi. Her zaman öyleydi.

Hiçbir zaman bir sırdan başka bir şey olmamışlardı. Ve şimdi Sky dışarı çıkmak istiyordu.

Sky gülümseyerek, "Yine de eninde sonunda sikimi yalatacağım," dedi ve Mark'ın eline uzandı. Mark bu mantığa karşı çıkamazdı. Mark'ın bu mantığa itiraz etmesi için hiçbir geçerli nedeni yoktu.

Aslında hayır demek. Mark iç çekerek Sky'ın elini tuttu ve Sky'ın onu yatağın rahatlığından çekip çıkarmasına izin verdi.

Ön kapıdan çıktıklarında gün çok sıcaktı.

Sky'ın binasının girişinde. Sky güneş gözlüklerini takarken güneş üzerlerine vuruyordu. Mark ellerini Sky'dan ödünç aldığı bol jarse pantolonun ceplerine sokarak sokağın köşesine doğru yürüdü. Sky sessiz bir yerde yaşıyordu, Mark'ın ailesinin Yukarı Doğu Yakası'ndaki dairesinden olabildiğince uzakta, eski bir sanayi caddesiydi. Tanıdık bir çevreyle çevrili olmamak neredeyse özgür hissettiriyordu. Ama yine de tanıdıktı. Mahalleyi iyi duygularla ilişkilendirmeye başlamıştı. Garipti, çünkü Midtown'da yaşadığı iki yıl boyunca burası hakkında neredeyse hiçbir şey hissetmemişti. Ancak, Tribeca'daki Sky'ı ziyaret edeli iki aydan kısa bir süre olmuştu ve şimdiden mahalleye bağlanmaya başlamıştı.

Kollar beline dolandı ve daha rahat olmayı dilemesine rağmen kaskatı kesildiğini hissetti. Her şey onun için hâlâ yeniydi. Sadece biriyle birlikte olmak ve toplum içinde şefkat göstermek değil, Sky'la birlikte olmak ve ilişki -her neyse- sergileniyordu. Sky onu göğsüne doğru çekti ve boynuna bir öpücük kondurdu.

"Rahatla," diye Mark'ın kulağına nefes verdi. Sonra geri çekildi ve Mark'a onu takip etmesini işaret etti. Köşedeki kahve dükkânına doğru yürüdüler ve Sky Mark'la dalga geçti.

buzlu yerine sıcak sade kahve alıyorlardı. Sonra sokaklarda amaçsızca yürüyerek yollarına devam ettiler. Öğleden sonra yavaş yavaş o New York günlerinden birine dönüştü.

Her şey olabilirdi ve hiçbir şey olasılık dışı görünmüyordu. İki yıldır ilk kez New York sokakları bunaltıcı bir şekilde iç karartıcı görünmüyordu.

Kendilerini Brooklyn Köprüsü'nde buldular ve Mark bunun nasıl olduğundan tam olarak emin değildi. Ama bunu sorgulamadı,

Çünkü daha önce köprüden hiç geçmemişti. Yürüyüş yolu boyunca insan kalabalığının yanı sıra bisikletler, köpekler ve paten kayanlar da vardı. Sky elini uzattığında Mark hiç düşünmeden elini tuttu. Köprüdeki diğer insanların arasında yürüyor olmak harika bir şekilde anonim hissettiriyordu. Köprü'nün ortasına yaklaştıklarında, bir gelinliğin parlak beyazı Mark'ın dikkatini çekti. Dalgalı ve hacimliydi ve rüzgârda savruluyordu. Gelinin etrafında turkuaz saten giysiler içinde bir gelin partisi dolanıyordu.

Gelin elini saçlarına götürmüş, rüzgârın saçlarını tamamen yok etmesini engellemeye çalışıyordu. Bir fotoğrafçının talimatıyla hızla poz verirlerken Mark onları izlemekten kendini alamadı. Gözlerini hepsinin gülümseyen yüzlerinde gezdirdi ama garip bir şekilde kendini boşlukta hissetti.

"Şehirdeki onca yer varken, bunu burada yapmak isteyeceğimi sanmıyorum," dedi Sky, gözlerini aynalı güneş gözlükleriyle gizleyerek.

"Neden olmasın?" Mark belli belirsiz sordu.

"Köprü'nün ortasında, etrafı aval aval bakan seyircilerle çevrili bir yerde pek de samimi sayılmaz." Gökyüzü yüzünü çevirdi

Suya doğru, ama sonra tekrar geri. "Evlendiğimde ve tüm bu saçmalıkları yaşadığımda, sessiz olacak."

"Evlenmek mi istiyorsun?" Mark göğsünün derinliklerinde keskin bir iğne batması hissederek sordu. "Seni evlenecek bir tip olarak düşünmemiştim."

"Elbette evlenmek istiyorum. Özellikle de şimdi. İstediğim kişiyle evlenebilirim. Her şeyi keşfetmek için mükemmel bir zaman.

Seçenekler." Mark ona iki kafası birden büyümüş gibi baktı. Birbirlerini ve başka erkekleri beceriyorlardı, bu yüzden Sky'ın istediği kişiyle evlenebileceğini düşünüyordu. Ama bunu böyle düşünmek tuhaftı. Sky'dan önce kendini heteroseksüelden başka bir şey olarak görmemişti. Şimdi ise ne halt olduğunu bilmiyordu. Yine de kesinlikle heteroseksüelmiş gibi davranıyordu. Babasının ölümü onu hazır ve müsait olan dolaba geri dönmeye zorlamıştı. Sky kara gözlüklerinin arkasından ona bakıyordu ve Mark onun ne düşündüğü hakkında hiçbir fikre sahip değildi. Bir an için Sky'ın kendisiyle dalga geçip geçmediğini merak etti. "Evlenmek istiyor musun?" Sky sordu.

"Bilmiyorum," diye yalan söyledi Mark. Sky'la ilişkiye girene kadar akıllı fikri evlilik düşüncesiyle meşguldü. Jisoo'yla evlenecekti, buna çoktan karar vermişti. Bu kartlarda yazılıydı. Bir dakika sonra, bunu neden söylediğinden emin olmasa da, "New York'a evlenmek için döndüm," dedi. Sky ona sertçe baktı, sonra Yürüyüş yolunun ortasında yavaşlayarak durdu.

"Kime?" diye sordu.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum," dedi Mark.

"Konuyu sen açtın," dedi Sky. "Başka birinin kocasını becerip becermediğimi bilmeye hakkım olduğunu düşünüyorum."

"Eğer öyle olsaydım seni becermezdim..." Mark sözünü kesti, etrafına bakıyordu. Neredeyse gözlerin üzerinde olduğunu hissediyordu.

Kimin baktığını bilmiyordu ama Sky'ın biraz olay çıkardığını biliyordu. Mark olaylardan nefret ederdi.

"Ne olsaydım?" Sky hâlâ iterek sordu.

"Ben evli değilim," dedi Mark, Sky'ın neyi ima ettiğini bildiği için kelimeler ağzında patlamıştı. Bu hoşuna gitmemişti ve kelimelerden de hoşlanmamıştı. "Ama evlenmeyi planlıyorum."

"Kime?" Sky sordu. Mark omuzlarını yuvarladı ve

dönüp tekrar yürümeye başladı, hareketsiz durmaktan yorulmuştu. O Jisoo'yu, annesini ya da ölmüş babasını düşünmek istemedi.

Ya da Sky'la birlikteyken hiçbirini. Bu yüzden Sky'ın dairesinin sığınağından ayrılmak istemiyordu. Her nasılsa orada hiçbir şey ters gitmiyordu. Ta ki Pazar sabahı oradan ayrılmak zorunda kalana kadar, hepsi bir rüyaydı.

"Ah, sanırım anladım," dedi Sky arkasından. Mark omzunun üzerinden baktı ve Sky'ın onu takip ettiğini gördü. Kalbi göğsünde biraz hızlı çarptı ama aldırmadı. Sağ tarafta, hâlâ sağda duran gelin partisinin yanından geçtiler.

Rüzgâr eteklerini savururken bile fotoğrafçıya poz veriyorlardı. "Koreli bir eş bulmaya çalışıyorsun. Tıpkı Peninsula'daki randevun gibi." Sky ellerini ceplerine soktu ve yürümeye devam etti çünkü cevap vermek istemiyordu.

Gökyüzü

zaten onu çözmüştü. "O kızla ciddi misin? İkimizi de mi beceriyorsun?" Sky gülmek üzereymiş gibi hafif bir sesle konuştu. Ama gülmedi. "O kız

Pazartesi'den perşembeye, cuma ve cumartesi'leri ben mi alacağım? Ortak velayetimiz var mı?"

"Kapa çeneni," dedi Mark, omzunun üzerinden tekrar Sky'a bakarak. "Öyle bir şey değil."

"Nasıl bir şey?"

"Sadece benimle misin?" Mark nihayet haftalardır sormak istediği soruyu sordu. "Çünkü başka biriyle çıkmadığından şüpheliyim."

"Onunla yatıyor musun, yatmıyor musun?" Sky sonunda Mark'a yetişerek ve Sky'ın sorusunu duymazdan gelerek sordu.

"Önce soruma cevap ver," dedi Mark, duymak istemediği bir cevap duyma ihtimalinin yüksekliğiyle göğsü sıkışarak. Sky onun kolunu tuttu ve ikisini de durmaya zorladı. Etraflarında insanlar akın ediyordu ve birkaç kızgın bakıştan daha fazlasını aldılar.

"Hayır," dedi Sky, daha fazlasını söylemek istermiş gibi çenesini oynatarak. "Başka birini becermeyi düşünemiyorum bile. Tek düşündüğüm sensin."

Mark kendini durduramadan, "Güzel," dedi. "Bu da ne demek şimdi?"

"Dürüst olmamız iyi bir şey," dedi Mark. "Çünkü ben de başka kimseyle birlikte değilim."

"Henüz değil," dedi Sky yumuşak bir sesle.

"Ne zaman olduğumu anlayacaksın," dedi Mark. Sky başını salladı ve bir süre yere baktı. Sonra içini çekti ve Mark'a elini uzattı. Mark yine de elini tutmadı. Hâlâ az önce yaptıkları konuşmanın etkisindeydi; bir dönüm noktası gibi hissettiren bir konuşma ama aynı zamanda bir geri adım.

"Tut şu lanet elimi," dedi Sky. Mark yine tereddüt etti. Garip hissetti çünkü bu kadar kişisel bir şeyi bir grup yabancıya göstermek istemiyordu ama aynı zamanda Sky'a dokunmak da istiyordu. Çok uzun süre tereddüt etti çünkü Sky uzanıp elini tuttu ve onu kendine çekti. "Bu da ne? Şimdi de bana dokunmak istemiyor musun?"

"Az önce halka açık büyük bir düşün istemediğini söyledin.

İnsanların sana aval aval bakmasını istemezsin," dedi Mark, her ne kadar çoktan Sky'a doğru eğilmiş olsa da. "Ben de öyle hissediyorum."

"Yani bana herkesin içinde dokunmak bile istemiyor musun?" Sky dedi, sonra daha da yaklaştı, öyle ki burunları neredeyse birbirine değecekti.

"Daha önce hiç yapmamıştık," dedi Mark, Sky'ın ağzına bakarak. Etraflarındaki insanlar odaktan çıktı, gerçek insanlar yerine daha çok hareketli, şekilsiz lekeler gibiydiler. Odakta olan tek kişi Sky'dı. Sonra Sky onu öptü, ağzını Mark'inkinin üzerinde hafifçe gezdirdi. Mark istemsizce dilini dışarı çıkardı, Sky'ın nefesindeki kahveyi tatmak istiyordu. Ama sonra Sky acımasızca geri çekildi ve ona baktı. "Ama o kadar da kötü değildi, değil mi?" diye sordu kendini beğenmiş bir tavırla. "Buna alışık değilim," dedi Mark güçlkle. Kalbi yerinden çıkacak gibiydi.

Brooklyn köprüsünün ortasında, parlak bir haziran gününde hızlı hızlı atıyordu ve aleti şimdiden sertleşmişti. Bu sözler aptalcaydı ama doğruydı. Bunların hiçbirine alışık değildi. Her şey çok yabancıydı.

"Üstesinden gelebilmen için sana bir köprü inşa edeceğim."

Sky usulca kıkırdayarak şöyle dedi. "Oh bak. Biz zaten bir Köprü." Sonra Mark'ı tekrar öptü, bu sefer daha sert bir şekilde, köprünün ortasında hareketsiz durduklarını umursamadan.

hareket eden insan yığınları. Sky başka hiç kimseyi umursamıyordu, asla. Kollarını Mark'a doladı ve onu kendine çekti.

yaklaştı ve sanki yalnızlarmış gibi onu öptü. Mark, içinde bulundukları berbat durum geçici olsa bile ona sıkıca sarılmaktan kendini alıkoyamadı.

Mark bunların hepsinin bir rüya olduğunu kendine hatırlattı. Eninde sonunda uyanmak ve gerçeğe yüzleşmek zorunda kalacaktı.

Temmuz

Sky kolunu Mark'ın boynuna dolayarak onu yerinde tuttu ve dişlerini Mark'ın kaslı omzuna geçirdi.

Mark ürperdi ve kalçalarını yuvarladı, Sky'ın sikini kendi içinde daha derine çekerken güzel bir gırtlak sesi çıkardı.

"Kendine dokun," dedi Sky, sesi gerilmişti, "Boşaldığını görmek istiyorum." Mark başını salladı, bir elini çarşafın içinde döndürürken diğer eli Sky'ın ön koluna gömüldü.

"Önce sen," dedi, küçük bir pislik gibi Sky'a meydan okuyarak. Sky gülümseyerek ona doğru atıldı ve Mark'ın pürüzsüz yanağına bir öpücük kondurdu. İyi bir ruh hali içinde olduğunu fark etti. Ve daha da iyi olmak üzereydi. "Daha sert," dedi Mark dişlerini sıkarak.

"Sen boşalana kadar olmaz bebeğim," dedi Sky. "Benim için kirlen."

Mark sırtını dikleştirdi ve bacağını kaldırdı, dizini büktü ve uyluğunu Sky'ının üzerine kaydırarak kendini daha da açtı. Sky hiç düşünmeden avantajı ele geçirdi ve geri çekildi.

ve sonra Mark'a yeni bir açıyla soktu. Sky o özel noktaya,

Mark'ı çığlık attırabilecek tek noktaya vururken ikisi de birlikte inledi. Ve Mark hayal kırıklığına uğratmadı.

Sky tekrar ittiğinde Mark seslendi ve gözlerini kapatıp sanki çok fazlaymış gibi kaskatı kesildi. Sky onun nasıl hissettiğini çok iyi biliyordu. Doruk noktasına o kadar yakındı ki serbest bırakılmak için çaresizleşiyordu. Ama Mark'ın boşalırken her tarafının dölle kaplandığını görmek istiyordu. Bu bir fetiş haline geliyordu.

Mark'ın kalın beyaz dölle akıtan siki dünyada en sevdiği görüntüydü. Tatmak, görmek ve hissetmek istiyordu.

"Siktir," diye inledi Mark, sonunda teslim olmuştu. Elini sikine götürdü ve Sky'la birlikte mastürbasyon yapmaya başladı.

içine pompalamaya devam etti. Aşağı uzandı ve parmaklarını Mark'ın taşaklarının üzerinde gezdirerek onu daha da tahrik etmek istedi. Onları avuçlayıp hafifçe sıkıldığında, Mark'ın tüm vücudu kasıldı ve Sky'ın sikinin etrafında harika bir şekilde kenetlendi. Sonra boşaldı, karnına ve eline beyaz kurdeleler saçtı. Mark gevşedi ve Sky elini Mark'inkinin üzerine koydu, Mark'ın kışına girerken bitmiş sikini pompaladı. Mark'ın onun için boşaldığı her damlayı görmek istiyordu. Mark'a tam olarak ne yaptığını bilmek istiyordu.

Sonra sıra ona geldi.

Kolunu Mark'ın boynuna doladı ve önce karnında sonra da bacaklarında hissetti. Ayak parmakları kıvrıldı ve kasları sertleşti ve sonra yandı, beyni Kafatasının içinde milyonlarca küçük parçaya ayrılıyordu. Akılsızca Mark'ın içine girdi, orgazmının son saniyesine kadar mümkün olduğunca uzun sürmesini istiyordu. Sonra ikisi de birbirlerinin içine çöktüler, birbirleri için sert, ıslak ve pis nefesler aldılar. Sky en sonunda saatin kaç olduğunu bilmiyordu.

uzuvlarını Mark'inkilerden ayırdı ve sırt üstü yuvarlandı.

"On dokuz yaşımdan beri sigara içmedim ama Sen her geldiğinde bir sigara içmek için can atmazsam namerdim," dedi ve beyaz tavana bakarken hafifçe güldü. Tüm vücudu en iyi şekilde karıncalanıyordu.

"Ceketimde bir paket var," dedi Mark, eli bacaklarının arasında gevşekçe sallanırken hala yan yatıyordu, parmakları

hala tutkusunun kanıtlarıyla kaplıydı.

"Hayır bilmiyorsun," diye yanıtladı Sky. Mark cevap vermedi, sadece

gözlerini kapattı. Sky doğruldu ve komodinin üzerine bıraktığı havluyu aldı. Parmaklarını Mark'ın bileğine doladı ve önce parmaklarını, sonra karnını, sonra da diğer her yerini nazikçe temizledi. İşi bittiğinde havluyu fırlatıp attı ve çenesini Mark'ın pazusuna dayadı.

görmezden geliniyordu. "Seni sadece bir kez sigara içerken gördüm," dedi avucunu Mark'ın kalçasında gezdirerek. Hatırladığında dudağını ısırды. Mark'ı sigara içerken gördüğü o tek geceyi. Mutlu bir anı değildi.

Gözleri hâlâ kapalı olan Mark, "Ve paket hâlâ bende," dedi.

"Bana yalan söylüyorsun," dedi Sky, parmakları hâlâ hareket ediyordu. Mark'ın kalçasının kıvrımından yukarı, karnına ve kaburgalarına doğru.

"Keşke olsaydım," dedi Mark, sonunda gözlerini aralayarak ve kara kirpiklerinin arasından Sky'a bakıyordu. "Bana kızacaksın."

"Kızgın mı?" Sky kaşlarını çattı, duyduklarından hoşlanmamıştı. "Neden?"

"Bu gece yatıya kalmayacağım," dedi Mark, hâlâ sarhoşmuş ve orgazmın etkilerini hissediyormuş gibi gözlerini yavaşça kırıştıtararak.

"Sen neden bahsediyorsun?" Sky, Mark'ın düz kahverengi meme ucunu şakacı bir şekilde çimdikledi. "Zaten yarı uykulusun."

Mark derin bir iç çekerek, "Gözlerimi dinlendiriyorum," diye mırıldandı.

"Yorgun görünüyorsun," dedi Sky başparmağını meme ucunda gezdirerek. Mark'ın teninde tüyler diken diken oldu.

"Yorgunum Sky." Mark kolunu kaldırıp saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "İşte bu yüzden daireme geri döneceğim. Böylece gerçekten biraz uyuyabilirim."

Gökyüzü

Kaşlarını çattı ve yorgana uzanıp üzerlerine çekti, arkasına yaslanıp yanağını Mark'ın omzuna yasladı.

"Bir fikrim var," dedi Sky, sesindeki gerginliği duyarak. "Pazar günlerini Mama Choi ile siktir et. Burada benimle kal." Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz, keşke onları geri alabilirdi. Bir dakika boyunca havada asılı kaldılar, ağırdılar ve aniden söylediğinde d        nden çok daha fazla şey ifade ediyor gibi görünüyorlardı. Mark cevap vermedi, öylece uzanıp odanın köşesine baktı. "Kızarmı  bir şeyler sipariş edeceğim ve televizyonun önünde oturabiliriz. İstersen yemek bile yaparım." Sonunda beklediği tepkiyi aldı. Mark'ın yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı.

Sky g  s n n sıcaklıkla dolduğunu hissetti. Mark'tan gelen bir gülümsemenin her şey yolundaymış gibi görünmesini sağlayan şey neydi? Sky içten içe öyle olmadığını bilse bile. Hiçbir iyi seks bunu deği tirezmezdi.

"Bunu yapmana izin veremezdim. İkimizin de iyiliği için," diye  aka yaptı Mark. "Ama inan bana, yemek yerken zehirlenmeyi tercih ederim. Yarınki yemeğe gitmektense senin yaptığın bir şeyi tercih ederim." Sonra gülümsemesi soldu ve gözlerini Sky'ınkilerle bulu turdu.

"Ne yemeği?" Sky ses tonunu mümkün olduğunca soğuk tutmaya çalışarak sordu. Mark onun sormasını istemiyordu ama yine de sordu, çünkü kendini tutamıyordu. Mark dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi ve parmaklarını saçlarında gezdirdi.

Soruya cevap vermek istemedi ve Sky nedenini hemen anladı. "Gitmek istemiyorsan gitme," dedi, sanki bu tüm sorunlarını   zecekmiş gibi. Aslında belki de   zerdi. Mark hayatta gerçekten yapmak istediği şeyi yapmaya ba larsa, Sky tüm sorunlarının sihirli bir şekilde ortadan kalkacağını hissediyordu.

"Annem Per Se'de rezervasyon yaptırmış," dedi Mark ka alarını oynatarak ve Sky'dan uzaklaşarak. Sky kollarını Mark'ın beline doladı ve onu geri çekti, Mark'ın onu itmek istemesi umurunda bile değildi. Ona izin vermeyecekti. Bu Cumartesi gecesiydi - onların gecesiydi. Hiçbir şeyin bunu mahvetmesine izin vermeyecekti.

"Yani?" Sky'ın kolunu kaldırıp boynuna doladı, sonra

başını Sky'ın göğsüne koydu.

"Uykuya ihtiyacım var," dedi Sky ama bu sefer uzaklaşmadı. "İyi giyinmiş, duş almış ve Tayland eşek şovu gibi kokmuyor olmam gerekiyor." Gülme sırası Sky'daydı, ağzını Sky'ın tenine dayadı.

"Tayland eşek şovunun nasıl koktuğunu nereden biliyorsun?" diye sordu sonunda hava almaya çıktığında.

"Öyle değil mi?" Mark sordu, boğazının gerisinde bir kahkaha vardı. Ciddi olmaya çalışıyordu ama Sky buna izin vermeyecekti.

"Biliyorum ama konumuz bu değil," dedi Sky hâlâ gülerek.

"Aynen öyle," dedi Mark. "Mesele şu ki, bu gece kendi yatağında uyumam gerekiyor."

"O zaman ben de seninle geleyim," dedi Sky dirseklerinin üzerine kalkarak. "Senin daireni hiç görmedim." Mark içini çekti ve hâlâ gülümsemesini bastırmaya çalışarak başını salladı. "Bu bir macera olacak. Tayland'da eşek şovu yapmaya benzer bir şey."

"Kapa çeneni." Mark kolunu sıkarak Sky'ı göğsüne yatması için geri çekti. "Evimi başka bir zaman görebilirsin."

"Ne zaman?" Gökyüzü sormadan edemedi.

"Sonra görüşürüz." Mark gözlerini tekrar kapattı ve Sky yüzünü eğerek, kendisine bu kadar çok acı çektiren adama bakabildi.

çok fazla sorunu vardı. Sky bir süre Mark'ı inceledikten sonra uzandı ve parmak uçlarını Mark'ın çenesine dokundurdu, nazikçe.

"Bana şu yemekten bahset," diye sordu Sky, zorlamaktan kendini alamayarak. Sky'ın dairesinden çıktığında Mark'ın hayatına burnunu sokmuştu. Mark hakkında genel olarak meraklı davranıyordu. "Tam olarak kimler davetli?"

"Gerçekten bilmek istiyor musun?" Mark iç geçirdi, sanki konuşmak çok yorucuymuş gibi. Ama Sky'ın umurunda değildi. Bilmek istiyordu. Bilmeye hakkı vardı. Mark tekrar içini çekti ve

Parmaklarını kalçasının yanındaki şilteye vurdu. "Annem Jisoo ve ailesini davet etti."

"Jisoo..." Sky kim olduğunu hemen anladığını söyledi. Otel partisindeki güzel kadın. Mark'ın randevusu. Biri

Koluna yapışmış ve ona aşıkmiş gibi bakıyordu.

Mark, "Aileleri bir araya getirmek için," diye söze girdi.

"Aileler neden bir araya gelme ihtiyacı duysun ki?" Sky cevabı bildiği halde sordu. Mark cevap vermedi ve Sky parmaklarının dolaşmasına izin verdi, Mark'ın ona söylememeye çalıştığı şeyi düşünürken başparmağıyla Mark'ın alt dudağında dalgınca gezindi. Mektupta çok fazla bilgi vardı.

Eğer dikkat etmeyi seçerse, aralarındaki sessizliği bozabilirdi. Aptal değildi; sadece son iki aydır Mark'ın aptalı rolünü oynuyordu. Bunu başından beri biliyordu. Bu gerçekten bir şok değildi. Ama aynı zamanda öyleydi de. "Mark'ı seviyor musun?

"diye sordu, çünkü cevabı bilmek istemese de yine de bilmek istiyordu. Bilmek zorundaydı.

"Onu çok az tanıyorum," dedi Sky.

"Bu şimdiye kadar duyduğum en iç karartıcı şey," diye kestirip attı, çünkü başka ne söyleyeceğini ya da nasıl söyleyeceğini bilmiyordu. Daha fazlasını söylerse ne olacağını da bilmiyordu.

ağzından çıkacaktı. Mark tekrar gülümsedi, bu sefer dişlerini göstererek. Ve Sky'ın kalbi yeniden çarpmaya başladı, çünkü o

Mark söz konusu olduğunda gerçekten çok aptaldı. İlişkilerinin bir hiç olduğunu ve hiçbir yere varmayacağını bilmesine rağmen, yine de kendini nasıl hissettiğini hissetmekten alıkoyamıyordu. İsteddiği şeyi istemekten kendini alıkoyamıyordu. Böylece kaçınılmaz son gözlerinin önündeyken bir çıkmazda kaldılar. Ama kısa vadede, Hâlâ o geceye sahiptiler. Daha fazla zamanları olmayabilirdi ve bunun farkına varmak ne kadar acı verici olsa da Sky istediği şey için savaşmaya hazırdı. "Ben rahatım," diye açıkladı Sky. "Hareket etmek istemiyorum, o yüzden burada kalmak zorundasın."

"Kaç yaşındaydın?" Mark sordu. "Bu çok çocukça bir mantık." Ama yine de uzaklaşmaya çalışmadı.

Onun yerine Sky'ın sırtını okşadı, elleri tembel ve yavaştı, sanki dünyada çok zamanları varmış gibi. En önemlisi de

bir daha ayrılmaktan söz etmedi. Sonunda kalkıp duş aldılar ve dişlerini fırçaladılar ama sonra yatağa döndüler ve dünyadaki en doğal şeymiş gibi birbirlerine sarıldılar. Sky derin ve rüyasız bir uykuya daldı, kolları bacakları dünyada yanında uyumaktan hoşlandığı tek kişiye dolanmıştı.

Sabah uyandığında Mark gitmişti.

Yatağın onun tarafındaki çarşafına dokunduğunda soğuktu.

Ağustos

Mark, Sky'ı uyandırmak istemediği için sessizce yataktan kaydı. Sky'ın uykusu ağırdı ama yine de temkinli olmak istiyordu. Nedenini bilmiyordu ama sadece konuşmadan daireden çıkmak istiyordu. Böylesi daha kolaydı. Veda etmeden ayrılmayı sevmiyordu, ama ayrılmayı hiç sevmiyordu. Her hafta, birlikte geçirdikleri zaman giderek kısalıyor gibiydi. Pazar sabahı daha hızlı ve daha hızlı geliyor gibiydi ve bu hiç adil değildi. Ama yapacak bir şey yoktu. Sky'ın arkadaşlığını o kadar çok arzuluyordu ki, yapması gerektiğini bildiği halde birlikte yaptıkları şeyi durduramıyordu. Buna bir son vermesi gerektiğini biliyordu ama tüm ruhuyla bunu yapmak istemiyordu.

Bencilceydi ama olan oldu.

Etrafına bakıp giysilerini aradı ve onları asılı görünce kalbinin göğsünde sıkıştığını hissetti. kapının arkasına. Sky bunu gece boyunca bir ara yapmıştı ama ne zaman olduğunu bilmiyordu. Çok tatlıydı. Düşünceli. Mark başını sallayarak tahta askıyı aldı ve banyoya girip kapıyı kapattı hafifçe. Hızla giyindi, Sky'ın bir çift boxer külotunu çaldı ve düğmelerini iliklemeden gömleğini giydi.

Yüzünü Sky'ın süslü yüz yıkama suyuyla yıkadı, ardından fazladan aldığı diş fırçasıyla dişlerini fırçaladı.

İki ay önce banyoda kullanması için sihirli bir şekilde ortaya çıkmıştı. Sonra parmaklarını ıslatıp saçlarını taradı ve aynada kendini inceleyerek Sky'ın üzerinde bırakmayı sevdiği tutku izlerini aradı. Göğsünde, sol meme ucunun hemen üzerinde benek benek kırmızı bir leke vardı ve bir diğeri de sağ tarafta köprücük kemiğinin hemen üzerindeydi. Neyse ki bu sefer boynunda hiç yoktu. Geçen hafta Mark'ın çenesinin hemen altında bir tane bırakmıştı. Mark'ın çenesinin Gizlemek için üç gün BB krem sürdüm.

Başparmağını göğsündeki morluğun üzerinde gezdirdi, nasıl olduğunu düşününce aletin pantolonunun içinde zıplamasını görmezden gelmeye çalıştı. Bir müdahaleye ihtiyacı var, diye düşündü aynadaki yansımasına yüzünü buruşturarak. İşlerin kontrolden çıkmasına izin veriyordu. Kahretsin, Peninsula'daki banyoya girdiği andan beri işler kontrolünden çıkmıştı, Sky'ın orada olduğunu ve onu beklediğini biliyordu. Bu onun ilk hatasıydı. Artık Sky 7/24 aklındaydı.

Mark yanında değilken, yanında olmak istiyordu. Mark onunla birlikteyken, bir sonraki seferi düşünmekle meşguldü, bir daha ne zaman onunla birlikte olabileceğini merak ediyordu. Bu, nasıl kurtulacağını bilmediği bir döngüye dönüşmüştü.

Banyonun ışığını kapattı ve kapıyı açtı, ama kendisini karşılayan manzara karşısında kapı aralığında kısa bir süre durdu. Sky yatakta sırtüstü yatıyordu, yumuşak pamuklu çarşaf kalçalarına kadar inmiş, altında ereksiyonunun kalın hatları belirginleşmişti. Bir elini göğsüne dayamış, diğerini başının üzerindeki yastığa koymuştu. Dudakları hafifçe aralanmıştı ve saçları, Mark'ın elleri kafa derisinden yeni ayrılmış gibi dağınıktı. Gri keten perdelerin arasından usulca süzülen güneş ışığıyla Sky bir dergiden fırlamış gibi çok güzel ve gerçek dışı görünüyordu. Vücudu her zaman olduğu gibi saf mükemmellikteydi. Uzun uzuvlar, büyük bir penis, geniş bir göğüs ve dalgalı kestane kahverengi saçlar - Mark'ın okul çocuğu fantezisi hayata dönmüştü.

Kendine gitmesini, ön kapıdan çıkıp gitmesini söyledi. ve iyi bir evlat gibi taksiye atlayıp annesiyle kilisede buluşacaktı. Yapması gerekenin bu olduğunu biliyordu. Özlenmeden önce Sky'ın odasından ayrılmalı ve şehrin anonimliği. Sky'ın gitmesine izin vermesi gerektiğini biliyordu, onu kendi gibi sevebilecek birini bulması için özgür bırakmalıydı.

sevilmeyi hak ediyordu. Ya da en azından Sky gibi özgürce yaşayabilecek birini bulmayı. Sky'ın umurunda bile değildi. özel hayatını bilen biriydi. Eğer canı isterse bir barda takım elbiseli bir iş adamıyla göz göze gelmekten çekinmezdi. Bir barda birine mastürbasyon yapmakla ilgili hiçbir sorunu yoktu.

Umumi tuvalet ya da canı isterse taksinin arkasında öpüşmek.

Ama Mark o kişi değildi. O kişi gibi davranıyordu ama bu maskaralığı sürdüremezdi. Sky için bile. Yine de bu onu her hafta Sky'ın büyük yatağına dönmekten alıkoymuyordu. Her hafta Sky'ın büyük yatağına

Kıyafetleri hâlâ üzerinde olmasına rağmen o anda Sky'ın büyük yatağına uzandı. Hiçbir şey olmayacak, dedi kendi kendine, yanağını Sky'ın omzunun kıvrımına yaslarken ve yanına uzandı. Sky başını yastığa koyarken küçük bir nefes, seksi bir ses çıkardı. Beş dakika, dedi Mark parmak uçlarını Sky'ın üzerinde gezdirirken.

Sky'ın göğsü. Sky inledi, sırtını Mark'ın dokunuşuna yasladı ama yine de gözlerini açmadı.

"Uyanık mısın?" Mark, Sky'ın kulağına fısıldadı. Sky'ın göbek deliğinin etrafında bir daire çizerek dikkatini daha aşağılara inmekten alıkoymaya çalıştı. Ama sonra Sky bacaklarını oynattı ve kalçalarına zaten tehlikeli bir şekilde inmiş olan çarşaf daha da aşağı kayarak ereksiyonunun çıkıntısına takıldı. Mark

Parmak eklemlerini Sky'ın açıkta kalan kalça kemiğinin üzerinde gezdirdi ve Mark'ın onu tanımasından bu yana geçen yıllar içinde aldığı apandisit ameliyatı izini fark etti. Dudağını ısırды, sadece dört dakikası kaldığını kendine hatırlattı ama parmakları daha aşağıyı keşfetmek için kaşınıyordu.

"Mmm," diye mırıldandı Sky, ses alçaktan ve boğazının derinliklerinden geliyordu. Mark'ın içinden bir heyecan geçti, görmezden gelinmesi imkânsız bir heyecan.

"Bana ne yaptığının farkında mısın?" Mark onun Dilini Sky'ın kulağının ince kenarında gezdirdi. Daha fazla dayanamadı ve parmaklarını çarşafın altına kaydırды. Parmak uçları Sky'ın sikinin yumuşak, sıcak teniyle ve dibindeki kaba, kesilmiş kıllarla buluştu. Yumruğunu kapadı Sky'ın etrafında hafifçe dönerek uzun, yavaş bir hareketle yukarı doğru okşadı. Sky ona karşı sarsıldı ve kalçalarını Mark'ın eline çarptı. "Siktir, sana yapmak istediğim şeyler var," diye fısıldadı Mark, sonra başparmağını Sky'ın sikindeki yarığın üzerinde gezdirdi, çünkü Mark onun bundan hoşlandığını biliyordu. "Beni deli ediyorsun." Sky'ın kulak memesini dişlerinin arasında emdi ve Elini Sky'ın sertliğinde aşağı yukarı hareket ettirirken dilini yumuşak derinin üzerinde gezdirdi.

Üç dakika.

Sky keskin bir nefes çekti ve Mark'ın elinin hareketiyle birlikte kalçalarını döndürdü. Mark avucunu Sky'ın sikinin başının üzerinde gezdirdi ve tüm ön spermleri Sky'ın yarığından eline sızıyordu. Sonra elini tekrar Sky'ın shaftından aşağı kaydırды, bu sefer hareket daha yumuşaktı. Sky elini Mark'ın kalçasına götürdü, sonra ikisinin arasına kaydırды ve Mark'ın pantolonunun üzerinden ereksiyonunu kavradı. Mark kalçalarını geriye, Sky'ın kavrayışının dışına doğru kaldırdı. "Hayır," dedi, Yumruğunu Sky'ın sikinin etrafında sıkıyordu. Sky homurdandı ve başını yastığa gömdü ama inatçıydı. O uzandı ve parmakları Mark'ın çıkıntısını tekrar buldu. Mark bir iniltiyle Sky'ın sikini bıraktı ve onun yerine bileğini kavradı. Mark'ın bileğini dudaklarına götürdü ve dişlerini oradaki kalın damara doğru sürükleyerek ince deriyi ısırdı. "Hayır dedim."

"Kıyafetlerini çıkar," diye tısladı Sky, sesi uykudan boğuk boğuk çıkıyordu.

"Şşşt," diye susturdu Mark onu, Sky'ın elini kalçasına koydu. Sonra tekrar Sky'ın sikine uzandı, çünkü o

Zaman tükeniyordu. Sert ve hızlı bir şekilde pompaladı. Sky'ın boynunu ve Adem elmasını ısırđı, Sky'ın sert kirli sakalının dudaklarında yarattığı hissi sevdi.

"Markie," diye inledi Sky, ses Mark'ın ağzının altında titreşiyordu. Sky'ın parmakları Mark'ın kalçasına saplandı ve yan tarafına kaydı. Mark da onunla birlikte hareket ederek göğsünü Sky'ın sırtına dayadı. Sonra Sky'ın kıcı Mark'ın leğen kemiğinin kıvrımına sanki orada olması gerekiyormuş gibi kaydı ve Sky vücudunu kavislendirerek Mark'ın ereksiyonuna sürdü. Mark içinden yükselen arzuya karşı gözlerini kapadı. Zamanı yoktu, diye kendi kendine mırıldandı. Vakti yoktu.

"Becerilmek için yalvarıyorsun, değil mi?" dedi ve kalçalarını Sky'ın çıplak kıcına vurarak heyecanla Sadece kelimeleri söyleyerek bile içinden geçiyordu. Cehennem kadar sertti ama buna dayanabilirdi. Şimdilik Sky'ın zevkine odaklanacaktı, çünkü tek vakti buydu.

"Hayır, ama istediğın zaman sikimin üzerine oturabilirsin," dedi Sky kalın bir sesle, ama Mark onun boğazının arkasındaki şehveti duyabiliyordu. Birdenbire Sky'ın daha önce kimsenin üstüne çıkmasına izin verip vermediğini merak etti. Başka birinin Sky'a onun dokunduğı gibi dokunması ya da onun düşündüğü gibi onu becermesi düşüncesi

Onu becermek Mark'ın içinde bir kıskançlık patlamasına neden oldu. O da

Sky'ın sikini sıktı ve sonra elini önce hızlı sonra yavaş bir şekilde aşağı yukarı pompaladı.

"Bir gün seni becereceğim," dedi Mark. "Ve sen bunun her saniyesine bayılacaksın." Sky başını salladı ama dudağını ısırđı ve Mark'ın sözleri karşısında gözlerini kapattı.

"Her santimim senin içinde. Seni dolduruyorum." Mark kendini durduramıyordu, her kelimesinde giderek daha da çaresizleşiyordu. "Sikim içine girdiğinde çok sert boşalacaksın." Sky bir şey yaptı boğuk bir ses çıkardı, tüm vücudu kaskatı kesildi ve parmakları Mark'ın kalçalarına gömüldü.

İki dakika.

"Henüz değil bebeğim, henüz değil," dedi Mark. Sky'ın çilli

omzuna öpücükler kondurdu ve son bir kez sıkarak

Sky'ın aletini serbest bıraktı. Sky sinirli bir homurtu çıkardı ama Mark onu duymazdan geldi. Sky'ı sırt üstü yatırdı ve tek bir akıcı, umutsuz hareketle kafasını. Beş gün daha uzaklara gitmeden önce Sky'ı bir kez daha tatmak istiyordu. Bu kuraklığı atlatabilmesi için son bir şeye daha ihtiyacı vardı. Ağzını Sky'ın tombul kafasının üzerine kapattı,

Dilini üzerinde gezdiriyor, tuzlu ön spermin tadına bakıyordu. Tadı çok güzeldi, çok güzeldi ve Mark onu boğazının arkasına kadar emmekten kendini alıkoyamadı.

Sky seslendi ve Mark ellerini kalçalarından karın kaslarına doğru gezdirip tekrar aşağı indirirken kalçalarını şilteden kaldırdı ve tüyleri diken diken oldu. Mark ellerini salladı

Çenesi ağrısa da inleyerek başını aşağı yukarı hareket ettirdi. Umurunda değildi; tek umursadığı, patlayana kadar Sky'ın sikini yutabildiği kadar yutmaktı. Zamanının kalmadığını biliyordu ama Sky'ın kalçalarının her küçük itişinde bunun önemi giderek azalıyordu. Ve Sky bir elini saçlarına doladığında, etrafındaki dünyanın izini tamamen kaybetti. Önemli olan tek şey Sky'ın nasıl hissettiğiydi, nasıl tattığıydı, nasıl inlediğiydi. Önemli olan tek şey Sky'ın aldığı zevkti. O

Dilini Sky'ın sikinin etrafında döndürdü, her saniyesine bayılıyordu.

"Markie," diye soludu Sky, sonra ürperdi ve kasları sertleşti. Boşalması Mark'ın boğazının arkasına doğru fırladı ve Mark hiç düşünmeden hepsini, her zerresini yuttu. Sertçe emdi, her son damlasını istiyordu. Gökyüzü Sky orgazmının son parçasını da sağarken göğsündeki kaslar gerilerek sırtını tekrar dikleştirdi. Sky'ın sikini bıraktı ve derin bir nefes aldı, sonra tekrar uzunluğunu yaladı, Ulaştığında dilini yarığın üzerinde gezdirdi. Sky'ın kasları gevşedi ve Mark dilini Sky'ın yumuşayan aletinin etrafında döndürürken küçük bir iç çekti. Sonra yukarı doğru hareket ederek karın ve mide bölgelerine ıslak öpücükler kondurdu. Kollarını Sky'ın beline doladı ve ona karşı yerleşti. Hiçbir şey söylemedi. Sky da konuşmadı. Sadece Mark'ın yanağını tekrar tekrar okşadı.

Dışarıda, şehrin sesleri sessiz bir uğultu gibiydi. beyaz gürültü. İçeride, Gökyüzü'nün nefes alışının sabit sesi rahatlatıcı ve tanıdıktı.

Mark gözlerini kapatma hatasını yaptı ve bunun sadece bir an için olacağını söyledi. Ama gözlerini tekrar açtığında odadaki ışığın değiştiğini gördü. Anında sıçıp batırmıştı.

"Kahretsin," diye tısladı Mark, dik oturarak. "Saat kaç?" Sky elini yatağın başucundaki masaya uzattı. telefonunu aradı. Sonra telefonu yüzüne götürdü ve bir gözünü açtı.

"Öğlen," dedi Sky bir anlık tereddütten sonra, sanki Sky'ın gerçeği duymak istemeyeceğini biliyormuş gibi.

"Siktir!" Mark yataktan aşağı kayd. Giysileri artık kırıışmıştı ama bu konuda yapabileceği bir şey yoktu. Kendi kendine, günün birinde bir çanta getirmeye başlayacağını söyledi.

Gömleğinin düğmelerini hızla ilikledi ve çoraplarını bulmak için yere baktı.

"Ne arıyorsun?" Gökyüzü yataktan sordu. Mark ona baktı, ellerini başının arkasında birleştirmiş, kayıtsızca yattığını görünce kızgınlığı arttı.

"Çoraplar," diye ısırdı gömleğinin paçalarını pantolonunun kemerine sokarken.

"Biraz ödünç al. En üst çekmece," diye önerdi Sky, sanki Mark çoraplarını nerede sakladığını bilmiyormuş gibi. Başını sallayarak çekmeceyi açtı ve bir çift kırmızı ve mavi baklava desenli çorap aldı. Mark'ın normalde giydiğinden daha gösterişliydi ama o anda pek de umurunda değildi. Çekmeceyi kapattı ve deri koltuğun kenarına tüneyerek çorapları giydi. Birdenbire neden bu kadar sinirlendiğini bilmiyordu ama sinirlenmişti. Kendine kızmıştı, Sky'a kızmıştı, duruma kızmıştı.

Sky'a bir kez daha bakmadan yatak odasından çıktı ve oturma odasına doğru yürüdü. Kanepenin arkasından takım elbisesinin ceketini aldı ve üzerine geçirdi. Ceplerini yokladı, sanki bir şey unutmuş gibi hissediyordu. Cüzdanı yanındaydı,

ama telefonunun olmadığını fark etti. "Lanet olsun," diye mırıldandı, odadaki yüzeylere baktı - masalar, tezgahlar, kanepenin kolları. Nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

"Hey," dedi Sky arkasından. Kaşlarını çatı, sinirlendi ve dilinde boktan bir yorumla arkasını döndü, ama sonra Sky cebine bir şey sıkıştırdı.

Üzerinde siyah pijama altları vardı ve kalçalarına kadar iniyordu. Saçları dağınıktı ve dudakları dolgun ve şiş görünüyordu. O kadar iyi görünüyordu ki, Mark kızmak için her türlü nedene sahip olduğunu düşünse bile kızgın kalmak zordu. Üç saat önce kapıdan çıkmış olması gerekiyordu ama işte buradaydı. "Telefonun," dedi Sky sessizce. "Yatağın başucundaydı."

Mark dilini dudaklarında gezdirdi, 'teşekkür ederim' deme dürtüsü huysuzluğu tarafından bastırıldı. Gitmesi gerekiyordu ama gitmek istemiyordu. Hafta sonu çok erken bitmişti. Her şeyi berbat etmiş ve sorumluluğundan kaçmıştı. Sevmiyordu İki farklı yöne çekiliyormuş gibi hissetmek. Yine de her zaman böyle olmayacaktı. Bu geçiciydi, tam olarak kontrol edemediği çılgınca bir durumdu. Bir noktada Sky'dan vazgeçmek zorunda kalacaktı. Ve en çıldırtıcı şey de bunun kendisine hatırlatılmasıydı.

Sky uzanıp sol kolunu tuttu ve Mark'ın saatini taktı, Mark'ın bileğine takarken başı konsantrasyonla eğilmişti. Mark onu sessizce izledi ve onu tekrar öpme dürtüsüne direndi. Kendi kendine bunun için zamanı olmadığını söyledi. Saati sabitlemeyi bitirdiğinde Sky, Mark'ın kolunu yanına bıraktı ve sonra koyu renk gözlerini kapayarak ona baktı.

"Kahve ister misin?"

"Vakit yok," dedi Sky başını sallayarak ve kendini kapıya doğru ilerlemeye zorlayarak. "Çok geç kaldım amına koyayım." Kapıda ayakkabılarını giydi ve ceplerini kontrol edip etmediğini hatırlamadan tekrar yokladı. Ceplerinde

anahtarları, telefonu, cüzdanı. Gitmeye hazırdı. Sky oturma odasının eşiğinde duruyordu, kollarını göğsünde kavuşturmuş, yüzü okunmaz haldeydi. Mark bir dakika boyunca sadece ona bakabildi, gitmesi gerektiğini biliyordu ama tam olarak nasıl yapılacağını bilerek. Bu nedense diğer zamanlardan farklıydı. Farklı hissettiriyordu. "Gitmem gerek," dedi. başka ne söyleyeceğimi bilemiyorum.

"Öyleyse git," dedi Sky. Mark döndü ve elini kapı koluna koydu. Ama sonra dönüp Sky'ın tekrar düşünmesine fırsat vermeden ona doğru yürüdü. Ellerini Sky'ın boxer'ının bel bandından geçirip kaburgalarına kadar uzattı ve onu kendine doğru çekti. Gökyüzü Hemen tepki verdi, yüzünün iki yanını tuttu ve onu sertçe öptü. Mark ona doğru inleyerek hayal kırıklığını dışa vurdu. Parmaklarını Sky'ın sırtına geçirirken Sky alt dudağını ısırdı ve sonra dilini ağzına soktu. Öpüşme sadece birkaç saniye sürdü ama mümkün olan en iyi şekilde sonsuza dek sürmüş gibi hissettirdi. Sky nefes almak için geri çekildiğinde, Mark onaylamaz bir şekilde inledi, henüz bitirmek istemiyordu. Ama bitmişti ve gitmesi gerekiyordu. "Ara beni," dedi Sky alnını Mark'inkine dayayıp gözlerinin içine bakarak.

"Eğer ararsam, cevap verir misin?" Mark hafifçe karşılık verdi, dudaklarının arasından serseri bir gülümseme geçtiğini hissetti. Sky'la birlikteyken yıllardır hiç olmadığı kadar çok gülümsediğini fark etti.

"Belki," dedi Sky, karşılığında gülümsemeden.

"Muhtemelen." "Tamam," dedi Mark, bir adım geri çekilerek. Elindekini bıraktı

Sky'a dokunmamak için kendini zor tutsa da ellerini iki yanına götürdü. Sonra dönüp kapıya yöneldi ve arkasına bakmasına izin vermedi. Düşüncesi Sky'ı yatak odasına geri itmek ve tüm kıyafetlerini tekrar çıkarmak çok cazipti. Bu yüzden kapıyı açtı ve bir kez daha bakmadan çıktı çünkü zayıftı, aptalın tekiydi ve annesine nedenini açıklaması gerekiyordu Bir Pazar günü Tanrı'ya şükretmek için sabahın köründe

kalkmayı ihmal etmişti. Hayatına ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. O

haftanın sonunda her şeye değecek o bir buçuk günü bekleyerek beş gün geçirdim.

Çılgıncaydı ve devam edemezdi.

Ama bunu nasıl sonlandıracağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Bırak gitsin, dedi Sky kendi

kendine.

Kapı Mark'ın arkasından tıkırdayarak kapanırken vücudu garip bir şekilde uyuşmuştu. Sevgilisi haftalık kaçışını yapmış, normal hayatına geri dönmüştü. Başka biri olsa Sky yeniden yalnız kalmanın, dairesinin kendisine kalmasının rahatlığını hissederdi. Ama Mark başka biri değildi.

Mark Mark'tı ve kapının arkasına bakarken Sky, Cuma gecesi yatıya kalmalarının artık tatmin edici olmadığını fark etti. Normalde, akıllara durgunluk veren bir oral seksle uyanmak güne süper bir başlangıç olurdu ama Mark'la durum farklıydı. Mark sadece ateşli bir vücut ve ıslak bir kadın değildi,

değiştirilebilir ağız. Mark'la birlikte, aslında ağza bağlı bir adam istiyordu. O adamın her gece yatağında, her sabah dairesinde ve her zaman yanında olmasını istiyordu.

Bu biraz rahatsız ediciydi.

Chatworth'ten mezun olduğundan beri geçen onca yıl boyunca bir şeyin peşinden koşmuştu. Erkeklerle birlikte olduğunda, belirli, özel bir duygunun peşindeydi - o kaşıntının,

Onu gördüğünde göğsündeki taşma hissi ya da sadece bir dokunuş ya da bir öpücükle aletinin taş gibi sertleşmesi. Bazen yakın bir şeyler buluyordu, ama gün ışığında o şey kayboluyordu. Hiçbir zaman birlikte olduğu ilk erkekle olduğu kadar uzun sürmemişti. Kendine karşı dürüst olsaydı, Mark Choi'yle yaşadıklarının peşinden koşardı ve muhtemelen her zaman da koşacaktı. Çalıntı öpücükler ve yasak

Sevişmek, gece geç saatlere kadar sohbet etmek ve kahkaha atmak, sahip oldukları tek şeydi ama yine de

Başka biriyle başka bir şey. Bu aptalcaydı ve

ama kendine engel olamıyordu. Mark'ın hayatına geri dönmesine izin vermenin büyük bir hata olacağını oteldeki ilk geceden beri biliyordu. Ve aylar sonra hâlâ pişmanlık duyuyordu.

"Aptal," diye mırıldandı kendi kendine televizyonun kumandasını kapıp düz ekranı açarken. Artık yine yalnız olduğu için daire çok sessizdi. Kablolu yayında oynayan bir Stallone filmi bulana kadar kanallar arasında gezindi. Ama televizyonda eski aksiyon filmlerini izlemek bile çünkü onları yalnız izlemektense Mark'la birlikte izlemeyi tercih ediyordu. Stallone makinesine boş boş bakarken-ormanda bir grup adamı vururken tek düşünebildiği Mark'tı. Her şey çok boktandı. Özellikle de Mark Choi, Dünya'da onun ölümüne sebep olan tek kişi olduğu için.

en çok acı. Başka bir kırık kalp onun ilgileneceği bir şey değildi. Özellikle de ilkinden sonra hâlâ tam olarak iyileşemediği için. Bunu uzun süre inkar etmişti.

Ama gerçek gözlerinin önündeydi ve kendini kandırmakla ilgilenmiyordu. Ekrana bakarken göğsünde bir şey hissetti. Tam olarak acı değildi ama tamamen rahat da değildi.

Kendine gelmesi gerekiyordu.

Kendini hareket etmeye, mutfağa gidip kahve yapmaya zorladı. Her zamanki sabah rutinine geri dönmesi ve yapacak bir şeylere ihtiyacı vardı, yoksa çok fazla düşünmeye başlayacaktı. Çok fazla düşünmek başka bir şeydi.

kesinlikle yapmak istemiyordu. Mark'la yaşadığı şeyin kötü bir fikir olduğunu kesinlikle biliyordu. Ama bundan daha derinlere inmeye başlarsa, ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

ortaya çıkaracaktı. Ve bilmek istemiyordu.

Kahve cezveye damlarken, bir gece öncesinden kalan eşyaları toplamakla meşgul oldu. İki tanesini topladı. şarap kadehleri, boş bir Pinot Noir şişesi ve boş Çin kapları. sehpa. Bulaşıkları çabucak yıkadı, iki bardak, iki tabak ve bir tabak da bulaşık makinesine koymaya zahmet etmedi.

kirli iki çatal. Sonra kendine bir fincan kahve içti ve tezgâha yaslanarak iPad'indeki NY Times'ı okumaya odaklanmaya çalıştı.

Başarısız oldu.

Suriye'deki bitmek bilmeyen çatışmalarla ilgili bir makalenin yarısına gelmişken zihni çoktan dağılmıştı. Yatak odasına doğru bakarken televizyonda silah sesleri duyuldu ve mutfaktaki açısından yatağı bir an için görebildi. O yapabilirdi

Karışmış çarşafı, ezik yastıkları görebiliyordu. Gözlerini kapatırsa, Mark'ın ağzını hâlâ üzerinde hissedebiliyordu. Hâlâ kulağında Mark'ın müstehcen sözlerini duyabiliyordu.

"Becerilmek için yalvarıyorsun," demişti. Bu aceleci ve sert sözler Sky'ı itiraf etmek istemediği kadar tahrik etmişti. Sky'ın elleri onun üzerinde emin ve istikrarlıydı, onu bir profesyonel gibi orgazma götürüyordu. Gerçi Mark bunu çok kolaylaştırmıştı. O kadar seksiydi ki Sky'ı azdırmak için neredeyse hiçbir şey yapmasına gerek kalmıyordu. Bir gülümseme, bir bakış ya da basit bir hareket bile Sky'ı harekete geçirebiliyordu. Sky'ı bu kadar iyi tanınması korkutucuydu.

Sky'ın vücudu, yatakta yapılması ve söylenmesi gereken tüm doğru şeyleri nasıl da biliyordu. Sky her zaman hükmetmeyi, istediğini almayı ve sevgilisinin zevkine odaklanmayı tercih etmişti, çünkü bu şekilde onun için daha az risk vardı.

Ama Mark'ın umurunda değildi.

Başka biri olsa, Sky onu değiştirmeye çalıştıklarında yüzlerine gülebilirdi. Ama Mark'la değil. Mark söz konusu olduğunda Sky tek bir role sıkı sıkıya bağlı kalmakla ilgilenmiyordu,

Görünüşe göre. Mark'ın dudaklarından dökülen bu sözlerin içinde bir şalteri indirmesi onu şaşırtmıştı. Daha önce hiç birinin sikinin ucunda olmak ilgisini çekmemişti ama birdenbire, göz açıp kapayıncaya kadar, Mark için kurallarını esnetmeye razı olmuştu. Mark'ı içine almanın, başka hiç kimseye vermediği tek şeyi ondan almanın nasıl bir his olduğunu bilmek istiyordu.

Kurallarını ilk kez esnetmiyordu ya da Mark için konfor alanının dışına çıkmıştı. Tabii ki, Mark'ın

kendi rahatlık alanını asla keşfetmeyeceğini garanti edemezdi.

Koreli sevimli çocuk onu buna zorlamadıysa cinsellik, ama spekülasyon yapmak anlamsızdı. Mark hayatına bir yıkım topu gibi girmiş, zihninde ördüğü tüm duvarları tamamen yıkmış ve onu bir

Doldurulmayı bekleyen bir boşluk. Ve Mark içine girip boşluğu doldurmaktan, ruhunun derinliklerine gömülmekten ve her şeyi mahvetmekten mutlu.

İronikti elbette. Sky'ın hayatını milyonlarca yönden değiştirmişti ama Mark onun için her zaman planlanmış olan hayata inatla saplanıp kalmayı tercih etmişti. En çok En sinir bozucu şey de Sky'ın bunun için onu suçlayamamasıydı, en azından tamamen suçlayamıyordu. Mark'a hayatta kötü bir el dağıtılmıştı. Kardeşinin ölümü onun için her şeyi değiştirmişti. Bunu Mark'la hiç konuşmamış olsa da Sky bunun onu nasıl değiştirdiğini biliyordu. Bunu kendi gözleriyle görmüştü. Mark'ın

Değişim kelimenin tam anlamıyla bir gecede gerçekleşmişti. Mark, Sky'ın gülümseyen, arkadaş canlısı, yaramaz en iyi arkadaşından, onun zar zor tanıdığı, üzgün, kızgın, soğuk, sert bir üst dudağa dönüşmüştü.

Sky yaşadığı şoku hâlâ atlatamamıştı ve Mark'ın da atlatamadığından emindi.

Yatak odasına bakıp asla elde edemeyeceğini bildiği bir şeyi dilerken kendi kendine "Boku yedim," diye mırıldandı. Kimsenin aptalı olmak istemiyordu. Her ikisinin de iyiliği için buna bir son vermesi gerektiğini biliyordu. Ama o nasıl olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Taksi yolculuğu sessizdi.

Mark, taksi annesinin kilisesine doğru yol alırken pencereden apartmanların ve kasaba evlerinin geçip gidişini izledi. Şiddetli bir baş ağrısı vardı ve duş almamıştı. Sky'ın kokusu her tarafını sarmıştı. En hafif tabiriyle dikkat dağıtıcıydı. Geçirdiği gecedten sonra bir saat boyunca kilisenin sert sıralarında oturmayı da pek istemiyordu. Dizlerinin üzerine çökmesi gerektiğini biliyordu.

ve yaptığı tüm pisliklerden arınmak için dua ediyordu ama af dilemekle ilgilenmiyordu. Daha çok tavsiye istemekle ilgileniyordu ama biliyordu ki hiçbir cevap olmayacaktı. Gerçek şu ki, hiçbir 'doğru' cevap yoktu, ruhunu rahatlatacak hiçbir cevap yoktu. Kendi içindeki bir şeyi yok etmeden içinden çıkamayacağı bir durumdaydı. Tanrı bu konuda yardımcı olamazdı.

"Şu çoraplar," dedi annesi sessizliği bozarak ve düşüncelerini bölerek. Mükemmel manikürlü tırnağıyla ayak bileğini işaret etti, parmaklarındaki yüzükler parlıyordu. Bonita Choi her zamanki gibi bir milyon dolar gibi görünüyordu. Kilise için her zaman şık giyinirdi ve bugün de bir istisna değildi. Uçuk pembe özel dikim bir ceket giymişti ve boynu ile elleri mücevherlerle doluydu. Görüldüğü kadar pahalı kokuyordu ve saçları ensesinde mükemmel bir şekilde toplanmıştı. Şehirdeki en seçkin Katolik kiliselerinden birine gidiyorlardı ve her Pazar günü kiliseye gitmek bir olaydı; Mark bu gerçeği biraz komik buluyordu. Nasıl

Bir kilise dışlayıcı olabilir miydi? Ama bu mizahi ikilem şüphesiz annesinin gözünden kaçmayacaktı, bu yüzden her zaman olduğu gibi bunu da kendine sakladı.

Yine de onu böyle gördüğü için mutluydu. Yeniden iyiydi ve onu çıldırtıyor olsa da Karanlık bir odada yatan dilsiz, depresif bir çuvaldansa, kışında bir sopa varmış gibi yanına tünemiş annesini tercih etti. Babasının ölümünden sonra haftalarca odasından çıkmamıştı. Ve Alex'in ölümünden sonra... şey, bunu düşünmek istemiyordu. O günler hepsi için karanlık günlerdi. Kiliseye giderken annesiyle havasız bir takside sessizce oturmaktan daha kötü, çok daha kötü olabilirdi. Ne kadar küçük ve tatminsiz olursa olsun, bu konuda biraz rahatlaması gerektiğini düşündü. Sonunda normale dönmüşlerdi ve gerçekten isteyebileceği tek şeyin bu olduğunu düşündü.

"Ne?" dedi, kızın neden bahsettiğini bilmiyormuş gibi davranarak.

"O çoraplar," diye tekrarladı parmağını sallayarak. "Onlar senin çorapların değil."

"Onlar yeni," dedi küçümseyerek. Annesi gözlerini kıstı ama sonra yüzünü tekrar pencereye çevirerek konuyu kapatır gibi yaptı. Yapmalıydı çorapları fark edeceğini biliyordu. Tamamen siyah giymiyordu; elbette şüphelenecekti. Oğlunun görünüşündeki uyumsuzlukları fark etmek her zaman öncelikler listesinde üst sıralarda yer almıştı.

"İkinci ayine gitmeyi sevmiyorum," diyerek sessizliği tekrar bozdu. "Bunu biliyorsun."

"Uyuyakalmışım," dedi Mark, evine üç saat geç gittiğinde ona söylediği şeyi tekrarlayarak. Belli ki bu konuda hâlâ kızgındı ama Mark buna şaşırmamıştı. Bu işin peşini bıraksa daha çok şaşıracaktı ama yine de umutlu olacaktı.

"Neden? Geç mi çıktın?" diye sordu, gözlerini hâlâ pencereden ayırmadan, sanki onun cevabını daha az umursuyormuş gibi. Yine de onu kandırmıyordu; şüpheleniyordu. Bu onun kendi hatasıydı. O sabah iki hata yapmıştı: Geç kalmak ve Sky'ın baklava desenli çoraplarını giymek. Rutinlerini bozan oydu ve şimdi kesinlikle o değildi. unutmamasına izin vermeyeceğim.

"Alarmım çalmadı," diye teklif etti, kayıtsızca.

"Hmm," diye mırıldandı ellerini önünde dizlerinin üzerine koyarak. "Umarım bu bir alışkanlık haline gelmez." Mark cevap vermedi, sadece dışarıdan geçen binalara odaklandı. "Bu hafta Jisoo ile konuştun mu?" diye sordu, vazgeçmeden.

Mark dürüstçe, "Çarşamba günü onu aradım," diye cevap verdi. "Ailesi nasıl?"

"İyi olduklarını varsayıyorum."

"Peki ya o? O iyi mi?" "Onun da iyi olduğunu varsayıyorum."

Annesi bir şeyler planlıyormuş gibi başını sertçe sallayarak, "Onu gelecek Cuma yine yemeğe davet et," dedi. "Rezervasyon yaptıracağım." Mark dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi, çok fazla tepki vermek istemiyordu. Kadın zaten şüpheleniyordu, ona daha fazla cephane vermek istemiyordu.

"Cuma olmaz," dedi. "Peki ya önümüzdeki Pazar?"

"Annenle sadece Pazar günleri vakit geçirebilir misin? Pazar günleri mi?" diye sordu, nefesinin altında hafifçe tıslayarak. "Cuma gününün nesi var?"

"Cuma günleri spor salonunda yüzüyorum," dedi, kadının itiraz etmeye zahmet etmeyeceği hızlı bir yalan uydurarak.

"İşten sonra mı?"

"Evet, işten sonra." Parmaklarını sabırsızlıkla aralarındaki koltuğa vurdu. "Programımı kontrol edip sana geri döneceğim."

"Hmm," diye mırıldandı. Sonra elini onun elinin üzerine bıraktı, parmaklarını hafifçe ve kısa bir süre sıktı. "I Annene zaman ayırdığın için minnettarım." Elini okşadı ve sonra dokunuşunu geri çekti. "Ben de Jisoo'yu daha yakından tanımak istiyorum. Ondan hoşlanıyorum ve onunla vakit geçirmeyi seviyorum."

"Onu sen seçtin. Onu yeterince sevdiğini söyleyebilirim," dedi Mark, annesine bakarak, yüzündeki gülümsemenin içindeki kabarcıklar serbest kaldı. Gülümsemek zorundaydı yoksa çıldıracaktı. Bütün bu durum o kadar gülünçtü ki, neredeyse gülmek zorunda kalacaktı. Annesi ona döndü Ona bakmak için yüzünü çevirdi, gülümsemesini görünce gözleri biraz yumuşadı. İç çekti ve başını salladı.

Bir süre sonra "Gelecek Pazar o zaman," dedi. Adam başını salladı

ve sonra ikisi de kendi pencerelerine geri döndüler. Kalan blokları sessizce kiliseye doğru sürdüler.

Sonra taksinin parasını ödedi ve annesinin arka koltuktan inmesine yardım etti. Kadın kolunu adamın dirseğinin kıvrımından geçirdi ve adam onu merdivenlerden çıkarıp devasa kireçtaşı binaya soktu, tanıdık org müziği girişlerini rahatsız edici bir şekilde serenat yapıyordu. Sadece başka bir Pazar günü, başka bir ayindi,

ve otomatik pilottaydı. Onlara ön tarafa yakın ama onun tercih ettiği gibi sıranın sonunda bir yer buldu. Kadın kıpırdanırken, çantasını yere koyarken ve kalabalığın içinde bulunduğu arkadaşlarına gizlice el sallarken yanına oturdu.

O sadece bir yer tutucu olarak oradaydı, babasının dublörü olarak. O da bunu biliyordu. Annesine bakmak için şehre geri döndüğünden beri, iki yıldır böyle olmuştu. Annesini ne kadar sevse de, bu durum çok can sıkıcıydı ve bundan nefret ediyordu. Sky hayatına yeniden girdiğinden beri

daha da çok içerledi. Kendisini Sky'ın sıcak yatağından çıkmaya zorlamaktan ve kışını bu soğuk yere sürüklemekten nefret ediyordu. İçinde sıkışıp kaldığı rutinden nefret ediyordu. Her şey yoluna girdiğinde tekrar Los Angeles'a taşınacaktı. New York hiçbir zaman evi olmamıştı. Orada geçirdiği süre uzadıkça, yavaş yavaş delirdiğini hissediyordu.

Törenin gereklerini yerine getirdi, ayakta durması gereken yerde ayakta durdu, oturması gereken yerde oturdu. oturması gerekiyordu, yüzünün buruşmasını minimumda tutmaya çalışıyordu. Sky bir gece önce onu acımasızca sikmişti ve ne zaman ayağa kalkıp tekrar otursa bunu hatırlıyordu. Adam kelimenin tam anlamıyla unutulması zor biriydi.

Kutsal kitabın sözlerine odaklanmaya çalıştı ama bir süre sonra vazgeçti. Annesinin dinine, gençliğinin dinine saygı duymadığından değildi ama içinde bir tutku uyandırmış gibi davrandı. Sadece beyaz bir gürültüden ibaretti. Kutsal kitaplardaki tüm aşk konuşmalarının içi boştu. Gerçek aşk kilise duvarlarının dışındaydı.

İnsanlar, sokaklar, şehrin uğultusu.

Sky'ın yatağına geri dönmüştü.

Bir ilahinin ortasında, bir esnemeyi bastırmak için boşuna çabalayarak omuzlarını yuvarladı. Bir elini ağzına götürdü.

Elinden geldiğince saklamaya çalıştı ama annesinin keskin dirseği yine de böğrüne çarptı, sanki yeniden bir çocukmuş gibi, sanki

toplum içinde nasıl davranması gerektiğinin hatırlatılmasına

ihtiyacı vardı. Sessiz bir kahkaha attı ve esnemesini kesti.
İşte o zaman gördü

İki sıra yukarıda ve birkaç aralık ötedeki adam. Uzun boylu ve siyah saçlıydı, lacivert bir blazer ceket giymişti ve altında çizgili bir Brooks Brother's oxford vardı. Arkasına bakıyordu.

omzunun üzerinden, gözleri Mark'ın üzerindeydi. Mark'ın gözleri onunkileri yakaladığında, adam hızla başka tarafa baktı. Mark adamın sağ tarafına baktı, yanında bir kadın ve iki siyah saçlı çocuk vardı. Mükemmel tiki çekirdek aile. Mark adamın sırtına baktı ve onun bir şey yapıp yapmadığını görmek için bekledi.

tekrar bakacaktı. Brooks Brothers bir kez daha baktı ve bu kez Mark'ın ona baktığını görünce hemen gözlerini kaçırmadı.

Her zaman böyle başlardı. Gizli, kaçamak bakışlar, uzun süren, müstehcen bakışlara dönüşürdü. Mark bunu biliyordu. Alışkanlıktan dolayı bir an için oyunu oynadı. Buna geri dönmek kolaydı. Çok fazla erkekle birlikte olmamıştı ama olduğunda da genellikle böyle başlardı. Ama şimdi durum farklıydı. O müsait değildi, Brooks Brothers da öyle. Sadece kendilerini kandırıyorlardı.

Mark uzaklara baktı ve gözlerini önündeki sıranın oyulmuş arka kısmına dikti.

Tekrar bakmaya zahmet etmedi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: **kimse suçlanamaz** **(erkek olun)**

Son Yıl Chatworth
Akademisi Ekim

Sky etrafındaki fısıldaşan çocuklara dikkat etmiyordu. Aklı başka bir yerdeydi, kafasının içinde kaybolmuştu. Fantezi. Yine New York'taki çatı katının hayalini kuruyordu. Dünden beri bunu düşünüyordu, Mark'ın banyoda onu şaşırttı. Ters giden bir şeyler vardı. Bu kesin olarak bildiği bir şeydi. Ama bildiği bir başka şey de bir yıldan kısa bir süre içinde okulu bitirecek olmalarıydı. Birkaç ay daha dayanabilirlerse ne isterlerse yapabilirlerdi. Ne isterlerse olabilirlerdi. İstedikleri kişiyle birlikte olabilirlerdi.

Sky söz konusu olduğunda, Mark'la birlikte olmak istiyordu.

Özellikle de şimdi. Bir sonraki ders Mark'ı gördüğünde ona söyleyecekti. Her şeyi yoluna koyacağını bilmesini sağlayacaktı. Defterinin üzerine eğildi ve ne söyleyeceğini bilmeden ya da bir şey planlamadan hızlıca bir not karaladı. Ona kolayca bir not verebilirdi, diye düşündü Sky. Kimse görmeden.

Markie,
Bu sabah ilk dersten önce seni görmedim. Kaçırdım.
yo

Kalemi kelimenin üzerinde durdu ve başını sallayarak cümleyi karaladı. Kulağa aptalca gelmeden nasıl söyleyeceğini bilmiyordu. Ne söylemek istediğini bile tam olarak bilmiyordu. Bu tür şeylerde iyi değildi. Harekette daha iyiydi, dokunmak, öpmek ve Mark'ı gülümsetmek. Sınıfın ortasında Mark'tan gelecek bir gülümseme farkı yaratacak tek şey olabilirdi. Daha sonra konuşabilirlerdi ve Mark'ı sorunun ne olduğunu söylemeye zorlardı.

O zaman daha iyisini yapardı.

"Hey," diye tıslayan bir ses konsantrasyonunu bozdu. "Choi'ye olanları duydun mu?" Sky'ın kulakları dikildi ve yüzünü sese doğru çevirdi.

"Dostum, duydum," diye fısıldadı başka bir ses. "Berbat bir durum."

"Bu doğru değil, tamamen saçmalık," diye üçüncü bir ses yükseldi. "Eğer ölmüş olsaydı, birisi duyuru."

"Bu bir intihardı. Ailesi muhtemelen bunu örtbas etmek istiyor," diye cevap verdi ikinci ses.

"Ama yine de bir şeyler söyleyeceklerdi," dedi üçüncü ses.

"Sen neden bahsediyorsun be?" Sky koltuğunda dönerek ve sesini alçaltma zahmetine girmeden konuştu.

"Şşşt," diye tısladı biri yakınlardan. Ne de olsa kütüphanedeydiler ama kimse ders çalışmayı umursuyor gibi görünmüyordu. Gökyüzü etrafına ve diğer herkese baktı fısıldıyor gibiydi. Bir panik dalgasının göğsüne çarptığını hissetti. Bir şeyler oluyordu. Kesinlikle bir şeyler oluyordu ama ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. İlk sesin sahibi, Lance adında çil yüzlü bir kızıl, ona sessiz olmasını işaret etti. Lance açıklamak için eğilene kadar Sky ona kaşlarını çattı.

"Choi intihar etti," dedi Lance. Gözleri ıslı ıslıldı ve heyecanlıydı, sanki böyle bir haberi yaymak onun için eğlenceliydi.

"Ağızına bir silah dayadı. Kendini başından vurdu. Her yerde kan ve beyin var."

Sky'ın adını hatırlayamadığı bir başka çocuk, "Kendini vurmadı," diye atıldı. "Kendini dolaba astı."

"Saçmalıyorsun," diye fısıldadı Sky, çünkü sesinin geri kalanını bulamıyordu.

"Şaka değil kardeşim," dedi Lance. "Herkes bunun hakkında konuşuyor." "Henüz bir duyuru yapmadılar," dedi Josh.

Futbol takımında oynayan koyu tenli çocuk Gilbert masanın karşısından konuştu.

"Duyuru yapmalarına gerek yok," dedi Lance gözlerini devirerek. "Herkes zaten biliyor." Sky daha fazla dinleyemedi. Ayağa kalktı ve kitaplarını kaptığı gibi sırt çantasına tikiştirdi.

"Bay Reiss, nereye gidiyorsunuz?" diye sordu çalışma salonu gözcüsü. Sky cevap verme zahmetine girmede. Zaten kelimeler kulaklarına boğuk geliyordu. Her şey o kadar inanılmazdı ki, bunu kabullenemiyordu. Mark'ın... hayır, onu daha dün görmüştü. Onu o sabah görmemişti ama bir saatten az bir süre sonra görecekti. "Bay Reiss!" diye seslendi koridor görevlisi ama görmezden geldi. Büyük meşe kapıyı iterek açtı ve nereye gittiğinden emin olmadan ama gerçeği öğrenmesi gerektiğini bilerek kütüphaneden aceleyle çıktı.

Kendini toparlamak için zorladı. Mark'ın o anda nerede olduğunu hatırlamaya çalışarak zihnini taradı. Bir anda aklına geldi. Mark o dönem ikinci kattaki fizik dersindeydi. Yeni bir amaç duygusuyla aceleyle merdiven boşluğuna gitti ve koşarak merdivenleri çıktı. Etrafta bir monitör aradı ve sonra 250 numaralı odaya doğru ilerledi.

Kapı kapalıydı, bu yüzden kenara çekilip pencereden içeri baktı ve mümkün olduğunca kendini göstermemeye çalıştı. Odanın arka köşesine doğru baktı.

Mark'ın oturduğu pencerenin yanında. Biraz karıştırmak zorunda kaldı.

Sınıfın önünde oturan çocukların arkasını görebiliyordu ama sonunda Mark'ın sırasını görebildi.

Masa boştu.

Sky bir an için nefes alamadı. Çantasını yere bıraktı ve kendi etrafında dönerek sırtını duvara çarptı. Sarsıntıyı hissetmedi bile. Kendi kendine bunun doğru olmadığını söyledi. Mark gittiğinde hayatın devam etmesine imkân yoktu. Mark nasıl böyle bir şey yapabilirdi?

Bu mu? Dün tuhaftı ama yine de çoğunlukla kendindeydi. Sky kafasının arkasını duvara vurarak herhangi bir işareti kaçırıp kaçırmadığını düşünmeye çalıştı. Aletinin bir şeylerin yanlış gittiğine dair sezgilerini gölgelemesine izin vermişti. Gözlerini sımsıkı kapadı ve kendine korkmamasını söyledi. Tek bildiği, Mark'ın banyoda olabileceğiydi. Hemşire odasında olabilirdi. Kelimenin tam anlamıyla her yerde olabilirdi.

Yine de Sky bir şekilde bunun doğru olmadığını biliyordu.

Kendini hareket etmeye zorlayarak aşağıya, ön ofise doğru yöneldi. Kimsenin ona gerçek bir cevap verip vermeyeceğini bilmiyordu ama denemek zorundaydı. Tüm o korkunç düşüncelerin beynine hücum etmesini engellemek için yapabileceği tek şey buydu. Mantıklı gelmese de çocukların kütüphanede söyledikleri aklından çıkmıyordu. Mark okul arazisindeydi - silahı nereden bulabilirdi ki? Eğer kendini dolabında asmış olsaydı, okulda polisler ve ambulanslar olurdu. Değil mi? Tüm senaryoları gözden geçirdi.

ofise ulaşması için geçen beş dakika içinde mümkün oldu, ancak hiçbirisi mutlu sonla bitmedi.

"Yardımcı olabilir miyim?" dedi yuvarlak yüzlü ve gözlüklü kadın, büyük masanın arkasından. Adı Bayan Daniels'dı. O Chatworth'ta öğrenci olduğu sürece resepsiyonda çalışmıştı. Tahminine göre altmış yaşlarındaydı, Sert bir rüzgâr onu devirecekmiş gibi görünüyordu. Çerçevelerinin kenarından ona şüpheyle baktı, muhtemelen neden sınıfta olmadığını merak ediyordu.

"Mark Choi," demeyi başardı Sky. İsmi duyunca gözleri irileşti ve kalbi göğsünde yeniden çarpmaya başladı. İşte orada

kesinlikle çok yanlış bir şeyler vardı. Sertçe yutkundu ve tekrar başladı. "Mark Choi. Bugün onu sınıfta görmedim. Hasta mı?"

"Şu anda derste olman gerekmiyor muydu?" diye sordu, onun sorusunu tamamen geçiştirerek. Bilgisayarının başında öne doğru eğilmiş, kaşlarını çatmıştı. Poker suratını korumaya çalıştı ama adam buna kanmadı. Kızın gözlerinden ciddi bir şey olduğunu anlamıştı. Kesinlikle bir şey vardı

Mark'ın başına geldi. Sanki dünya onun etrafında yavaşlarken duruyormuş gibi hissediyordu.

"Ona ne oldu?" Sky bastırdı, çünkü bilmek zorundaydı.

"Bu bilgiyi vermeye iznim yok," dedi yumuşak ama kararlı bir şekilde. "Sınıfına geri dönmelisin." Sky başını iki yana salladı. Mark'ın nerede olduğunu bilmeden sınıfa dönmeyi hayal bile edemiyordu. Cevapları almak zorundaydı.

"Herkes konuşuyor," dedi, ellerini masasına bastırarak, çünkü onlarla başka ne yapacağını bilmiyordu. "Çılgınca şeyler söylüyorlar." Pembe dudaklarını birbirine bastırdı ama cevap vermedi. "Lütfen," dediğini duydu Sky, çünkü çaresizdi ve başka ne yapacağını bilmiyordu. "O benim en iyi arkadaşım." İçini çekti ve ellerini birbirine kenetledi. Daha fazla zorlaması gerektiğini biliyordu, yoksa istediğini elde edemeyecekti. "Onun için endişeleniyorum," dedi. "Lütfen."

"Dinle," dedi. "Bu seni ilgilendirmez ve bunu sana söylemeye hakkım yok."

"Ama-" Sky tekrar söze başladı ama parmağını kaldırarak sözünü kesti.

"Mark Choi dün akşam okuldan alındı," dedi yumuşak bir sesle. "Aile içinde bir ölüm oldu. Bunu size söyleyecek kadar nazik olduğum için, bunu kendinize saklamanızı ve onların mahremiyetine saygı göstermenizi bekliyorum."

"Hangi aile üyesi? Ne oldu?" diye patladı, henüz tam olarak inanmamıştı. Son yirmi dakikadır,

Mark'ın ölmüş olmasından korkuyordu. Ve şimdi yanlış alarm gibi görünüyordu. Henüz buna inanmasına izin veremezdi.

"Söyleyeceklerim bu kadar," diye yanıtladı kararlılıkla, ve ondan alacağı her şeyi aldığını biliyordu. "Scoot. Git hadi. Sınıfına geri dön." Sky'ın hâlâ milyonlarca sorusu vardı ama başını salladı ve dönüp ofisten çıktı. Ama sınıfa geri dönmedi. Yan kapıdan çıktı ve uzun yoldan yatakhaneye gitti. Mark temize çıkmış olabilirdi ama Sky'ın bir şey öğrenmeden sınıfa dönmesine imkân yoktu. tüm hikayeyi bilmek.

Kapısını arkasından kapattı ve çantasını yatağın üzerine attı. Masa sandalyesine oturdu. Masasını açtı. ve ellerini klavyenin üzerine koydu. Ne arayacağından tam olarak emin değildi. Ama Mark'ın ailesini tanıyordu. Connecticut'ta, Stanford'un dışında yaşıyordu. Eve hiç gitmemiş ya da Mark'ın ailesiyle tanışmamıştı ama Mark'ın kasabanın adından bahsetti. Beynini zorladı, düşünmeye çalışıyorum. Su... su gibi bir şey. Waterborough. Bunu yazdı ve hiçbir şey bulamadı. Waterbridge, belki? Belki de Waterbridge?

Choi soyadıyla birlikte yazdım ve sonunda bir eşleşme buldum. O günün erken saatlerinden küçük bir haber.

21 yaşındaki Yale öğrencisi Alexander Choi. Ailesinin evinde tepkisiz bulundu.

Hastaneye götürüldü.

Sekiz saat sonra öldüğü açıklandı.

Sky kelimeleri bir anlam ifade edene kadar tekrar tekrar okudu.

Alexander Choi'yi tanıyordu - daha doğrusu onu biliyordu. Alexander Choi Chatworth'a gitmişti. Son senesinde öğrenci konseyi başkanıydı. Sky onu hayal meyal hatırlıyordu ama Sky o yıl sadece birinci sınıftaydı. Bu, Mark'ın oda arkadaşı olmasından çok önceydi. O zamanlar Choi kardeşleri hiç tanıımıyordu. Dizüstü bilgisayarının ekranına baktı, uzun bir süre donup kalmıştı. bilgi onun içinden geçti.

Mark yaşıyordu ama ağabeyi ölmüştü.

Sky başını ellerinin arasına alıp gözlerini kapattı ve sonunda nefes alabildi. Sky şüphesiz rahatlamıştı ama rahatladığı için kendini suçlu da hissediyordu. Bu rahatlama çabucak

yerini aciliyet hissine bıraktı. Mark dördüncü kattaki tuvalette Sky'la karşılaştığında kardeşinden haberdar olmalıydı. Belki o zaman durumun ne kadar ciddi olduğunu fark etmemişti. Belki de gerçekte ne olduğunu bilmiyordu. Sky'ın hiçbir fikri yoktu ve bunun bir önemi de yoktu.

Önemli olan Mark'ın acı çekiyor olmasıydı. Mark acı çekiyordu. Mark'ın ona ihtiyacı vardı. Mark için her şeyi yapacağına çoktan karar vermişti. İşleri onun için daha iyi hale getirmek için her şeyi yapardı. Yani başka seçeneği yoktu. Muhtemelen uzaklaştırma alacaktı ama umurunda değildi. Yapılacak tek bir şey vardı. Sky ona gitmek zorundaydı. Nasıl olacağı ve bu süreçte ona ne olacağı umurunda değildi. Sadece ne yapması gerektiğini biliyordu.

Bu yüzden bir erkek olacak ve bunu yapacaktı.

Günümüz
New York
Şehri
Ağustos

Sky e-postaya baktı, satırları tekrar tekrar okudu, ama sadece daha da sinirlendi her geçişte. "Ne oluyor Markie?" diye mırıldandı kendi kendine, her ne kadar ofisinde yalnız olsa ve Mark Aslında her neredeyse onu duyabiliyordum. O geleceğini bilmeliydi ve bir bakıma biliyordu da. Sadece bu kadar erken beklemiyordu. Belki bir ya da iki ay sonra, hazırlanmak için zamanı olduğunda. Ama çoktan oluyordu ve bu konuda yapacak bir şey yoktu.

Şehir
dışındayım.
Bu gece

gelemem.

Belki gelecek hafta.

E-posta bundan daha fazla kelime içeriyordu ama önemli olan sadece bunlardı. Ortada bir yanlış anlaşılma yoktu. Bu inkar edilemez bir fırçalamaydı. Sandalyesinde arkasına yaslandı ve ellerini yüzünde gezdirdi. Cinsel olarak hüsrana uğramıştı, bunu midesinde hissedebiliyordu. Son birkaç gündür, her gece yatağında yalnızken çok fazla enerji biriktiriyordu. Ama ne kadar duvarlara tırmanmak istese de, dışarı çıkıp bir kadın bulamamıştı.

Kısmen sadakatten, kısmen de saf inatçılıktan. Başka kimseyi istemiyordu. Mark'ı istiyordu ve başka kimse bunu yapamazdı.

Ama sonsuza kadar direnmeyecekti. O kadar aptal değildi, özellikle de istediği kişinin onu geri istemediği ortadayken. En azından arzuladığı şekilde değil. Öne doğru eğildi ve telefonunu aldı. O

Kilit ekranını kaydırıp ama pişman olacağı bir şey yapmadan önce kendini durdurdu. Akıllı telefonu avucunun içinde çevirirken kendi kendine, aramayacağını söyledi. Mark arama zahmetine girmemişti, bu yüzden o da aramayacaktı. Mesaj da atmayacaktı. Mesaj da atmayacaktı.

Mark'la hiç temas kurmadı. Top onun sahasındaydı ama pas geçecekti.

Ayağa kalktı ve telefonunu cebine yerleştirdi. Ceketini kapının yanındaki askıdan indirdi ve omuzlarını silkti, ofis penceresinden dışarıya bakıyordu. Neredeyse herkes gitmişti ya da gitmeye hazırlanıyordu. Ne de olsa Cuma gecesi; herkesin planları vardı. Son birkaç aydır her Cuma erkenden kapıdan çıkıyordu ama bu gece öyle değildi. Bu gece kendini evi olmayan kayıp bir köpek yavrusu gibi hissederek etrafta dolanıyordu. Yapacak hiçbir şeyi yoktu. Ne lanet bir şaka, diye düşündü kendi kendine. Evcilleştirilmeye, eve gittiğinde Mark'ı mutfağında, ikinci kadeh şarabını içerken ve yemek pişirirken görmeye o kadar alışmıştı ki Cennet gibi kokan bir şey. Evde sessiz bir geceye alışmıştı, Mark'ın başını kucağına koymuş izliyorlardı.

TELEVIZYONDA. Ve sonra, alıştığı gibi, ikisi de diğeri için ne yapacağını tam olarak bilerek, tutkuyla sevişiyorlardı.

Bu gece olmaz.

Bu gece bir macera yaşayacaktı. Bu gece, şehir hayatına geri dönecekti. Kararını bir anda verdi. Ofisinin ışığını söndürdü ve kapısını kapattı. Eski uğrak yerlerinin listesini gözden geçirdi ve ilk olarak nereye gideceğine karar vermeye çalıştı. Çıkışa doğru yürüdü ve hala odacıklarda takılan birkaç kişiye el salladı.

kata. Asansöre ulaştığında, içinde kabaran heyecanla aşağı düğmesine bastı. Gece birdenbire birkaç dakika öncesine göre daha canlı göründü.

New York'ta bir Cuma gecesi her şey olabilirdi. Kahretsin, belki bir kadınla bile yatabilirdi.

Gece yarısına doğru kafası iyice güzelleşmişti. Hiçbir arkadaşını aramadı; sadece iş yerine yakın en sevdiği bara gitti, birkaç içki içti ve barmenle sohbet etti, ellerinde dövmeler olan güzel kahverengi tenli bir kızdı. Kız her zamanki barmenlerden değildi, ama yine de bedava bir shot aldı ve sonra ona bir içki ısmarladı. Bu her zaman böyleydi. Onun için basitti, böyle insanlarla tanışmak çok kolaydı. Bir süre için, tamamen yeni ve kendisinden farklı birini tanımak eğlenceliydi. Aptalca şeylere gülmek, flört etmek ve giydiği dar deri taytın içinde kıcının nasıl görüldüğünü ya da ince atletinin içinden sert meme uçlarını nasıl görebildiğini takdir etmek eğlenceliydi.

Ama bir sorun vardı.

Onu becermeye çalışmakla hiç ilgilenmiyordu.

"Ah! Gitme," dedi ve hesabı öderken elini onun elinin üzerine bıraktı. Ona gülümsedi ve bahşişini verdi ama daha genç ve cesur olduğu günlerdeki gibi numarasını bırakmaya zahmet etmedi. Bar taburesinden kaydı ve kalabalık ve gürültülü mekândan çıkmak için mücadele etti. En kısa sürede

Şehrin caddesine adım attığında, sonbaharın ilk günlerinin keskin havası

Sıcak yüzü karıncalandı. Derin bir nefes aldı ve

Bir an için şehrin uğultusunu dinledi ve sonra ne yapacağına karar vermeye çalıştı.

İçten içe biliyordu ama bunu kendine itiraf etmeye pek hazır değildi. Bir süre daha özgürmüş, Mark'ı unutmaya çalışmıyormuş gibi davranmak istedi. Bir süre daha diğer insanlarla flört ederken Mark'ın yüzü aklının bir köşesinde değilmiş gibi davranmak istedi. Gerçekten istediği kişinin yerine bir başkasını bulmaya çalışmıyormuş gibi davranmak istiyordu. Ancak, hayal görmüyordu. Dışarıdaki caddede dururken

Barda, etrafı sigara içenlerle çevriliyken ve yanından vızır vızır geçen taksileri izlerken, sonunun nereye varacağını çok iyi biliyordu.

Kapıdan içeri girdiğinde kulüp karanlık ve rutubetliydi, müziğin sesi de çok yüksekti. Hava likörle ıslanmış ve yoğundu, sis makinesinden çıkan kuru buz nefes almayı zorlaştırıyordu. Müzik titreşimli ve bulaşıcıydı ve barın etrafındaki alanı tıkamayanlar dans pistindeydi. Bir süredir oraya gitmemişti ama hâlâ aynıydı. Hâlâ ter içindeydi, kıvranan et pazarı, gece için birini bulabileceği bir yer ya da belki de gölgeli arka odalarda birkaç dakika geçirebileceği bir yer. Dans edeceği bir gece için uygun giyinmemişti ama bunun bir önemi yoktu.

Orada uzun süre kalmayacaktı.

Bara doğru ilerlerken kalabalığın içindeki yüzleri taradı ve aradığı kadar çok göz çekti. Bara ulaştı ve bir masanın arasındaki açıklığa sıkıştı.

Elleri birbirlerinin pantolonlarında olan bir çift ve dikenli beyaz-sarı saçlı tek bir adam.

"Votka," diye bağırdı barmene, gürültünün arasından sesini duyurmaya çalışarak. Çıplak göğüslü ve pembe jartiyerli bir genç olan barmen gülümseyerek başını salladı. Sky beklerken yüzünü dans pistine doğru çevirdi. Henüz ne aradığından tam olarak emin değildi ama bulduğunda anlayacaktı.

"İşten yeni mi geldin?" dedi derin bir ses kulağına.

"Nasıl anladın?" diye karşılık verdi, başını çevirip bakarak. Sesin sahibinin koyu renk gözleri, Romalı burnu ve koyu dalgalı saçları vardı. Sky'dan daha uzun boyluydu ve siyah bir atlet ile kot pantolon giyiyordu. Sky'dan daha uzun ve daha zayıftı.

genellikle Sky'ın dikkatini çekenlerdi. Hem de daha yaşlı.

"Takım elbiseli erkekleri severim," dedi adam parlak beyaz bir sırıtışla. "Ama buradaki ambiyansa pek uymuyor."

"Bunun o kadar kötü bir şey olup olmadığını bilmiyorum," dedi Sky, barmen ona düz plastik bir bardakta içkisini uzatırken neon ışıklı barda bir onluk kaydırarak.

"Dans etmeyi sevmiyorsanız, değil."

"Dans etmeyi severim," diye yanıtladı Sky votkadan bir yudum alarak.

Ağızındaki misket limonu dudaklarında keskin bir tat bıraktı.

"Ben de," dedi adam, Sky'dan bir işaret alarak ve birasını yudumlamak için geriye doğru eğerek. Gökyüzü gözlerini dolaşıyor, adamın boynundaki kirli sakalı ve içerken adem elmasının nasıl zıpladığını fark ediyordu. Adam onun tipi değildi, dedi Sky kendi kendine. Aradığı adam o değildi.

"Bu gece bunun için burada değilim," dedi Sky.

"Ne için buradasın?" diye sordu adam, Sky'ın nefesindeki tatlı biranın kokusunu alabileceği kadar yaklaşarak ve Tıraş losyonunun baharatlı kokusu.

"Bir içki," diye yanıtladı Sky fincanını kaldırarak.

"Daha iyi içkilerin olduğu yerler düşünebilirim," diye devam etti adam, hâlâ ipucunu anlamamıştı. "Belki o kadar ucuz değil ama kesinlikle o kadar sulandırılmış da değil."

"Bunu biliyorum." Sky dilini dudaklarında gezdirdi. Bardan uzaklaşarak diğer insanların onun yerini almasına izin verdi. Adam bir süre onu takip etti, Sky'ın kişisel alanının çevresinde varlığını hissedebiliyordu. Ama bir Birkaç dakika sonra Sky omzunun üzerinden baktığında adamın orada olmadığını gördü. Kalabalığın kenarlarına doğru ilerledi ve dikkatini tekrar diğer adamlara çevirdi Kalabalık.

Müzik o kadar gürültülüydü ki, diğer tüm düşünceleri kafasından uzaklaştırdı. Gözlerini kalabalığın içinde gezdirdi.

ne aradığını bulduğunda anlayacağını düşündü. Işıklar yanıp söndü ve başını omuzlarının üzerinde döndürerek gerginliğini biraz olsun azaltmaya çalıştı.

Rahatlamak üzereydi ama yüksek enerjili müzik onu daha da gerginleştiriyordu. Alkol her şeyin daha da birbirine girmesine neden oldu. Bir şarkı diğerine karıştı ve DJ'in şarkı seçimiyle kalabalıktan bir tezahürat yükseldi.

Gökyüzü

Biraz gülümsedi ve bara doğru baktı, gözleri garip bir nedenden dolayı o tarafa doğru çekildi.

Siyah saçlı adam oradaydı ve gözleri Gökyüzü'nün üzerindeydi. Adamın yüzündeki ifadeyi görünce içinden bir elektrik ürpermesi geçti. Sky'ı istiyordu, bu çok açıktı. Yakasının altından bir kızarıklık yükselirken Sky başka tarafa baktı ama gözlerini uzun süre uzak tutamadı. Birbirlerine baktılar

Sky ne kadar sürdüğünü hatırlamıyordu. Sonunda adam başını kulübün arka tarafına, bir tabela ya da belirgin bir giriş olmamasına rağmen Sky'ın orada olduğunu bildiği gizli koridor labirentine doğru eğdi.

Sonunda kulüp müziğin bas sesleriyle sarsıldı. adama kabul ettirdi. Yavaşça başını salladı ve içkisinin geri kalanını mideye indirdi. Boş bardağı en yakın düz yüzeye bırakarak kalabalığın arasından ilerledi ve kulübün karanlık gölgelerinde onu bekleyen her neyse ona doğru yol aldı. Bunun için hazırды, dedi kendi kendine. Bunu istiyordu. Ve bunu, ona bir erkekmiş gibi bakan adamlarla yapmak istiyordu. Tüm kulüpteki tek kişi. Dünyada sadece iki kişiden biri gibi hissetmek her zaman olduğu gibi sarhoş ediciydi. Başka hiç kimsenin önemi yoktu. Sadece tüm saçmalıkları bastırmak ve hissedilecek ne varsa onu hissetmek istiyordu.

Bu kadarına ihtiyacı vardı, dedi kendi kendine. Her şeyden sonra bunu hak etmişti.

Yine cuma günüydü.

Sky haftanın bu kadar hızlı geçmesine şaşırmamıştı. Kendini meşgul tutmuştu. Gün boyunca çok çalışmış ve kendine boş zaman ayırmamıştı.

Yıkıcı düşünceler. Geceleri akşam yemeği ya da bir şeyler içmek için arkadaşlarıyla buluşuyordu. Cuma günü için plan yapmayı birkaç gün erteledi ama sonunda Mark için taviz vermeyeceğine karar verdi. Aptal olmaktan, Mark'ın aptalı olmaktan bıkmıştı. Mark'ın tekrar gitmesini beklemeyecekti. Artık proaktif olma zamanıydı. Her şeyin temelinde saf, kör edici bir korku vardı. Mark'ın aptalı olmayı tekrar yıkılmıştı, gerçekten yapamazdı. Tekrar mahvolmak ve kalbinin göğsünden sökülmüş gibi hissetmek, başa çıkması gereken şeyler listesinde üst sıralarda değildi. Bunu yapmıştı. bir kez ve bir kez yeterliydi.

"Hey Stephie," diye seslendi açık ofis kapısından, bölüm yapımcısının her zamanki gibi hala masasında olduğunu görünce

Cuma yediden sonra. Bazen onun her zaman kendisinden daha geç saatlere kadar çalıştığını söyleyebilmek için gitmesini beklediğini düşünüyordu. Böyle rekabetçiydi. Televizyondaki pek çok insan öyleydi. Herkes en iyi olmak, üstlerinden en fazla ilgiyi görmek için mücadele etmek zorunda olduğunu düşünürdü. O da bu oyunu oynamıştı; son yedi yıldır kendi hırsının gücüyle koşuyordu. Yine de son birkaç haftadır kendini kötü hissetmeye başlamıştı. İçi boştu. Bir zamanlar olduğu kadar acil ve önemli değildi. Halihazırda ülkenin en büyük haber yayınlarından birinde yapımcıydı. Hedeflerinin çoğuna ulaşmıştı. Ama şimdi bir şeyler eksikti.

"Evet, ne?" diye seslendi cevap olarak.

"Benimle yemeğe gel," diye cevap verdi, sandalyesinde arkasına yaslandı ve pencereden dışarı baktı. Gökyüzü çivit mavisiydi ve aşağıdaki sokak lambaları yanıyordu.

"Neden?" dedi, sesi öncekinden daha yakındı. Adam sandalyesinde döndü ve onu kapısının önünde dikilirken buldu.

Stephie ona şüpheyile bakıyordu ve onu suçlayamazdı. O olmadan önce daha yakındılar.

terfi etti. Ama o zamandan beri, bırakın akşam yemeğini, içki içmeye bile nadiren çıkıyorlardı. Yine de onunla hiç yatmamıştı. İş ve eğlenceyi birbirine karıştırmamaya çalışsa da, onda kesinlikle çekici olan bir şeyler vardı. Yüzünde her zaman sıkılmış, sinirli bir ifade vardı ama Kaç saat uykusuz kalırsa kalsın parlaklığını koruyan güzel kahverengi gözleri vardı.

"Neden olmasın?" dedi omuz silkerek. "Ben açım. Sen aç mısın?"

"Belki," dedi.

"Bugün Cuma. Eşyalarını topla ve buradan defolup gidelim." Ayağa kalktı, dizüstü bilgisayarını kapattı. "Ben alırım."

"Tuhaf davranıyorsun," dedi başını eğerek ve o zeki kahverengi gözlerini ona çevirerek.

"Biliyorum," diyerek ellerini ceplerine soktu ve başını onunkine uydurmak için eğerek onu taklit etti. "Ama seninle yemeğe çıkmak istiyorum. Bu bir suç mu?"

"Neden? Etrafta bir tek ben olduğum için mi?" Kadın gözlerini kıstı ve adam kendini tutamayarak gülümsedi. Numarası ondaydı ama bunu yüksek sesle söylemeyecekti. Yalnızdı ve bir Cuma gecesini daha yabancılarla geçirmek istemiyordu. Ayrıca henüz boş dairesine geri dönmek de istemiyordu. Kızın gözlerinin ardında dönen dişlileri görebiliyordu ve onun da kendisi gibi hissedip hissetmediğini merak ediyordu.

Bir dakika sonra, "Ben çantamı alayım," dedi.

Kapıdan girdiklerinde köşedeki restoran tıklım tıklım değildi ve pencere kenarında bir masa buldular hemen. Özellikle birkaç biradan sonra sohbet kolayca aktı. İş hakkında konuştular, bu sıkıcıydı ama o aldırmadı. Bölümler, konuklar ve teslim tarihleri hakkında konuşmak kolaydı. Yemekler geldiğinde sohbet yavaşladı ama aşırı garip değildi. Ama bir süre sonra Stephanie'nin hamburgerlerinin üzerinden tekrar ona baktığını, sanki onu okumaya çalışıyormuş gibi gözlerini diktiğini fark etti.

"Ne?" diye sordu, bir kızartmayı ketçaba batırıp ağzına atmadan önce.

"Sen farklısın," dedi gözlerini kısarak. "Sanırım başarı seni değiştirmiş."

"Eskisi gibi ayaklarımın üzerinde duramıyorum," dedi sırtarak. "Artık gerçekten uyuyabiliyorum."

"Şanslısın," dedi gözlerini devirerek.

"Bir gün sen de bu kadar şanslı olacaksın," dedi bir kızartma daha yerken.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Kaşlarını kaldırdı ve birasından bir yudum aldı.

"Elbette," dedi. "Bunu hak ediyorsun. Ayrıca, bildiğin her şeyi sana ben öğrettim."

"Saçmalık," dedi kadın alaycı bir kahkaha atarak. Adam onun ağzının ne kadar kirli olduğunu hatırlayarak gülümsedi.

"Bu doğru, sadece kabul etmek istemiyorsun." Adam ona göz kırptı ve kadın yine güldü.

"Ne kadar göt olduğunu biliyor musun?" Öne doğru eğildi ve çatalını ona doğrulttu. "İçtenlikle, biliyor musun?"

"Bir fikrim var."

"Üzücü olan şu ki, bunu bildiğini sanmıyorum." Onu salladı

başını salladı ve sonra arkasına yaslanıp çatalını salatasının üzerinde kalan domatese sapladı. Yemeğin geri kalanı uçup gitti.

çok çabuk geçti ve o daha ne olduğunu anlamadan tekrar kaldırıma çıkmışlardı. Bir centilmen gibi ona metro durağına kadar eşlik etti ve onun yeraltı girişinde kayboluşunu izledi. Biranın, iyi yemeğin ve iyi arkadaşlığın verdiği sıcak his, keskin Sonbahar gecesinde orada durduğu sürece yavaş yavaş eriyip gitti.

Eve gitmek için acele etmedi. Broadway'e kadar yürüdü. taksiye binmek yerine. Aptalcaydı ama umurunda değildi. Ellerini ceplerine soktu ve bir bloktan diğerine yürürken aklı Mark'a gitti. Bu kaçınılmazdı, gerçekten. Stephie'yle yediği yemek onu sadece birkaç saat oyalamıştı. Ama sokaktan üçüncü kattaki pencerelerine bakıp onları karanlık görmeyi dört gözle beklemiyordu. O

Yukarı bakıp ışığın dışarı taştığını görmek ve Mark'ın yukarıda eve dönmesini beklediğini bilmek istiyordu.

Ama dileği gerçekleşmedi.

Sonunda eve vardığında pencereler karanlıktı.

Göğsündeki acıyı bastırmaya ve bastırmaya çalıştı ama bu gittikçe zorlaşıyordu. Mark'ı iki haftadır görmemişti ama yine de daha kolay olmuyordu. Ama bu çok

Dışarıda daha fazla duramayacak kadar soğuktu, o yüzden içeri girdi. O da

anahtarlarını kapıdaki kaseye attı ve koridordaki ışığı yaktı.

Buzdolabının uğultusu ve aşağıdaki sokaktan gelen sesler dışında daire sessizdi. Saat hâlâ erken olmasına rağmen

doğruca yatak odasına yöneldi. Sadece yatağa girip sızmak

istiyordu. Ya da, daha büyük olasılıkla, uyanık bir şekilde

Sonunda acı bir uykuya dalana kadar saatlerce tavanı

seyretti.

Ama eşikten geçip yatak odasına adımını attığında olduğu yerde durdu.

Yatağın üzerinde karanlık bir figür vardı, ayakları

ucundan sarkıyordu ve kolu başının altına eğilmişti. Yan

yatmıştı, yüzü az ışıklı odanın gölgeleri arasında gizlenmişti

ama saçları gece kadar siyahtı. Sky bir süre orada durdu,

ne kadar sürdüğünden emin değildi, adamın gerçek mi

yoksa bir hayal mi olduğunu anlamaya çalışıyordu. İşten

gelmiş gibi bir Oxford gömlek ve pantolon giymişti. Sky ne

kadar zamandır orada olduğunu merak etti. Yemek

sırasında ya da eve yürürken telefonunu kontrol etmemişti.

Ne mesaj ne de arama almıştı.

Ama yine de buradaydı.

Ayakkabılarını tekmeleyen Sky, hiç düşünmeden

yatağa tırmandı ve Mark'ın yanına, yüzü ona dönük bir

şekilde uzandı. Mark yanındaki hareketten dolayı

kıpırdamadı ya da uyanmadı. Derin uykuda olduğu

zamanlarda yaptığı gibi usulca horluyordu. Sky ona baktı,

acaba onun

Atan kalbi, odanın içinde olduğu kadar yüksek sesle

yankılanıyordu.

ona seslendi. Hâlâ tam olarak inanamıyordu ama oluyordu

işte. Ve bunu mahvetmek istemiyordu ama kendini uzanıp

Mark'a dokunmaktan alıkoyamıyordu.

Sky, Mark'ın alnındaki saçlarını düzeltti. onun hissettiği gibi hissetmek istiyordu. Mark'a habersiz geldiği için kızgın olmalıydı. Kendisini her zaman bu kadar boktan hissettirdiği için Mark'a kızmalıydı. Mark'a bakarken midesindeki huzursuzluk hissinden hoşlanmıyordu. Ona bu kadar çok sorun çıkaran adamı. Ellerinin Mark'ın tenini arıyor gibi görünmesinden hoşlanmıyordu. Eski tarihe geri döndüğü gerçeğinden hoşlanmıyordu. Tüm bunları geride bırakmış olması gerekiyordu. O normal hayatına, Mark'ın da onunkine dönmesi gerekiyordu. Ama işler planladığı gibi gitmiyordu. Ve şimdi Mark yatağına geri dönmüştü, sıcak vücudu sanki dünyadaki en doğal şeymiş gibi Sky'inkine bastırıyordu.

Ve doğal hissettirdi. Çok doğal.

Elini Mark'ın omzunun açısında gezdirdi ve pahalı beyaz oxford gömleğinin nasıl gerildiğini fark etti. Buna karşı. Kendi kendine kalkmasını, Mark'ı huzur içinde uyumaya bırakmasını söyledi. Şu anda yorgun değildi - çok fazla düşünce vardı beyninin etrafında vızıldıyordu. Ama bir duş ve birkaç parmak viskiden sonra kendini kanepeye uzanıp dinlenmeye zorlayacaktı. Mark'la tekrar yatmayacaktı, bundan kesinlikle emindi. Bunu her yaptığında, bataklığın daha da derinlerine gömülmüştü. Tamamen giyinik olsa bile, adam çok tehlikeliydi.

Mark'ın düzgün nefes alış veriş i Sky'ın kaymasıyla da değişmedi.

yatağına girdi ve sessizce banyoya yürüdü. Kapıyı arkasından hafifçe kapattı ve hızla soyunarak giysilerini kapının arkasındaki askıya astı. Sıcak su sırtına, kaslarına çarptığında bir iç çekti.

Çarpma anında gevşedi. Uzun bir gün olmuştu ama Mark yanındayken rahatlayamayacak kadar gergin hissediyordu.

Mark'la birlikte olduğundan beri sonsuzluk gibi gelmişti.

Onun

Vücudu Mark'inkini arzuluyordu ama kendini bunu görmezden gelmeye zorladı. Kendi kendine, sikecek başka bir adam bulacağını söyledi, daha büyük aleti ve daha az yükü olan başka bir adam. Asıl sorun, elbette, başka bir

adam istememesiydi.

Mark'ın aletini emmek, Mark'ın dudaklarını öpmek ve Mark'ı ikisi de her şeyini kaybedene kadar becermek istiyordu. Mantık ve kontrol duygusu. Onun istediği de buydu. Amerika'da hak sahibi beyaz bir adam olarak istediğini elde etmeye alışkındı. Ama Mark'a sahip olmak o kadar kolay değildi. Uzun zamandır da kolay olmamıştı.

Bunu kabul etmek zorunda kalacağını düşündü ve devam etmek. Ama bunu yapmanın tek yolu durmaktı. Mark'ı düşünmeyi bırakmak. Mark'la konuşmayı bırakmak. Ve her şeyden önce, Mark'ı becermeyi bırakmak. Kalbi ilk kez kırıldığında yaşadığı acı hiç geçmemişti. Çünkü Sky her ne kadar inkâr etse de, Mark kalbini milyonlarca keskin küçük parçaya ayırmıştı. Sky'ın kalbini Kısım ken kendini korumak için, kısmen de inadından. Başka hiç kimsenin onun üzerinde bu kadar güce sahip olmasını istemiyordu. Ne kadar acı verdiğini hatırlamaktan nefret ediyordu ama

Su üzerine vururken ve aleti karşılıksız bir ihtiyaçla sertleşirken, anıların gelmesini engelleyemedi. O sırada, her şey bitene kadar kendisine neler olduğunu fark etmemişti bile. Yapamadığında

Nefes almaya başladığında göğsü kendi üzerine çökmüş gibi hissetti ve öleceğinden emin oldu, işte o zaman anladı.

Ama o zamana kadar çok geç olmuştu.

Duş başlığından gelen su sırtına vururken Sky hızla mastürbasyon yaptı. Gözlerini sıkarak kapattı ve kendi elinin içine boşalırken irkildi. Tatmin edici değildi ama yine de orgazm zonklayarak içinden geçerken rahatladığını hissetti. Artık günaha karşı daha güçlü olabilecekti. Bu gece, Mark'a duyduğu şehvetin her zaman olduğu gibi kararlarını gölgelemesine izin vermeyecekti. O

Omurgasını dikleştirdi ve başını geriye atarak suyun yüzüne çarpmasına izin verdi. Elinden gelenleri yıkarken, eski anıları kafasından kovmaya çalıştı.

O özel bir durum değildi. Tonlarca başka insanlar gençlik yıllarında kalpleri kırıldı. Ama

Aradaki fark, diğer insanların genellikle bunu atlatmasıydı. Bunu sonsuza dek yanlarında taşımazlardı. Sky böyle inatçıydı işte. Elindeki tek açıklama buydu.

Mark bile olanlardan o kadar etkilenmiş görünmüyordu. çok uzun zaman önce aralarında olan. Başka bir şeyden etkilenmişti, daha hayat değiştirici ve korkunç bir şeyden. Ve bu nedenle, Mark o zamanlar olduğu kişi bile değildi. O farklıydı, o kadar farklıydı ki bazen Sky onu tanıyamıyordu bile.

Ama Sky onu hâlâ seviyordu.

Mark Choi'yi sevmek acı veriyordu ama yine de sevdi çünkü başka seçeneği yoktu. Ne yazık ki, bu durum Sahip olduğu tek seçeneğin Mark'ın gitmesine izin vermek olduğu giderek daha da netleşiyordu. Belki şimdi hayatına devam edebilirdi, dedi kendi kendine köpürürken. Artık keşkeler yoktu. Artık bunun asla işe yaramayacağını biliyordu. Mark müsait değildi.

Ve hiçbir zaman da olmayacaktı - duygusal olarak ya da başka türlü. Elbette, Mark'ın yan odada uyuduğunu bildiğinde ayrılma fikriyle ilgili rahat olmak daha kolaydı. Mark'ın tam olarak nerede olduğunu ve ne yaptığını bildiğinde kendini güçlü hissetmek daha kolaydı.

Suyu kapattı ve elini saçlarında gezdirerek damlacıkların uçuşmasına neden oldu. Cam kapıyı açtı ve bir havlu aldı. Kurulanması zaman aldı, orgazm ve duşun sıcaklığı birlikte çalışarak kendisini halsiz ve yavaş hissetmesine neden oldu. Havluyu sardı belinin etrafında, bu adama sürtünmekten kaçınmaya çalışarak

hassas aleti ama bunu yaptığında yüzünü buruşturuyordu. Derisinin altında sürünen gerginlikten kurtulma ihtiyacıyla kendini sert ve hızlı bir şekilde boşaltmıştı. Lavaboya doğru ilerlerken biraz pişmanlık duyuyordu. Acele etmemeliydi; bu daha iyi olurdu. Lavabonun üzerindeki dolaba uzandı ama sonra dondu kaldı.

Banyo kapısı açıldı ve Mark kapı aralığında durdu, ışığa alışmaya çalışan gözleri kısılmıştı. "Merhaba," dedi basitçe, sonra tuvalete gitti. Sky onu izledi

işerken aynaya baktı, sanki bu en doğal şeymiş gibi Haftalarca uzak kaldıktan ve neredeyse hiç temas kurmadıktan sonra Sky'ın dairesine davetsiz olarak geri dönmek dünyanın en güzel şeyiydi. Sky bu kadar düşmüş olmasının gülünç olduğunu düşündü. Eskiden biri sadece aradığında ya da yanına geldiğinde umurunda olmazdı. sevişmek istiyordu. Kahretsin, o da o insanlardan biriydi. Ama şimdi durum farklıydı, her ne kadar Mark bilmiyor ya da umursamıyor gibi görünse de.

Sky dolabı açtı ve deodorantı sürdükten sonra Odadaki diğer adamı görmezden geliyormuş gibi yaparak losyonunu çıkardı. Sky nemlendiriciyi koluna sürerken Mark sifonu çekti, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi dirseklerine odaklandı. Mark arkasından yaklaştı ve gargara için ona doğru uzandı. Birkaç dakika boyunca birbirlerini görmezden geldiler, ta ki Mark yan tarafına dokunana ve o da lavaboya tükürebilmek için kenara çekildi. Sonra elini ağzına götürdü ve gözlerini Sky'a dikti. Sky tek kelime etmeden rutinine devam etti. Çocukça davranıyordu ama umurunda değildi. Mark içini çekti ve lavabonun yanındaki askılıktan bir havlu aldı.

"Sırtını hiç kurulamıyorsun," dedi ve ardından Sky'ın arkasına geçti. Mark havluyu önce yumuşakça ama sonra daha sert bir şekilde sırtında gezdirirken Sky dişlerini sıktı. Sky cevap vermedi, sadece ellerini havlunun kenarına bıraktı.

Lavaboya gidip havluyu kavradı ve kendine güçlü olmasını söyledi. Mark havluyu mermer tezgâhın üzerine attı ve aynadan Sky'a baktı. "Bana kızgın mısın?" diye sordu.

"Hayır," dedi Sky.

"Gelmeden önce aramadım çünkü bana gelmememi söyleyeceğini düşündüm," dedi ve kulağa aptalca geldiğini biliyormuş gibi omuz silkip başını salladı. Sky cevap vermedi, sadece ona baktı. Mark sinirli bir ses çıkardı ve elini saçlarında gezdirerek saçlarını karıştırdı ve koyu renkli tellerin alnına düşmesine neden oldu. "Yani benimle konuşmayacak mısın?" diye sordu bir süre sonra.

"Ne hakkında konuşmak istiyorsun?" Sky sordu.

"Bilmiyorum," dedi Mark, sonra ellerini Sky'ın omuzlarına koydu. Mark omuzlarına masaj yapmaya başladığında Sky yanağını ısırđı, başparmakları derinin altındaki kalın kasları yoğuruyordu. Duş ve ardından gelen orgazm Sky'ın gerginliğinin bir kısmını gidermiş olsa da, diğeri adamın ellerini üzerinde hissetmek, daha derine itmek ve içinden çıkmaya zorlamak hâlâ iyi hissettiriyordu. "Ne hakkında konuştuğumuz umurumda değıl. Bana her şeyi anlatabilirsin," dedi, sonra da bir öpücük kondurdu Sky'ın kürek kemikleri arasında bir yer. Sky aynada kendi gözlerini yakaladı ve kendine bu tuzağı düşmemesini söyledi. Mark'ın tekrar içeri girmesine izin vermek çok kolay olurdu. Ama yapamazdı.

"Tamam," dedi, parmakları lavabonun porselenini uçları beyaza dönene kadar kazıyordu. "Geçen hafta sonu ne yaptığımı bilmek ister misin?" Mark'ın elleri omuzlarında hareketsiz kaldı, sanki başına geleceklerin iyi olmayacağını biliyordu. Belki de Sky'ın sesindeki tonu duymuştu. Ya da Belki de başından beri şüpheleniyordu. "Junk'a gittim ve bir içki içtim."

"Çöp mü?"

"Hell's Kitchen'da bir kulüp. Eskiden oraya hep giderdim ama bir süredir gitmemiştim," dedi Sky. "Nostaljik hissediyordum."

"Peki orada başka ne yaptın?" Mark parmaklarını Sky'ın tenine batırarak sordu.

"Fazla değıl," dedi Sky, elinden geldiğince soğukkanlı bir şekilde. Mark bir adım geri çekilerek ellerini iki yanına indirdi. "Uzun süre kalmadım,"

"Bana ne yaptığını anlat," dedi Mark, sesi yumuşak ama talepkârđı. Sky omuzlarını yuvarladı, Mark'ın dokunuşunu şimdiden özlemişti. Hemen cevap vermedi, çünkü biliyordu ki Kelimeler ağzından çıktıktan sonra onları geri alamazdı. Yine de neden umursadığını bilmiyordu. "Birini mi aldın?" Mark devam etti. Kızmaya hiç hakkı olmamasına rağmen kelimeler acı ve suçlayıcıydı. Hele de Koreli düzgün bir kız onu beklerken.

yüzüğü parmağına takıp onu St. John's'un merdivenlerine kadar yürüttü. "Anlat bana," diye tekrar sordu Mark.

"Biri vardı," dedi Sky, ne kadar derine inmek istediğinden emin değildi. Mark başını eğdi ve Sky'ın söylediklerini duymamış gibi iki kez gözlerini kırptırdı. Sonra elini tekrar saçlarına götürdü ve başını salladı.

"Kim?" dedi Mark'tan uzaklaşıp kapıya doğru bakarak. "Adı neydi?"

"Bilmiyorum," dedi Sky, adamın adını hatırlamasına rağmen. Bryan'dı. Bunun bir önemi yoktu.

"Başka biriyle mi yattın?" Mark sordu, hala ona bakıyordu. Elini alnında gezdirdi ve Sky yüzünü kaplayan öfkeyi görebiliyordu. Mark'ı uzun zamandır kızgın görmemişti ve bu görülmeye değer bir manzaraydı. Ama O da kızgındı, o yüzden pek umursamadı.

"Evet, bu seni ilgilendirmez," dedi Sky, Sonunda onunla yüzleşmek için döndü. Mark sonunda ona tekrar baktı, gözleri günah kadar karanlıktı. "Onu domalttım ve kulübün arka odasında becerdim. Sanırım birkaç kişi izledi." Umursamıyormuş gibi omuz silkti. Ama umurundaydı. Kaba sözlerinin Mark'ın üzerine yıkılmasını ve kök salmasını izledi. Mark'ın yüzündeki acının çiçeklenmesini izledi. Olması gerekenden çok daha tatmin ediciydi. Sky onu incitebilmesinden hoşlanıyordu, bunu fark etti.

Hoşuna gitti.

Mark sertçe yutkundu, hasta olacakmış gibi hissediyordu. Sıradan bir şeymiş, yaptığı her şeyin bir anlamı yokmuş gibi davranmaya çalıştı. Ama tüm bu rol yapma çabalarına, duygularını bir çamaşır gibi katlayıp bir kenara koymayı dilemesine rağmen, Sky'ın sözleri hâlâ canını yakıyordu. Aslında incitmekten de öteydi. İçinin derinliklerinde bir his vardı, sanki zehirlenmiş gibiydi ve bunu hissedebiliyordu.

Toksinler bir organdan diğerine yayılıyordu. Bunu biliyordu.

eninde sonunda onu öldürecekti, sadece ne kadar zamanı kaldığını bilmiyordu. Gerçekten deliceydi.

Düşüncelerin zihnini işgal etmesine engel olamıyordu. Sky'ın başka birini öptüğünü düşündü. Sky'ın bir başkasını daha fazla bekleyemeyecek kadar sabırsızmış gibi duvara doğru ittiğini düşünmek. Sky'ın sikişme düşünceleri

Başka birini. Sky'ın başka birini sevdiğine dair düşünceler. Ani bir şiddet dürtüsü hissetti, bir şeyleri kırmak ya da elini duvara vurmak istiyordu. Ya da belki yüzünü parçalamak. Bu bencilce ve boktan bir şeydi ama umurunda değildi. Kendisi Sky'a sahip olamasa bile başkasının Sky'a sahip olmasını istemiyordu. Kahkahasının zorla dışarı çıkmasına engel olamadı. Banyodaki yoğun sessizliği kesen keskin bir sestti bu.

"Aletini birkaç dakika pantolonunun içinde tutamadın. Lanet olası haftalar mı?" dedi sonunda, tekrar konuşabildiğinde. "Çok tahmin edilebilirsin, Sky."

"Tahmin edilebilir miyim?" Sky elini dikkat dağıtacak kadar çıplak olan göğsüne götürdü. Mark bile onu boğmak istemişti ama o hâlâ hayatında gördüğü en muhteşem adamdı. Ve şimdi başka biri Sky'ı ondan almıştı. Sanki gerçekten hiçbir şeyi kalmamış gibiydi, her ne kadar hepsi bir fantezi olsa da. "Tam bir ikiyüzlüsün," dedi Sky, sesi alçak ve tehlikeliydi.

"Ve sen de lanet olası bir pisliksin," dedi Mark elinden geldiğince sakın bir şekilde, her ne kadar çoğu zaman başarısız olsa da. Çok kızgın olduğu için sesi düzensizdi. Bunu yapmak çok zordu.

Çok duygusallaştığında nefes alırdı. Duygusallaşmaktan nefret ederdi çünkü anlamsızdı. Ama buna engel olamıyordu.

"Önce sikimi emdi," dedi Sky. "Ve sonra onu becerdim. Sert ve hızlı istiyordu. Ben de ona bu şekilde verdim." Mark odanın köşesine, zeminin duvarla birleştiği yere baktı. Neye baktığı önemli değildi, gerçekten göremiyordu. Sadece gökyüzünü görebiliyordu. başka bir adamla. Tekrar ve tekrar. Karanlık bir kulüpte. Bir taksinin arkasında. Bir otel odasında. Sky'ın yatağında, yeni

uyuduğu çarşafları kirleterek.

"Adı neydi?" Mark tekrar sordu, sanki gerçekten çok önemliydi. Her nasılsa, zihnindeki meçhul adama eşlik edecek bir isme ihtiyacı vardı.

"Sana söyledim, bilmiyorum," dedi Sky. "Tek bildiğim iyi kafa tuttuğu."

Ve bununla birlikte Mark'ın beyninde bir şeyler koptu.

Buna daha fazla dayanamadı. Sky'ın onu incitmeye çalıştığını biliyordu ama işe yarıyordu. Aslında, kendini Ölecekti, sanki tüm vücudu kendi içinde patlayacaktı. Hiçbir yerinde kanama olmamasına rağmen acı artık dayanılmaz bir hal almıştı. Yıllardır böyle bir acı hissetmemişti. Sky'la tekrar bir araya gelmenin hata olacağını biliyordu ama bunun yeniden on yedi yaşında olmak gibi olacağını hayal bile edemezdi. Öfke, şehvet, acı ve çaresizlikle doluydu. Böylece on yedi yaşında yaptığı şeyi yaptı - onu kilitlemeye çalıştı. Kaçmaya çalıştı. Banyodan çıkıp karanlık yatak odasına doğru yürüdü.

Sky'ın ona seslendiğini duydu. Oturma odasındaki kanepenin arkasından takım elbisesinin ceketini aldı.

onu tökezlemekten alıkoyan tek şey koridordu. Ön kapıya doğru döndüğünde, o fark etmeden arkasından gelen Sky'a neredeyse çarpıyordu.

"Henüz gitmiyorsun," dedi Sky, gözleri koyu renkti ve saçları nemliydi. Mark'ın onu daha önce gördüğünü hiç hatırlamadığı kadar iri, geniş ve öfkeli görünüyordu. Ama Mark da öfkeliydi. Cehennem gibi kızgındı ama daha çok acı çekiyordu. Artık bunu saklamanın bir yolu yoktu. Bu yüzden de

Git. Ne olacağını bilmiyordu ama hava çok uçucuydu. Mark onu atlattı, bir şekilde etrafından dolaştı. Kapıya ulaşmak zorundaydı. Tek odak noktası bu oldu. "Kalıp benimle konuşsan iyi olur," dedi Sky acı bir sesle, arkasından.

"Şimdi mi konuşmak istiyorsun?" Mark cevap verdi. "Zaten yeterince konuştun."

"Kendim hakkında konuşmak istemiyorum. Senin hakkında konuşmak istiyorum," dedi Sky, sesi o kadar yakındı ki Mark dönmeye korktu

ve ona bak.

"Siktir git," dedi Mark, kelimeler keskin ve sivriydi. Canının yanmasını istiyordu. "Hayır."

"Evet," dedi Sky ve sonra parmakları Mark'ın ön kolunu ısırarak onu geriye doğru çekti. Sonra Mark'ın sırtı duvara dayanana kadar birbirleriyle boğuştu, itişip kakıştı, ileri geri. Kimin ne yaptığını bilmiyordu, sadece kalbinin göğsünden fırlayacakmış gibi attığını ve beyninin zonkladığını biliyordu.

"Onu becerdin mi?" Sky ellerini Mark'ın yüzünün iki yanına bastırıp onu hapsederek sordu. "Sen beni öperken ve becerirken, onu da beceriyor muydun?" Mark onun yüzüne baktı, burunları neredeyse birbirine değecek kadar yakındı. Başka tarafa bakmak istedi ama yapamadı. Sky'ın gözlerindeki altın rengi benekleri görebiliyordu. Sky'ın tenindeki taze sabun kokusunu ve nefesindeki hafif alkol kokusunu alabiliyordu.

Demek içmeye gitmişti. Mark hemen Sky'ı karanlık bir barda, sikini yalayan meçhul adamla otururken hayal etti. Sessiz, özel şakalar yaptıklarını ve elleri birbirlerinin kucağında dolaşırken gülüştüklerini görebiliyordu. Sanki kimse izlemiyormuş gibi çılgınlar gibi öpüştüklerini görebiliyordu. Bu görüntüyü beyninden atmak istedi ama yapamadı. Yüzü olmayan adamın Sky'ı ne kadar farklı şekillere sokabileceğini düşünmekten kendini alıkoyamıyordu.

yapamadığında mutlu.

"Hayır," diye yanıtladı Mark, çünkü bu doğrudu.

"Yalan söylüyorsun," diye karşılık verdi Sky.

"Keşke öyle olsaydım da pis bir kulübün arkasında biriyle seviştiğin için kendini boktan hissetmeseydin," dedi Mark, kelimeler o durduramadan havada uçuştı.

"Hiç de kötü hissetmiyorum."

"Evet, biliyorsun." Mark gözlerini kapattı çünkü artık dayanamıyordu. Göğsü çatlayacakmış gibi hissediyordu. Oradan çıkması gerekiyordu.

"Keşke yapsaydım diyorsun. Burada öylece oturup bir aptal gibi seni beklememi diliyorsun," diye devam etti Sky, her kelimesi diken diken

ve zehirle dolu. "Ama ne var biliyor musun? Haftada iki sikişle yaşayabileceğimi mi sanıyorsun? Sikin o kadar iyi olduğunu mu sanıyorsun?" Sky kalçalarını Mark'ınkilere çarparak ona neleri kaçırdığını acımasızca hatırlattı. "Flaş haber. Sikin altın değil ve sihirli bir değnek olmadığı da kesin. O gitmiyor bunu düzeltmek için."

Konuşmak zor olsa da Mark, "Bu bir şey değil," dedi. Ama artık rol yapamazdı. Hiçbir zaman işe yarayacaktı. Sky'ı derisinin altından ne kadar çıkaramazsa çıkarsın, bunun bir önemi yoktu. "Hiçbir zaman olmadı ve hiçbir zaman da olmayacak."

"Tanrım, senden nefret ediyorum," diye tısladı Sky, avucunu Mark'ın başının arkasındaki duvara vurarak. Mark sığradı, öfkesi hayata geri dönüyor.

"Başka birini becerdin!" Mark çığlık attı. "Ne olmuş yani?!" Sky da bağırdı.

"Bana sadece beni incitmek istediğin için söyledin!" Mark devam etti. "Umursamaya hakkım yok mu?!" Sky'ın omuzlarını itti ve onu yeterince uzun süre uzaklaştırdı. kapı kolunu tutabildi. Sky'ın kolları onun etrafını sararak kollarını iki yanına kilitledi. Sonra Sky onu sıkı bir şekilde tutuyordu ve Sky, Mark'ın nefesini kulağında hissedebiliyordu. Diğer adamın kalbinin sırtında gümbürdediğini hissedebiliyordu.

"Bu kadar kolay gidebilir misin?" Sky söyledi. Mark cevap vermedi, sadece çenesini sıktı çünkü açarsa ağzından ne çıkacağını bilmiyordu. "Bu gece buraya gelmeye neden zahmet ettin ki?" Sky devam etti, dudakları kulağının kabuğuna sürtünerek. "Gitmiş olmalıydın." Mark çenesini göğsüne indirdi, sözlerin doğru olduğunu biliyordu. Ama yine de duymak acı veriyordu. Gitmeliydi. Gitti. Kendini bir daha bu işin içine çekmesine asla izin vermemeliydi. Belki de suçun çoğu ondaydı. Sky'ı istemiş ve sonuçlarını umursamamıştı.

Şimdiye kadar.

Orada öylece durdu, hiçbir şey söylemedi, çünkü söyleyemezdi. Ciğerleri doğru şekilde genişlemiyordu. Ayrıca ne söyleyeceğini de bilmiyordu. Eğer Sky artık onu istemiyorsa, o zaman bununla başa çıkmak zorunda kalacaktı. Her zaman planladığı gibi hayatına geri dönecek ve Sky Reiss adında bir adamla yattığını unutmaya çalışacaktı. Tüm ilklerini Sky'la yaşamış olmasına rağmen. İlk öpücüğü. İlk sevişmesi. İlk aşkı. Tüm bu eski tarihi düşünürken nefesi boğazında düğümlendi.

Sky onu aniden bıraktı ve burnunu çekti, sesi sessizlikte yüksek çıkıyordu. Mark dönüp ona bakmaya cesaret edemedi,

Çünkü ona bakmak çok fazla olurdu. "Peki," dedi Sky. "İstediğin buysa çık dışarı." Mark gözlerini kapı tokmağına dikti ve kendi kendine uzanıp onu tutmasını söyledi. Kaçmasını sağlayın ve temizleyin. İlk ve son kez bitir.

O da öyle yaptı.

Kapı arkasından kapandığında, kaçma dürtüsüne direndi. Bunun yerine robot gibi asansör bölümüne doğru yürüdü. Merdivenleri de kullanabilirdi ama normal insanlar bunu yapmazdı. Normal insanlar asansörün gelmesini beklerken hareketsiz dururlardı. Hareket halinde kalıp üç kat merdiveni koşarak inmek yerine, orada durup bekleyecek ve sonra asansörde durup asansör onu aşağı indirirken bekleyecekti. Bunu yaparken hiçbir şey düşünmezdi. Zihni boş olurdu. Hiç de zorlayıcı olmazdı. Modern çağ işleri olabildiğince kolaylaştırmaya çalışıyordu.

Ancak her şey bu şekilde olmayabilir.

Orada durup beklerken, kaçmanın daha kolay olacağını biliyordu. Asansöre binip sakince lobiye gitmek ve sonra sokağa çıkıp bir taksiye binerek uzaklara gitmek kolay olurdu. Ama asansör gürleyerek durduğunda ve kapılar önünde kayarak açıldı, hareket edemedi. Gidemedi.

Hâlâ çok kızgındı.

Her ne kadar öyle olmasını dilemiş olsa da henüz bitmemişti.

Hiç de bitmedi.

Sky, Mark'ın onu bıraktığı yerde öylece durmuş, sanki sihirli bir şekilde yeniden açılacakmış gibi kapalı kapıya bakıyordu. Her şeyin bittiğini hissediyordu ama bitmesini istemiyordu. Sinirlenmiş ve bazı boktan şeyler söylemişti ama yine de Mark'ın gitmesini istemiyordu. Mark'ın gideceğini bilmeliydi.

Yine de git. Mark insanlara sırtını dönmekte iyiydi. O kadar üşümüştü ki Sky hâlâ titriyordu. Kollarını çıplak göğsüne doladı ve tüm tartışmayı kafasında tekrar gözden geçirdi.

Bunu sadece Mark'ı kıskandırmak için söylemişti. Sky onun sinirlenip sinirlenmediğini görmek istiyordu. başka biriyle. Cehennem kadar güvensiz ve zavallıydı ama kendini durduramıyordu. Ve şimdi yine yalnızdı. Sky arkasını döndü ve yatak odasına geri döndü çünkü orada durmaya devam edemezdi. Kapının önünde durduğu süre uzadıkça, Mark'ın peşinden koşma isteği de artıyordu. Hâlâ üzerinde sadece bir havlu olması umurunda bile değildi. o pisliğin gitmesini engellemek için lobiye koşacaktı. Ama o bunu yapmayacaktı. Haysiyetli davranacaktı.

Mark'ın kokusu hâlâ yatak odasının havasında dolaşıyordu ve derin bir nefes aldı. Çarşaf lar hâlâ uyuduğu yerden buruş buruştu. Gizlenmiş olsalar bile her yerde ondan izler vardı. Bir çift kol düğmesi komodinin üzerindeydi. Kravatlarından birkaçı dolapta asılıydı. Bir gömleği banyo kapısının arkasındaydı. Diş fırçası lavaboda, şampuanı da duştaydı. Sky, Mark'ın bütün eşyalarını toplayıp oradan çıkarması gerektiğini biliyordu. Paketlemeli ve göndermeliydi. Ama henüz hazır değildi. Ne zaman hazır olacağını bilmiyordu ama kesinlikle zamanı gelmemiştir. Komodine doğru yürüdü ve çekmeceyi açtı. Çekmeceyi çıkardı ve bir yığın

prezervatifler ve kayganlaştırıcı şişesi. Çoraplar arkada, bıraktığı yerdeydi.

Parmaklarını yumuşak pamuğun üzerinde gezdirerek kendine sakinleşmesini söyledi. Ama boğazı hâlâ düğüm düğümdü ve nefes almak hâlâ zordu. Mark'ın onu hâlâ bu kadar etkilemesinden nefret ediyordu. Sanki hiç bitmeyecekmiş gibiydi. Bir labirentin içinde sıkışıp kalmıştı ve çıkış yolunu göremiyordu. Çekmeceyi çarparak kapattı ve elleriyle yüzünü kapattı, duyguları aniden bir gelgit dalgası gibi ona çarptı. Mark veda ettiğini fark etti Sky. Ona bakmadan ya da konuşmadan çekip gitmişti. Sanki Sky onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. Aralarında geçen onca yılın hiçbir anlamı yokmuş gibi. Dürüst olmak gerekirse, Sky'ın en büyük korkusu buydu. Hissettiğı ezici ve her şeyi kuşatan aşkın Mark için hiçbir şey ifade etmemesi.

Sonra bir şey duydu.

Ön kapı açıldı ve sonra çarparak kapandı. Yatak odasının girişine doğru döndü, kaşları çatılmıştı. Çünkü bir şeyler duyup duymadığından emin değıldi. Sonunda deliriyor muydu, diye merak etti. Mark Choi onu resmen ve sonsuza dek delirtmiş miydi? Bilinçsizce sese doğru ilerledi, çünkü bilmek zorundaydı. Ne zaman oturma odasına girdiğinde durdu. Mark koridordaydı. Mantıklı gelmiyordu ama oradaydı, ifadesi okunamıyordu. Mark ona doğru yürüyüp onu yakaladı ve vücuduna doğru çekerken Sky orada aptal aptal durmaktan başka bir şey yapamadı. Sky büyük bir şok içindeydi, ilk başta hiçbir tepki vermedi. Ama sonra yavaş yavaş anladı. Mark onu terk etmemişti. Mark ona biraz daha işkence etmek için geri dönmüştü.

Sky hayatında hiç bu kadar rahatlamamıştı.

"Bunun benim için kolay olduğunu mu sanıyorsun?" Mark, Sky'ın çenesini kabaca kavrayıp onu sertçe öpmeden önce söyledi. Sky ona karşı koymadı çünkü çok açgözlüydü. Bunun yerine ellerini Mark'ın kollarının altından geçirdi ve Mark'ın omuzlarına bağıladı. O vücutlarını birbirine yaklaştırarak sıkıca bağıladı. Mark dilini Sky'ın ağızına soktu ve Sky karşılık verdi

Hemen ağzını onun için daha geniş açtı. Mark'ın parmakları çenesine gömüldü ve diğer elini Sky'ın sırtında ve kafa derisinde gezdirdi. Mark ellerini Sky'ın saçlarında sıktı ve Sky'ın başını geriye çekerek öpüşmeyi kesti. Bir heyecan Mark'ın ona verdiği hafif acıyla Sky'ın göğsü kabardı.

"Dizlerinin üzerine çöküp seni affetmem için bana yalvarıyor olmalıydın," dedi Mark acımasızca, dudakları çoktan dikkat dağıtıcı bir şekilde şişmiş ve pembeydi. Sky bir kez daha tatmak için can atıyordu. Acınacak haldeydi ve zayıftı ama umurunda bile değildi.

"Affet beni," diye fısıldadı Sky, sonra Mark ağzını tekrar onunkine yapıştırdığında inledi. Mark onunkini düşürdü elini Sky'ın belindeki havluya götürdü ve hızlı bir çekişle Havlu ayak bileklerine kadar yuvarlandı. Sky çoktan sertleşmişti ve kumaş düşerken sikinin başında gezindi. Tüyleri diken diken oldu ve göğüs uçları sertleşti. Bir yanı Mark'ı aşağı itmek için çığlık atıyordu. ve onu inletmek istiyordu ama diğer yanı da Mark'ın ondan yapmasını istediği şeyi yapmak istiyordu. Mark genelde böyle biri değildi ama Sky'a baskın tarafını daha önce göstermişti ve şimdi Sky'a daha fazlasını tattırıyordu.

Sky bunu sevdi. Hayır, bayıldı.

"Neden bana zarar vermek istiyorsun?" Mark, Sky'ın kışını sertçe kavradığını söyledi. Sonra ağzını Sky'ın boynuna doğru götürdü, ısırды ve Sky'ın köprücük kemiğine doğru emdi. Sky dudaklarını ısırды, Mark'ın tam olarak önerdiği şeyi yapma dürtüsü - her ikisi de her şeyi unutana kadar Mark'ın horozunu emmek

Yaptıkları aptalca kavgaya görmezden gelinemeyecek kadar yaygınlaşmıştı. Duştaki mastürbasyon seansı çoktan uzak bir anı olmuştu. Zaten bir faydası da olmamıştı. "Neden bana acı çektirmek için elinden geleni yapıyorsun?" Mark mırıldandı, sonra Sky'ın omzunu sertçe ısırды.

"Çünkü beni incitmek için yaşıyorsun," diye tısladı Sky. kendini durdurabildi. Isırığın hafif zonklayıcı acısı, tüm vücudunda yaşadığı işkencenin yanında hiçbir şeydi.

son zamanlarda Mark'ın elinden. Adam sinir bozucuydu. Gerçekler acı veriyordu ama Mark'ın kölesi olduğunu inkâr etmek zordu.

Mark'ın takım elbise ceketini iterek üzerinden çıkarmak istedi. Mark'ın tüm kıyafetlerini çıkarmak istiyordu. Onun çıplak olmasını ve zevk içinde kıvranıyordu. Mark'ın onun adını haykırdığını duymak istiyordu. Çünkü o zaman en azından her şeye değecekti.

"Yaptığımı düşündüğün şey bu mu?" Mark yüzünü geri çekip Sky'a bakarak sordu. Koyu renk gözleri parlıyordu ve Derin ve uzun bir dakika boyunca Sky cevap vermedi, çünkü onların içinde kaybolmakla çok meşguldü. Mark'a çok düşkündü ve bundan kaçış yoktu. Yavaşça başını salladı, çünkü bu doğruydı. Hayatındaki acıların çoğu karşısında duran adamdan kaynaklanıyordu.

Mark gözlerini hızla kıstı ve bir adım geri çekildi. Gözlerini Sky'ın yüzünden ayaklarına ve oradan da tekrar Sky'a çevirdi. Sonra soyunmaya başladı. Önce ceketini çıkardı ve koltuğun üzerine fırlattı. Sonra gömleğinin düğmelerini açtı, her düğmenin patlaması Sky'ın kalbinin daha hızlı çarpmasına neden oldu. Orada öylece durdu, Mark'ı izlerken her saniye tatlı bir işkenceydi. Gömleğini ve pantolonunu ceketin üstüne örttükten sonra elini kaldırdı ve avucunu Sky'ın göğsünün ortasına koydu. Onu itti ve Sky baldırlarının arkası kanepeye çarpana kadar geriye doğru adım attı. Sonra Mark onu tekrar itti ve Sky kendini deri koltuğun yumuşak minderine kış üstü düştü.

Mark onun üzerine sürünerek dizini Sky'ın kalçalarının arasına soktu ve onları açmaya zorladı. Sky ellerini Mark'ın yanlarına doğru kaydırды ve çıplak tenine dokunmak sıcaktı. O da

ne olacağını görmek için bekliyordu. Sky'ın onun için ne planladığını bilmek istiyordu. Bilmek için ölüyordu.

"Chatworth'ta yatağına ilk tırmandığım zamanı hatırlıyor musun?" Mark sordu ve bu soru Sky'ı şaşırttı. Artık düşünmekte zorlanacağı bir noktaya gelmişti.

Mark'ın çıplak teni çok sarhoş ediciydi. Kalçalarını sabırsızlıkla kaldırdı, Mark'ın ellerini ya da ağzını sikinin

üzerinde görmek istiyordu. Ya da Mark'ın üzerine
uzanmasını ve onu penisiyle ezmesini istiyordu.

Sıcak bir ağırlık. Temas kurmaya o kadar açtı ki. "Kıçıma tekme yi basacaksın diye çok korkuyordum," diye devam etti Mark. Sonra da

Başını eğdi ve Sky'ın sağ meme ucunun üzerinde sıcak bir iz yaladı. "Ama kendimi durduramadım," diye ekledi ve sonra tekrar yaladı. Sky sırtını dikleştirdi, parmakları Mark'ın kaburgalarına saplandı.

"Çünkü sana yakın olmak istedim."

"Markie," diye inledi Sky, çünkü bu istek dayanılmaz bir hal almaya başlamıştı.

"Bana daha önce hiç hissetmediğim şeyleri hissettirdin," dedi Mark, onu tamamen görmezden gelerek. Meme ucunun etrafında yavaşça bir daire çizdikten sonra sol tarafa geçti.

Mark'ın sıcak ağzı hassas noktanın üzerine kapandığında

Sky hayal kırıklığı içinde homurdandı. O

ellerini Mark'ın siyah boxer külotunun bel bandına götürdü ve çıkarmasını istedi. Mark, Sky'ın göğüs ucunu serbest bıraktı ve

kendini kollarının üzerinde yukarı kaldırdı. Sonra Mark elini ağzına götürdü ve parmağını yalayarak ağzına aldı.

"İlk seferini hatırlıyor musun?" diye sordu. Tekrar Sky'ın üzerine eğildi ve elini aralarına bıraktı. Sonra Sky, Mark'ın ıslak parmağının göt deliğini dürttüğünü hissetti.

gevşeyene kadar sıkı kas halkası.

Mark içine doğru iterken Sky nefesinin boğazında düğümlendiğini hissetti. Parmağının ucundan daha fazla değildi ama Sky bunu hissetmekten felç olmuştu. İzinsiz giriş. Mark'ın

hafif bir acı. Her şeyin garipliği. Mark dirseğinin üzerine çöktü ve parmağını Sky'ın içinde daha da derine sokarken kendini

Sky'ın bedenine yasladı. "Ne yaptığını bilmiyordum ama bunun bir önemi yoktu. Sen ne istiyorsan ben de onu istiyordum."

Mark dudağını ısırды ve sonra elini salladı, Parmağını sonuna kadar Sky'ın içine soktu. Sky içinden geçen garip zevk ve acı karışımı karşısında nefesini tuttu.

"Canım acıdı ama umurumda değildi." Mark parmağını

Sky'ın içine sokup çıkarmaya başladı ve Sky gözlerini kapadı, hissi

Her hareketinde değişiyordu. Sonra Mark onu çıkardı ve Sky

gözlerini açtı ve nefesini tuttuğunu fark etti.

"Kımıldama," dedi Mark, kanepeden geriye doğru kayarak.

Sonra yatak odasına doğru yürüdü. Sky komodinin çekmecesinin açılıp kapandığını duydu ve kalbi tekrar yerinden fırladı.

Mark döndüğünde elinde bir prezervatif ve kayganlaştırıcı vardı. Sky dirseklerinin üzerine oturdu, tüm vücudu uğulduyordu. Aynı anda hem tahrik olmuş hem de gözünü korkutmuştu. Daha önce Mark'ın gözünü korkutacağını hiç düşünmemişti ama işte buradaydı. Kendini hiç kimseye böyle açmamıştı ve zihninde bir uyarı zili çalıyordu. Eğer Mark'a son kez

Kendinden sahipsiz bir parça olan Sky, onu gerçekten bırakıp bırakamayacağını bilmiyordu. Ama yine de onu vermek istediği başka kimse de yoktu. Sky sonunda boxer'ını tekmeledi ve sonra Sky'ı dizlerinin arkasından yakaladı, onu kanepenin kenarına doğru çekti. Bir yanı hâlâ istese de Sky ona karşı koymadı.

Diğer yanı, sesi daha az çıkan ama çok meraklı olan yanı, Mark'ı tekrar içinde hissetmek istiyordu. Bu yüzden büyük koltuğuna uzandı ve Mark'ın parmağını yağlamasını izledi. Parmağını tekrar Sky'ın içine soktuğunda, bu sefer hızlıca ve törensiz bir şekilde, Sky başını geriye attı ve nefesi kesildi. Bir şeyin aynı anda nasıl hem bu kadar iyi hem de bu kadar tuhaf hissettirebileceğini bilmiyordu.

"Nasıl bir his?" Mark başını eğip çene çizgisini ortaya çıkararak sordu. Sky onu oradan öpmek istedi. O da onu her yerinden öpmek ve sertçe becermek istiyordu. Ama bunun yerine yavaş yavaş işkence görüyordu. Sıcaklığı hissedebiliyordu.

Göğsünün üzerinde karıncalanmalar vardı ve terlemeye başladığını biliyordu. Daha fazlasını istiyordu ama nedenini bilmiyordu. Sonra Sky bir parmağını daha soktu ve tüm vücudu kaskatı kesildi. "Acıyor mu?" Mark sordu, sesi yakın ama uzaktaydı. Vücudu içeri girmeye alışırken Sky altındaki deriyi tırmaladı.

Sky'ın parmakları içeride daha da derine kayarken söyleyebildiği tek şey "Siktir," oldu. Mark sonunda ona istediğini verdi

istedi ve bedenini tekrar Sky'inkinin üzerine bırakarak Sky'ın sırtını minderlere yaslamaya zorladı. Gökyüzü kollarını

Mark'ın etrafında, tutunacak bir şeye ihtiyaç duyuyordu. Mark ağzını Sky'inkinin üzerine eğerak dilini dudaklarının arasına soktu. Sky dizini kaldırarak Mark'ın daha derine inmesine izin verdi. Tam olarak ne yapacağını bilmiyordu, bu yüzden sadece içgüdüleriyle hareket etti. Mark'ın kolu Adam daha sert iterken gerildi ve Sky derinin altında çalışan kasları hissetmek isteyerek pazusunu kavradı.

"Hoşuna gitti mi?" Mark parmaklarını Sky'ın derinliklerine doğru kıvrırken fısıldadı. Sky'ın gözleri irileşti ve bu yabancı his karşısında sarsıldı. Mark tekrar yaptı, Sky'ı kızdırdı ve gözlerinin kafasının içinde dönmesine neden oldu. Sky daha fazlasını isteyerek kalçalarını kaldırdı. Memenin bu kadar iyi olacağını hiç düşünmemişti ama öyleydi. "Daha fazlasını istiyor musun?" Mark, sesi kırılmış ve gergin bir şekilde sordu. Sky başını salladı, gözlerini açtı çünkü Mark'ın yüzünü görmek istiyordu. Gözlerine bakmaya ihtiyacı vardı, neden olduğundan emin değildi ama bakıyordu.

"Evet," dedi ve kendi sesindeki çaresizliği duyabiliyordu. İşleri yeniden yoluna koymak için çaresizdi. Ayrıca Mark'la birlikte olmak için de çaresizdi. Vücudunda haftalardır tatmin edilmemiş bir arzu vardı. Yoksunluk içindeydi ve son derece muhtaçtı.

"Beni mi istiyorsun?" Mark sanki Sky'ın aklından geçenleri okuyabiliyormuş gibi sordu.

"Evet," diye yanıtladı tereddüt etmeden. Mark kısık bir ses çıkardı ve dudaklarını Sky'inkilere değdirdi, bu sefer daha yumuşak ve daha az ısrarcıydı. Sky sabırsızca başını kaldırdı ve

öpücüğün daha derin olması için zorladı. Mark sinirli bir ses çıkardı ve geri çekildi. Prezervatifi kaptı ve paketi yırtarak açtı ama Sky elinden aldı. Sky prezervatifi ereksiyonunun üzerinde nazıkçe yuvarlarken Mark inledi. Sonra Sky arkasına yaslandı ve Mark'ın avucuna kayganlaştırıcı döküp aletinde aşağı yukarı gezdirmesini izledi. Mark'ın kendine dokunmasını izlemek Sky'ı daha da endişelendirdi ve olacaklara hazırladı.

Mark sessizce, "Dizlerinin üzerine çök," diye emretti. Sky itiraz etme zahmetine girmede. Mark'ın istediği şekilde hareket etti, dizleri kanepeye gömüldü. Dizlerinin üzerinde

itaatkâr bir pozisyonda dururken kendini tuhaf hissetti ama k p rdamad .  ylece kaldı

sertleşmesine rağmen kendisine karşı bir şey hissetti. Mark onu kayganlaştırdı, parmağını tekrar içeri kaydırды ama fazla oylanmadı. Mark'ın arkasında kaydığını hissetti ve zamanın geldiğini anladığında midesi sıkıştı.

"Bilmeni istiyorum," dedi Mark Sky'a, ellerini uyluklarının arkasında gezdirerek. Mark'ın sertçe dokunduğu yerde teni yanarken Sky nefesini içine çekti. "Beni ilk kez becerdiğinde, içimde bir şeyler değişti," dedi Mark, Sky'ı iyice açarken sesi daha sert, daha dengesizdi. "Bunların hepsi senin suçun," diye tısladı.

sikinin başını Sky'ın sıkı açıklığına bastırdı.

"Sen başlattın," dedi Sky ve ardından Mark nihayet içine girdiğinde çenesini sıkı. Bu his sanki

Daha önce hiç hissetmediği bir şeydi, sanki mümkün olanın ötesinde geriliyordu. Sky ellerini yumruk yaptı, tırnakları avuç içine batıyor ve parmak eklemleri

beyazlaşıyordu. Acı zonkluyor ve batıyordu ama başka bir şey de vardı. Garip bir şekilde bağımlılık yapan bir şey. O

daha fazlasını istiyordu, istemese bile. Sırtını eğdi, kasları esnedi ve Mark'ın daha derine kaymasına izin verdi. Mark

Sky'ın kalçasını kavradı, kendini çok hızlı ve çok sert itmekten alıkoymaya çalışıyordu. Sky bunun nasıl bir his olduğunu biliyordu. Dayanabileceğine dair hiçbir fikri

olmamasına rağmen, dayanamıyormuş gibi davranılmasını istemiyordu. Mark'ın onu o kadar iyi becermesini istiyordu

ki, başka birinin onunla kıyaslanması imkânsız olacaktı. İkisi için de.

Mark yavaşça içeri pompaladı, her santim bir mil gibi geliyordu. Girişi kaygandı ama hâlâ sıkıydı. Sky dudağını ısırdı, bilincinin her zerresi Mark'ın ona ne yaptığına odaklanmıştı. Buna neredeyse inanamıyordu. Kendini gerçeküstü hissediyordu. Ama gerçektir ve istediğini bilmediği her şeydi.

"Ne cüretle başkasını becerirsin?" dedi Mark, her kelimesi sisin içinde bir mücadele gibiydi. Tüm vücudu gergin ve kontrollüydü, kontrolünü kaybetmemek için çok çabalıyordu. Ama Sky bunun kısa süreceğini biliyordu. Söz konusu Mark olduğunda hiçbir zaman kontrolü elinde tutamamıştı. Mark'ın da böyle olacağından şüpheliydi.

mümkün değil. "Sana her şeyi vereceğim halde ne cüretle

İstiyorsun," dedi Mark ve Sky kelimelerin ardındaki acıyı duyabiliyordu. Bu hissedilebilirdi. Gerçekte.

"O zaman bana ver," diye karşılık verdi Sky, sonra Mark kalçalarını ona doğru çarpınca seslendi. Bu his karşısında yumruğunu yastığa vurdu. Mark'ın sikinin içinde olması kendini çok dolu, çok dolmuş hissetmesine neden oldu. Sonra Mark hareket ettiğinde, vücudundaki her sinir ucu kıvılcımlar saçıyordu. Daha önce hiç bu kadar yoğun bir şey hissetmemişti. Şimdi anlıyordu.

Mark'ın söylediği her şeyi anlamıştı. Bu gerçekten her şeyi değiştirdi.

Bir daha eskisi gibi olup olamayacağını bilmiyordu.

Mark'ın elleri Sky'ın kalçalarına gömülürken, Sky'ın içine, daha da derine pompalıyordu. İnlemeleri gittikçe yükseliyor, her biri Sky'ı daha da tahrik ediyordu. Sky'ın aleti sertleşmiş ve dikkat çekmek için bağıırıyordu. Mark kalçalarını döndürüp belli bir noktaya, sihirli bir noktaya vurdu ve Sky alnını mindere dayayıp hırladı. Birdenbire, sikine dokunulmasına bile gerek kalmadan boşalması mümkün gibi göründü. Hiçbir zaman kolayca ve sık sık boşalabilen Mark gibi olmamıştı. Onun için genellikle çok daha fazlası gerekiyordu. Ama lanet olsun, aklını kaçıırıyordu.

Mark eğildi ve göğsünü Sky'ın sırtına bastırdı, tene temas eden sıcaklık her ikisinin de inlemesine neden oldu. Sonra Sky'ın içine girdi ve kalçalarını tekrar tekrar yuvarlayarak her seferinde tam yerine oturttu. Sky'ın görüşü bulanıklaştı ve gözlerini sıkarak kapattı, bu yabancı duyguya yenik düştü. Bu çok güzeldi.

"Durma," dediğini kendi de duydu. "Durma."

Mark'ın cevabı "Yalvar," oldu. "Bunun için yalvar." Bu sözler Sky'ın tüm vücudunun kasılmasına neden oldu ve Mark ona karşı ürperdi, acı dolu iniltisi Sky'ın kulaklarına müzik gibi geldi.

"Lütfen," dedi tereddüt etmeden. "Lütfen durma." "Neyi durdurmayayım?"

"Beni becermeyi bırakma," dedi, kelimeler bağırsaklarının sıkışmasına neden oldu. Boşalmayı o kadar çok istiyordu ki. Orgazm midesinde birikiyordu ama hâlâ

ulaşamayacağı bir yerdeydi. Çoğunlukla,

Mark'ın aleti içindeyken boşalmak istiyordu. Ve neyse ki Mark yavaşlamadı ve durmadı. Mark onu becerirken Sky'ın başı dönüyordu, karanlık odadaki tek ses vücutlarının birlikte hareket etmesi ve inlemeleriydi. Sonunda, milyon yıl gibi gelen bir süreden sonra Mark uzandı ve parmaklarını Sky'ın sikinin üzerinde gezdirdi. Ön-come ağlıyordu ve Mark avucunu başın üzerinde gezdirerek kalın sıvıyla kapladı. Sonra Mark Sky'ın aletini okşadı, elinin hareketleri onun itişlerine uyuyordu.

Sky inleme ile çığlık arasında bir ses çıkardı, aldığı zevk aklını kaçırmamasına neden olmuştu. Mark'a bir şekilde dokunma ihtiyacıyla geriye uzandı. Mark'ın ön kolunu kavradı ve Sky'ı sarsarken kaslarının çalıştığını hissetti. Mark Sky'a çarptı ve Sky çaresizliği hissedebiliyordu. Sky aklını kaçırarak kadar sikiliyor olmasını umursamıyordu. Aslında, o anda, bu en iyi sikişti.

başına gelen şeydi. O olduğunu biliyordu

Ertesi gün ağrıları arttığında muhtemelen pişman olacaktı ama o anda umurunda bile değildi.

Mark başparmağını Sky'ın sikinin yarığına sürttü ve sonra sert uzunluğunu sıktı ve Sky daha fazla dayanamadı. Mark arkasını dönüp tüm uzunluğunu tekrar Sky'ın içine soktuğunda, Sky kendini bıraktı. Sırtını kamburlaştırdı ve patlayarak karnının her tarafına boşaldı.

Sarsılıp seğirirken sıcak damlaların tenine çarptığını hissedebiliyordu, vücudu kontrolünden çıkmıştı. Sonra Mark'ın nefesi kesildi ve kalçalarını Sky'ın kıkırına gömdü, siki o sihirli noktaya çarptı ve Sky'ın orgazmını birkaç keyifli dakika daha sağdı. Sky'ın kulağına uzun uzun ve alçak sesle inledi.

sonra ayıran prezervatifin içine girdi. Sonra ikisi birlikte yumuşak kanepeye yığıldılar, zor nefes alıyor ve terliyorlardı. Mark yanağını Sky'ın omzuna bastırdı ve elini uzattı. Sky onu tuttu ve kalp atışlarının normale dönmesini beklerken sıkıca kavradı.

Hayat asla eskisi gibi olmayacaktı, bunu zaten biliyordu. Orada yatarken, ter içinde ve vücudu zonklarken, tıpkı o aceleci an gibi olduğunu biliyordu. Yıllar önce Chatworth'un dördüncü katındaki banyoda paylaşmışlardı. Bu asla unutamayacağı bir şeydi. Ve unutmak da istemiyordu. Yarın ya da ertesi gün ne olursa olsun, o hâlâ onda olacaktı. Hiçbir şey. onu alabilir.

"Başka kimseyi becermedim Markie," dedi sessizliğin içinde, sonunda gerçeği itiraf ederek. "Sadece oral seks yaptım. Hepsi bu." Mark içini çekti, göğsü Sky'ın sırtında yükselip alçalıyordu. Sonra kalçalarını kaldırdı ve Sky, Mark'ın aletinin içinden kaydığını hissedince inledi. Vücudu bu müdahaleye alışkındı ve tekrar boş olmak garip hissettirdi. Mark elini çekip prezervatifi çıkardı ve daha sonra halledilmek üzere ahşap zemine attı. Sonra tekrar Sky'ın üzerine yerleşti. Sky parmaklarını esnetti, Mark'ın dokunuşunu özlüyordu ama Mark tekrar eline uzanmadı.

BEŞİNCİ BÖLÜM: **band of gold** **(hüzünlü bir ev** **çiçeğinin yolculuğu)**

Son Yıl Chatworth
Akademisi Ekim

Sky nihayet okul bahçesinden çıkabildiğinde hava kararmıştı. Çantasını hazırlamış ve Rory'nin dolabın arkasındaki içi boş bir kitapta sakladığı onluk ve yirmiliklerden biraz ödünç almıştı. Sky'ın mirasıyla teknik olarak bir milyoner olmasına rağmen ihtiyaç duyduğu anda elinde hiç nakit parasının olmaması komikti. Nakit parası yoktu; sadece okul hesabındaki para vardı. O Ayrıca kaçak bir telefonu ve acil durum kredi kartı vardı ama hepsi bu kadardı. Bu yüzden bir borç senedi bıraktı ve Rory'nin anlayış göstereceğini umdu. Yapmak üzere olduğu şeyden onu hiçbir şey alıkoyamayacaktı. Ödünç aldığı parayı ve her şeyi, bir de kıyafetlerini değiştirerek topladı ve gizlice dışarı çıktı.

Otostopla tren istasyonuna gitti ve tren gelene kadar bekledi. Pek bir planı yoktu. O Mark'ın telefonunu aramaya çalışmış ama doğrudan sesli mesaja düşmüş. Bu yüzden şimdilik bir yolunu bulacağını düşündü. Öyle ya da böyle oraya varacaktı. Ne kadar sürdüğü ya da ne kadar para harcaması gerektiği umurunda değildi. Mark'a ulaşacaktı. Waterbridge, Connecticut'a varması iki tren ve üç saat sürdü. Mark'ın telefonunu aradığında ama yine telesekretere düşmüş. O gitti

İstasyonun köşesindeki grafitili bir telefon kulübesine girdi ve Choi isminin listede olmasını umarak yırtık pırtık telefon rehberini karıştırdı.

Tüm Waterbridge, Connecticut'ta garip bir şekilde sadece bir Choi evi vardı. Adresi elinin tersiyle yazdı ve aceleyle gecenin serinliğine doğru yola çıktı. Mark'ın sokağına varmak bir taksiyle on dakika daha sürdü. Yabancı bir arabanın Mark'ın evinin önüne habersizce park etmesini istemediği için şoföre sokağın etrafında tur attırdı. Bir blok öteye park ettiler ve Sky yolculuğun parasını ödedi. Sonra Mark Choi'nin evim dediği büyük, duvarlarla çevrili malikâneye yürüyerek geri döndü.

Büyük tuğla bir evdi ve sokağın oldukça gerisindeydi. Garaj yolu, üzerinde giriş şifresi olan sekiz ayak yüksekliğinde bir kapıyla kapatılmıştı. Metal parmaklıkları çekiştirdi ama kısa sürede

Evin çevresi tuğla bir duvarla çevriliydi, bu yüzden çitin tüm yol boyunca tuğla olup olmayacağını merak ederek onu takip etti. Arazinin kenarındaki ağaçlık alandan olabildiğince sessiz bir şekilde geçti ve caddeden yaklaşık yarım mil geride, çalışkanlığının karşılığını aldı. Evin arka tarafında kocaman bir

veranda alanı ve olimpik havuz. Etrafı tuğla duvarlarla çevrili değildi, bunun yerine aynı boyda siyah metal bir çitle çevriliydi. Zengin insanların güvenlik konusunda aşırıya kaçtıklarını biliyordu ama bu çok saçma, diye düşündü kendi kendine. Ağaçlık alandan sürünerek çıktı, bir bekçi köpeği için gözlerini dört açmıştı. Ama çite yaklaştıkça tüm korkuları eriyip gitti.

Mark geniş arka verandada hasır bir sandalyede oturuyordu, gözlerini gökyüzüne dikmiş, elinde bir sigara vardı. Gökyüzü ellerini çitin parmaklıklarına dolamıştı, Onları ayıran tek şeyin bu olmasından rahatsızdı. Mark'ın dikkatini çekmek için alçak sesle ısıklık çaldı. Avlunun ve bahçenin karanlıkta kalmasına rağmen Mark hâlâ büyük ölçüde karanlıktaydı.

Havuz alanı bir Noel ağacı gibi aydınlatılmıştı. Tekrar ısıklık çaldı ve Mark sonunda başını Sky'a doğru çevirdi.

"Markie," diye fısıldadı yüksek sesle ve Mark dik oturdu, yüzü şok olmuştu. "Kapıyı aç. Beni içeri al." Mark'ın gözleri büyüdü ve arkasındaki malikâneye doğru baktı. Sonra ayağa kalktı ve aceleyle kapıya doğru yürüdü.

"Gökyüzü mü?" diye sordu yaklaştığında, sanki hâlâ inanmıyormuş gibi.

"Benim," dedi Sky parmaklıkların arasından uzanarak. Mark onun elini tuttu ve sıktı.

"Bir şeyler duyduğumu sanıyordum," dedi Mark, gülümsemesini gizlemek için başını eğerek.

"Olanları duydum ve gelmek zorundaydım," diye açıkladı Sky, birden bunun ne kadar çılgınca bir plan olduğunu fark etti. Ama önemli değildi, çünkü işe yaramıştı. Ne de olsa Mark'a ulaşmayı başarmıştı. Ama Sky'ın sözleri üzerine Mark'ın gülümsemesi soldu ve Sky'ın elini bıraktı. Sigarasını dudaklarına götürdü ve bir nefes çekti. "Sigara mı içiyorsun?" Sky eğilerek sordu sabırsızlıkla çitin parmaklıklarına dayandı, aralarındaki engele sinirlenmişti.

"Evet," dedi Mark burnunu çekerek ve burnunu temizleyerek. Sonra cebini karıştırdı ve ufalanmış bir sigara paketi çıkardı. "Bir tane ister misin?"

"Ben sigara içmiyorum, sen de içmiyorsun," dedi ama parmaklıkların arasından uzanıp bir tane aldı.

"Bu özel bir durum," dedi Mark çakmağı ateşleyerek. Sky eğildi, sönmesini engellemek için elini alevin etrafına koydu ve Mark sigarasını yaktı. Sky bir nefes çekti ve Mark'ı inceledi. Gözleri şiş ve kızarıktı, saçları dağınıktı ve gözlerinin önündeydi. Bol bir elbise giyiyordu.

gri Chatworth sweatshirt'ü ve basketbol şortu vardı. Her zamanki siyah Converses'lerini giymişti ve çorapları yoktu. Onu yurt odasındaki gündelik kıyafetleriyle ama ailesinin arka planda malikânelerinin görüldüğü lüks arka bahçesinin kenarında dururken görmek bir kültür şokuydu. Aynı Mark'tı ama bir şekilde farklıydı. "Bunlar Alex'in sigaraları," Mark

aralarındaki sessizliği bozarak aniden duyurdu. "Son paketi. Onları odasında buldum."

Sky'ın buna ne diyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu, bu yüzden ölü adamın sigarasından bir nefes daha çekti. Mark yine burnunu çekti ve başını eğdi, böylece Sky onun yüzüne bakamadı

artık. Bir süre sessizlik içinde öylece durdular, gecenin serinliğinde sigara içtiler. Sky parmaklıkların arasından uzandı ve Mark'ın kazağının eteğini hafifçe çekiştirdi.

Dokunmak istiyordu

ama garip hissettirdi. Mark garip davranıyordu. Ama Sky onu suçlayamazdı. Şok geçirmiş gibiydi, sanki bütün dünyası havaya uçmuştu. Sky parmaklarını kumaşa geçirdi ve alnını soğuk metal çubuklardan birine bastırdı.

"Annenle baban nasıl?" diye sordu çünkü aklına gelen tek soru buydu. Mark omzunu parmaklıklara yasladı, vücudu ağır bir şekilde çitlere doğru sarkıyordu. Gökyüzü Mark'ın eşofmanının kumaşına yumruğunu sıktı, onu daha yakın istiyordu.

"Bilmiyorum," dedi Mark, dudaklarından dumanlar çıkarken. "Konuşmuyorlar. Bana beş kelime bile söylemediler

Eve geldiğimden beri."

"Peki ya sen?" Sky dikkatle sordu. "Sen..." Sky sözünü yarıda kesti ve bir nefes daha çekti. Soruyu sormak isteyip istemediğini bilmiyordu. Bu duruma nasıl yaklaşması gerektiğini bilmiyordu. Hiçbir şey bilmiyordu. Tek bildiğı, neye ihtiyacı olursa olsun Sky'ın yanında olduğuydu.

"Ne yaptım?" Mark yumuşak bir sesle söyledi. Sky dilini dudaklarında gezdirerek sigaranın yanık tadını aldı. Etraflarında cırcır böcekleri cıvıldıyor, gevrek sonbahar gecesinde yankılanıyordu.

"Vedalaşabildin mi?" Sky sonunda sordu.

"Evet," dedi Mark. "Ama beni duyup duymadığını kim bilebilir. Zaten çoktan ölmüştü." Mark son bir kez daha bir nefes çekti ve ardından sigarasının izmaritini Sky'ın üzerine attı.

çitin diğer tarafında. Sky, Mark'ın sesindeki acıyı duydu ve bu kalbini acıttı. İki kız kardeşi vardı ve onlara bir şey

olacağını hayal bile edemezdi. Ona yakın olan tek kişi

kaybettiği tek şey büyükannesiydi. Ama genç bir kadının kaybında özellikle trajik bir şey vardı.

Özellikle de bir kardeşe. Kız kardeşlerinin her zaman yanında olacaklarını düşünerek onları hep hafife alırdı. Onların aniden gitmesi büyük bir şok olurdu.

Ve onları böyle bir şekilde kaybetmek büyük bir şok olurdu. "Kapıyı açın," dedi Sky, sesini alçak tutarak.

"Bırakın

içeri geleyim."

"Sky," dedi Mark, sesi tuhaf bir şekilde kopuktu. Sesi neredeyse kendisi gibi çıkmıyordu. "Buraya neden geldin?"

"Neden geldiğimi biliyorsun," diye ağzından kaçırdı Sky. Sigarasını botunun tabanında söndürdü ve sonra bir fiske vurarak

Çimenlere. Sonra Mark'ın eşofmanının eteklerini tekrar çekiştirdi. Neden sürekli ona dokunma ihtiyacı duyduğunu bilmiyordu. Sadece istiyordu.

"Buna gerek yoktu," dedi Mark, parmaklarını aralarındaki çubuğun etrafına, Sky'ın yüzüne yaklaştırarak.

Sky yanağını Mark'ın parmak eklemlerine bastırarak, "Evet, öyle yaptım," dedi. "Beni içeri al." Mark kalın bir iç çekti.

"Yapamam."

"Evet yapabilirsin," diye ısrar etti Sky. "Ne istersen yapabiliriz. Aptal bir Bruce Lee filmi bile izleyebiliriz." Sonunda Mark'tan küçük de olsa bir gülümseme aldı. Mark eski Kung-Fu filmlerini çok sevse de Sky'ın onlardan ne kadar nefret ettiği aralarında bir şakaydı. "Yalnız kalmamalısın."

"Yine de sorun değil," dedi Mark. "Ayrıca, Chatworth'a geri dönmelisin. Kimse nerede olduğunu bilmiyor."

"Umurumda değil. Ben senin için buradayım."

"Çok inatçısın," diye fısıldadı Mark. Sonra bir tane aldı geri adım atarak Sky'dan daha da uzaklaştı. Ağzını birkaç kez açıp kapattı, sanki şunları söylemek istiyordu ama nasıl olduğunu bilmiyordu. "Hastanede bir şeyin farkına vardım," diye başladı Mark ve Sky ona baktı. Yeniden kötü hissetmeye başladı. "Ağabeyim kendini öldürdü," dedi Mark kesin bir ifadeyle. "Artık tek çocuğum."

Tek evlat."

"Evet," dedi Sky, Mark'ın ona ne anlatmaya çalıştığını anlamaya çalışırken kaşlarını çatarak.

"Yani yapamam-" Mark durdu ve eve doğru baktı. "Yani şimdi iyi bir evlat olmalıyım. Daha iyi olmak zorundayım." Sky ona baktı, Mark'ın söylediklerinin ağırlığı henüz onu ezmemişti. Bir şeylerin değiştiğini biliyordu ama ne kadar değiştiğinin farkında değildi. "Okulda daha iyi olmalıyım ve başka açılardan da daha iyi olmalıyım."

"Bu ne anlama geliyor?" Sky sonunda sordu, uyuşmuş bir Boynundan göğsüne doğru inmeye başlayan bir his. "Bu, artık arkadaş olabileceğimizi düşünmediğim anlamına geliyor."

Mark yere bakarak ve Sky'a bakmadan konuştu. "Bu benim için iyi değil." Sky gözlerini kırptırarak ve uyuşmuş bir halde Kelimeler beyninde yer etmişti. Kalbi ona yetişmekte yavaş kaldı. Başını salladı, inkâr köpürüyordu Anında.

"Ama sen benim en iyi arkadaşımsın," dedi Sky düşünmeden. "Aptal olma Sky," dedi Mark, ses tonu birdenbire

keskin ve acı. "Bu şekilde devam edemeyeceğimizi biliyorsun." "Neden?" Sky sordu. "Mezuniyete çok yakınız. Sonra

o zaman ne istersek yapabiliriz."

"Ne istersen yapabilirsin," diye düzeltti Mark onu.

"Yapamam. Artık yapamam."

"Bu saçmalık Markie," diye tısladı Sky, avuçlarının içini parmaklıklara vurarak. "Her yere gidebiliriz. New York'a ne dersin? Orada ne yaptığımız kimsenin umurunda olmaz. İstediklerimiz her şeyi yapabiliriz."

"Okula gitmem gerekiyor," dedi Mark başını sallayarak.

"Bu hiç mantıklı değil."

"Öyleyse Columbia'ya git," dedi Sky omuz silkerek. "Bu mantıklı."

"Yapamam," diye fısıldadı Mark, sonra boğazını temizledi ve daha net ve güçlü bir şekilde tekrar konuştu. "Artık gitmelisin. Geç oluyor ve cenaze yarın."

"Markie, yapma," Sky parmaklıkların arasından uzandı, parmak uçları Mark'ın kolunu okşadı. Ama sonra Mark dışarı

çıktı

onun kavrayışı.

"Senin için geleceğimi bir kenara atmayacağım Sky," dedi Mark. "Zaten hiçbir anlamı yoktu. Yaptığımız her şeyin. Sadece bir hataydı." Sky çitin parmaklıklarını kavradı, kendisini dik tutacak bir şeye ihtiyacı varmış gibi hissediyordu. Aldığı hasar, Mark'ın onu göğsünden vurmuş olmasıyla aynıydı. Mark'ın canının yandığını biliyordu ama bu sözlerin onun ağzından çıktığını duymak çok canını yakmıştı. "Hiçbir anlamı yoktu," diye tekrarladı Mark. "Aptalcaydı."

"Çok yalancısın Markie," diye fısıldadı, o kadar emin olmasa da. Belki de kördü. Belki de gerçeği göremeyecek kadar aptaldı.

"Geri dönmek için paraya ihtiyacın var mı?" Mark sordu, sesindeki soğukluk gece havasına uyuyordu. "Biraz bulabilirim."

"Ne? Hayır. Markie-"

"Tamam o zaman," dedi ve sonra dudağını sertçe ısırıldı. "Hoşça kal Sky."

"Sözünü geri al. Söylediklerini geri al," dedi Sky, kelimeler onun izni olmadan ağzından dökülmüştü. "Yalan söylemeyi bırak."

Mark hızla, "Gitmem gerek," dedi.

"Beni içeri al," dedi Sky. Kendi sesindeki çaresizliği duyabiliyordu ama yapacak bir şey yoktu. Kan kaybından ölecekmiş gibi hissediyordu ve Mark'ın umurunda bile değildi. Mark onu görmezden geldi. Arkasını döndü ve eve doğru yürüdü, Omuzlarını kamburlaştırarak ilerledi. Gökyüzü onları ayıran parmaklıkları çekerek çitin tepesine baktı. Parmaklıkların sivri uçları ona doğru kıvrılıyor ve kaziğe oturtulmadan çitin üzerinden geçmeyi neredeyse imkânsız hale getiriyordu. Ya da en azından elbiselerini kaptırmadan. O anda çaresizlik onu vurdu.

başka hiçbir şey hissetmemişti. Bu son olamaz, dedi kendi kendine. Bu onun Markie'si değildi; Mark'ın bedeninde geçici olarak ikamet eden başka biriydi.

Kederi biraz yatıştığında Mark ona geri dönecekti. Ama kendine bu yalanı söylerken bile buna inanmıyordu. Mark

uzaklaşırken, çok gerçekçi hissetti.

Ve bu canını hiç düşünmediği kadar yaktı.

"Beni içeri al," dedi tekrar tekrar, bırakmaya hazır değildi. Mark evin içinde kaybolup kapıyı kapatana kadar bunu söyledi. Sonra yumuşak çimlerin üzerinde dizlerinin üzerine çöktü,
Ne yapacağını merak ediyordu. Yapamazdı.
Chatworth'a geri dönmeyi hayal etti. Mark olmadan orada olmak istemiyordu. Uzun süre kımıldamadı.
Gittikçe daha da üşüyordu. Parmak uçları uyuştığında, kendini ayağa kalkmaya ve uzaklaşmaya zorladı. O Mark'ın komşularının duvarlarla çevrili malikânelerinin yanından geçerek ağaçlarla çevrili caddede tökezledi ve artık dünyayı tanıımıyormuş gibi hissetti. Her şey acı vericiydi. Her duygu, her düşünce, her anı.
Her şey değişmişti.

Günümüz
New York'u
Eylül

Bu bir şanstı.

Sky'ın o gün şehir dışında olması bile gerekmiyordu ama popüler bir vegan restoranında öğle yemeği için bir aktrisle buluşması gerekiyordu. Genelde Yukarı Doğu'dan uzak dururdu.
Side'a karşı herhangi bir önyargısı olduğu için değil, oraya nadiren gittiği için. Gençliğinde anne ve babası Yukarı Batı Yakası tiplerindendi, ancak şimdi nadiren şehre iniyorlardı. Büyükannesinin 76th adresinde bir dairesi vardı ama onun dışında oraya nadiren giderdi. Bir yetişkin olarak, normalde orada olmak için hiçbir nedeni yoktu.
Yine de o Eylül gününde kendini orada bulmuştu.
Yürürken dikkatini bile vermiyordu.
Caddenin aşağısına. Bir zombi gibi metro istasyonunun yanından geçip gitmişti. Yaz sona ermek üzereydi ve güzel havaların yaşanacağı kısa bir süre kalmıştı. Gökyüzü hissedebiliyordu

Havada sonbaharın serinliği vardı. Hava hâlâ sıcaktı ama geldiğini hissedebiliyordu.

Mark'ı üç haftadır görmemişti.

Sky bu konuda garip bir şekilde sakindi. Aslında neredeyse uyuşmuştu. Mark onu sikmiş ve sonra ortadan kaybolmuştu.

hiçbir şey olmamıştı. İlk hafta bir e-posta almış. İkinci hafta hiçbir şey duymadı. Üçüncü hafta, hiçbir şey beklemiyordu. Mark iş için daha çok seyahat ediyordu - en azından bahanesi buydu. Ama Sky buna inanmadı ve Mark'ın ne bahane bulduğu umurunda değildi. Gerçeği biliyordu. Mark korkuyordu. Dehşete düşmüştü. Sky korkmuyordu. Sky hiçbir şey değildi. Hissetmesine izin veremezdi çünkü o zaman asla durmayabilirdi. Mark Choi'ye zaten on yıldır aşıktı. Hayatının geri kalanında Mark Choi'ye aşık olmayı hayal bile edemezdi. Sky, aşkın kaybedilen bir oyun olduğuna karar vermişti ve aksini söyleyen herkes aptaldı.

Ona neyin baktırdığını bilmiyordu ama belki de parlak zümrüt yeşili vardiyalı elbise olabilirdi. Gri sokakta göze çarpıyordu ve gözleri bu renge takıldı, Neye baktığını bile fark edemededen onu takip ediyordu. Bu bir kadındı, küçük Asyalı bir kadındı, saçları toplanmıştı ve kolunda Prada çantası vardı. Olduğu yerde durdu, çünkü onu tanımıştı. Daha doğrusu tanıdığını sandı. Sonra siyah takım elbiseli, uzun boylu, saçları arkaya taranmış Asyalı bir adam da ona katılınca Sky onu tanıdığından emin oldu.

Mark'ın annesini aylar önceki otel partisinden beri canlı olarak görmemişti ve ondan önce de sadece fotoğraflarda görmüştü. Ama işte oradaydı, caddenin sahibi gibi yürüyordu, Mark da yanında yürüyordu. İş için seyahat etmek zorunda olduğunu bu kadar büyötmüşken Mark'ın şehirde olmasına kızmış olmalıydı. Ama bunun yerine Kızgın olduğu için hiçbir şey hissetmedi. Kendini yürümeye zorladı,

Sokağın karşı tarafında arkalarından geliyordu. Mark'ı susamış bir adamın kilometrelerce uzağa bakması gibi inceledi.

Okyanus. Baştan ıkarıcı ve güzeldi ama  l m c ld . Mark  zel bir şey yapmıyordu bile; sadece yürüyordu. Elinde telefonu vardı ve ona bakıyordu. Etrafının farkında değildi ve Sky'ın bu kadar yakında olduğunun da kesinlikle farkında değildi.

Sky onları birkaç blok boyunca takip etti, eli cebindeki telefona gitti. Mark'a bir mesaj göndermeyi çok istiyordu. Mark'ın, Sky'ın tam orada olduğunu ve ona ulaşabildiğini fark ettiğinde yüzündeki ifadeyi görmek istiyordu.

iki gözüyle hâlâ şehirde olduğunu görebilecekti. Ama buna fırsatı olmadı. Mark ve annesi bir d kk nın önünde durdular, sonra Mark kapıyı onun için açtı ve ikisi de içeride kayboldular. Sky sabahın erken saatlerinde Akşam güneşi ve uyuşukluğu eriyip gitti. Onun yerine, kaburgalarının altında sıcak bir ateşin yaladığını hissetti. Sertti

ama yine de yaptı, ciğerlerine hava girmesini sağladı.

Göğsüne yumruk yemiş gibi hissetti.

Harry Winston'a ev sahipliği yapan tanídık bina önünde, ağırlığını ortaya koymaktan hoşlanan sade, gri bir büyükbaba gibi duruyordu. Denklem kafasında çözülürken Sky gözlerini kırpıştırdı. Mark ve annesi Harry Winston'a gidiyorlardı. Bayan Choi Mark'ın Jisoo ile evlenmesini istiyordu. Mark onu başından savıyordu ve Jisoo ile daha fazla zaman geçirmek. Hepsi tek bir şeye bağlıydı. En azından öyle görünüyordu ama gerçeği bilmek zorundaydı.

Caddenin karşısına geçti, ne olduğuna bakmaya bile zaman bulamadı.

karşıdan gelen arabalar. Bir taksi etrafından hızla geçerken ona korna çaldı, ama o karşılık olarak orta parmağını kaldırdı ve yoluna devam etti.

Kapıdan geçip Harry Winston'a girer girmez atmosfer tamamen değişti. Işıklar karardı, hava soğudu, sokağın gürültüsü tamamen kesildi. Sanki bir müzeye adım atmış gibiydi. Siyahlar içindeki bir satış elemanı gölgelerin arasından çıktı, tam olarak düşmanca değildi, ama Sky'ın

Orada olması gerekiyordu ve sokakta dolaşan kayıp bir köylü değildi.

"Randevunuz var mı?" diye sordu kadın sakince.

"Hayır," diye başını salladı Sky. "Nişan yüzükleri." "Efendim?"

"Prenses kesim, platin kaplama, en az dört karat." Sky, kız kardeşinin bir yıl önce o zamanki erkek arkadaşını nişanlanmaya ikna etmeye çalıştığını hatırlayarak Daha önce de mükemmel yüzüğünü böyle tarif etmişti. Takip ettiği tek mücevher saatlerdi; kendisi yüzüklerle pek ilgilenmezdi. Neyse ki konuşmayı biliyordu ve satıcı kadının gözleri dolar işaretleriyle parladı. Başını salladı ve sonunda dudaklarından bir gülümseme geçti.

"Bu taraftan efendim. Eminim ilginizi çekecek bir şeyler bulacağız." Sky ona gülümsedi ve tavrında kalan buzlar çabucak eridi. Bir kapı açtı ve onu ışıkla yıkanan bir odaya götürdü. Kristal avizeler mücevherlerle dolu cam vitrinlerin üzerinde parıldıyordu. "Eğer yapmazsan Sorabilir miyim, söz konusu genç bayan kaç yaşımda?"

"Yirmi yedi," dedi Sky hiç düşünmeden. Gökyüzü yakında yirmi sekiz yaşına girecekti ama Mark'ın doğum günü Şubat ayındaydı. O zamana kadar yirmi sekiz yaşına girmeyecekti.

"Mükemmel," dedi satıcı kadın. "Görmeniz için çok güzel örneklerim var."

"Harika," diye mırıldandı Sky büyük, lüks galeriyi tararken nefesinin altından. Diğer satış elemanlarıyla birlikte duran birkaç takım elbiseli adam vardı ama hiçbir Mark değildi. Kürk manto giymiş, uzun kulak memelerinden gözyaşı damlası elmaslar sarkan yaşlı bir kadın deri bir sandalyede oturuyordu ama bu kesinlikle Mark'ın annesi değildi. Bütün odada aradığı iki kişiden hiçbir iz yoktu. Bu görüntüyü daha ne kadar sürdürebileceğini merak ediyordu. Ne yaptığını bile bilmiyordu. Enine boyuna düşünmemişti. Tek bildiği kalbinin hâlâ hızlı attığı ve ellerinin hâlâ titrediğiydi. O

Cam satış tezgâhına ulaştığında ellerini yumruk yaptı ve sabit tutmaya çalıştı. Akli başında değildi.

Tezgâhın arkasına geçen satıcı kadın, "Size birkaç parça göstereyim, bakalım gözünüze ne çarpacak," dedi. Sky başını salladı ve kalıplanmış maun duvara doğru döndü. Maun duvarın arkasında gizli odalar olduğunu biliyordu, üst sınıf müşteriler için gizli gösteri odaları. Mark'ın orada saklanıp saklanmadığını merak etti. Soyadı bir kez söylenecekti, o da o odalardan birine götürülürdü. Büyükannesi ömür boyu müşterisi olmuştu. Gençliğinde galeriye gelip yumuşak deri koltuklardan birine oturduğunu ve büyükannesinin küpeler ve kolyeler denediğini hatırlıyordu. Oda eskiden Chanel no. 5 gibi kokardı. 5 gibi kokardı ama bunun nedeni onun öyle kokuyor olmasıydı. Şimdi sadece ahşap, deri ve vazolardaki çiçek aranjmanlarının bir karışımı gibi kokuyordu. odayı süslüyordu. "Kulağa nasıl geliyor?" diye devam etti satıcı kadın, dikkatini tekrar günümüze çekerek.

"Gördüğüm zaman anlayacağım," dedi.

"Eminim öyle olacak," dedi, bilmiş bir gülümsemeyle öne doğru eğilerek. "Hemen döneceğim," diye mırıldandı, sonra döndü ve mavi kadife bir perdenin arkasında kayboldu. Maun duvarlara doğru döndü, bir kapının açılmasını bekledi. ya da onları gördüğüne ve bunun bir yanılsama olmadığına dair bir işaret. Kendini ikinci kez tahmin ediyordu, acaba arkasını dönüp gitmesi gerekirken, ahşap kapılardan biri gıcırtyla açıldı. Zümrüt yeşili bir kumaşın parıltısını yakaladı ve kalbi göğsünde daha da hızlandı.

Yanılmamıştı.

Satıcı, mavi kadife bir tepsi taşıyarak özel odalarından çıktı. Tepsiyi başka bir satıcıya uzattı, Yanında iri yarı bir güvenlik görevlisi vardı. Onlar Sky, Manhattan'daki ortalama bir tek yatak odasından daha pahalı olan iyi şeylere bakıyorum, diye düşündü. Seslerini duydu, Mark ve annesi Korece konuşuyorlardı.

satıcının ne konuştuklarını bilmesini istemiyordu. Sky, Mark'ın yüzünü görmek için bir adım daha yaklaştı. Kapı hâlâ aralıktı ve o çok yakındaydı.

Mark ayağa kalkıp kapıya doğru ilerledi ve Sky birden onu net bir şekilde görebildi. Elini ağzına götürdü ve gergin olduğu zamanlarda yaptığı gibi başparmağını çiğnedi. Sonra kendini yakalamış gibi oldu ve elini yanına düşürdü. Elini cebine attı ve telefonunu çıkardı. Sky kimin ona mesaj atmasını ya da aramasını beklediğini merak ediyordu. Bir iş görüşmesi gibi zararsız bir şey olabilirdi ya da kız arkadaşının aramasını bekliyor olabilirdi. Belki de evlenme teklif edeceği için gergindi. Belki de her şey için gergindi. Belki de tüm bunların saçmalık olduğunu, hayatını mahvettiğini bildiği için gergindi.

En azından Sky'ın umduğu buydu. Ama bu kendi kendine anlattığı bir peri masalı da olabilirdi. Ne de olsa bir adam Harry Winston'a yüzük bakmaya gelmezdi. ciddi değildi. Ve yanlış yönlendirilmiş bir aile zorunluluğu yüzünden evlenmek zorunda olduğuna kendini inandırmış bir adam ciddi değilse hiçbir şey değildi. Gökyüzü adım attı gizli odaya yaklaşmaya çalışıyordu. Bunu düşünmeden yaptı, çünkü Mark'a düşünmeden çekiliyordu. Mantıklı olmayı çoktan aşmıştı.

Mark kapının ardındaki odada bir hareket sezmiş gibi başını kaldırıp baktı. Sky uzaklaşmadı ya da yüzünü gizlemeye çalışmadı çünkü bunun bir anlamı yoktu. Mark'ın onu görmesini istiyordu. Mark'ın onun küçük sırrının içinde olduğunu bilmesini istiyordu. Gözleri nihayet karşılaştığında, kıpırdamadı. Geri adım atmadı. Mark orada durdu ve bir kez, sonra iki kez gözlerini kırptırdı. Sonra annesine Korece bir şeyler söyledi ve hiçbir sorun yokmuş gibi odadan çıktı. Sky önündeki cam kasaya yaslandı, şu anda onu Mark'tan ayıran tek şey olan cam kasaya.

"Ne yapıyorsun sen?" Mark, Sky'a duyulabilecek kadar yaklaştığında sesini alçaltarak sordu.

"Ben de sana aynı şeyi sorabilirim," dedi Sky. "Annen yeni bir kolye almak istiyor mu? Ya da belki yeni bir çift küpe."

"Sky," dedi Mark başını sallayarak. "Burada ne işin var senin?"

"Önce sen," diye yanıtladı Sky.

"Beni utandırmaya mı çalışıyorsun?" Mark çok sakın bir şekilde ellerini avuçlarının içine alarak aralarındaki cam kasanın üzerine koydu. Sky cevap vermeden önce yavaşça nefes aldı. İçindeki öfke o kadar hızlı ve beklenmedik bir şekilde alevlenmişti ki neredeyse elinin altındaki her şeyi çıplak elleriyle yok edebilecekmış gibi hissediyordu.

"Hayır," dedi Sky. "Seni utandırmamı mı istiyorsun?"

"Burada olduğumu nereden biliyordun?" Mark sordu.

"Şans." Sky gözlerini Mark'ın ağzına dikti çünkü elinde değildi. Onu öpmek istediği kadar ağzına yumruk atmak da istiyordu.

"Ben buna inanmıyorum. Ya da tesadüfe," dedi Mark.

"O zaman Yarımada'ya ne denir?" Sky, "O zaman

Yarımada'ya ne denir?" dedi.

Gözleri Mark'ın kilerle buluşmak için geri döndü.

"Bilmiyorum," diye mırıldandı Mark, koyu renk gözleri odanın ışığında parlıyordu. "Bir hata belki de." Sky dişlerini sıktı, yetiştirilme tarzı onu Harry Winston'ın sessiz showroom'unun ortasında bir dizi küfür savurmaktan alıkoyan tek şeydi. Omuzlarını yuvarladı ve kendi kendine cevabını aldığını söyledi. Mark az önce ona her şeyi anlatmıştı.

bilmem gerekiyordu.

"Kendine istediğin kadar yalan söyleyebilirsin Mark Choi," dedi Sky. "Gidip kendini de becerebilirsin."

"Affedersiniz," dedi arkasından bir kadın sesi.

"İlgilendiğiniz örnekler bende." Mark başını çevirip Sky'ın dikkatini çekmeye çalışan satıcı kadına baktı. Sky ona el salladı.

Sky ona bakmadan, "Bir hata yaptım," dedi. "Artık bir yüzüğe ihtiyacım olmayacak."

"Efendim?" diye sordu ama sesi çok uzaklardan geliyordu. Sadece Mark'a odaklanmıştı ve kendi öfkesini kontrol altına almaya çalışıyordu. Kendini şiddetli ve çığ hissediyordu ve pişman olacağı bir şey yapmadan önce uzaklaşması gerekiyordu. Mark'a son bir kez baktıktan sonra dönüp kapıya yöneldi, onunla aynı odada bulunmaya daha fazla dayanamayacaktı.

Kolunda bir el hissettiğinde Mark'ın onu takip ettiğini fark etti.

"Ne oluyor Sky?" Mark soruyordu, parmakları Sky'ın derisini kazıyordu. Sky dönüp Mark'ı yakaladı. Mark'ın gömleği, öfkesini kontrol edemiyordu. Kimin izlediği ya da baktığı umurunda değildi. Umurunda bile değildi. Hiçbir şey umurunda değildi.

"Bitirmek istiyorsan, erkek ol ve bitir," dedi Sky, dudaklarını Mark'ın kulağına bastırarak. Mark onu itmeye çalıştı ama kolları işbirliği yapmak istemiyor gibiydi. Onun yerine parmakları Sky'ın gömleğini ölümcül bir şekilde kavradı. "Bir kez yaptın, yine yapabilirsin."

"Anlamıyorsun," dedi Mark. "Çok kolaymış gibi davranıyorsun ama öyle değil."

"Peki," dedi Sky onu iterek. Mark yine de gitmesine izin vermedi. "Eğer zayıf düşeceksen, bunu ben yapacağım." Sky, Mark'ın bileklerini kavradı ve ellerini Sky'ın gömleğinden çekti. "Bitti artık. İyi bir hayatın olsun."

Mark kontrolden çıkmış gibi hissediyordu.

Yukarı Doğu Yakası'nın ortasında durmuş, herkesin görebileceği şekilde sevgilisiyle tartışıyordu. Annesi onu Sky'la görmüştü. Harry Winston'daki herkes görmüştü. Ama bunu umursayamazdı. Hele de Sky'ın sözleri kulaklarında yankılanırken ve diğer her şeyi anlamasını zorlaştırırken.

"Her şey bitti. Harika bir hayatın olsun."

Bunu söylediğinde Sky'ın yüzündeki ifade hiç de belirsiz değildi. Bu sefer oyun oynamıyordu. Ciddiydi. Mark'ın Sky'ın bu işi bitirdiğinden, bu işi bu şekilde sonlandıracağından hiç şüphesi yoktu. Aslında Mark onu suçlamıyordu. Ama yine de Bu kadar kolaymış gibi gösterdiği için ondan nefret ettim. Kolay değildi. Kolay olmaktan çok uzaktı.

"Öylece..." Mark sözlerini yarıda kesti, bunun hiçbir anlam ifade etmediğini biliyordu. Zayıf davranıyordu. Tam da bu nedenle Sky'la konuşmayı uzun süre ertelemişti. Sky oradayken, tam önündeyken bunu düşünmek çok zordu. Ama uzaktayken, hatta karşı kıyıdaiken bile hâlâ Sky'ı düşünüyordu. Düşünceleri Sky'la dolup taşıyordu - Sky'ı becerme düşünceleri, Sky'ın gülümsemesini, Sky'ın kahkahasını, gözlerini ve ellerini düşünüyordu. Mark ne yapması gerektiğini biliyordu ama bu sefer o kadar basit değildi.

Küçükken her şey daha kolaydı. Sky onun en iyi arkadaşı olmasına rağmen, ağabeyinin ölümü her şeyin önüne geçmişti. Kederi geride bırakmak çok zor olmuştu. Alexander hayatındaki en önemli insanlardan biriydi. O zamanlar Sky'ın da farklı nedenlerle önemli olduğunu fark etmemişti.

Artık biliyordu.

"Neyi yapamam?" Sky sordu. "Ne yapamam?"

"Konuşmamız gerek," dedi Mark, ellerini iki yanına bırakarak. Zihnindeki senaryoları hızla gözden geçirdi, Sky'ın kabul etmesi için söyleyecek doğru şeyi bulmaya çalışıyordu. "Benimle... benim dairemde buluşabilir misin?"

"Senin dairen mi?" Sky'ın kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı.

"48th ve 10th ," dedi Mark bir robot gibi.

"Lanet olası dairenin nerede olduğunu biliyorum," dedi Sky,

ellerini kalçalarına koydu ve sokağa baktı. "Konuşmak istiyorsan, konuşalım." Mark bir adım geri çekildi, kendini kontrol altına almaya çalışıyordu. "Bir saat içinde mi?"

"Yüzüğü seçmek için yeterli zaman olduğunu sanmıyorum," diye sordu Sky, her kelimesinden kin

damlıyordu. "Gelini seçtiği gibi onu da Mama Choi seçsin."

"Sky!" Mark kendini şaşırtarak hırladı. Öfkenin nereden geldiğini bilmiyordu ama tam da oradaydı. Sky'ın annesi ya da Jisoo hakkında konuştuğunu duymak hoşuna gitmiyordu çünkü bu durumu daha da çekilmez hale getiriyordu. Hayatının iki parçasını artık birbirinden ayrı tutamıyordu ve bu

onu parçalara ayırıyordu. Bir şeyleri değiştirebilseydi, değiştirirdi. Sky'ı bir daha hiç görmemiş olmayı diledi. Bir daha asla

New York'a geri döndü. Keşke babası ve kardeşi hâlâ hayatta olsaydı da bütün yükü tek başına omuzlamak zorunda kalmasaydı.

Ama geri dönmenin ya da olmuş bir şeyi değiştirmenin hiçbir yolu yoktu. Şimdilik olduğu yerde sıkışıp kalmıştı. Seçimlerini yapmıştı ve geçmiş geçmişte kalmıştı. Bu yüzden geriye değil, ileriye doğru gitmeye devam edecekti. Yapması gereken tek şey buydu. Ama önce Sky için doğru olanı yapacaktı.

Gökyüzü ve geçmişi ancak bu şekilde durabilirdi. ona musallat olmuştu. Mark başını kaldırdığında Sky'ın kaşları çatılmış bir halde ona baktığını gördü. İnsanlar yanlarından geçiyor ve caddeden arabalar geçmeye devam ediyordu. Her ne kadar her şeyin durmasını ve saatlerin hiç de hızlı geçmediği tembel bir cumartesi sabahı yeniden Sky'ın yatağında olmayı dilese de hayat devam ediyordu.

"Benimle buluşacak mısın?" diye sordu, öncekinden daha yumuşak bir sesle. Sky elini yüzünde gezdirdi ve başını salladı. Bir an için

Mark bir an onun hayır diyeceğini düşündü ve omurgasından aşağı bir panik ürpermesi geçti. Hangisinin daha iyi olacağını bilmiyordu - hemen o anda kaldırımın ortasında temiz bir mola verseler mi, yoksa bir saat daha erteleseler mi? Ama o anda, bunu mümkün olduğunca uzun süre ertelemek istiyordu.

"Bir saat içinde şimdi söyleyemeyeceğin ne söyleyebilirsin?" dedi Sky. Mark bir dakika boyunca ona baktı ve sonra güldü, çünkü kendini durduramıyordu. Gerçekten de çok fazlaydı. Hepsi. Daha ne kadar dayanabileceğini bilmiyordu. Harry Winston'ın serin, sessiz

durgunluğu her geçen dakika daha da çekici geliyordu. Tek istediği

sessizlikte, tüm gürültüden uzakta olmak istiyordu. Başı ağrıyordu ve vücudu yorgundu.

"Peki," dedi. "Geri dönmek zorundayım."

"Yani senin için bu kadar kolay mı?" Sky alay etti. "On yılın üzerine işlemek, öylece?"

"Bu konuda hiçbir şey kolay değil," dedi Mark, vitrine doğru geri dönerek.

"Beni bekletmesen iyi edersin." Sky'ın sözleri onu durdurdu. Rahatladığını hissetti ama bunun kısa süreceğini biliyordu. O

Başını salladıktan sonra dükkâna geri döndü, giderken neredeyse hiç dikkat etmiyordu. Annesinin hâlâ oturduğu odaya geri döndü ve çalışanların gözlerini görmezden geldi. Sky'ın küçük patlamasına tanık oldu. Onun yanına oturdu, Önündeki masanın üzerinde duran kadife yüzük tepsisine dalgınca vurdu. Yerine oturduğunda, rahatlama çoktan gitmiş ve yerini bir korku duygusu almıştı. Midesinde bir ağırlık hissetti.

Annesinin gözlerini üzerinde hissedebiliyordu ve bu yüzden ona bakmak için döndü. Tuhaf bir şekilde onu süzüyordu, bakışları hiçbir şeyi kaçırmıyordu. "Oğlum," dedi Korece, kelime

Çok basit ama çok ağır. "Ne yapıyorsun?"

"Hiçbir şey," diye İngilizce cevap verdi. Saatine baktı. "Bir randevum var. Bu işi halletmemiz gerekiyor.

yukarı." Yaklaşan satıcıyı işaret etti ve

Yüzünde uyumlu bir gülümseme. "Beğendiğin bir tane gördün mü?" diye sordu annesine, bu kez Korece. Annesi hâlâ ona o tuhaf bakışlarla bakıyordu. Kadın başını salladı.

"Hayır, korkarım bunların hiçbirisi değil," dedi ve sonunda satıcıya döndü. "Başka bir gün, daha fazla zamanımız olduğunda tekrar geliriz."

"Evet, kesinlikle." Satıcı tepsiyi topladı ve odadan çıktı. Annesi bacak bacak üstüne attı ve koltuğunda öne doğru eğildi.

"Bilmem gereken bir şey mi var?" dedi, sanki dünyada umurunda değilmiş gibi bileziklerini ayarlayarak. Adam bunu hemen anladı, tıpkı kadının onun içini gördüğü gibi.

"Hayır, gitmem gerektiği gerçeği dışında," dedi.

"O adamla buluşacak mısın?" diye sordu. Ona baktı, dürüst olmaması gerektiğini biliyordu ama bunu yapmak istiyordu. Herkese yalan söylemekten çok yorulmuştu. Ama onun da kendi sorunları vardı. Onun yüküne de ihtiyacı yoktu. "Onu nereden tanıyorsun?"

"İş," dedi, yalan söylemesi gerekenden çok daha kolay gelmişti. "O bir film yapımcısı."

"Sana neden kızgındı?"

"Gitmem gerek anne," diyerek ayağa kalktı ve takım elbise ceketinin düğmelerini ilikledi. O da ayağa kalktı ve çantasını kolunun arasına sıkıştırdı. Sonra gülümseyerek ve başını sallayarak onu takip etti.

Kapıya doğru giden satış görevlilerine kibarca "Size bir taksi çağırayım," dedi.

"Ben yürüyeceğim," dedi.

"Yirmi blok yürüyecek misin?" diye sordu. "Sen hiç yürümezsin."

"Canım yürümek istiyor," diye mırıldandı. Onunla daha fazla tartışmadı, çünkü kısmen gücü yoktu

Kısmen de anladığı için. Yaz sonu güneşinin altında dışarı çıktıklarında, kız önce onun elini tuttu.

Ayrıldılar. "Yüzük o kadar da önemli değil," dedi. "Bana hepsi aynı görünüyor," dedi Mark. "Ben de sadece birini seçtim. Önemli değil."

"Oğlum," dedi yine. Kadın hâlâ onu inceliyordu ve adam gözlerini kaçırdı çünkü bu çok fazlaydı. Onun ne kadarını görebildiğini merak ediyordu.

"Gitmem gerek," diye tekrarladı ve eğilip yanağına bir öpücük kondurdu. Kadın başını salladı ve başka bir şey söylemedi. Adam bir taksi çağırdı ama kadın reddetti, o da annesine bir kez daha bakmadan bindi ve kapıyı çarparak kapattı. Şoföre talimatlar verdi, sonra koltuğun viniline yaslandı ve dairesine doğru ilerlerken gözlerini kapattı. Kendini olacıklara hazırlaması gerekiyordu.

Ne de olsa gökyüzü bekliyordu.

Mark'ın dairesi hiç de şaşırtıcı değildi. Şaşırtıcı olan tek şey Sky'ın bunu görmesinin bu kadar uzun sürmesiydi.

Yeni bir lüks binada standart beyaz bir kutuydu. New York'un olabileceği kadar yavan ve renksizdi. Mobilyalar sade, duvarlar süssüzdü. Oturma odasındaki pencere kenarında tek bir yapraklı yeşil bitki vardı ama en azından sulanmış görünüyordu. Sky, Mark'ın bir ayağını çoktan kapıdan dışarı attığını düşünmeden edemiyordu. Ev neredeyse hiç yaşanmış gibi görünmüyordu.

"Güzel manzara," dedi Sky kuru bir sesle, ufuk çizgisini görmek için ince beyaz perdeyi geriye iterken. Daire güneye bakıyordu ve şehir merkezine, Brooklyn'e kadar her yeri görebiliyordu.

Köprü ve ötesi.

"Elbette," dedi Mark, anahtarlarını odadaki masanın üzerine atarken.

Koridorda. Sonra ensesini ovuşturdu ve gözlerini kapattı, pencereye doğru bakma zahmetine bile girmede. Dairenin filtrelenmiş ışığında, parlak güneş ışığında olduğundan daha farklı görünüyordu. Ya da belki de Sky o gün ona gerçekten ilk kez bakıyordu. Ama yorgun görünüyordu.

"Yüzük mü aldın?" Sky lafı dolandırmadan sordu.

Gitmesi gereken bir yer yoktu ama bu onun

Bütün gün oturup kalbini kırmaya kararlı olan adamla atışmak istiyordu. Kötü haberi bir an önce almak istiyordu. Yeniden bir araya gelmelerinden bu yana geçen onca aydan sonra Mark'ın dairesinde olduğuna hâlâ inanamıyordu. Bu çok garipti. Ama bu daha iyiydi.

Bu şekilde. Sky'ın dairesinde olsalardı, bu çok zor olurdu.

Tüm niyet ve amaçlar için, Mark'ın dairesi

tamamen tarafsız bir zemin. Ama yine de her yerde duygusal mayınlar vardı, çünkü o Mark'tı.

"Hayır," diye yanıtladı Mark.

"Tamam," dedi Sky, bunun bir şey ifade etmediğini biliyordu ama yine de biraz rahatlamış hissediyordu. Henüz hiçbir şey kesinleşmemiştir.

Ölüm çanı henüz çalmamıştı. "Bunu bana açıklayın," dedi Sky pencereden uzaklaşarak. "Ben istiyorum ki anlıyorum." Mark içini çekti ve omuz silktili, hâlâ mesafesini koruyordu. "Anlamamı sağla," diye talep etti Sky.

Mark omzunu koridordaki duvara yaslayarak, "Hiç böyle olmaması gerekiyordu," dedi.

"Bununla ne demek istiyorsun? 'O' nedir?"

"Bu. Sen. Ben," dedi Mark. "Bunun uzun vadeli bir şey olmaması gerektiğini biliyorsun."

"Sadece sevişiyorduk." Sky gözlerini kıstı ve bir adım daha yaklaştı. Öfkesi yükseliyordu ama onu kontrol etmeye çalışıyordu. "Başka bir şey değil."

"Biz de arkadaşız," dedi Mark. "Birbirimizi arkadaş olamayacak kadar uzun zamandır tanıyoruz."

"Arkadaşlar," diye taklit etti Sky, sonra usulca kıkırdadı. Elinde değildi. Onun ve Mark'ın sadece arkadaş olduklarını düşünmek çok gülünçtü. Mark yıllar önce ilk kez onun yatağına girdiği anda sadece arkadaş olmaktan çıkmışlardı.

"Keşke anlamaya çalışsan," dedi Mark ve Sky onun her geçen saniye daha fazla duvara yaslandığını fark etti, sanki kendini daha fazla tutamıyordu.

"Deniyorum. Son on yıldır deniyorum." Gökyüzü bir adım daha yaklaştı.

"Her şeyin çok kolay olduğunu sanıyorsun." Mark daha da sinirlenmeye başlamıştı, bunu anlayabiliyordu. "Senin için her şey her zaman çok kolay."

"Bunu olması gerekenden daha zor hale getiriyorsun."

"Bunu istemiyorum!" Mark sonunda Sky'ın beklediği tüm öfkesini dışa vurdu. Öfkeyle Mark'ın iyi olduğu sessiz, sakin, tartışılmaz ilgisizlikten çok daha iyi başa çıkabilirdi. Öfke, Mark'ın hâlâ duygularıyla savaştığı anlamına geliyordu. Hâlâ verdiği aptalca kararlar savaşıyordu.

aralarındaki ilişkiyi bitirmeye karar verdi. "Bir eş ve çocuklar istiyorum"

Bu lanet şehirden gitmek ve asla arkama bakmamak istiyorum."

"Hayır, senin istediğin bu değil," diye cevap verdi Sky. "Sikilmek istiyorsun, sakso çekmek istiyorsun, seyahat etmek istiyorsun ve özgür olmak istiyorsun." Sky sonunda pes etti ve

Aralarındaki son boşluk parçasını da. Mark'ı boş beyaz duvara doğru itti, biraz fazla kaba bir şekilde. Ama umurunda değildi. Sert olmak hoşuna gidiyordu.

"Siktir git Sky," dedi Mark dişlerini sıkarak. "Bunu istemiyorum. Seni de istemiyorum. Bunu kabullen."

"Bu kadar yalancı olmasaydın inanırdım," dedi Sky, alnını Mark'inkine dayayarak. "Kendine yalan söylüyorsun Her gün. Sıradan biriymiş gibi davranıyorsun ama aslında hiç de öyle değilsin. Bu lanet bir şaka."

"Sen sadece istediğini istiyorsun," dedi Mark, Sky'a bakmak yerine gözlerini sıkarak. "Beni umursamıyorsun. Hiçbir zaman da umursamadın."

"Önemsediğim tek kişi sensin," dedi Sky ve içinde bir şeylerin kırıldığını hissetti çünkü kelimeler o kadar Acıttıkları doğruydı. Mark'ı tekrar duvara doğru itti, sonra yüzünü indirerek burnunu gömleğinin yakasının kolalı pamuğuyla çenesi arasındaki noktaya bastırdı. Oradaki ten Mark gibi kokuyordu ve Sky kendini ona yaslayarak onu duvara doğru bastırdı. "Bunun bir hata olduğunu mu düşünüyorsun?" Sky boynunu emip ısırırken Mark'ın nefesi kesildi. Sonra Mark onu yakaladı, elleri Sky'ın sırtında, kışında ve kalçalarında dolaşıyordu.

"Çok zalimsin," diye nefes aldı Mark, sonra Sky'ın çenesini kavradı ve onu öpmeye zorladı. Sky itaat etti ve ağzını Mark'inkinin üzerine eğerek nefesini çaldı ve onu inletti. Buna karşı koymaya zahmet etmedi. Bunun son kez olduğunu biliyordu. Her şeyin bittiğini biliyordu. Artık umut yoktu. Ama öfke vardı. O da kızgındı, Mark da. Birbirlerine saldırdılar, pençelediler, itip kaktılar ve ısırdılar. Sky onu dört ayak üzerine ittiğinde Mark karşı koymadı. Gökyüzü Mark'ın pantolonunu dizlerine kadar indirdi çünkü

Gelmekte olan şey için çok aç. Kuyu kurumadan önce alabileceği son küçük parçayı istiyordu. Sonrasını düşünmek istemiyordu. O sadece ne olduğunu önemsiyordu tam o anda oluyor. Devam edebilmesinin tek yolu buydu.

Bu yüzden Sky tereddüt etmedi. Mark'ın kalçalarını kavradı ve

onu kendisine doğru çekti. Mark inledi ve sırtını eğdi, sanki o da bunu en az Sky kadar istiyordu. Bu Sky'ı daha da sinirlendirdi. İçinden bir sıcaklık fışkırdı ve daha fazla bekleyemedi. Cebinde bir prezervatif buldu ve mümkün olduğunca çabuk taktı. Mark'ı sikine hazırlamak için parmaklarını kullanma zahmetine girmede, sadece başını Mark'ın dar açıklığına dayadı. Mark'ın her şeyini alabileceğini biliyordu ve canının yanması umurunda değildi. Mark

hak etmişti. İkisi de hak etti.

Mark başını geriye atıp boğulurcasına bir çığlık attığında Sky neredeyse hiç uyarmadan birkaç santim içine daldı. Sky elini Mark'ın omurgasından yukarı kaydırıp ve parmaklarını Mark'ın parlak siyah saçlarında dolaştırdı, muhtemelen yapması gerekenden daha sert çekiştirdi ama umurunda değildi. Mark gözlerini sımsıkı yumdu, Sky içine girerken ağzı açık kaldı

bir kez daha, kendini Mark'ın daha da derinlerine zorlayarak bağımlılık yapacak kadar sıkı bir delik. Zevkten titredi, bir nefes

Dibe vururken dudaklarından kaçıyor, Mark'ı sadece onun yapabileceği şekilde dolduruyordu. Açık avucuyla Mark'ın kıkırına, yumuşak ette kırmızı bir iz bırakacak kadar sert bir tokat attı.

Marked yüksek sesle inledi, sesi tırtıklı ve kırık, sanki yavaşça parçalanıyormuş gibiydi.

"Güzel," dedi Sky, her ne kadar bu kelimeyi yüksek sesle söylemek istememiş olsa da. Mark'a acı çektirmek istiyordu. Acı çektiği gibi acı çekmek, her gün acı çektiği gibi acı çekmek

On yıl boyunca. Belki dramatik davranıyordu. Ama yine de canı çok yanıyordu. Mark'ın onu incittiği gibi kimsenin onu incitmesine izin vermeyeceğine dair kendine söz vermişti

ama yıllar sonra buradaydı ve tarih tekerrür ediyordu. Ya
gezegendeki en aptal pisliklerden biriydi ya da

en şanssız. Açıkçası hangi kategoriye girdiğinden emin değildi.

"Sky," diye inledi Mark, acı dolu sesi bağırsaklarına saplanmış bir bıçak gibiydi. Bunun üzerine Sky geri çekildi ve bir kez daha, sonra iki kez daha derinlere daldı. Böyle devam ederse boşalacaktı. Yine de bitmesini istemiyordu; sonsuza dek sürmesini istiyordu. Her şey bittiğinde, Mark ve sonra yine acıyla baş başa kalacaktı. Bu dayanılmaz olacaktı. Göğsünde kabaran hayal kırıklığı çığlığının dışarı çıkmasını engellemek için dişlerini sıktı, Saymayı unutana kadar Mark'a tekrar tekrar çarptı, durması gerektiğini bildiği halde duramadı. Mark her hamlede inliyor, sesi her geçen saniye daha da boğuklaşıyordu. Kulağa sanki çözülüyor. Tıpkı Sky gibi çözülüyor. Son kalan akıl sağlığını da kaybediyordu, tıpkı Sky gibi. Onun zevk sesleri Sky'ı daha da tahrik ediyor ve aletini daha da sertleştiriyordu.

"Seni böyle becerebilecek tek kişi benim," derken duydu Sky kendini. "Sadece benim sikim seni böyle becerebilir."

"Siktir, siktir, siktir," diye soludu Mark ve tüm vücudu Sky'ın etrafını bir elin yumruğa dönüşmesi gibi sıktı. Zevk onu neredeyse yok ederken Sky'ın gözleri karardı. Neredeyse boşalıyordu, ama tam zamanında geri çekildi ve tüm kontrolünü kaybetmeden önce geri çekildi. Mark boğuk bir ses çıkardı,

Daha fazlasını istiyormuş gibi kalçalarını döndürüyordu.

Tabii ki daha fazlasını istedi.

Mark her zaman doyumsuzdu, her zaman sevişmek isterdi.

Her zaman Sky'a sarılır, onu öper ve sertleşmesini sağlardı. Her zaman ağzıyla onunla alay ediyor ve zevkten ölüyormuş gibi inliyordu. Kendisi için Mark kadar mükemmel birini nerede bulacaktı? Asla bulamayacağını düşünmeye başlamıştı.

Hayal kırıklığına uğrayan Sky, Mark'ın saçlarını bıraktı ve onu sertçe iterek karnına doğru bastırdı. Hızlı bir hareketle Mark'ı sırt üstü çevirdi, ellerini dizlerinin altından geçirdi ve onu kendine doğru çekti. Mark'ın ellerini

Pantolonu tamamen çıkardı ve Mark'ın gömleğini yırtarak açtı, mümkün olduğunca çok ten görmek istiyordu. Bir süre gözlerini bayram ettirdi.

O an. Mark'ın siki taş gibi sertleşmiş, kasıklarına dayanmış, taşakları boşalmak üzereymiş gibi gergin ve sıkıydı.

Başını eğen Sky, Mark'ın bacaklarını sonuna kadar açmaya zorladı. Sonra Sky ağzını Mark'ın sol uyluğunun yumuşak derisinde gezdirdi, ısırdı ve yaladı. Sabah Mark'ın her yerinde izleri olacaktı. Mark ne kadar aralarında hiçbir şey yokmuş gibi davranmak istese de, bunun olduğunu inkâr etmek mümkün olmayacaktı.

Bir hırıltıyla, dilini Mark'ın taşaklarının arasındaki çukura ve ardından sikinin uzunluğuna doğru sürükledi. Aleti boğazına kadar derinlemesine emdiğinde, Mark kendini kontrol edemiyormuş gibi sarsıldı, kasıldı ve sırtını kamburlaştırdı. Sky iki parmağını Mark'ın kıkına sokup derin derin emerken, kendini ele geçirilmiş gibi hissediyordu. Hayatında hiç bu kadar tahrik olmamıştı. Öfkeliydi, azgındı ve aşıktı ve bu bir tutkulu bir kombinasyon. Mark'ı daha önce hiç kimseyi istemediği kadar çok istiyordu. Bu istek tehlikeli bir şekilde ihtiyaç duymaya yaklaşıyordu ve bu dehşet vericiydi. Mark'a ihtiyaç duymak istemiyordu ama bu konuda söz hakkı olmadığını hissediyordu.

Mark'ın karın kasları gerildi ve ellerini Sky'ın saçlarına doğru kaydırdı. Mark'ın ellerini üzerinde hissetmek Sky'ın şehvetini daha da körükledi. Dudakları Mark'ın sikinin kalın dibindeki kıllara değene kadar onu sertçe emdi. Mark'ın sessizleştiğini fark etti. Gözlerini genç adamın yüzüne dikti, hâlâ onunla birlikte olduğunu doğrulamak istiyordu. Mark'ın gözleri onun üzerindeydi, küçük ve kesikti ama izliyordu.

Kaşları konsantrasyonla çatılmıştı ve alnında boncuk boncuk ter vardı. Dudağını o kadar sert ısıırıyordu ki Sky kan olmamasına şaşırdı. Sky onun boşalmak üzere olduğunu biliyordu ve hemen bunun sorun olmadığına karar verdi. Parmaklarını daha derine daldırdı ve daha da sert emdi ve Mark'ın nefesi kesildi ve kaskatı kesildi ve sonra sıcak boşalması her yere fişkırdı.

Sky'ın boğazının arkasına kadar girdi. Sky önce yutmadı, çünkü tadına bakmak istiyordu. Acı, tuzlu tadın dilini kaplamasına izin verdi ve tadını çıkardı, çünkü bu Mark'tı. Ağzını sevgilisinin sikinden çekti ve Sertçe yutkundu, boğazından aşağı indiğini hissederken gözlerini kapattı.

Gözlerini tekrar açtığında Mark onu izliyordu ve zor nefes alıyordu. Ciğerleri her genişlediğinde, göğsündeki ter parıltısı lambanın ışığını yakalıyor ve onu parlıyormuş gibi gösteriyordu. Her zaman olduğu kadar güzeldi, belki şimdi daha da güzeldi. O kadar güzeldi ki, ona bakmak neredeyse acı veriyordu. Acı dolu bir iniltiyle Sky, Mark'ın sikini yalayarak temizledi ve geri kalan tüm dölleri emdi çünkü boşa harcanamayacak kadar güzeldi.

"Yapamam..." Mark mırıldandı. "Sky..."

"Kapa çeneni," diye emretti Sky, sözünü bitirdiğinde elinin tersiyle ağzını sildi. "Daha işim bitmedi henüz seninle." Mark'ın bacaklarını tekrar ardına kadar açtı ve üzerine eğildi. Kontrolden çıkmaya başlamıştı ama bu konuda pek bir şey yapamazdı. Bu hızla giderse Mark ertesi sabah zar zor yürüyebilecekti.

Ne yazık ki bu düşünce onu daha da tahrik etti.

Mark'ın sikini hissetmesini istiyordu.

onu becermek. Sky, onu emmediği zamanlarda bile ağzını hissetmesini istiyordu. Mark'ın da onun gibi olmasını istiyordu.

ona takıntılı.

Lanet olsun, ne de olsa adil olan buydu.

Kalçalarını salladı ve kendini bir kez daha Sky'ın içine sokmaya zorladı ve sonra sert zeminde dirseklerinin üzerine düştü. Acı vücuduna yayıldı ama o bunu görmezden geldi. Derinlere doğru iterken yüzünü Mark'ın boynunun kıvrımlarına gömdü. Mark tırnaklarını Sky'ın sırtına geçirdi, sonra da kıcını sertçe kavradı. "Sky, daha fazlasını istiyorum," diye inledi, kelimeler Söylediklerini kontrol edemiyormuş gibi birbirine karıştırıyordu.

"Daha ne istiyorsun?" Sky herhangi bir cevap beklemeden sordu. "Beni terk etmek istiyorsun." Mark'ın içine tekrar tekrar pompaladı, zevk durmak ya da yavaşlamak için çok yoğunlu.

Mark sırtını dikleştirdi ve kalçalarını Sky'ın itişleriyle uyumlu bir şekilde yuvarladı, tüm vücudu Sky'ınkinin altında sıkı ama yine de esnekti. Her itişte inliyor, ağzı Sky'ın kulağına yaklaşıyordu.

Her inilti Sky'ı daha da sertleştiriyor, daha da çaresizleştiriyordu. O

boşalmak istiyordu, daha önce hiç olmadığı kadar ham ve saf bir şekilde. Bunu nasıl yapacağına dair bir fikri vardı ve işler karışsa bile umurunda değildi.

İşler zaten berbattı.

"Beni sevdiğini söyle," dedi Sky, dizlerini yere gömdü ve sikini Mark'inkine sürttü.

derinlerde bir yerde. Mark boğuk bir ses çıkardı ve boğazını ortaya çıkarmak için başını geriye attı. Sky bundan yararlandı,

Dişlerini Mark'ın adem elmasının üzerinde gezdiriyor ve derisinin altındaki kalın, gergin tendonları emiyordu. Onu sertçe ısırarak istedi ama yapmadı. Yumuşak deriyi, koyu bir morluk bırakacağını bilinceye kadar emdi. Sonrasında ikisi de morluklarla kaplanacaktı ama umurunda değildi. "Sadece söyle," diye homurdandı, sanki eşikteymiş gibi hissediyordu ve sadece

bir itiş kakışa ihtiyacı vardı. İtme işini Mark'ın yapmasını istiyordu. Mark'a ihtiyacı vardı.

"Sky..." Mark çenesini sıkarak homurdandı.

"Söyle," dedi Sky, sonra ağzını Mark'ın çenesindeki çıkıntıda gezdirdi, kolonyasının kokusu hoşuna gitmişti.

"Söyle amına koyayım." Mark bu sözler üzerine kalçalarını kaldırdı ve Sky'ın sikiyle dişlerini kenetleyen harika bir sürtünmeye neden oldu.

Kollarının üzerinde tüyleri diken diken oldu ve çok yaklaşmıştı. Bu sinir bozucu adamla sevişmek gibisi yoktu.

Başka kimse onunla kıyaslanamazdı. Başka hiç kimse onu bu kadar mahvedemezdi.

"Beni öldürüyorsun," diye fısıldadı Mark ve acı dolu sözcükler Sky'ın omurgasında elektrik çarpması gibi bir kıvılcım yarattı.

"Umurumda değil," diye cevap verdi, kelimeleri karmakarışık ve çaresizdi. "Umurumda değil."

"Seni seviyorum," dedi Mark, aynen böyle. Kelimeler fısıltıyla ve aceleyle söylenmişti ama Sky onları duyduğunu biliyordu. Kalbi göğsünde durdu ve nefesi kesildi, ciğerlerine hava almaya çalıştı. Bu kelimelerin onu ne kadar onu etkileyecekti. Mark'ın da onu sevdiği düşüncesi, yanlış bile olsa, neredeyse katlanılamayacak kadar fazlaydı.

Mark başını eğerek dudaklarını Sky'ınkilere değdirdi ve Sky onu deliler gibi öpmekten kendini alamadı. Dağınık ve sertti ama umurunda bile değildi. Ağzını yakında eski sevgilisi olacak adamın dudaklarının üzerine eğdi ve onu diliyle sikti, itişlerinin hızını hiç kesmedi. Mark'ın inlemeleri ona karşı boğuklaşıyordu ve Sky kendini durduramıyordu.

Orgazm sakın değildi; şiddetli ve acılıydı ama damarlarında dolaşan saf bir zevkti. O öpücükten uzaklaştı, başını geriye attı ve Ruhu bedeninden ayrılmış gibi hissederken gözlerini sıkarak kapattı. Sky son bir kez sertçe içine girerken Mark haykırdı. Sonra birlikte sert, acımasız zemine yığıldılar, zor nefes alıyorlardı ve artçı etkilerle titriyorlardı.

Yapabildiğinde kendini yukarı itti ve pantolonunu geri çekti. Tüm vücudu zonkluyor ve ağrıyordu ama Hiçbir şey göğsündeki acı kadar acıtmıyordu. Duvara yaslandı, kasları gevşek hissediyordu. Mark yerden kalkmadı. Orada öylece kaldı, gözlerini tavana dikmişti. Sky ona çok fazla bakmak istemiyordu, çünkü ona bakmak canını yakıyordu. Görüşü bulanıklaştı ve gözlerini kırıştırarak temizlemeye çalıştı. Sonunda kendini ayağa kalkmaya zorladı.

Çünkü oradan siktir olup gitmesi gerekiyordu. Mark onu durdurmaya çalışmadı. Aslında ne kimildadı ne de tek kelime etti. Gökyüzü kaçmak için kapıyı açtı, ama arkasına bakmaktan kendini alamadı.

Bir kez daha bakması gerekiyordu. Ama bu bir hataydı çünkü bu görüntü daha sonra, haftalarca, özellikle de gece geç saatlerde uyumaya çalışırken aklından çıkmayacaktı. Mark neredeyse ölü gibi görünüyordu. Vücudu yarı çıplak ve tepkisiz bir şekilde yere serilmişti. Sonra başını çevirdi ve doğrudan Sky'a baktı. Gökyüzüne

baktığında

hareket etti, ışık gözünden yanağına doğru inen ıslak bir izi yakaladı. Sky emin olamıyordu ama gördüğünü sanıyordu. Ama bununla başa çıkamadı. Başa çıkmak istemedi. Bu yüzden veda bile etmeden gitti, çünkü bencildi. Kendi akıl sağlığı için yapabileceği tek akıllıca şey ayrılmaktı.

Ekim

Mark kabinin içine kaydı, koltuğun kadife kumaşı takım elbisesinin pantolonuna takıldı. Telefonunu parlak masanın üzerine yüz üstü koydu, sonra ellerini önünde kavuşturdu. Garson geldiğinde buzlu bir votka sipariş etti. Sonra bekledi. Sky'ın gelip gelmeyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Tam bir aptal olup olmadığı hakkında da hiçbir fikri yoktu. Ama Mark'ın emin olduğu tek şey, altı aydır hayatını mahveden adamı görmek için can attığıydı. Bir aydan daha az bir süredir ayrıydılar, o kadar. Öyleyse neden sonsuza dek ayrılmışlar gibi hissetmişti?

Bitmişti. Tanrı aşkına, bitiren oydu. Aslında kimin bitirdiğinden emin değildi. Sky onu becerdikten ve açık bir yara gibi çiğ çiğ yerde bıraktıktan sonra, kimin kimi gerçekten terk ettiğinden emin değildi. O zamandan beri hiç konuşmamışlardı. Veda bile etmemişlerdi. Ama yine de bitmemişti. Bitip bitmeyeceğini de bilmiyordu. Hatta ne zaman

Jisoo ile evlendi ve kendi hayatına alıştı.

Yine de Sky'ı isteyeceğine dair bir his vardı içinde. Gökyüzü hava gibiydi. O da su gibiydi. Yaşam için gerekliydi ve varlığının her zerresine işlemişti.

Mark orada oturup bekledikçe midesine yumruk yemiş gibi hissediyordu ve alkolün de bir faydası olmuyordu. Ama yine de içti çünkü saati izlemek yerine yapacak bir şey. Her şey saçmalıktı. Gökyüzüne mesaj atarak

Sanki her gün içten içe ölmüyormuş, kendine işkence etmiyormuş gibi arkadaşlarıyla buluşup bir şeyler içmek istiyordu.

Olabilecekleri düşündü. Neden hâlâ şehirde olduğunu, inatla gitmeyi reddettiğini bilmiyordu. Bilmiyordu.

Neden uzak durması gereken tek kişiyi arayıp soğukkanlılıkla içki içmeye davet ettiğini.

Belki de biliyordu ama bunu kabul etmek istemiyordu.

Sadece bitmesini istiyordu.

Bir daha böyle hissedip hissetmeyeceğini bilmiyordu.

Jisoo. İstedi. Yapabilmeyi diledi. Ama bunun bir önemi yoktu. Onunla evlenecekti, çoktan karar vermişti. Ona henüz teklif etmemişti ama edecekti. Evlilik onun için her şeyden daha önemliydi. Sky önemliydi ama onurdan ya da aileden daha önemli olamazdı. Mark kendine şunu hatırlattı

Her gün. Geleceği Ji-soo ile birlikteydi. Hayatı Ji-soo ile olacaktı.

Jisoo. Bu bir tür mantra, yapması gerekeni yapacağına dair sürekli bir hatırlatma haline gelmişti. Mark'ın geleceğinde Sky yoktu; o geçmişteydi. Ama o hâlâ burada, loş bir yemek odasında oturmuş, Sky'ın ortaya çıkıp kendisini bu acıdan kurtarmasını bekliyordu.

Ve sonunda yaptı.

Neredeyse yarım saat geç kalmıştı ama kapıdan içeri girdiğinde, o endişeli yirmi sekiz dakikanın hiçbir önemi yoktu. Kot pantolon ve koyu ekoseli bir blazer ceket giymişti. altında beyaz gömlek, boynu açık. Elinde telefonuyla içeri girmiş, sanki bir bokmuş gibi ekrana bakıyordu. Saçları dağınıktı, sanki az önce elini saçlarında gezdirmiş gibiydi. Mark ağzının gülümsemeye doğru kıvrıldığını hissetti. Bunu düşünüyordu ama kendini yakaladığında durmaya zorladı. Eski sevgilisiyle gizlice buluşurken, onu görmek ne kadar rahatlatıcı olursa olsun, gülümsemek bir şekilde yanlış geliyordu.

Sky başını kaldırdı ve telefonunu ceketinin cebine soktu. Gözleri Sky'ın kilere takıldı ve Mark'ın omurgasından aşağı tanıdık bir elektrik akımı geçti. Sky'ın bakışlarında bir şey vardı.

Ona her zaman canlı olduğunu hissettiren yoğun bakışlar. inkâr etmek imkânsızdı. Yüzünü bilerek boş tutuyordu ama Mark Sky'ın hâlâ kızgın olduğunu görebiliyordu. Bunu odanın öbür ucundan bile hissedebiliyordu. Sky yaklaşırken Mark kendini başka tarafa, masaya bakmaya zorladı ama Sky kabine geçip masanın öbür ucundan ona bakarken ona tekrar bakmaktan kendini alamadı. Sky başını kabinin kırmızı kadifesine yaslamış, kirpiklerinin arasından Mark'a bakıyordu.

"Mutlu yıllar," dedi Mark sessizliği bozarak. "Geç kaldın," dedi Sky omuz silkerek. "İki gün oldu önce."

"Bunu biliyorum." Mark parmaklarını masaya vurdu, kıpır kıpırdı. "Farklı hissediyor musun?" Ne olduğunu biliyordu. Soru doluydu ama yine de sordu. "Ya da daha yaşlı?" diye ekledi.

"Hayır," dedi Sky, bir adım bile atmadan.

"İş nasıldı?" Mark sordu çünkü bir şeyler söylemesi gerekiyordu. Göğsünün altında giderek artan bir sıcaklık hissetmeye başlamıştı bile. Nefes almak gittikçe zorlaşıyordu. Dilini dudaklarında gezdirdi ve sonra susuzluğunu gidermeye çalışarak içkisinden yavaşça bir yudum aldı. Boğazı kurumuştu. Votka yardımcı olmamıştı.

"Havadan sudan konuşmak mı istiyorsun?" Sky kaşlarını kaldırarak sordu. Mark dilini ağzının kenarına bastırarak soğukkanlılığını korumaya çalıştı. Karşısındaki adam onu şimdiden çıldırtmıştı ve Mark sadece yarım dakikadır onun yanındaydı. Sonra Sky elini yavaşça masanın üstünden kaydırды. Parmaklarını

Mark'ın parmaklarını sıyırdı. Mark'ın kalbi göğsünde yavaşladı ve zaman da yavaşladı. Sky'ın bardağını almasını engellemek için hiçbir hamle yapmadı. Mark kendi bardağına bakmakla meşguldü.

Uzun parmaklarını camın üzerine koydu ve o parmakların teninde nasıl hissettirdiğini, saçlarında nasıl gezindiğini hatırladı. Onun içindeyken nasıl hissettiklerini.

Sky içkiyi geri fırlattı ve votkayı bitirdi, yutkunurken adem elması zıplıyordu. Mark gözlerini eski sevgilisinin boğazından aşağıya, yakasının V'sinin açıkta bıraktığı deriye doğru sürükledi. Sky'ı tam oradan, boğazının dibinden, köprücük kemiklerinin arasından öpmek istiyordu. Tam oradan, tam onun teni ve kolonyası gibi kokacak bir yer. O Yasak ten parçasını emip yalarken Sky'ın iniltisinin titreşimini hissetmek istiyordu.

Kahretsin, çok berbat durumdaydı.

"Sana gününün nasıl geçtiğini soramaz mıyım?" Mark gözlerini kaçırmak için kendini zorlayarak sordu. Bara doğru baktı ve garsonun dikkatini çekti. İki parmağını kaldırarak bir içki daha istedi.

"Hayır," dedi Sky, bardağı tekrar masaya bırakırken. "Ama istersen erkekler tuvaletinde sikimi yalamana izin veririm.

güzelce." Mark'ın gözleri tekrar Sky'ın yüzüne kaydı, bu açık sözlü sözler onu sertleştirmek için hemen etkisini gösterdi.

Sky şeytani bir gülümsemeyle

Buz parçası, tam olarak ne yaptığını bilerek. "Ya da tam tersi."

"Yani hâlâ arkadaş değil miyiz?" Mark cevabı bildiği halde sordu.

"Sana arkadaşın olmak istemediğimi söylemiştim," dedi Sky,

buzun üzerinde tekrar çıtırdadı. Sonra bardağı parmaklarıyla hafifçe vurarak masanın üzerinde birkaç santimetre kaymasını sağladı.

"Benim bu konuda söz hakkım yok mu?" Mark söyledi, Acı verici olduğu kadar sahte de olan bir gülümseme takındı. "Hayır," dedi Sky dirseklerini masaya koyarak ve

öne doğru eğildi. Mark da elinde olmadan hafifçe eğildi, açıklanamaz bir şekilde her zaman olduğu gibi Sky'a çekilmişti. Adamı istemediği zamanlarda bile, yine de istiyordu. Umutsuzdu. "Karın nasıl?" Sky kara gözleri parlayarak sordu.

"O benim karım değil," dedi Mark.

"Henüz," dedi Sky yumuşak bir sesle.

"Yine de," diye tekrarladı Mark, kelimenin imaları birdenbire kabul etmesi çok zor gelmişti.

"Soruyu sen mi sordun?"

"Hayır," diye yanıtladı Mark. Hayır, Jisoo'ya henüz evlenme teklif etmemiştir. Geri dönüp bir yüzük bile seçmemiştir.

İlerlemesi gerektiğini bilmesine rağmen her şey durma noktasındaydı. Özellikle de Sky'ın mükemmel yüzüne bakarken ve onun zengin parfümünü koklarken durum hâlâ tam olarak gerçekmiş gibi görünmüyordu. Sky buza bir kez daha vurduktan sonra yutkundu ve adem elması yeniden zıpladı. Mark bu basit hareketi yakalamak için gözlerini Sky'ın boğazına kaydırmaktan kendini alamadı ve sonra tekrar gözlerine döndü. Altında aleti sertleşmişti. O kadar sertti ki acıyordu. O kadar sertti ki Sky'ın yüzünü tutup onu öpmek ve sonra onu en yakın erkekler tuvaletine itmek ve...

"Beni neden aradın?" Sky hiç rahatsız olmamış gibi rahatça koltuğunda kayarak sordu. Soğuk bir hıyar gibi davranıyordu ve bunun farkındaydı ama Mark onu suçlamıyordu. O

Bunu hak etmişti. Sky'la iletişim kurmaya, bunu uzatmaya hakkı yoktu. Ama kendine engel olamıyordu. Bu bir zorunluluktu. Adamın numarasını telefonundan silmesi gerekiyordu ama bunu yapmayı her düşündüğünde parmağı düşmenin üzerinde geziniyor ama bir türlü basmıyordu. Çok kesin, çok gerçekmiş gibi geliyordu.

Eninde sonunda kabullenmek zorunda kalacaktı, biliyordu. Bir daha asla Sky'ın yatağında uyanmayacaktı. Cumartesi sabahı. Öğleden sonrasını asla onunla birlikte geçirmeyecekti, mahallede yürürken kolları birbirine sürtünmeyecekti. Bir daha asla kafede kafasını kaldırıp Sky'ı masanın karşısından yüzünde küçük, seksi bir gülümsemeyle ona bakarken bulamayacaktı. Bir daha asla Sky için mutfağında yalınayak kahvaltı hazırlamayacaktı.

Bitmişti.

"Sana bir soru sormak istiyordum," dedi Mark.

"Neden telefonda sormadın?"

"Çünkü istemedim," diye karşılık verdi Mark, rahatlamış gibi davranmak giderek zorlaşıyordu ve etkilenmeden. "Ve bir içki istedim."

"Bir içki mi istedin yoksa benimle bir içki mi?" Sky'ın sözleri zehirli küçük çiviler gibiydi. Oturduğundan beri Mark'a bakmayı bırakmamıştı ve Mark onun yüzünü incelediğini, cephesinde herhangi bir çatlak, herhangi bir zayıflık aradığını hissedebiliyordu. Mark'ın yalvarmasını ve acı çekmesini istiyordu. Mark'ın her zaman acı çektiğini bilmiyordu. On yıldır acı çekmeyi bırakmamıştı.

"İkisi de," diye izin verdi Mark kendine. "Arkadaş olmadığımızı öğrenmeden önce." Sky mizahtan yoksun bir kahkaha attı.

Neyse ki garson içkileri getirmek için o anı seçti, böylece Mark'ın dikkati bir anlığına dağıldı. O Şimdi terliyordu ve kalbi hızla atıyordu. Sky'ın garsona teşekkür etmesini sessizce izledi, Sky garsonu gülümseyerek kutsayınca içinde bir kıskançlık parıltısı belirdi. Sky bütün gece ona gülümsememişti. Mark ellerini masanın altında yumruk yaptı.

"Peki ne oldu?" Garson giderken Sky içkisini alıp dudaklarına götürerek sordu.

"Ne nedir?" Mark kendi düşünceleri yüzünden hayal kırıklığına uğramış bir halde sordu.

"Bana sorman gereken bu önemli soru," dedi Sky votkadan derin bir yudum aldıktan sonra. "Neymiş o?"

Mark, "Hatırlamıyorum," dedi. toplayabildiği kadar soğukkanlılıkla. Bir sorusu yoktu, bunu ikisi de biliyordu ama bir şeyler uydurmaya zahmet edecek ilgisi bile yoktu. Bu çok yorucuydu. Çok yorucuydu. Öne doğru eğilip Sky'ı dudaklarından sertçe öpmemek ve ona da acı çektirmemek için tüm gücünü kullanıyordu.

"Peki, tamam. Sana bir sorum var," dedi Sky. "Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Neyi nasıl yapacağım?"

"Aşıkmiş gibi davran. Bunu nasıl yapıyorsun?" Gökyüzü tekrar öne doğru eğildi. "Nasıl bu kadar inandırıcı olabiliyorsun?" Mark kazdı

Tırnaklarını avuçlarının içine batırdı, içinden bir kızgınlık parlaması geçti. Sky'ın sanki söz konusu olan çok daha önemli şeyler değilmiş gibi, her şey aşk gibi anlamsız ve geçici bir şeymiş gibi davranmasından nefret ediyordu. Aşkın bununla pek ilgisi yoktu. Mark, Sky'ın bencil Batı'sına imreniyordu.

Aile onuru ve evlat dindarlığı gibi önemsiz küçük şeylerin kişisel mutluluğun çok altında sıralandığı değerler.

"Sadece seni düşünüyorum," diye karşılık verdi Mark. Sky'ın yüzünde bir şaşkınlık dalgası belirdi ve Mark yapmak üzere olduğu şey için göğsünde küçük bir pişmanlık hissetti ama durmadı. Sky'ın bakışlarını karşılamak için öne doğru eğildi ve gözlerinin içine baktı. "Sky'a nasıl baktığını düşünüyorum.

herkesi - barmenleri, garsonları, asistanları, gerçekten herkesi - baştan çıkarmak ister gibi. Sanki söyledikleri her şey

ve yapmak büyüleyici." Mark hiç düşünmeden öne doğru uzandı ve parmaklarını Sky'ın bileğinde gezdirdi.

"Dokunmak çok önemli. Oraya buraya hafifçe dokunmak onlara önemli olduklarını hissettirir. Sanki onları düşünüyormuşsun gibi." Parmaklarını Sky'ın kolunun manşetinde gezdirdi. Parmak ucunu kolalı pamuğun altına soktu. "Sanki onları istiyormuşsun gibi."

"Kes şunu," dedi Sky, sesi ancak fısıltıyı aşıyordu. "Beni böyle yakaladın," dedi Mark, dinlemeden. "Sen bana her zaman dokunurdu. Oda arkadaşırken. Hatırlıyor musun?" O masum, mutlu günlerin anıları onu bombardımana tutarken dilini ağzının köşesine bastırdı. Çalınmış ama görünüşte tesadüfi bir dokunuşun haftalarca dikkatini dağıtmaya yettiği günler. Sky söz konusu olduğunda, bunu asla unutamamıştı. Son altı aydır, Sky'ın yatağında olabileceği hafta sonları için yaşıyordu. Onun altında, onu öperek, ona dokunarak. Onu sevmek. Ve şimdi, buna bile sahip değildi.

"Hayır," dedi Sky, dişlerinin arasından yalan söyleyerek.

"Ve sen bana baktığında, sanki başka hiç kimse vardı," dedi Mark. "Sanki tüm dünyada başka kimse yokmuş gibi." Sky keskin bir nefes verdi, burun delikleri alevlendi ve

gözleri büyüdü ama buna itiraz etmedi. İnsanlar üzerindeki etkisini biliyordu. Baştan çıkarmanın ve fethetmenin onun için ne kadar kolay olduğunu biliyordu. Bu onun için her zaman kolay olmuştu.

Mark gözlerini Sky'ın dudaklarına indirdi, çünkü Yardım et. O dudakların yapabileceği mucizeleri biliyordu. Sky'ın gözlerindeki bakışın vaat ettiği her şeyi vücudunun yerine getirebileceğini biliyordu. Ve şimdi, tüm bu ilgiye sahip olan başka biri olacaktı. Böyle sevildiğini hisseden başka biri olacaktı. Bunu düşünmek bile Mark'ın ölmek istemesi için yeterliydi. Kıskançlık onu öldürüyordu.

"Peki ya şimdi?" dedi ve Mark gözlerini tekrar Sky'ın kılere dikti. Sky daha yakına eğildi ve Mark'ın bileğini kavradı. Parmakları camdan dolayı soğuktu ve Mark ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissetti. Ama onu rahatsız eden sadece soğuk değildi. Her şeydi. İçki, uykusuzluk, Sky'a olan yakınlığı, her şey. Çok yorgundu. Sadece şunu istiyordu... şey, ne istediğinin bir önemi yoktu. Her halükârda iyi olacaktı. En kısa zamanda bir Buna bir son ver. Bu gece, dedi kendi kendine. Bu gece böyle bir şeyi son kez yapacaktı. Ama o bile Kendine bunu söylerken Gökyüzü'ne yaklaşıyordu. Her zamanki gibi içine çekiliyordu. "Şimdi sana nasıl bakıyorum?"

"Hâlâ aynı," diye cevap verdi Mark, gözlerini kaçıramıyordu. Sky parmaklarını Mark'ın tenine geçirdi, sanki o da aynı şeyi hissediyordu

Tam o sırada çaresizdi. Sonra onu öpüyordu, dudakları votkayla baharatlanmıştı ve dili buzdan soğuktu. Mark ona doğru inledi ve birkaç saniye boyunca kendini kaybetti. Sky nereye isterse oraya -bir tuvalet kabinine ya da bir otele- gidip sevişmek, boşalmak, öpüşmek ve dokunmak çok kolay olurdu. Ama sonrası daha da zor olacaktı. Zaten yeterince zordu. Zaten yeterince acıyordu.

Barın yanında kadehler şingırdadı ve keskin ses onu uyandırdı. Sanki yanmış gibi hızla Sky'dan uzaklaştı. Çünkü öyle hissediyordu. Bütün vücudu yanıyordu. Aralarına olabildiğince mesafe koyarak arkasına yaslandı. Ellerini çekti ve

Kucağında, güvende olacakları bir yerde. Yine de Sky hareket etmedi. Aynı yerde kaldı, eli masanın üstünde donup kalmıştı. Votka bardakların içinde ileri geri sallanıyor, çalkalanıyordu.

Mark'ın geri çekilme gücüyle. Restoranın sesleri bir an için onları sardı.

Sonunda Sky sonsuza kadar sürecekmış gibi gelen bir hareketten sonra kıpırdandı. Parmaklarını bardağının etrafında gezdirdi ve sonra bardağı geriye doğru itti. boşalttı. Hareketi yumuşak ve sakindi. Çabucak içti, sonra masaya çarptı. Artık Mark'a bakmıyordu. Hayır, onun dışında her yere baktı.

"Beni bir daha arama," dedi bir süre sonra, yüzü bara dönüktü. "Mesaj atmayın, e-posta göndermeyin, hiçbir şey yapmayın. Cevap vermeyeceğim." Sesi kızgın değildi ama Mark aralarındaki duvarın tekrar yükseldiğini hissedebiliyordu, görünmez ama kalın ve hissedilir bir duvar. Ve soğukluk

Başının yan tarafına bir yumruk gibi çarptı. Bir an için sersemlemiş bir halde orada oturdu. Yapılması gerekiyordu. Bunu yapacak olan onlardan biri olmalıydı. Ama yine de bok gibi hissediyordu.

Mark tekrar konuşabildiğinde, "Tamam," dedi. Sonra içkisine uzandı ve yavaşça bir yudum aldı. Sky ceketini karıştırıp iki yirmilik çıkardı ve masaya fırlattı. "Ben ismarlıyorum," dedi Mark olabildiğince sakin bir şekilde. Sky onu görmezden geldi, kabinden kayarak çıktı ve ayağa kalktı. Sonra geldiği gibi kolayca gitti ve Mark masada yalnız kaldı. Bir süre orada oturdu, içkisi bitene kadar sürekli yudum aldı. Sonra boş bardağı yere bıraktı ve masaya uzanıp yirmilikleri aldı.

Onları yavaşça, düzenli bir şekilde katladı, kâğıtlar parmaklarının arasında gevrekleşti. Onları gömleğinin cebine, tam kalbinin üzerine koydu.

Gökyüzü küçük yeşil ev bitkisine baktı,
Hoş geldin paspasının üzerinde oturarak ne halt ettiğini

merak ediyordu.

Kapıdan çıkarken neredeyse üzerine basacaktı ama Neyse ki bunu yapmadan önce yere bakmıştı. Çömelip bitkiyi inceledi ve onu kapısının önüne kimin bıraktığını anlamaya çalıştı. Sağlıklı ve yeşil görünüyordu, sanki biri ona bakmış gibiydi ama bunun dışında dikkat çekici bir yanı yoktu. Onu eline aldı ve içeri götürüp fazla düşünmeden mutfaktaki tezgâhın üzerine koydu. Sonra kapıyı arkasından çarparak işe gitti, çünkü hâlâ berbat bir ruh halindeydi.

Her zaman olduğu gibi, Mark Choi'nin hatasıydı.

Asansörle aşağı inerken, aklının Mark'ı en son gördüğü zamana gitmesine engel olamadı.

Ne zaman bunu düşünse Sky daha da sinirleniyordu. Nerede olduğunun, ne yaptığının ya da olayın üzerinden iki hafta geçmiş olmasının hiçbir önemi yoktu. Mark'ın o aptal lüks restoranda, saçları yana ayrılmış, geriye taranmış ve takım elbisesi mükemmel bir halde nasıl oturduğunu düşündükçe çığlık atmak istiyordu. Mark'ın onu artık istemiyormuş gibi davrandığını düşündüğünde bir şeyleri kırmak istedi. Sky'ın söylediği ya da yaptığı her şey ve Sky'ın ona karşı hissettiği her şey hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi davranıyordu. Sanki bunlar bir rolmüş ya da kolayca unutulacak şeylermiş gibi davranıyordu.

Sky masanın öbür ucuna uzanıp onu boğabilirdi, tam o anda.

Belli ki Mark onu hiç umursamıyordu. Sadece bir çeşit oyun oynuyordu. Sky'ın kalbinin Mark'ın İtalyan deri ayakkabıları tarafından düzenli olarak milyonlarca parçaya bölündüğü bir oyun. Sky'ın sikini arka cebinde tuttuğu ve sadece işine geldiğinde çıkarıp onunla oynadığı bir oyun. Söz konusu kendisi olduğunda Sky kalbini koluna takmıyormuş gibi davranıyordu. Sky adamı o kadar çok seviyordu ki bir insanın bunu nasıl göremediğini anlayamıyordu. Onu her zaman sevmişti. Bu nefes almak gibiydi, elinde değildi.

Ama artık her şey bitmişti ve böyle olması gerekiyordu.

Sky işe gitti, eve geldi ve devam etti
Sanki Mark Choi hayatına hiç girmemiş gibi yaşıyordu. Yine de gün geçtikçe daha da sinirleniyordu. Kızgın uyanıyor ve kızgın yatıyordu. O

Kendini uzun süre ofisinde pencereden dışarı bakarken buldu, birlikte oldukları son birkaç zamanın her dakikasını gözden geçirdi. Neyi kaçırdığını ve bunu nasıl yaptığını anlamaya çalışarak tekrar tekrar oynattı.

şu anda içinde bulunduğu acıyı önleyebilirdi. Ama gerçek şu ki, bunu durdurmaya çalışmamıştı. Bir yük treni gibi geldiğini görmüş ve isteyerek önüne çıkmıştı.

Şimdi acı çekiyordu.

O gece yatağında uzanırken kimseye "Siktir git," demedi. Yatakta yan döndü ve başının yanındaki boş yastığa baktı. Yatak şimdi çok büyük görünüyordu. Yatak odası karanlıktı ama yine de ne kadar büyük ve boş olduğunu hissedebiliyordu. Bundan nefret ediyordu. Eskiden büyük yatağını severdi ama şimdi her şey mahvolmuştu. İsteddiği şeye sahip olabileceği anlamına geliyorsa, sert bir şilteli küçük bir ikiz yatağa geri dönse bile umurunda olmazdı. Ve istediği şey sıcak bir bedene sarılmak, yüzünü sevgilisinin kokulu tenine bastırmaktı. Mesele şu ki, sadece tek bir sıcak beden istiyordu ama ona sahip olamıyordu. Hayat adil değildi ve kurabiye de böyle ufanıyordu.

Yatak odasının penceresinden, dışarıdaki sokak lambalarının ışığında gizemli ev bitkisinin silüetini görebiliyordu. O akşam işten eve döndüğünde onu oraya taşımıştı. Önce oturma odasının penceresine koymuştu, ama yatmadan önce yatak odasının pencere kenarına taşıdı. Büyük pencerede çok küçük ve önemsiz görünüyordu ama yatak odasında olması fikri hoşuna gitmişti. Neredeyse odayı daha az yalnız hissettiriyordu. Hiç mantıklı gelmiyordu ama olan olmuştu. Birinin bitkiyi neden kapısının önüne bıraktığını bilmiyordu ama o artık onun bitkisiydi. Onunla ne isterse yapabilirdi. Kendini huzursuz hissederek içini çekti ve tekrar sırt üstü yuvarlandı.

uyuyabileceğini düşündü. Çok yorgundu ama zihni durmak bilmiyordu.

Uyanık kaldığı süre uzadıkça aklına daha da kötü düşünceler gelmeye başladı. Çoğunlukla Mark'ın evleneceği kadınla, aylar önce otelde gördüğü güzel kadınla ilgili düşünceler. Kadın hakkında, uzun siyah saçları olan güzel bir kadın olması dışında pek bir şey hatırlamıyordu. Hatırladığı kadarıyla pahalı görünüyordu. Ama son günlerde onu ne kadar düşünmüş olursa olsun, neye benzediğini gerçekten hatırlayamaması garipti. Yine de bunun önemli olmadığını düşündü. Kalabalığın içinden onu seçebilmek sadece onu daha gerçek kılacaktı. Bu kötü düşünceleri daha az yaygın değil.

Mark'ın gece meçhul kadının yanında yattığını düşünmeden edemiyordu. Yüzü olmayan kadının Mark'ı öptüğünü ve sikine bindiğini düşündü. Yüzü olmayan kadın onun sikini emiyordu. Bu durumda kadını hiç düşünmedi. Sky Mark'ın yüzünü düşündü - başka biri ona sakso çekerken nasıl görüneceğini. Aynı şekilde gülümser miydi? Aynı zevk seslerini çıkarır mıydı? Aynı şekilde boşalır mıydı? Sky bahse girerdi ki yüzü olmayan güzel kadın Mark'ın tüm boşalmasını onun gibi yutmayacaktı. Her damlası dökülmeden önce duracağına bahse girmişti.

Böyle şeyler düşünmek onu delirtiyordu ve bunu biliyordu. Sapkın ve verimsizdiler ve en kötüsü de, içini kesen sıcak bir bıçak gibi canını yakıyorlardı. Ama kendini durduramıyordu. Böyle gecelerde, beynini istila etmelerini engelleyecek gücü yoktu. Tekrar sırt üstü döndü ve gözlerini ovuşturdu.

zihnini boşluğa zorlamak. Karanlığa boyun eğmeye. Ama bunun yerine zihni bir fanteziye, Mark'ın onu terk etmesinden bu yana birçok kez yaşadığı bir fanteziye sürüklendi.

Süslü ya da büyük ve etkileyici bir şey değildi. Issız adalar ya da deniz kenarında güneşli bir malikane hayal etmiyordu.

Sadece kendi yatağında, sevdiği tek insanla birlikte olmayı hayal ediyordu. Mark'ın kalçalarını sıkıldığını hayal etti. Mark'ın avuç içleri göğsünde düz duruyordu. Mark'ın üstte, yüzünü karanlığın içinde gizleyerek yavaşça ona bindiğini hayal etti. Kalçalarını her döndürdüğünde, boğazının arkasından küçük bir inleme sesi çıkarıyordu, Sky'ın duymayı en çok arzuladığı ses.

"Öp beni," diye fısıldadı Sky karanlığa, daha yakın olmak istiyordu. Göğsünü göğsüne, dudaklarını dudaklarına değdirmek istiyordu. Ama Mark yaklaşmadı. Karanlığın içinde gizlenmeye devam etti.

karanlıkta, kalçaları Sky'a acı verici bir yavaşlıkla saldırmayı hiç bırakmıyordu. "Öp beni," diye tekrarlardı Sky, Mark'ı kendine çekmek için ellerini kaldırmaya çalışıyordu. Ama elleri hareket etmiyordu. Yanlarında donup kalmışlardı. Mark onu duymuyor gibiydi ya da belki de umursamıyordu.

Parmak uçlarını Sky'ın göğsüne gömdü, ön kollarındaki damarlar ay ışığında belirginleşti.

pencereden içeri akıyordu. Adam tepeden tırnağa, parmak uçlarından dizlerinin arkasına kadar çok güzeldi. Ve Sky onu her yerinden öpmek, ağzını her yerinde gezdirmek ve her santimini tatmak istiyordu. Ama yapamıyordu. Hareket edemiyordu. Mark ona tekrar tekrar işkence ederken sadece orada yatabilirdi.

Gökyüzü gözlerini bir solukla açtı. Güneş yatağın üzerinde ve tam yüzünün üzerinde bir ışık şeridi oluşturmuştu.

Kör edici parlaklık karşısında gözlerini acı içinde kısıtı. Uykuya daldığını bile hatırlamıyordu. Ama hoşuna gitse de gitmese de yeni bir gün başlamıştı. Elini yüzünde gezdirdi, kendini sersemlemiş ama tuhaf bir şekilde huzursuz hissediyordu. Cildi karıncalanıyor ve kalbi sanki bir kâbus görmüş gibi sert atıyordu ama hiçbir şey hatırlamıyordu. Bir süre orada yattı, denedi rüyasını hatırlamaya çalıştı. Bir süre sonra pes etti ve komodine doğru eğilip telefonunu aradı.

Parmak uçları telefonun üzerinde gezindiğinde telefonu aldı ve saate bakmak için yüzüne yaklaştırdı. Saat altı idi.

Sabah, alarminin almasına on beş dakika kala. Ama başka bir şey daha vardı.

Gece 3:25'te cevapsız bir arama. Mark'tan cevapsız bir arama.

Öfkeli bir hırıltıyla telefonunu yatağın üzerine fırlattı. onun yanında. Bir anda uyandı. Gözlerini tavana dikmiş, Mark'ın gecenin bir yarısı onu neden aradığını merak ediyordu, özellikle de Mark'a onu bir daha aramamasını söylemişken. Mark'ın onu bir daha aramamasını eğer uyanık olsaydı cevap verirdi. Bunu biliyordu. Ama telefonunu tekrar eline alıp kontrol etmekten kendini alamadı. Bir sesli mesaj vardı ve kalbi hızlandı. tekrar bekledi. Silmesi gerektiğini biliyordu. Aslında Mark'ın numarasını da telefonundan silmesi gerektiğini biliyordu. Kahretsin, bir adım daha ileri gidip Mark'ın numarasını engellemeliydi. Böylesine sert bir önlem düşünmek ona durum üzerinde bir tür kontrolü varmış gibi hissettirdi. Ama gerçekte bunu ne zaman yapabileceğini bilmiyordu, tabii yapabilecekse.

Sesli mesaj sadece dört saniye sürmüştü. Tuşa bastı. dinlemek için telefonu kulağına götürdü ama mesaj sessizdi. Diğer uçta Mark'ın sesini duymadığında hissettiği hayal kırıklığını itiraf etmek istemedi ama telefonu kapattı ve sildi. Sonra kalkmak için kendini zorladı. Bastırılmış bir saldırganlık ve cinsel hayal kırıklığı vardı ve bunun giderilmesi gerekiyordu. Yatağının yanında yere uzandı ve hızlıca yüz şınav çekti. Bu artık bir alışkanlık haline gelmişti. Mark'ı son gördüğünden beri haftalar geçmişti ve bu da gerginliğini azaltmaya yardımcı olmuştu. Kasları gerildi ve egzersizi bitirmek için kendini zorlarken dişlerini sıktı ve saldırganlığın dalgalar halinde içinden aktığını hissetti. Yapmaya alıştığı akıllara durgunluk veren seksin yerini tutacak bir şey değildi ama yerine geçecek gerçek bir şey bulana kadar idare etmek zorundaydı.

Yeni bitkisini suladıktan ve hızlıca bir fincan kahve içtikten sonra New York sokaklarına doğru yola çıktı. Bu bir yağmurlu bir sonbahar sabahı ve yürüyerek gitmek yerine bir taksi tuttu.

İş. Dikkatini dağıtacak bir işi olduğu için mutluydu ve kendini işe verdi, telefonlar ve randevular alarak kendini meşgul etti. Ama o kadar meşgul olmasına rağmen Düşünmek için çok az zamanı vardı, yine de eli sürekli telefonundaydı. Kendisine umursamamasını söylemesine rağmen

Mark'ın neden aradığını bilmek istiyordu. Onu geri arayıp sormayacaktı ama bir nedeni olduğunu hissediyordu, her ne kadar bildiği tek şey bunun bir hata olabileceği olsa da.

Geç saatlere kadar işte kalıp editörleri rahatsız ediyordu. tekrar tekrar izliyor ve notlar alıyordu. Sonunda onlara işkence etmeyi bırakmaya karar verdi ve geceyi geçirmelerine izin verdi. Geride kaldı ve gece yarısı masasında yemeğini yerken filmin son kurgusunu bir kez daha izledi. Sabahın birinde, gözleri Acımaya başlamıştı ve beyni zonkluyordu ama boş dairesine geri dönme düşüncesi onu koltuğunda tutuyordu. Filmin yarısındaydı, telefonu çaldığında parmakları dizüstü bilgisayarının klavyesinde özellikle önemli bir notu yazarken uçuşuyordu.

Arayanın kimliğini kontrol etmeden önce kim olduğunu biliyordu. Elinde titreyen telefona baktı ve aramanın sesli mesaja düşmesini bekledi. Kendi kendine cevap vermeyeceğini söyledi. Kendine buna değmeyeceğini söyledi.

Ama bu çok zordu. Yine de telefonun titreşimi kesilene kadar direndi. Sonra tekrar çaldı, neredeyse hemen.

"Bu da ne böyle?" diye fısıldadı kimseye ve merakı onu öldürürken koltuğuna yığıldı. Ne haltlar döndüğünü bilmiyordu. İki haftalık sessizliğin ardından yirmi dört saatten kısa bir süre içinde üç arama. Ve o arama telesekretere düştükten sonra, bir arama daha. Ve sonra bir tane daha. Sonunda ekranı kaydırıp cevap verdi, çünkü telefonu kapatmak dışında başka ne yapacağını bilmiyordu.

"Senin derdin ne?" diye sordu, sesini yükseltmek istediğinden daha yüksek sesle ve daha sinirli bir şekilde. Bu konuda sakın olabilmeyi diledi ama bu imkânsızdı.

"Cevap vereceğini biliyordum," dedi Mark, kelimeleri hafifçe bulanıklaşmıştı. Derin sesi Sky'ın üzerine yıkıldı ve Sky bu sesle göğsünde bir acı hissetti. "Eğer seni yeterince rahatsız ettiysem."

"Ne istiyorsun, Markie?" dedi, sevecen bir tavırla. O daha durduramadan takma adı ağzından kaçıverdi. Mark biraz güldü ama sonra sessizleşti, Sky'ın hâlâ orada olduğunu bilmesini sağlayan tek şey nefes alıp vermesiydi. Sky karanlık penceresinden dışarı, şehrin ışıklarına baktı. Birden içinde kötü bir his belirdi. "Neredesin?" diye sordu.

"Bilmiyorum," dedi Mark burnunu çekerek. "Önemli değil." Sesi tuhaftı, Sky bunu hemen fark etti. Mark'ın ses tonunda bir endişe hissetti. Uzun zamandır onun böyle konuştuğunu duymamıştı. Bundan hoşlanmamıştı.

"Beni aradın, şimdi benimle konuşacaksın," dedi Sky, yumuşak ama güçlü bir sesle, neler olduğunu bilmek istiyordu. "Ya da telefonu kapatacağım," diye yalan söyledi Sky.

"Telefonu kapatırsan tekrar ararım," dedi Mark, kelimeler birbirine karışmıştı. "Sen cevap verene kadar."

"Sarhoş musun sen?"

"Muhtemelen," diye yanıtladı Mark ve sonra arka planda bir hışırtı duyuldu. Sky kaşlarını çattı ve ne olduğunu anlamaya çalıştı.

Neler olup bittiğini duyup duyamayacağını görmek için seslere odaklandı. Bir şişe şingirtisi ve ardından daha fazla hışırtı duydu.

"Neden içiyorsun?" Sky, "Neden içiyorsun?" diye sordu. sesini olabildiğince yükseltti. Mark'a neler olduğunu bilmiyordu. Konuşmalarının neden bu kadar önemli olduğunu bilmiyordu. Mark'ı hatta tutmak zorunda olduğunu hissetmesi dışında hiçbir şey bilmiyordu. Bir şey ona Mark'ı konuşturmasını söylüyordu.

"Her zaman arkadaş olduğumuzu düşünmüştüm," dedi Mark, onun sorusunu duymazdan gelerek. "Beni herkesten daha iyi anladığını ve seninle her şeyi konuşabileceğimi sanıyordum."

Mark durakladı ve Sky sessizliğin sürmesine izin verdi. Haftalar sonra

tam bir sessizlik, Mark ŗimdi konuşmak istiyordu. Sky onun yoluna çıkmayacaktı.

"O zaman konuş," diye ısrar etti Sky, midesindeki his gittikçe kötüleşiyordu. Bir şeyler ters gidiyordu. Bunu iliklerine kadar hissedebiliyordu.

"Ah, Sky," dedi Mark, bitkin düşmüş gibi derin bir iç çekerek. "Seni düşünüyordum. Benim bir yalancı olduğumu, kendime yalan söylediğimi söyledin. Ama bilmeni isterim ki kendime yalan söylemek istemiyorum," dedi Mark. Sky yanağının içini ısırarak Mark'ın tam olarak ne söylemeye çalıştığını anlamaya çalıştı. Mark'ın sözlerinin henüz çözemediği bir tür şifre olduğunu hissediyordu. "Sorumluluk sahibi olmaya çalışıyorum ve bir şeylerle ilgilenmeye çalışıyorum. Ama her şey dağılıyormuş gibi hissediyorum ve bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum."

"Her şeyi berbat eden sensin," diyemedi Sky. yardım etmek ama işaret etmek. Mark kendine karşı dürüst olsaydı her ikisinin de acı çekmesi önlenebilirdi. Sky o anda bile Mark'ın yakasını bırakacak gibi hissetmiyordu.

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" Mark karşılık verdi. "Her şey çok kolaymış gibi davranıyorsun ama öyle değil."

"Bana bunun neden kolay olmadığını söyle. Anlamamı sağla," dedi Sky.

Mark yine burnunu çekerek, "Onun yüzünden," dedi. "Bunu benim için zorlaştırdı."

"Kim?" Sky bir şey kaçırıp kaçırmadığını merak ederek sordu. "Onun gibi olmak istemiyorum," diye yanıtladı Mark, Sky'ın sorusunu duymazdan gelerek.

Soru. "Yaptığı şeyi neden yaptığını hiç anlamazdım. Bu kadar bencil olduğu için ona çok kızgındım ve Bizi bu kadar çok şeyle geride bırakarak," dedi Mark. "Ama sanırım şimdi anlıyorum. Bunu neden yaptığını anlıyorum." Sky'ın kafasına bir şey dank etti ve bu onu duraklattı.

"Bugün günlerden ne Mark?" diye sordu.

"Yılın en kötü günü," dedi Mark gülerek, sesi telefondan uzaklaşıyordu. Sky bardağın şingirtisini tekrar duydu. "Her yıl daha da kolaylaşacağını düşünüyorum ama öyle olmuyor." Korku midesinde kök salarken Sky elini gözlerine götürdü. Önemli bir gündü, hatırlaması gereken bir gündü ama

unutulmuştı. On yıl geçtiğini fark etti. O Hatırlamadığı için zihinsel olarak kendini tekmeledi. Ama kendi öfkesine ve acısına o kadar kapılmıştı ki gözünün önünde olanları tamamen görmezden geldi. Alexander'ın intiharının yıldönümüydü.

"Neredesin?" dedi hemen. "Sana geleceğim."

"Bir oteldeyim," dedi Mark bir başka kara kahkahayla. "Güzel bir otel."

"Evde değil misin? Şehirde değil misin?"

"Hayır," diye yanıtladı Mark. "Sana söyledim, şehri terk ediyorum. Oradan nefret ediyorum. Artık orada olmak istemiyorum."

"Hangi otel?" Sky, Mark'tan bilgi koparmaya çalışarak sordu. "Adı ne?"

"Bilmiyorum. Önemli değil," dedi Mark, onu başından savarak. "Ben sadece... Şimdi anlıyorum."

"Ne aldın?" Sky, kalbi midesine inerek sordu.

"Yine de onu asla affetmeyeceğim," dedi Mark. "Onu nasıl bulduklarını biliyor musun? Garajda asılı duruyordu ve annem kapıyı açtığı anda onu tavanda sallanırken buldu."

Mark bir an sessiz kaldı, etrafı karıştırdı.

Sky ne halt ettiğini merak ediyordu. Birdenbire bilmek son derece önemli görünüyordu. "Ailem onu indirdi. Babam 911'i ararken annem onunla oturdu."

"Onu affetmek zorunda değilsin," dedi Sky, çünkü başka ne diyeceğini bilmiyordu. "Ama o muhtemelen net düşünmek."

"Başta bana hiçbir şey söylemediler," diye devam etti Mark, onu görmezden gelerek. "Dersteyken beni aradılar ve kaza geçirdiğini, eve gelmem gerektiğini söylediler. Oraya gidene kadar beyin ölümünün gerçekleştiğini bilmiyordum." Mark sustu

Sky bir an onunla birlikte bekledi, daha fazlasını söyleyebilmesini bekledi. "Bunu neden orada yapsın ki? Neden onu bulmalarını istesin ki?" Mark'ın sesi azaldı ve sonra sanki hareket ediyormuş gibi güçlendi. Sky keşke o da

Mark'ın ne yaptığını görmek için çizginin ötesini görebiliyordu. "O

onlara acı çektirmek istedi. Hepimizin acı çekmesini istiyordu." "O böyle düşünmüyordu," dedi Sky. "Eminim ki böyle düşünmüyordum."

"Ne önemi var ki? Hepimiz acı çektik. Ben hala acı çekiyorum."

Mark dedi ve sonra komik bir şey olmamasına rağmen güldü. Bilmediği zamanlarda hep böyle gülerdi.

başka ne yapabilirdi ki, Sky bunun farkına varmıştı. Başa çıkamayacağı kadar çok şey olduğunda gülüyordu çünkü kendini durduramıyordu.

Sevimliydi, ama yine de Mark'ın yaptığı neredeyse her şey sevimliydi. Ama o anda korkutucuydu. "Gerçi kardeşimi tanı mıyordun. O her zaman iyi görünürdü. Ben etrafta dolanıp hiçbir şeyi ciddiye almazken, o her şeyi ciddiye alırdı. O bir

Her şeyi yapması gereken kişi. Ben değildim. Ben yedektim."

"Neredesin sen?" Sky tekrar deneyerek sordu. "Hangi otelde?" "Yine de şimdi anlayabiliyorum," dedi Mark, onun

ikinci kez soruyorum. "Sanırım Alex'in ne yaptığını biliyorum. hissetmiş olmalı." Gökyüzü düşünmeden ayağa kalktı, kasları soğumaya başlamıştı.

"Ne demek istiyorsun?"

"Şu anda ne yapıyorsun?" Mark sordu, ses tonu bir saniye içinde değişti. "Evde misin?"

"Hayır, hala ofisteyim," dedi Sky, hızlı bir şekilde. yükselen panik duygusu. Bir şeyler çok yanlış gidiyordu. Yıldönümü olduğunu fark etmediği için kendini aptal gibi hissediyordu.

geliyor. Kendi acısına ve gururuna o kadar kapılmıştı ki Mark'ın neler yaşadığını düşünmek için durmamıştı. Ve bu sefer Mark'ın onu geri çevirmesine izin vermeyecekti. Mark'ın ona ihtiyacı vardı ve artık bunu biliyordu. Elini uzatıyordu ve Sky bunu görmezden gelmeyecekti.

Yapamadı.

"Meşgul müsün?" Mark sordu, sesi çok uzaklardan geliyordu.

"Hayır," dedi Sky. "Alex'in ne hissettiğini bildiğini söyleyerek ne demek istiyorsun? Bununla ne demek istiyorsun?" Mark içini çekti ve uzun bir süre cevap vermedi. Muhtemelen sadece birkaç saniyeydi ama Sky'a bir saat gibi gelmişti.

"Sanırım sonlara doğru bana anlatmaya çalışıyordu. Ama dikkatimi vermiyordum. Okula çok dalmıştım ve..." diye devam etti. "Ben sana sarılmıştım," dedi Mark. devam etti. "Sana aşkıttım Sky. Bunu biliyor muydun?" "Hayır, bilmiyordum," diye fısıldadı Sky. Birdenbire Çok açıldı ama yine kendine o kadar odaklanmıştı ki dikkat etmemişti.

"Beni seviyor muydun? O zamanlar?" Bu soru aralarında asılı kalmıştı, Sky'ın hiç itiraf etmediği tek şeydi bu, her şeyi yapmış olmasına rağmen bunu kanıtlamak için kelimeleri gerçekten söylemişti. Bunu ilk söyleyen kişi olmayı hiç istememişti, çünkü daha fazla tehlikede olan, incinmiş olma ihtimali daha yüksek olan kişi olmak istemiyordu. Ama bunun hiçbir faydası olmamıştı. Yine de hep incinmişti. "Boş ver. Buna cevap verme. Verdiğim şeyi aldın mı? gönderdin mi?"

"Gönderdiğin şey ne?" Gökyüzü dikkati dağılmış bir halde cevap verdi.

"Bitki," dedi Mark. "Benim dairemde." Sky'ın gözleri evdeki bitkiyi, Mark'ın dairesinde bulunan tek yaşam belirtisini düşününce açıldı. Ve şimdi onun pencere pervazındaydı. Sky kapısının arkasındaki kancadan ceketini aldı ve bir şeyler yapması gerektiğini hissederek asansöre yöneldi. Mark'ın nerede olduğunu henüz bilmiyordu ama öğrendiğinde ona ulaşacaktı. Midesinin çukurundaki korkuyu inkâr etmek zordu. Aptalcaydı ama içgüdüselde ve bunu görmezden gelmemesi gerektiğini biliyordu. Mark'ın ona ihtiyacı vardı ve Mark istese de istemese de onunla ilgilenecekti. "Anladın mı?"

"Evet, anladım."

"Güzel. Sulamayı unutma."

"Kendi bitkini kendin sulayabilirsin," dedi Sky sahte bir kahkaha atarak ofisin kapısından çıkarken. O denedi

Ses tonunu hafif tutmaya çalıştı ama elinden gelen tek şey buydu. "Benim için ona iyi bak. Onu öldürme."

"Bir bitkiye bakabileceğimi nereden çıkardın? Benim evimde hiç gördün mü?" Gökyüzü düşmeye bir kez daha bastı. Asansör sanki geliyormuş gibi uzaktan gürledi ama hâlâ çok uzun sürüyordu. Mark güldü, bu sefer gerçekten içten bir kahkaha attı.

"O bitkiyi seviyorum," dedi Mark, sonra kahkahası kesildi. "O dairede önemsemişim tek şey o."

"O daire o kadar da kötü değil."

"İç karartıcı bir bok parçası," dedi Mark.

"Bunun yerine nerede olmayı tercih ederdin?" Sky, onu konuşturmaya ve nerede olduğu hakkında bir ipucu elde etmeye çalışarak sordu aynı anda. "Dünyanın herhangi bir yerinde olabilseydiniz, nerede olmak isterdiniz?"

"Bunun cevabını biliyorsun," dedi Mark, sesi ses yine uzaklardan geliyordu. Sky aniden elini önündeki beton duvara vurma isteği duydu. Asansör hâlâ gelmemişti ve zamanının tükenmekte olduğunu hissediyordu.

"Yine de söyle," dedi Sky, sesini olabildiğince hafif tutmaya çalışarak, her ne kadar çığlık atmak istese de Mark'tan o anda nerede olduğunu söylemesini talep etti. Sonunda asansörün kapıları açıldı ve içeri girip zemin katın düşmesine bastı.

"Önemli değil. Sadece o daireye geri dönebileceğimi sanmıyorum," dedi Mark. "Artık buna katlanamıyorum."

Sky sesini olabildiğince hafif tutmaya çalışarak, "Sorun değil," dedi. Diğer hat tamamen sessizleşti ve Sky bir an için bağlantıyı kaybettiğini düşündü. Telefonu kulağından çekip kontrol etti. O hâlâ yanındaydı. Onu henüz kaybetmemişti. "Sana gelebilirim," dedi telefonu tekrar kulağına götürerek. "Bana nerede olduğunu söyle, ben de geleyim. sana."

"Sky," diye fısıldadı ve Sky yine o batma hissine kapıldı. Mark'ın adını söyleme şeklinden hoşlanmamıştı. Hiçbir cevap alamamış olması da hoşuna gitmemişti. İşte böyle

Mark'ın yanında her zaman ne olduğu hakkında hiçbir fikri yokmuş gibi hissedirdi.

Nereye gittiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama umurunda değildi çünkü buna değirdi. Mark buna değirdi.

"Markie, bir yolunu bulacağız." Asansör kapıları Sky'ın katında açıldı ve o da hızla binadan çıkıp sokağa fırladı. Serin gece havası yüzüne çarptı ama umurunda değildi. Sokağa adımını attı, çağırarak bir taksi aradı ama hiçbir yoktu. "Eve gelmeni istiyorum. O aptal bitkinin icabına birlikte bakabiliriz. Sadece..." diye devam etti ve umutsuzca sokağa baktı. "Gel. ev."

Mark aniden, "Sky, gitmem gerek," dedi ama rüzgâr estiği ve sesi çok zayıf olduğu için Sky bunu neredeyse kaçıırıyordu.

"Ne? Hayır," dedi Sky. "Sakın kapatma."

"Seni sonra ararım," dedi Mark ve sonra hat kapandı. Sky telefonu tekrar kulağından çekti ve inanamayarak ona baktı.

Mark telefonu yüzüne kapatmıştı. Mark gitmişti.

Gece uykusuz geçti.

Sky Mark'ı geri aramaya çalıştı ama cevap vermedi. Sonunda aramalar sanki telefonu kapatmış gibi doğrudan sesli mesaja düştü. Sky, Mark'ın binasına taksiyle gitti. ve orada olmadığını bildiği halde resepsiyona dairesini arattı. Hiçbir şey bilmeyen resepsiyon görevlisini sorguya çekti. Sky, Mark'ın annesinin Yukarı Doğu Yakası'nda nerede yaşadığını bilmiyordu, yoksa oraya giderdi, O da. Görevi olan bir adamdı. Ama bu görev başından beri başarısız olmaya mahkumdu.

Mark'ın nerede olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Sonunda yenilgiyi kabul etmek ve eve gitmek zorunda kaldı. Saat beşte, gökyüzü karanlıktan aydınlanmaya başladığında

Mor. Elbiselerini asma zahmetine girmeden hızla çıkardı. Onları yere fırlattı ve sonra kayarak yatağın içine. Tüm vücudu yorgundu ama zihni tüm olasılıklarla yarışıyordu. Mark'ın kardeşinin eski evlerinin garajında asılı olduğunu hayal etmekten kendini alamıyordu.

Waterbridge, cansız ve kaskatı. Gözlerini her kapadığında o görüntüyü görüyordu. Ama bazen gördüğü Alex değildi. Bazen Mark oluyordu. Yastığı kafasına bastırdı. Yüzünü ve gözlerini sıkıca kapattı, delirecekmiş gibi hissediyordu.

Daldığı hafif uykudan sarsılarak uyandığında oda aydınlıktı. Saat sekizdi ve uyuyakalmıştı. İptal etmesi gerektiğini biliyordu ama bütün gün evinde oturup Mark'ın geri aramasını bekleme fikrine dayanamıyordu. Başka bir alternatif düşünemiyordu. Bu yüzden kalktı, duş aldı ve çabucak giyindi. Taksiye binmek için aşağı indi, akli başka yerdeydi.

Choi Antiquities'i ya da Mark hakkında bilgisi olabilecek herhangi birini arayacaktı. Gerekirse Benji'yi bile arayacaktı. Mark'ı bulana kadar durmayacaktı.

Ancak düşündüğünden daha basit olduğu ortaya çıktı.

Oturduğu binanın ön kapısından çıkarken kısa bir süre durdu. Binanın önündeki taksiden inerken Bina, Mark'a o kadar benzeyen biriydi ki Mark bir an duraksadı. Adam kapıyı çarparak kapattı ve taksi hızla uzaklaştı. Gökyüzü bir heykel gibi donmuştu, sabahın erken soğuğu kıyafetlerinden içeri sızıyordu. Ve sonra adam başını kaldırıp onu gördü ve dünyanın geri kalanı olduğu yerde durdu.

"Seni lanet olası pislik," diye tısladı Sky ama kaldırımdaki adama doğru koşmaktan kendini alamadı; adamın üzerinde palto bile yoktu, sadece siyah bir kazak vardı. Sanki havaalanından yeni gelmiş gibi siyah deri bir el çantası taşıyordu. Gözlerinin altında koyu halkalar ve yüzünde biraz koyu gölge vardı, sanki uyumamış ya da

Bir süredir duş almıyordu. Çok yorgun görünüyordu, ağzı sımsıkı kapalıydı ve gözleri yorgunluktan ağırlaşmış ve sarkmıştı. Ama oradaydı, ete kemiğe bürünmüştü.

Hiç bu kadar güzel olmamıştı.

Sky kollarını Mark'ın kaburgalarına doladı, diğer adamı sıkıca kendine çekti ve yüzünü kazağının yumuşak boğazlı yakasına bastırdı. Mark güzel, çok güzel ve canlı kokuyordu ki o anda önemli olan tek şey de buydu. Hâlâ ona kızgındı, muhtemelen daha önce hiç kimseye olmadığı kadar kızgındı. Ama birden bunların hiçbirinin önemi kalmamıştı. Bir an için Uzun süre Mark'a sarılmaktan ve onun gerçek olduğunu kendine hatırlatmaktan başka bir şey yapamadı. Aslında ikisi de gerçektir ve ikisi de hâlâ hayattaydı.

"Bunu bana bir daha sakın yapma," dedi, sözleri kazağın kalın kumaşı tarafından boğuldu. O Mark'ın kendisine karşı titrediğini hissedebiliyordu ve bunu yapmak için neredeyse tüm gücünü harcamasına rağmen kollarını onun etrafından gevşetti ve çekti. Paltosunu açtı ve yanlarını Mark'ın etrafına sardı. Mark'ın gözleri zar zor açılmıştı ama tereddüt etmedi. Sorulmasına bile gerek kalmadan kollarını Sky'ın paltosunun içine soktu ve alnını Sky'ın omzuna dayayarak Sky'ın onu ısıtmasına izin verdi. Kavgaya yoktu. Tartışma da yoktu. Sadece tam bir teslimiyet vardı.

"Çok yorgunum Sky," dedi, sesi sonbahar esintisinde neredeyse kayboluyordu. "Dün gece hava çok karanlıktı ve ben çok

bitkin ve her şey bok gibiydi." "Sen neredeydin?"

"L.A.," dedi Mark. "Four Seasons'taydım ve çok fazla içtim. Hepsi bu."

"Hayır, hepsi bu kadar değil. Bu saçmalık," dedi Sky, elini Mark'ın ensesinde ve saçlarında gezdirerek. Mark'ın söylediği sözler bütün gün aklından geçip durmuştu.

Hiç bu kadar korkmamıştı ve şimdi Mark hiçbir şey olmamış gibi mi davranıyordu? Hiçbir şey değildi. Her şeydi.

"Seni aramak zorundaydım. Kendimi durduramadım," dedi Mark, başını kaldırıp Sky'ın bakışlarını buldu. "Seni korkuttuğum için özür dilerim."

"Beni her zaman arayabilirsin," dedi Sky. "Senin için gelirdim. Nerede olursan ol, gelirdim. Eğer bir şey olsaydı... eğer sana bir şey olsaydı..." Sky sözünü bitiremedi. Cümlelerin geri kalanının ağırlığı söylenmesini imkânsız hale getiriyordu. Bütün gece koşup durmuştu. Kalbindeki en kötü hisle, en kötü ağırlıkla etrafta dolanıyordu. Ama bu doğru değildi. Mark artık buradaydı. Hiçbir şey kötü şeyler olmuştu. Dünyanın sonu gelmemişti.

"Daha fazla konuşamadım. Bu yüzden telefonu kapattım," diye devam etti Mark, kelimeler hızla akıyordu. "Kırmızı gözle geri döndüm çünkü artık o otel odasında ya da Kaliforniya'da, bildiklerimi bilerek ve hissettiklerimi hissederek kalamazdım. Bu yüzden eve geri döndüm."

"Ne demek istiyorsun?" Gökyüzü sormadan edemedi. "Ne biliyorsun ki?" Kalbi göğsünde sıkıştı, göğsü zaten o kadar sıkıydı ki nasıl sıkıştığını bilmiyordu.

muhtemelen daha da sıkılaşabilirdi. Zaten zar zor nefes alıyordu. "Kardeşim olmadığımı biliyorum," dedi Mark, yüzü kararmıştı,

Kırmızı çerçeveli gözler Sky'ın yüzünden hiç ayrılmıyordu. "Onun yaptığını asla yapamayacağımı biliyorum."

"Siktir," diye tısladı Sky, acıdan gözlerini kapatarak. içinden bir bıçak gibi geçti. Mark'ın bir gece önce kötü bir yerde, en kötü yerde olduğunu biliyordu ama yine de bunu yüksek sesle söylediğini, en azından bunu düşündüğünü duymak Sky'ın bütün gece aklından geçen korkunç düşünceleri yeniden yaşamasına neden oldu. Ölümün ve cansızlığın korkunç görüntüleri.

Kirişlerden sarkan cesetler. Bu düşüncelerle ve en kötü korkularının gerçekleşme olasılığı karşısında hiçbir şey yapamamakla kendine işkence ediyordu.

"Şimdi nedenini anlayabiliyorum. Nasıl bu kadar çaresiz olduğunu anlayabiliyorum," dedi Mark, sesi alçalarak. "Şimdi anlıyorum

Böyle olması gerekmediğini nasıl görememiş olabilir?"

"Peki ya sen?" Sky, "Peki ya sen?" diye sordu.

Bağırsaklarında küçük bir umut kıvılcımı çaktı. Mark şimdi buradaydı ama bunun ne kadar süreceğini bilmiyordu. Mark korkup tekrar kaçana kadar ne kadar süreceğini bilmiyordu. Bu olduğunda buna dayanabilecek miydi bilmiyordu. Bir noktada onu temelli terk etmek zorunda kalacaktı. Ama o anda tek istediği onu üst kata çıkarıp becermek ve sonra Mark'ın kalp atışlarını duyabilmek için başını Mark'ın göğsüne yaslayarak uykuya dalmaktı ve onun hayatta olduğunu bilmek.

"Tek bildiğim seni istediğim," dedi Mark, o kadar açık ve dürüsttü ki Sky neredeyse ona inanamayacaktı. Yaşadığı onca boktan şeyden ve sırf Mark'a yeniden aşık olacak kadar aptal olduğu için hissettiği onca acıdan sonra bu bir şaka olmalıydı. "Seni özledim."

"Beni daha ne kadar isteyeceksin?" dedi Sky, içindeki acının dışarı akmasına engel olamadan. Mark bu sorudan hoşlanmamış gibi kaşlarını çattı ama sorulması gereken bir soruydu. Sky ondan çok uzun zaman önce vazgeçmesi gerektiğini biliyordu ama asla vazgeçemezdi. Mark doğru şeyleri söylemeye devam ederse, bunu asla yapamayabilirdi. Ama bilmek zorundaydı. Bunun bir garantisi olduğunu bilmeliydi. Garanti olduğundan değil. Hayatta hiçbir şeyin garantisi yoktu ama sağlam bir şeye sahip olmalıydı. Çok uzun zamandır sadece havayla yaşıyordu.

"Seni istemekten hiç vazgeçmedim." Mark başını daha fazla dik tutamayacak kadar yorgunmuş gibi alnını Sky'ın omzuna yasladı. "Bunca yıldır." Yüzünü Sky'ın yün paltosunun yakasına gömdü, bedenini daha yakına, çok yakına bastırdı. Soğuk hava, ten ve çay gibi kokuyordu. ağaç yağı şampuanı ve nane. Çok tanıdıktı. Sky çarşaflarındaki ve giysilerindeki onun kokusunu özlemişti. Bunu geri istiyordu. "Sana ihtiyaç duymamı sağladın," diye mırıldandı Mark, sesi rüzgârda neredeyse yine kaybolmuştu. Ama Sky bir şekilde onu hâlâ duyuyordu.

"Beni suçlama," dedi Sky, boğazının arkasında bir sıkışma hissederek. Bunun gerçekleştiğini kabul etmek zordu. Mark'ın geri döndüğünü ve kaçmadığını kabul etmek zordu. Aslında Mark, daha fazla yaklaşmak imkânsız hale gelene kadar onu daha da sıkı kendine çekmeye devam etti. Sky'ı kaldırımın ortasında tutuyordu, kimin izlediğini ya da kimin dikkat ettiğini umursamadan. Vücudu titriyordu ve Sky onu içeri götürüp ılık bir duş aldırması, sonra da yatağına yatırması gerektiğini biliyordu ama ayakları olduğu yerde kalmıştı. Mark'ın şehre, kollarına geri döndüğüne hâlâ tam olarak inanamıyordu. O artık Bırakırsa her şeyin bir şekilde yok olacağından korkuyordu. "Bunların hepsi senin suçun, unuttun mu?" Hafifçe güldü, çünkü ya bu olacaktı ya da ağlayacaktı.

"Hayır," dedi Mark başını sallayarak. Sonra yüzünü kaldırıp Sky'a baktı. Yanakları kızarmıştı. Rüzgâr saçlarını alnına doğru savuruyor, siyah teller Sky'ın parmak uçlarını çağırıyordu. "Seni suçluyorum." Koyu renk gözleri Sky'ınkilere dikilmişti, içlerinde ne eğlence ne de şaka vardı. Son derece ciddiydi. "Beni değiştirdiğin için." Yüzünü eğdi, sanki

dudaklarının öpülmesi için yalvarıyordu. "Sen yokken hayatı imkânsız hale getirdiğin için." Mark dilini onun çatlamış dudaklarında gezdirdi. Bir dakika boyunca öylece durdular, tüm anılar ve yıllar aralarında ağır bir şekilde asılı duruyordu. Hayatları ayrılmaz bir şekilde birbirine bağlıydı, bu çok açıktı. İkisi de eşit derecede suçluydu, özellikle de gitmesine izin vermedikleri için

Muhtemelen yapmaları gerekirken bile. İkisi de birbirleri için aptaldı. İkisi de cehennem gibi inatçıydı. Ve ikisi de birbirleri için yaratılmışlardı. "Sky?" Mark sordu, onun diliyle Sky'ın adını harika bir şekilde okşuyordu.

hayatının sonuna kadar hatırlayacaktı. "Seni geri istiyorum."

"Neden?" Sky sordu ve Mark kaşlarını çatarak O sevimli haliyle, tıpkı on yedi yaşındayken olduğu gibi, istediğini elde edemediği için suratını asmış görünüyordu. Ama Sky geri adım atmadı. Kelimeleri duymak istiyordu. "Bana nedenini söyle."

"Çünkü sana aşığım," dedi Mark basitçe. Sky tuttuğu nefesi bıraktı ve Mark'ın söylediklerinin tüm etkisini kelimeler ona çarptı. Her şeye rağmen içten içe bunu biliyordu ama yine de duymak şaşırtıcıydı. Aslında şaşırtıcıdan da öteydi. Hayatını değiştirdi. "Burada kırım donuyor çünkü seni seviyorum." Eğildi ve soğuk dudaklarını Sky'ınkilere değdirdi. "Sky Reiss, sana aşığım," dedi tekrar, kelimelerin kulağa hoş gelmesinden hoşlanmış gibi. Sky da bu sözlerin kulağa hoş gelmesinden hoşlanmıştı. Aslında, çok sevmiştir sesleri gibi.

Ellerini Mark'ın yüzünün iki yanına kaydırıldı ve onu öptü, çünkü beklemekten o da Mark kadar yorulmuştu. Ve Mark bunu hak etmişti. Yaşadıkları onca şeyden sonra ikisi de hak ediyordu. Ama o bunun peşini bırakacaktı. Binanın sıcaklığına girdikleri anda, ayrı kaldıkları son birkaç haftanın ve ondan önceki yılların hiçbir anlam ifade etmeyeceğine karar verdi. Bunların hepsi köprünün altından çok sular akmış olacaktı çünkü artık birlikteydiler. Sonunda birlikteydiler. Mark öpüşürken inledi ve kollarını tekrar Sky'a doladı, o kadar sıkıydı ki Sky zar zor nefes alabiliyordu. Sonra Mark'ı ayakta tutan ne kadar metanet varsa onu terk eder gibi oldu ve kasları gevşeyerek tamamen Sky'a yaslandı.

Ama Sky aldırmadı.

İkisi için de yeterince güçlü olabileceğini biliyordu.

EPILOG: mutluluk sıcak bir yataktır (ya da kanepe)

Mark nihayet gözlerini açtığında pencerelerin dışındaki ışık loştu. Ne kadar süredir uyuduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

uyuyordu ve bunu pek de umursamıyordu. Sky'ın büyük kanepesinde battaniyeye sarınmış, Sky çıplak göğsünde uyurken çok rahattı. Bir Schwarzenegger filmi düz ekranda oynuyordu, sesi kısıktı. Onun mutlu yeniden Ev yapımı yeşim bitkisi, onu taşıdığı en yakın pencerede duruyordu. O ve Sky nereye koyacaklarını tartışmışlardı ama sonunda her zaman olduğu gibi Mark kazanmıştı. Pencerede güzel görünüyordu.

Oturma odasına karar vermişti. Oturma odasına bakarken gülümsedi.

küçük bitki, sonunda en çok sevdiği kişi ve şeylerle çevrili olmanın cennet gibi olduğunu düşünüyordu.

Oteldeki boktan geceyi düşünmek istemiyordu ve ne kadar acı çektiğini düşünmek istemiyordu.

Sky'a korkak olduğu için sebep olmuştu. Gerçekten de hiçbir şey düşünmek istemiyordu. Sadece Sky'ın dairesinin sıcak, sessiz kozasında uzanmak ve düşünmemek istiyordu.

Bir süreliğine dış dünya hakkında. Sonunda kalkıp giyinir ve hayatına yeniden başlardı. İkisi de

ertesi gün ya da bir sonraki gün işe dönmek zorundaydılar. Ama hâlâ zamanları vardı. O anda hiçbir şey olmak zorunda değildi. O anda, hafta ortasında tembel bir öğleden sonra Sky'ın erkek arkadaşı olabilirdi. Gerçekten de bu kadar basitti.

En azından şimdi öyleydi.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı, çünkü bunu söylemek hoşuna gidiyordu. Elini kaldırdı ve parmaklarını Sky'ın kalın saçlarında gezdirdi.

saçları, her şeyin basitliğine biraz gülümseyerek. Bu değildi artık karmaşıktı. O Sky'ı istiyordu, Sky da onu. Bir erkekle birlikte olacaktı çünkü Sky'ın bir aleti vardı -aslında mükemmel bir aleti- ve Sky'a aşıktı. Basit matematik. Annesi eninde sonunda anlayacaktı. Başka seçeneği yoktu. Artık sadece o ve Mark vardı.

Kendine gelecektir çünkü tek oğlunu kaybetmek istemeyecektir. Ayrıca, içten içe, kabul etmek istese de istemese de bunu bildiğine dair bir his vardı içinde. Ne kadar zamandır bilmiyordu ama Harry Winston'da en azından şüphelenmişti. Gerçeği öğrenmek ilk başta onu incitebilirdi ama artık onu bundan koruyamazdı. Mark'ın saklanmakla ve rol yapmakla işi bitmişti.

Ayrıca, Sky fırsat verildiğinde herkesi büyülediği gibi onu da büyülerdi.

"Ne zamandan beri?" Sky, sesi uykudan boğuklaşmış bir şekilde konuştu.

"Ne?" diye sordu. Mark, kendisine doğru kıvrılmış olan seksi adamı daha iyi görebilmek için başını yastığın üzerinde çevirerek sordu.

Sky içini çekti ve Mark'a doğru kaydı, omuzlarındaki kaslar tekrar yerleşirken esnedi.

"Beni ne zamandan beri seviyorsun?" Sky sonunda cevap verdi, gözleri hâlâ kapalıydı. "Tam olarak aşık olduğun anı bilmek istiyorum." Mark, Sky'ın bu saçma isteği karşısında bir kahkaha attı ve gözlerini tavana çevirerek bir süre düşündü. Sky'a her zaman aşık olmuş gibi görünüyordu ama mutlaka bir başlangıç noktası vardı. Kafasında anıları hızla gözden geçirdi ve kafasına dank ettiğinde genişçe gülümsedi.

"İlk seferden beri," dedi, anı zihninde yeniden canlanırken. Mark Sky'ın yatağına ilk kez girdikten sonra birkaç hafta boyunca oynamadıkları doğruydu. Ama Her gece biraz daha yakınlaşmışlar, biraz daha dokunmuşlardı, ta ki tüm bu gizli çekimin ve gizli ereksiyonların doruğa ulaştığı özel bir geceye kadar. Mark onu öpmüştü, sormamıştı bile, sadece dudaklarını Sky'ın boynunda ve sonra çenesinde gezdirmişti ve bu bir şekilde sona ermişti

Sky'ın boxer'ını indirip sikini yalamasıyla. Nasıl olduğunu hatırlamıyordu ama Sky'la genellikle böyle oluyordu. Her şey bir anda oluveriyor ve çok çabuk gerekleşıyordu çünkü doğru hissettiriyordu. Ve o da tam olarak böyle aşıık olmuştı. Hızlıca ve düşünmeden. "Sikimi ilk kez emdiğin zaman," dedi Mark. Sky gözlerini açtı ve başını kaldırdı yavaşça Mark'a baktı.

"O kadar iyi miydi?" diye sordu, uykulu bakışlarının ardında kendini beğenmiş bir kıvılcım vardı.

"Öyleydi." Mark hafifçe omuz silkti ve bunu düşünürken dilini alt dudağında gezdirdi. Sky'ın onu ilk kez becerdiği an bir aydınlanmaydı kesinlikle. Sonrasında tek düşündüğü daha fazlasını elde etmek olmuştı - Sky'la daha fazla birlikte olmak, daha fazla öpüşmek, daha fazlasını yapmak. Daha fazla, daha fazla, daha fazla. Ve

Bunu fazlasıyla elde etmişti. "Ama en iyi şey sonra oldu," dedi Mark. Sky ona baktı, sanki

hatırlamıyormuş gibi bir açıklama bekliyordu. Mark parmağının ucunu Sky'ın burun köprüsünde, burnunun sağ tarafındaki iki küçük güzellik izinin üzerinde gezdirdi.

"Beynimi dağıttıktan sonra o boktan sırtıtışla bana baktın ve 'Hoşuna gitti mi?' dedin. Tıpkı

bu. 'Beğendin mi?'" Mark bu anıyla alay ederek başını salladı.

"Ve aşıık oldum, aynen böyle." Kıkırdadı,

Şimdi ne kadar kolay göründüğünü düşünerek başını salladı.

O zamanlar çok zor görünüyordu. Kahretsin, bir gün öncesine kadar zor görünüyordu. Ama şimdi önündeki yol altınla döşenmiş gibiydi. "Benden herhangi bir şey yapmamı isteyebilirdin ve ben de yapardım," dedi Mark, hiç yalan söylemeden.

"Herhangi bir şey, ha?" Sky yüzüne yayılan yavaş bir gülümsemeyle sordu. Sonra Mark'ın karnına, göğüs kafesinin hemen altına bir öpücük kondurdu. "Teklifin hâlâ geçerli mi?"

"Benden sana daha önce vermediğim ne isteyebilirsin ki?" Mark sordu, Sky için yapmaya hazır olduğu, yapabileceği ve istekli olduğu her şeyi düşündükçe göğsünde sıcak bir his filizleniyordu. Sonsuza dek onun sikine binecekti

Eğer Sky'ın istediği buysa. Ve onunla sonsuza kadar bu şekilde yatabilirdi. Çünkü o çok rahattı.

"Bir şeyler düşüneceğim," dedi Sky, onu tekrar öperek, bu kez dilinin Mark'ın teninde oyalanmasına izin verdi. Mark boğazının altından inledi, çünkü vücudu hâlâ Sky'ın o sabah ona yaptıklarından dolayı uğulduyordu. Çok uzun sürmüştü ve yavaş, çünkü ikisinin de böyle olmasına ihtiyaçları vardı. İkisinin de sevişirken birbirlerinin gözlerine bakmaya, etraflarını saran sesleri, kokuları ve duyguları ezberlemeye ihtiyaçları vardı. Mümkün olduğunca uzun süre anı yaşamak. Ve sonra birlikte uyudular, çünkü bu Belki de en çok özlediği şey buydu. Seks her şeydi ama Sky'ın varlığı da öyle. Sky'ın onun için ne kadar önemli olduğu neredeyse korkutucuydu. Açıkça ve basitçe, Mark bir daha asla onsuz olmak istemiyordu.

Sky sanki Mark'ın düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi uzandı ve onun elini tuttu. Avuç içini öptü, sonra parmaklarını Mark'ın kollarının arasında hafifçe, alaycı bir şekilde kaydırды. Mark'ın yüzük parmağında oyalandı ve bunu yaparken kısıp bir nefes verdi. "Ben olsam yapmazdım," diye güvence verdi Mark, çünkü yapmak zorundaymış gibi hissediyordu. Elinde olmadan Mark'ın ona ne kadar yakın olduğunu düşündü.

O parmağında bir alyans olması için gelmişti. Sky'ın da aynı şeyi düşündüğünü hissediyordu.

"Zaten sana izin vermezdim," dedi Sky, gözleri Mark'ın elinin üzerindeydi. "O kiliseye dalar ve seni o lanet mihraptan sürüklerdim." Sözleri abartılıydı ama Mark onun ses tonunda hiçbir eğlence duyamadı. Sky'ın sesi ölümcül derecede ciddiydi. "Sonra da seni eve getirip beni ne kadar sevdiğini ve bana ihtiyacın olduğunu itiraf edene kadar becerirdim," dedi Sky ve avucuna bir öpücük daha kondurdu. "Çünkü sen benimsin." Sky gözlerini Mark'ın kollarına dikti, karanlık bakışları Mark'ın omurgasında bir elektrik ürpertisi yarattı.

"Biliyorum," dedi Mark, bir gülümsemenin daha oluşmasını engelleyemeden. "Belki yine de evlenirim. Sadece senin ne yapacağını görmek için." Sky'ın burun delikleri alevlendi ve bu

Mark'a saldırmadan önce uyarıda bulundu, Mark tepki bile veremeden kendini kaldırdı ve Mark'ın üzerine süründü.

Gökyüzü

Bileklerini kanepenin koluna sıkıştırdı ve ani hücum karşısında sadece gülebilen Mark'ın üzerine çıktı.

"Evlenmeyi düşünmen gereken tek kişi benim," dedi Sky burnunu Mark'inkine çarparak.

"Bunu düşüneneğim," dedi Mark, çenesini eğip ağzını Sky'inkine bastırarak. Sky inledi ve öpücüğü derinleştirdi, Dilini Mark'ın dudakları arasında kaydırıyordu. Mark gözlerini kapadı ve bir mihrapta, annesinin ve herkesin önünde durup Sky'ı böyle öpmenin, onu hayattaki herkesten daha çok seviyormuş gibi öpmenin nasıl bir şey olacağını düşündü. Dünyaya. Çünkü o biliyordu. Birinin yüzüğünü takacak olsa, bunun Gökyüzü'nün yüzüğü olmasını isteyeceğini fark etti. Garip ama gerçektir. Aradan on yıl geçmişti ama yine de aniden farkına varmış gibi hissetti. "Ama ciddi değilsen söyleme," diye mırıldandı Sky'ın dudaklarına karşı.

"Ciddiyim," diye fısıldadı Sky, sonra başını eğdi ve Mutlu bir iç çekişle yanağını Mark'ın göğsüne yaslamadan önce öpücüklerini Mark'ın boynunda gezdirdi, hassas deriyi emdi ve ısırdı. Sonra parmaklarını Mark'inkilerle birleştirdi ve gözlerini tekrar kapattı. Mark gülümsedi ve başını yastığa yasladı. Şimdilik ihtiyacı olan tek cevap buydu. Sky'ın elini tutarak, onun sıcaklığı ve sevgisiyle çevrelenmiş bir halde uykuya dalarken, bir ömür boyu ihtiyaç duyacağı her şeye sahipti.

SON

OceanofPDF.com

**Eğer siz veya tanıdığınız biri
şu anda intiharı düşünüyorsanız,
lütfen yardım isteyin.**

**Amerika Birleşik Devletleri'nde bir yardım
kaynağı Ulusal İntiharı Önleme Hattı'dır:
1-800-273-8255**

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

YAZAR HAKKINDA

Benim adım Whitney Bianca ve yeni bir erotik yazarım. İlk kitabım Aşkın Ne Olduğunu Biliyorum, Ağustos 2014'te çıktı.

Ben gerçek bir AŞK, romantizm ve seksi zamanlar hayranıyım.

İster aşık ister şehvet içinde olsunlar, iki insan arasındaki güç oyunlarını yazmaktan hoşlanıyorum. Karakterlerimi uçurumun kenarına götürmeyi ve onları itmeyi seviyorum.

Eğer karanlık tarafta yürümeyi seviyorsan, sen benim tipimsin. Belki arkadaş olabiliriz.

Bana bir e-posta gönderin: bia.whitney@gmail.com

Okuduğunuz için teşekkürler!

OceanofPDF.com